

گلیات ربانی^{رح}

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانی^{رح}

نقشبندی مجددی سید پوری

جامع صاحبزادہ ابوذر غفاری نقشبندی مجددی

ادارہ بلاغ الناس

(جملہ حقوق محفوظ)

- نام کتاب : کلیات ربانی (پشتو)
مصنف : مولانا غلام ربانی نقشبندی مجددی
جامع و مرتب : صاحبزادہ ابوذر غفاری
کمپوزنگ : شاہ زمان، درہ آدم خیل، کوہاٹ
کاپی پیسٹنگ : شان محمد، 14/D مکہ کالونی، گلبرگ iii، لاہور
ناشر : اقبال پبلشنگ کمپنی، اکرم آباد، مدینہ کالونی،
والٹن، لاہور
مطبع : میٹروپرنٹرز، لاہور
اشاعت اول : گیارہ سو (1100) اکتوبر 2000ء
الیکٹرانک اشاعت : ادارہ بلاغ الناس
الیکٹرانک ترتیب : سید محمد انور شاہ (طالب دُعا)

Mobile no, 0344-5559888

0342-5559888

Email: Shahpk82@yahoo.com

***** انتساب *****

بسم الله الرحمن الرحيم

زه دا حقير كوشش د سلسله نقشبندی ټول مشايخ او د
حضرت خواجه خواجهگان خواجه شمس الدين نقشبندی
مجددی سيد پوری او د هغه ټول متعلقين آل اولاد خلفاء
مريدان او خاص کر د حضرت باباجی صاحب مولانا
غلام ربانی صاحب او د هغه ټول متعلقين آل اولاد
خلفاء مريدانو په نوم کوؤم -

الله تعالی د دغو نیکو هستو په طفيل ځمونگ د ټولو
لوستونکو اوریدونکو او عمل کونکو مغفرت وکړی-

وسلام
ابوزرغفار

صاحبزاده ابوذرغفاری

حال مقیم ربانی منزل E526/13

اکرم آباد مدینه کالونی والهن لاهور

عکس تحریر

لَنْ لَرَنِجِي

برابر کتلی نشم ستار خسارتہ ٹوٹ دے روغہ خونی ٹوٹے شے انکار تہ
 پہ تشنہ نوم ری گڈاڑ کوئی نشم بیے حجابہ ہو سیکمہ دیدار تہ
 بُفشتہ کہ دہ ہمت قامت بلند کری رسیدے شے خود سرو او چنار تہ
 خراطین کہ دہ زمین عشق بازی کری لاسے نہ رسی دہ زلفو لہو تار تہ
 چہ درونائی تھورا سیاب دہ عشوہ حاجت نہ لرے دہ حسن و بازار تہ
 چہ بہ دم ئی بیمار ان دہ غم رغبت کی حاجت نہ دہ ہفت شربت انار تہ
 نہ خواہ کیگی بہ حلوائے دہ صفرا دہ ویہال ستمو نیاور کر دہ بیمار تہ
 دہ غلام ستر کھی لہ نمہ نہ وچیک
 لہ کوم وقتے چہ کتلی دی روئے بار تہ

آلای د قدرت صاف شفاف او اوچتو اوچتو غرونو په مینځ
 کښ یوه وسیع خائسته زرخیزه وادی ده - څلور واړه
 طرفته ئې دنگ شنه غرونه چاپیره دی - قدرت د فطرت
 ټول حسن ورله ورکړې دے د آلای یو غاړه چه د گړنگ
 په نوم یادیکي د علاقې په ټولو کښ اوچتو غرباندے واقع
 دے - سرخیلی قوم چه خپل یو اوچتو شان او منفرد
 تاریخی حیثیت لری پکښ آباد دے د سرخیلو ملاخیل لږ
 کښ د قلم شاه بابا د ځوی محمد عادل په کور کښ د نن
 نه څه کم یوسل او شل 120 کاله مخکښ یوماشوم پیدا
 شو-مور پلار د ماشوم په پیدائش پیره خوشحالی وکړه
 او نوم ئې ورله نوبت جان کیخود-نوبت د ساز هغه دل
 عزیز او دل آویز حصه ده چه کله محفل کښ غځیکي نو
 محفل ورسره ټول مسحور شی - نوبت جان د ورکوټوالی
 نه خاموش طبع سنجیده محنتی پرهیزگار وو- قدرت ورله
 ظاهری شکل صورت داسے خکله ورکړې وو چه ثانی ئې
 نه وو- قدرت دغه قانون دے چه په دنیا کښ د کومے
 هستی له د مخلوق رهنمائی توصیف کړی نو د هغه
 ظاهری سهارے ختم کړی او ددے په وجه په دغه هستی
 کښ د ورکوټوالی نه خوداعتمادی- توکل- یقین صبراؤ
 تقوی غوندے صلاحیتونه پیداشی - نوبت جان لا ماشوم وو
 چه مور پلار ئې د دنیا نه رخصت شو-دا یوه پیره پس

مانده اؤغريبه علاقه ده اؤ گذر اوقات د خلقو په زميندارئ
اؤ په كاركسب دے - لوئے رونه چہ به ئے كور كښن نه وو
نو ورندارو به نوبت جان اؤ د هغه وركوتی رور وزير ته به
ئے تكليف اؤ درد رسولو - دهغو له دغه سلوك دسببه
نوبت جان اؤ وزيردكور نه وتختيدل اؤ لرے يو جماعت
كښن ديره شول - په دغه زمانه كښن د كلي د جماعت
حيثيت دمدرسي اؤ تربيت گاه وو- كوم عالم خخه به چہ د
كوم فن كتاب موجود وو هغه به په هغه فن ماهروو -
قدرت نوبت جان ته له اوله ورخ نه چہ كوم استاذ كړو
هغه مولانا جمدر خان صاحب وو چہ د مروجہ علومونه
علاوه په فارسئ كښن پير ماهر وو اؤ طبيعت ئے
شعرو شاعري- ادب - اؤ تصوف طرفته مائله وو- په اوله
ورخ چہ استاذ صاحب د شاگرد نوم معلوم كړه نو قدرت
ئے دا خبره په زړه كښن واچوله اؤ دا ئے افرمايئل چہ دنن
نه حُما نوم غلام جيلانی اؤ ستانوم غلام ربانی دے - دا د
استاذ تربيت شفقت اؤ محبت وو چہ شاگرد ئے د حصول
علم د پاره حوصله افزائی اؤ ډاډ بيا مونده باباجی غلام
ربانی صاحب د اباسين د پټي سره سره واقعہ كلي مثلا
كنډ - دوړ ميره - تهاكوت شگي اؤ نورو علاقو كښن چہ
كوم علماء فضلا موجود وود هغو ټولو نه ئے علم اؤ
تربيت حاصل كړه - خاص كر د دوړميرے يو لوی صاحب
نسبت شخصيت چہ نوم ئے كوكا دادا وو اؤ د علم تجويد

ترتیل و ترسیل امام منلے شوء وو د هغه سره ئے ډیر عمر
تیر کړے وو- په دغه دوران کښ ئے کشرے رور وزیر په یوه
حادثه کښ وفات شو- د وزیر د وفات کیدو نه پس د باباجی
غلام ربانی ذهن او فکر د دنیا نه متنفر شو - باباجی د
خوارلسو یا پنځلسو کالو ځوان وو چه د راولپنډی سره
نژدے د گولپه شریف سره په خوا کښ قصبه قطبال نوم یو
کلی کښ د علم صرف و نحو او د قانون یو لوی مشهور
عالم وو د هغه په خدمت کښ حاضر شو- دے د گولپه
سره یو کلی کښ پاته کیدو او د سبق د پاره به روزانه د
گولپه شریف په لارے قطبال ته تل راتله - یو ورځ د گولپه
شریف یو پیر صاحب ورته اووے چه عرس شروع کیدو والا
دے ته درے ورځے ما څخه حصار شه او دا نقش ما د پاره
لیکه چه څه ئے خلقو ته ورکوؤم - اول دوه ورځے په خیریت
سره تیرے شولے خو په درئمه ورځ چه عرس ختم شو نو
باباجی غلام ربانی صاحب د شپے په خوب کښ گوری چه د
قطبال په ناله کښ په یو گټه ولاړدے او د آسمان د طرف نه
یو تندر په دغه گټه راږیوته - ده بلے گټه ته ټوپ کړو خو په
یو بسرکی په څه څه باندے ولگیدو- د درد او تکلیف نه چه
راویخ شو نو د عرق النساء په رنځ کښ مبتلا وو- د پیر
صاحب مخه ته چه لاړو نو دا خبره ئے وکړه ” چه ځما
مقصد علم حاصلول وو که چرے ما علم حاصل نه کړو نو
صبا د قیامت په ورځ ” د دغه الفاظو په آوریډو سره دغه

بزرگ راپاسيده او ورتہ ئے اووے چہ شکایت بہ کوے -باباجی
 غلام ربانی ئے خپلے سینے سرہ ونیسل او ورتہ اووئیل چہ
 اوس خہ - هرکله چہ دے هغه مقام ته ورسیدل چہ خوب کنس
 ئے لیدلے وو نو په ظاهری سترگو خہ گوری چہ د هر طرف
 نه د علم صرف و نحو او نورو علومو نو عبارتونه د هر
 کانری بوئی راپورته کیگی او د ده نه راتاویگی-دعرق النساء
 علاج د پاره په دغه زمانه کنس کوهات کنس یو خان صاحب
 مشهور وو - باباجی غلام ربانی صاحب هم خان صاحب
 خخه لارو خو د ملاقات سره ئے مطمئن نه شو- د مانبام
 وخت وو چہ د قصابانو په محله کنس یو وړوکی جماعت ته
 وردنه شو - خہ گوری چہ د جماعت یوے ستنے سره ډول
 رازوړنددے - دے ډیر حیران شو او زړه کنس ئے وویئل چہ
 حما په خہ شپه به تیره کړم - د ماسخوتن مونخ نه ورستو
 یو سپین گیرے راغے او ده ته ئے اووے چہ طالبه په کوم
 غرض راغله ئے ؟ ده اوویئل چہ بیعت کیدو د پاره - سپن
 گیری ورتہ اوویئل چہ ته استخاره وکړه او خہ به هم استخاره
 وکړم سحر به ملاقات کوو - سحر سپین گیری
 باباجی صاحب ته اوویئل چہ طالبه د بیعت دپاره هیچا خخه
 مه گرزه - ما ته په خوب کنس ولیدے چہ په اس سور ئے او د
 نقشبندو جهنډا دے په لاس کنس ده او خه خپه دے د دغه
 حائے نه نشته - د بیماری په سبب دده د علم طب سره هم
 شوق پیدا شو او دینے او مروجہ علمونو سره سره ئے طب

کښن هم دومره نوم پيدا کړو چه د وطن د راتلو نه مخکښ
 شهرت د آلائي گوت گوت کښن خور شوو وو- هر کله چه
 دے آلائي ته راغلو نو د پوکل مشر خان سردار محمود شاه
 خان په کور کښن اولاد نه وو - د باباجي غلام رباني صاحب
 په علاج کولو سره الله پاک خان موصوف ته اولاد
 ورکړو- خان ورله په خپل جاگير کښن يوه لويه زمکه چه په چر
 باندے مشهوره ده وراوځله - په دغه دروان خواجه
 خواجهگان حضرت خواجه شمس الدين نقشبندی مجددی د
 کشمير نه د آلائي په دوره راغلي وو - باباجي غلام رباني
 صاحب ترينه هم بيعت وکړو - په دوئم ملاقات کښن خواجه
 صاحب ورله خلافت ورکړو او خپل نورو مريدانو او خلفاء
 ته ئے اوويئل چه د گړنگو مولانا صاحب سره د الله د مخلوق
 پير زيات تعلق دے - د خواجه صاحب دا فرمان چه

گفته ئے او گفته ئے الله بود

گر چه از حلقوم عبدالله بود

نن د دنيا داسے علاقه او ملک نشته چه د باباجي غلام رباني
 صاحب د تعلق خلق پکښن نوی - لکه مولانا روم چه د شمس
 تبریزی ژبه وه هم دغه رنگ باباجي غلام رباني صاحب د
 خواجه شمس الدين صاحب ترجمان دے- د مرشد سره ئے
 تعلق او مينه د عشق نه مخکښ د ديوانگي حدته رسيدلي ده -
 د خلافت نه روستو لکه مشک کستوري غوندے خوشبو ئے
 په ټولو علاقه خوره شوه - دنن دهار د خلقو په پيراسرار

باندے بابا جی مولانا غلام ربانی صاحب د آلائی نہ ککړشنگ
 کلی ته هجرت وکړو- په دے وخت د مولانا صاحب زهد -
 تقوی - بزرگي او توحیدی کلام شهرت نمر په نیم آسمان وو
 چه ضیاء پاشی ئے د پاکستان نه باهر نور ملکونه هم منور
 کړه - د لاهور د تعلق والاؤ په پیر مجبوره کولو دریم هجرت
 ئے لاهور ته وکړو خو د مرضونو او د عمر د تقاضے په وجه
 به ئے طبیعت اکثر خراب وو - د بندش بول په وجه صاحب
 بستر شو - د لاهور د گرمي او حبس د لاسه د باباجی کشر
 حوی حمید الله عرف کاکا صاحب په راولپنډی کښ د کهنه
 پل په خوا کښ ځان د پاره مکان واغسته او باباجی صاحب
 ئے هم د لاهور نه راولپنډی ته منتقل کړو - قیام پندئ په
 دروان کښ ئے صحت ورځ ترورځ زیات خرابیده په کال
 1996 کښ بابا جی حضرت مولانا غلام ربانی صاحب دخپل
 مشر حوی صاحبزاده ابوزرغفاری صاحب د جان نشینئ
 اعلان وکړو - دسمبر 1996 کښ په باباجی مرض سختہ حملہ
 وکړه - او د یو طویل علالت نه روستو په څلورم می 1997
 بروزاتوار د آسمانی ولایت دا نمر خپل خالق حقیقی سره
 ملاؤ شو - آخری آرام گاه ئے کانبفہ تزد ککړشنگ ضلع و
 تحصیل بټگرام کښ واقع دے-باباجی غلام ربانی صاحب
 دتصوف-شریعت-طریقت یو بحر بیکران وو- د فصاحت
 وبلاغت او عشق حقیقی یو سمندر وو-چه مخلوق خداوندی
 ترینہ فیض اغستے دے- په ټولے دنیا کښ کم از کم یوسل

اؤپنخوس خليفه گان ئے موجوددی - د باباجی صاحب پہ
 ژوندکښ دده کلام چھاپ شوء وو او مقبول خاص و عام
 منلے شوء دے - په اردو ژبه کښ اسم ذات اقدس -
 رموزتصوف - عرفان رباني - شرح قصيده امالي - په فارسي
 کښ افکاربلاغت - انفاس معرفت - حقایق الحسنی شرح
 اسماء الحسنی - اربعین جامی - صبغت الله - تمنا ئے حج -
 او په پښتو ژبه کښ انوار توحید - دمونځ ترجمہ چھاپ شوی
 وو - د ده د وفات نه روستو مکتوبات غلام اؤمونیږه دا حقیر
 کوشش کلیات رباني په پښتو ژبه کښ ستاسو په لاس کښ
 دے - د رحمان بابا نه روستود تصوف - شریعت - طریقت یو
 دریاب په کوزه کښ بند دے - حه په دے کاوش کښ د جناب
 نذیر احمد صاحب ډاریکټراولډایج بینیفټ - محمد سلیم بهتی
 صاحب - صوفی مقبول احمد نقشبندی صاحب میان محمد
 سلمان نقشبندی چه دباجی صاحب خلفاء دی او د نورو
 ټولو دوستانو ډیر مشکوریم چه د کتاب په طباعت کښ ئے
 هر قسم تعاون کړے دے او درسول الله صلی الله علیه وسلم
 د حدیث په مقصد ” کل مسلم اخوة ” د اردو دان طبقه له
 طرفه نه خپل پښتودان روڼوټه داتحفه پیش کړے ده الله
 تعالی د په مصنف او د مصنف په آل اولاد - ناشر طبع او
 خاص کرد دے کتاب په تیاری کښ دکمپوزر جناب شاه زمان
 خان صاحب دره آدم خیل باندے خپل رحمتونه نازل کړی -
 چه د شاه زمان صاحب کمپوزنگ او محنت له برکته د

باباجی کلام یو حائے شواؤ طبع شو۔ د شکرے مستحق جناب
 شیر علی خان صاحب مولانا اکبر زمان صاحب
 اؤ محمد طیب غوری صاحب اؤ ملک محمد قاسم سعید ملک
 هم دی - د الله تعالیٰ نہ دادعا کؤم چہ الله پاک دمصف
 دهغه پہ آل اولاد - قدر دانو مریدانو - د کتاب کمپوزر - ناشر
 طابع ٲولو باندے خپل رحمتونه نازل کری اؤ د باباجی
 صاحب اؤ د هغه کلام حُمونگ له پاره ذریعہ نجات وگرخوی
نوٲ: د باباجی صاحب سوانح عمری ”شہباز لا مکانی“
 اردو ژبه کبن زیر طبع دے۔

د دعا گانو محتاج

صاحبزاده ابوذر غفاری

پتی شمیر	د مضمون مطلع	من
1	د ثنا حمد لائق دے خدائِ حُما	35
2	یہ حسابہ مہربان خدائِ حُما	36
3	خوک بہ یوسی تر آشنا جواب حُما	37
4	طلب نگار کہ د نگار ئے بیدار اوسہ	38
5	دلہ زہرہ دے پہ ناسوت کبش اندرون	38
6	لکہ حیران لہ حیرانے نہ سرگردان شمع	42
7	شین لوگے م لہ ضمیرہ نہ برپا شہ	43
8	اے کبک ناسوتی مدام	43
9	کہ پہ لاس کبش شہ لہ خیالہ باہو خپل	45
10	لہ فکرہ ذکرہ بہتر کار نہ وینم	45
11	ستا لہ باطن نہ د باطن نظر جدا نہ دے	46
12	حُہ پہ حضرت کبش د قدرت انکسارت لرمہ	47
13	شی لہ ہرکارہ بہ بیکار اندام د کار حُما	48
14	پہ جوفہ کبش دے یقین نافہ پہ زہہ کبش	48
15	لہ احدیت نہ د وحدت پہ سفر تلے راغے	49
16	کلہ خود کلہ یے خود	50
17	دا لہ چوبہ امادہ رباب د چا دے	51
18	چہ پہ بند د قال شہ بند	52
19	ترانہ م د توحید راغلہ پہ گوش	54

- 20 شڪريہ د روئے بارے دے سر حُما 55
- 21 ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر 56
- 22 خدائے پیدا کرہ عاشقی لویہ کیمیا 56
- 23 چہ اقلیم . عاشقی د عاشق رام شی 57
- 24 کہ روئے باردے خوروئے بار دمحببت دے 58
- 25 پہ جمالت سرہ چہ وگورے مزدور بہ شمع 59
- 26 زپگے قرار ناقرار شہ دوبار حُما 60
- 27 کہ پہ تدبیر سرہ بدل شولے تقدیر د چا 60
- 28 دا راغلے ناراغلے دوبار راغے 61
- 29 کہ حیات دے خو حیات دے ستا حیات 61
- 30 چہ ئے زپہ وی پہ جمال پورے تہلے 62
- 31 شگوفہ گل لہ گلبن چرے جدا نشی 63
- 32 ستا لہ سودا چہ خالی شوے دے ضمیر حُما 63
- 33 دلبرہ مخ لہ مانہ مہ پتوہ نن مازیگر 64
- 34 پہ سویدا کبں ستا سودا بلہ سودا نہ لرم 65
- 35 برابر کتلے نشم ستا رخسار تہ 65
- 36 بے لہ غمہ بل ہنر ما خخہ نشتہ 66
- 37 ستا دیدار دے اختر خہ بہ کرم اختر سرہ 67
- 38 تاب حُما د زپہ پہ تاؤ د غم سرہ بیتاب نشی 68
- 39 صبا چہ نور دین شی پہ جلوہ شاہ نگار لہ حُم 69
- 40 بل د حُما ستا تر میانہ دلربا حائل نہ شی 74

- 41 ۛہ یارباندے شیدا یم یارۛما دے مستغنی 75
- 42 خدایا راولے موسم د نو بهار 75
- 43 غم د یار د وی له ما سره همدم 76
- 44 غم په هغه چا وی چه هجران غوندے سفر لری 78
- 45 برابر کتلے نه شم مخ د یار ته 79
- 46 اندرون م د توحید نعره جوشیگی 80
- 47 په تازگی سره تازه راۛه 80
- 48 اور د عشق دے چه زیاتیگی په سکارو سره 82
- 49 پرے پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری 83
- 50 اے په خوب اوده بخته راپاسه نقصانیگم 85
- 51 په گل مخ د بوراگان صبا بنریگی 87
- 52 الله الله سرو دالان دلم 88
- 53 د ما ورا هوا داری کبن فنائ د وی 90
- 54 هر یو کلام د خپل کلام ۛما کلام لره 92
- 55 یا خو برق دے چه ۛلیگی په آسمان کبن 94
- 56 غم د ستا هر دم ۛما همدم وی چرته نور نشی 94
- 57 آخر به پاتے شی له ما نه ۛما ۛمائ 95
- 58 همیشه د ستا قضا ۛما رضا وی 96
- 59 له سر سرتوره راۛه نن له دروازے مینا 97
- 60 په تا نه یم په چا یم 98
- 61 زړه ناقرار په قراری ۛما قرار نشی 100

- 62 ستا په سودا پسے ناروغه يم 101
- 63 حُما د وصل طلبداره خريدار نه ئے 102
- 64 قداؤ قامت ستا خود قيام د قيامت لره دے 102
- 65 د يے بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل 103
- 66 له نازه كيږده نازنين قدم په سر حُما 104
- 67 هر يو گران خو كله گران شي بيكران 105
- 68 حُان جهان سوخته چه شي په نارد لاله سره 106
- 69 اور د عشق دے چه په زړه كښ م بليگي 107
- 70 حُه به ممكن ته په ظاهر كښ مظاهر وايم 112
- 71 صبا را حُمه نن اوزگار نه يم 113
- 72 دا حُما زهر په ما كښ دفينه دي 114
- 73 چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز كړي 115
- 74 لا خو برق د لاله دے چه پړه قيگي 115
- 75 زړه ديوانه كيگي دهجران غوندے سنگسار سره 116
- 76 چه د خدائے فضل كرم شي ور دوسال 117
- 77 د دلبر د كرشمے مظهر ممكن دے 118
- 78 ما پرون ليدلے ستا رخسار زرین دے 118
- 79 پرون د باغ په طرف تلے وم نن به راغ ته حُم 119
- 80 حق د يار دے په ياداش نه ادا كيگي 120
- 81 حُما سينه كښ حُما ياره نشيمن نه لرے 121
- 82 شگوفه ده شگفته حُما د زړه 121

- 123 83 تاب د زړه يے تابہ کړم له تابہ نه
- 124 84 آرزو د آرزومندو يو اخبار دے
- 124 85 چرتہ گل او چرتہ خار
- 125 86 سر د يار چه د اغيار سره شى فاش
- 125 87 چه د زلفو په زنخير نه وي محبوس
- 127 88 الله الله دا الف الفت لری
- 133 89 غلام خه نوے غلامی نوے مولا نه لری
- 133 90 حُما دلداره دلدارى د خپل دلبر نه لرے
- 134 91 غالبه خدائ کړه غالب له فضله نور حُما
- 135 92 يو نغمه ده توحيد مظهر تار د کثرت
- 135 93 خه چه هر طرف ته گورم مخ د يار دے
- 136 94 خو په اول کښ د اول جلوه جمال نشی
- 136 95 يے پروا کړم خدائے له حور
- 137 96 د ماوراؤ خو مظهر دے د توحيد له پاره
- 137 97 له ماورا نه د يارئ طمع دارى مه کوه
- 138 98 عار پيغور د عاشقئ نه لری عار
- 139 99 هوا سيگمه ديدار ته
- 139 100 ما حیات دنيوی الا متاع فخروی
- 141 101 هر دم هر قدم د ندم دے حُما
- 143 102 په نامه د غلامئ باندے غلام يم
- 143 103 رضا وسپاره قضا ته کينه فارغا مسرورا

- 104 مسافرئ کڻن حُما روح دے مسافر د نشی 145
- 105 پہ سور لعل دے د یاقوتو نوم د یار 146
- 106 پہ نور دین سره دزپه دلجور انور دے حُما 147
- 107 چہ د نفس پہ لارے مہر شی لعنتی دے 149
- 108 شان د روح سره نہ بنائ خبیثات 151
- 109 پہ صیقل سره چہ پرے شی د زپه زنگ 152
- 110 چہ قلبی کعبہ صفا شی لہ بتانو 153
- 111 خدائے راخکله پہ کرم سره قلم دے 155
- 112 چہ د خدائے فضل کرم شی سائبان 155
- 113 ایہا المنکر سلم عرفان سید پوری 157
- 114 دوه طرفہ دے حُما خیال نزد بیان 157
- 115 دا حُما ظاہری خیال ظاہر بیان 158
- 116 د حساب او د کتاب نہ لرم تاب 159
- 117 ذکر او ذاکر مذکور چہ شی فنا 160
- 118 تہ تن آرائے خود ستائ کوے 160
- 119 زین شدہ کمیت د مرگ کوی شتاب 162
- 120 ہنپری دے نفس دے ما معلومہ کرے 163
- 121 فکر خیال بارے دیگر شو رامعاد 164
- 122 د هغو د خپو غبار حُما ابصار دی 164
- 123 چہ رنگین شہ ستا رخسار پہ تورو زلفو 165
- 124 د مشرکانو پہ شرکت کڻن تباہی د وی 166

- 125 پہ مذهبونو کتب حنفی مذهب جاری د وی 167
- 126 پہ طریقت کتب طریقہ نقشبندی د وی 169
- 127 ربہ کفارو پہ قانون کتب لا جاری د وی 170
- 128 پہ خہ رنگہ غیبانہ چہ دہ سودا حُما لہ تا سرہ 172
- 129 گرم شوے دے درون بیرون حُما 172
- 130 پہ جلوہ شہ ستا جمال د رخسار بیا بیا 173
- 131 د آفتاب گرمی لہ کومہ د نما کرہ 173
- 132 برگ پان د پہ لبان کرہ مالیدہ 174
- 133 دمنھوس پہ ہندوسہ کتب معرفت نشہ دے 175
- 134 د ملائے پہ لغت مہ غولیگہ ملا بہ نشے 176
- 135 لہ غیراللہ نہ پہ مشکل کتب مددغوارے ولے 177
- 136 ستادا خپل عمل دے ستا پہ لاس کتب داس 178
- 137 خاوندہ پاکہ د رواج حدود فانی لره 179
- 138 ملا تہ پہ ملائے شوے غلط ولے 181
- 139 تہ چہ گرخے کوک لہ خیالہ یارہ چرتہ کوک نشے 182
- 140 د موحد پہ سر کہ کیردی خوک آرہ 183
- 141 پہ دنیا کتب ہفہ دے ولی اللہ 183
- 142 بند وحصار جسم ناسوت دے ملکوت دپارہ 184
- 143 د شمس الدین سید پوری کور لہ حُم 185
- 144 آخر ا بہ وونیم پہ سترگو ستا دیدار 187
- 145 خاوندہ پاکہ د اسلام بنیاد آباد لره 188

- 146 مسلمان کہ د اسلام پہ جزبہ مہر شی 190
- 147 لہ تا نہ غوارمہ تا واخلمہ لہ ما نہ ما 190
- 148 کہ تماشے لہ حُمہ پہ طلب ستا یمہ حُمہ 191
- 149 ستا د تقدیر تصور دیدار حُمہ حُمہ 193
- 150 دا د عشق پہ رنگ مرقوم کتاب د چا دے 194
- 151 خدائے د سر کاندی حُمہ د زہرہ سودا 196
- 152 دوبارہ بہ چمن گل شی بہار راغہ 197
- 153 ہر نظر د دلبرانو یو جلباب دے 199
- 154 پهلوان خو پهلوان د صبوری دے 200
- 155 ستا لہ زلفو پیچیدہ وی فکر پاک 200
- 156 نشتہ نشتہ دلہ کنس یو درد مند 201
- 157 خبر نہ یم چہ ضیا یم کہ آفتاب 201
- 158 د لائقانو لیاقت د خدائے نصیب لہ 202
- 159 سرہ سرخی ستا د مضمون 202
- 160 نہ پوہیگم دیوانہ یم کہ دانا 204
- 161 عفوہ کپڑے مولا غریب بوہا لہ دے ملاسرہ 205
- 162 خاوندہ پاکہ صفاکہ حُمہ حالونہ 206
- 163 اے حُمہ د زہرہ آرامہ راشہ پہ آرام سرہ 207
- 164 نصیب بہ وصیب شی وھر چاتہ خیل خیل 208
- 165 راکرہ پہ لاس کنس گلابی گل گل 209
- 166 یارب المانہ دا منت دے مامنلے دے 209

- 210 167 سبحان الله سره له حمده
- 211 168 اے د مغفرت طالبہ غوارہ مغفرت لہا
- 211 169 اے پرے پیکر حُما غوخ کپہ د زپہ سر حُما
- 212 170 یارب زپہ م روئسانہ کپہ پہ نور دمعرفت سرہ
- 213 171 حُہ حُما خوبان دیدن بہ کپہ صبا روز حشر
- 213 172 غم بہ م د زپہ نہ چرے کم نشی
- 215 173 مرحبا راشہ بیا گویا شہ اے پیک پیامہ
- 216 174 بے غوری د عالمانو
- 217 175 دیدار د نگار کہ دوبار شی حُما
- 217 176 خدایا وچ نکړے حُما د سترگو نم
- 218 177 حُہ لہ هر یو غمہ نہ بے غم شمه
- 220 178 پیر یاران دوستان وو پیر خویشان حُما
- 221 179 حُہ لہ فضلہ ستا پہ تا شیدا یمہ
- 221 180 بے لہ فضلہ ستا بہ شی حاصل کلہ
- 222 181 پریرده خودی خپلہ چہ خدائے بیا مومے
- 223 182 خدایا خپل حرمت لہ ما تمام کړے
- 224 183 واورہ لہ رومی قصہ حُہ رنگ کوی
- 232 184 لا اله الا الله لری نکات
- 233 185 آمان آمین ئے تہ
- 234 186 هر هغه چہ دی لہ خدایہ ما سوا
- 235 187 چہ د تورے دواړہ سترگے کړے نرے

- 236 188 پہ درے قسمہ دہ تقویٰ
- 237 189 خدائے د گل د محمد گلاب گلزار کپری
- 238 190 دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چا دے
- 239 191 ستا پہ سترگو باندے راغے خیحاب ولے
- 240 192 اعوذو باللہ لہ شیطان نہ چہ رجیم دے
- 245 193 پہ یو آن بہ شی فنا
- 248 194 بے لہ یارہ د اغیار خریدار نہ یم
- 249 195 پہ جبال دبال د راشی لیغان سیدپوری
- 250 196 پریردہ حال غواہہ مقام
- 251 197 یا بلبل د صبح دم دے چہ چغیگی
- 252 198 یا د یار چشمان سرے پہ تاب د نار دی
- 253 199 راغے سپین جمال پہ لاس تورہ مصرے
- 254 200 دگمراہانو رهنما پیر دستگیر دے حُما
- 257 201 کہ خبر پہ زیر او زور د دے احقر شی
- 258 202 شکر دے خدایہ چہ موسم دبھار بیا راغے
- 261 203 سیدپور چہ منظور پہ حضور د غفور دے
- 263 204 قند و نبات شہدوشکر ستاقیل و قال دے
- 264 205 یم منت بار د نگار وکپہ لہ ما دلبری
- 265 206 یارہ مہ کوہ لہ ما نہ انکشاف
- 266 207 پہ درے قسمہ نزول وائی سالکان
- 267 208 دعویہ دار ئے د اسلام گواہ د نیشہ

- 268 219 مهلكات م غلبه شو سرگردان یم
- 269 210 د مجنون زړه به له سوزه قلاړ نشی
- 272 211 اے خُما د زړه مرهم د سترگو توره
- 273 212 خوک به ما غوندې طالب خسته حیران وی
- 274 213 اے د جهاد شوقینه شابا ناراستی مه کوه
- 275 214 اندرون م غلغلې د اور جوړیگی
- 276 215 غلیم م نفس شیطان دے
- 278 216 زمانه په اسلام کفر سره گرځی
- 280 217 پاتې دا دنیا ده آخر پاتې د هر چا بشی
- 281 218 له خناس بدخواصه آمان غواړم
- 282 219 عجیبه نقاش کړی نقش ستا د جبین
- 286 220 دا فلک ملک گریان کوی
- 288 221 ستا په لور گل شوے سترگې د گلاب دی
- 289 222 چه تمیز د یو تمیز درڅخه نشته
- 289 223 چه د عشق په لار روان شی عاشقان
- 291 224 ستا د دیدار یم ارمانی خُما دلداره سیدپوری
- 292 225 چه نظر کړی په گوشه صنم د غم غم
- 293 226 خوند که اسلام له مسلمان سره
- 294 227 زړه د مسلم جبل نور دے گویا
- 295 228 حاجی گوهر ته انتظار لرم
- 296 229 حاجی گوهر وایه رښتیا تر اوسه چا څخه وے

- 296 230 قبول د حج لہ مناسک سرہ وی
- 297 231 لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
- 299 232 قدم پہ وړاندے اغستے نشمہ
- 299 233 حجر اسود تہ خہ انور وایمہ
- 300 234 هغه ذات چہ نہ تغیر شی نہ تبدیل
- 300 235 زړہ یومشرق دے دمشرق نہ خیجی نور دایمان
- 301 236 خالی پہ درس و تدریس ملا رہا بہ نشی
- 301 237 مخ دے انور دے چہ بلیگی درون
- 302 238 خہ د اخلاص زائقے لس لرمہ
- 303 239 یے رنگہ یار رنگ ئے اغیار خخہ دے
- 303 240 جمال د یار دے د اغیار نظارہ
- 304 241 نظر معنی کنس پہ وحدت لرمہ
- 305 242 دا حُما بدن دعا دے کہ دعا
- 306 243 د امکان یو نظارہ وہ د صفات
- 306 244 چہ اول وم پہ فنا سرہ فنا
- 307 245 مقام پہ زړہ کنس د حضرت لرمہ
- 308 246 د آفتاب گرمی لہ کومہ د نما کړہ
- 309 247 گرم شوے دے درون بیرون حُما
- 309 248 عجب لذت کہ د یارئ غمونہ
- 310 249 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
- 311 250 زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی

- 312 251 چه تور ماښام شی د صبا تدبیر کوم
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته به لئا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگه راځه
- 315 255 راځه راځه یاره راځه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتدا۶
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلي مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگے سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 312 251 چه تور مانبام شی د صبا تدبیر کوم
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته یرے لقا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگے راءه
- 315 255 راءه راءه راءه یاره راءه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتداء
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلي مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگے سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 346 293 دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
- 347 294 نیک عمل او نیک حضور
- 347 295 لہ جملہ و شرینانون
- 349 296 غواری زہرہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز
- 350 297 تا لہ دے نا آشنا وطن حُہ ولے آشنا کرمہ
- 351 298 باری بیا شوہ زمانہ پہ انقلاب
- 351 299 د مکان حسن لہ ما دے کہ لقا
- 352 300 تہ لا ما تہ وائے ما حُہ لا تاتہ وایم تا
- 352 301 حُہ چہ حُان تہ وایم حُان پہ حُان شرمیگم
- 353 302 ہر عاشق چہ لہ معشوقہ وی غافل
- 354 303 د توحید زبان جاری لہ پہ قام کبش
- 355 304 حُہ چہ گورمہ امکان تہ یو حالت دے
- 355 305 روح م بیداریگی تل د لا پہ ترانو سرہ
- 356 306 قدرت علم حُما کور دے
- 357 307 د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
- 358 308 دا اول مقام اثر دے د فیضان
- 361 309 د مونخ ترجمہ دعائے قنوت پورے
- 374 310 ایمان مفضل
- 375 311 ایمان مجمل
- 376 312 شپک کلمے د اسلام
- 381 313 د روڑے نیت د جنازے نیت

- 382 314 د جنازے دعا د نابالغ هلڪ او د نابالغ جينے
- 386 315 نيت د تيمم لرفع جنابت لمسح المسحف
- 387 316 مسله د غسل
- 388 317 لڪي ختم سزه ايمان بيرته نه راڻي
- 391 318 ملا سترے ڪرمه ستا دور د قرآن
- 394 319 په رواج سره ڪه خير وي ڪه خيرات
- 397 320 صد افسوس دے د مسلم په انحطاط
- 398 321 دا عالم شه په رواج باندے تاراج
- 399 322 قصيده امالي
- 435 323 ساه م گوگل ڪښ نه ڄاڻي
- 435 324 دا ځما فڪر برين لره استهات
- 436 325 انقلاب د زمانے هر څه برهم ڪړه
- 436 326 ڇه له شماره نه يے شمار شي
- 437 327 د توحيد په بام نشينه راشه راشه
- 438 328 دا حيات امكاني يو انقلاب دے
- 439 329 د رباب په تار ڪښ جوړه ترانه يم
- 440 330 د علي حيدر حمله هنر نه وه ځيگر وه
- 440 331 زړه يو فرش دے ڪه ڇا فرش ليدلے نه وي
- 441 332 يو بوداش د نڪائبو دے حيات
- 441 333 د ڪلام نه معلوميگي معرفت
- 442 334 راغے راغے نا سا پي هجران په ما

- 443 335 نقش د دلبر که نقاش نقش کړی
- 444 336 شکر گویا په اعطا د مولا یم
- 445 337 اے عبد حق خدا سپارم د په خدا
- 445 338 خلاص د شو سفر اے مسافر
- 446 339 دے وړوکی زړه ته حیرانیکم په واپره صورت
- 447 340 دا حُما فرض دی په تا او که په ما
- 448 341 خدایا راولے نن بیا
- 448 342 بل به پیره ستا غوندے پیدا حُما غمخورنشی
- 449 343 محمد ابابکر صدیق و سلمان * سلسله *
- 450 344 خدایه زر گل کړه حُما د زړه گلاب
- 450 345 اقوالی دے شریعت
- 451 346 الامانم الامانم من شرالنفاق دوستی
- 452 347 اے دل مستان ماشیوه مستان بھل
- 453 348 هغه صدر د امکان رحم عیان
- 453 349 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

پتہ شمیر	د نعت شریف مطلع	مخ
1	یا حبیب کبریا انوار د والضحی لرے	457
2	ستا لہ وصفی زیبہ زیب زینت غب غب	458
3	اے شاہ ذوالجلالہ آمان راکرہ لہ اغیارو	459
4	یا حبیب کبریا صلے علیک	461
5	نعت پہ خلورو ژبو کنیں	462
6	نعت پہ خلورو ژبو کنیں	463
7	خیل د نبیانو کنیں سلطانہ	464
8	دریاب د کرم پہ ہر دم ستا جوشیگی	466
9	حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے	467
10	شافع محشر نبی سرور بہ بیا پیدانشی	469
11	حضرت بہ شفاعت د گناہ گارامت کوی	471
12	فکر بلند د مدینے خخہ دے	472
13	مزار د یار تہ بہ رسیگے خرنک	473
14	اسلام اے شاہ سردار عالم	474
15	خلق ایمان غواہی خہ یار غواہمہ	475
16	لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے	476
17	دیار د یار تہ بہ رفتن کلہ وی	478
18	خوچہ محبت د محمد سرہ زیاتیگی	479
19	دیدار د ہفہ یار خیرالابرار خما یادیگی	480

- 482 20 حقیقت د محمد چہ روح اعظم دے
- 483 21 مظهرہ دے د ا سماؤ د اللہ
- 484 22 د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پہ سرد وی
- 486 23 ہغہ یارچہ بے وفانوی بنائیگی دیارئ سرہ
- 487 24 د توحید دولت پہ لاس د مصطفیٰ
- 488 25 کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
- 489 26 غمجن پہ غم د خپل آشنا یمہ حُہ
- 490 27 لہ پیرہ عمرہ پہ ستودا یمہ حُہ
- 492 28 وخت د رخصت دے روانیگہ حاجی
- 493 29 پہ جدائ چہ جدا کیگی یاران د دنیا
- 494 30 طبعی دیدار د شوق بیدار سرہ وی

***** متفرقات *****

پتہ شمیر	د مضمون مطلع	من
1	دا نافی حرف د لا	495
2	مجازی الاهیات	495
3	یار چہ خُما یار شی د اغیار بہ کور وکرشی	495
4	نشہ ژپیدونکی د ہجر رسول	496
5	گل شو د صحرا گلونہ رنگ پہ رنگ	496
6	یارخُما سنگارخُما بازارخُما روئے بار خُما	496
7	دا ذکر مخفی کمال د روح دے	496
8	نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی	497
9	خدایہ خہ شوه سادگی د سادہ گانو	497
10	پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی	497
11	دا بمبار خبر د چا دے نہ پوہیگم	497
12	عشق لیلی بہ نہ شی	498

بسم الله الرحمن الرحيم

د ثنا حمد لابق دے خدائِ حُما
 د دنيا عقبا خا لق دے خدائِ حُما
 ممکنات ئے پہ قبضه کبس د قدرت دي
 د تمام عالم رازق دے خدائِ حُما
 له هر قسم عبادت ده لره بنائِ
 د جلال جمال لائق دي خدائِ حُما
 هغه حکم چه له امره نازليگي
 په هر يوکلام صادق دے خدائِ حُما
 په کمال سره موصوف دے ذات اقدس
 مستحق د د حقايق دے خدائِ حُما
 خبردار دے په کردار د هر بشر هم
 دا ننده د دقايق دے خدائِ حُما
 د ممات آؤ د حيات قبضه ده دے
 هم حافظ د خلايق دے خدائِ حُما
 د نيکا نو د نيکي توفيق د ده دے
 خبردارد هر فاسق دے خدائِ حُما
 د غلام فطرت گواه په غلامي شه
 بخشنده د نا لائق دے خدائِ حُما

ٻول امڪان ٿي ٻه نڪتہ ر کن جاري دي

ذوالختيار ر کون مڪان دے خدائي حُما

ٻه لا تقنطوا ٿي هر مجرم ا ميد ڪري

چه صاحب دلوي غفران دے خدائي حُما

ر غلام ٻه غلامي دے خدائي رضا شي

چه مولا ر انس و جان دے خدائي حُما

***** پرواز خيال *****

خوڪ به يو سي تر آشنا جواب حُما

بيا به را وڃي واپسي جواب حُما

ٻه فراق فراق ٿي گل بدن ياره شه

التيام به ڪري خوڪ دل ڪباب حُما

چه آفتاب ٿي ڪره يه تاؤ له تاؤ تابه

ستا جلوه به ڪري سوخته خوناب حُما

که دناز ٻه خنده خاندے ياره خنده

جا معه به شي خا طر خراب حُما

پر یشان به دحيرت تل پریشان وي

دل بسته کا خپل زلفي تناب حُما

مناسب چه سياهي خون جگر شي

ٻه خيالي قلم رقم ڪتاب حُما

غلامی د دلبرا نو ا فسری ده
تصور ستا ده رخسار نوآب حُما

طلب گار که د نگار ئے بیدار اوسه
غرضدار کا دیدار ئے بیدار اوسه
کارد عشقه سره خوب منا سب نه دے
که د ترکو خریدار ئے بیدار اوسه
عا شقی او دلبري دین و ایمان دے
که رښتیا مسلم دیندرا ئے بیدار اوسه
یے پرواه چرے یو دم له یاره نشے
که دوصل خواهش دار ئے بیدار اوسه
چرے لارد خپل نگار غلطه نکړے
دم قدم په انتظار ئے بیدار اوسه
د سید پور باد شاه غلامه بد کرداره
گناه گار د رب غفار ئے بیدار اوسه

دلته زړه دے په ناسوت کښی اندرون
په معنی له جبروت نه دے بیرون

ڪله سڙپه جبروت ڪنن راڻرگندڪري
 ڪله ڪله ملڪوت ته شي پا يون
 يو قدم په لا مڪان بل په ٿري ردي
 بنڪته پورته وي له خياله خرا مون
 معترض ڪه اعتراض په دا فقره ڪري
 خو پو هيگي اهل قلب په دے شليون
 نه پو هيگم ڇه جادو ڪه ڪرامت دے
 ڇه دا هسه تاب لري زڙگه زبون
 جادوگر د منزل سير ڪوله نشي
 دا رفتار د ڪرامت دے همليون
 ڪرامت ۽ له ايمان موندے نشي
 ۽ له شرع ايمان نه ڪوي چلون
 شريعت ايمان محكم وي په يقين
 دڪامل يقين په عشق سره وي يون
 ڪه اسلام دے خو اسلام دعاشقه دے
 ۽ له عشقه وي ايمان اسلام زبون
 ڪه عمل دے خو عمل دعا شقه دے
 ۽ له عشقه وي هر يو عمل خزون

په ګو ھی دشقاوت غفلت ضلال کښ
 خدایه ما نکره په قهر سر نګون
 په دریاب د عاشقی کښ ځما خدایه
 د دیدار ګوهر په لاس راګره میمون
 په هغه قلم دوات کتاب نازیګمه
 چه مرقوم شي پرله عشق نه مضمون
 به له عشق دانشمند دانشمند نه دي
 به له عشقه عا قلان لا یعقلون
 به له عشق بادشاهی سلطا نی نشته
 به له عشقه عادلان دي ظا لمون
 به له عشقه باریکی زیرکی نشته
 به له عشقه عالمان لا یعلمون
 طالبان د عا قلانو شاګردی کړي
 غلام وائی ځه شاګرد یم د مجنون
 د مجنون شاګردی عشق زده ګول دي
 دے په ترخ کښ م کتاب د یحبون
 به له عشق نه اقرار دے جا حدون
 به له عشقه راه روان دے مظلون

يے لہ عشق رياضت رياضت نہ دے

يے لہ عشقہ عابدان دي جاہلون

يے لہ عشق نہ شعور خہ شعور نہ دے

يے لہ عشقہ ذي شعور لا يشعرون

يے لہ عشق نہ تصديق خہ تصديق نہ دے

يے لہ عشقہ صادقان دي کا زبون

يے لہ عشق نہ طلب خہ طلب نہ دے

يے لہ عشقہ طا لبان دی غافلون

يے لہ عشق نہ اخلاص خہ اخلاص ندے

يے لہ عشقہ مخلصان دي کا ہلون

يے لہ عشق زندگي زندگي نہ دہ

يے لہ عشقہ زندگان دي ميتون

يے لہ عشق د حیات حلاوت نہ وي

يے لہ عشق نہ آدم زاد دی ہالکون

حلاوت خوحلاوت دعاشقی دے

تراوت خو تراوت دے د مفتون

فلاحت بہ پہ قیامت د فضل کیگی

عا شقان بہ شي لہ عشقہ مفلحون

بے لہ عشق هر هنر د زړگي رنځ دے
 خدایه کړے غلام لہ رنځه نه ما مون
 یارکه پرے کړي سرځما په تیغ د عشق
 ملا وائی ما بخل دے ور ته خون

***** پرواز خیال *****

لکه حیران لہ حیرائی نه سرگردان شمه
 چه طلب دار د بے ماننده بے نشان شمه
 دحیرائی لہ دسته شوم بے در بے دسته
 لکه ویران لہ ویرائی نه پر یشان شمه
 په درس دالست تعلیم مالره راکړے د علم
 د ربوبیت لہ علمیت نه مکتب خوان شمه
 په ارادت د کثرت ازلي شان و شفقت
 د مرحمت په عنایت سره شادان شمه
 د جلالت اطاعت د رسالت صداقت
 ظاهر باطن کنش خبردار لہ خپل ایمان شمه
 د نبوت حقیقت علم قدرت دلالت
 په ثمرات د معجزاتو مسلمان شمه
 دربوبیت عنایت کارکن په کار د وحدت
 په صدارت د معجزاتو حق میلان شمه

مسلماني دمسلم شوه ستوماني د مسلم
 د بدعتيا نو له بدعت نه په لرزان شمه
 دسيدپوري په فيضانه شه پيرعالم مسلمان
 د ما ورا له غلامی نه په آمان شمه
 د غلامی مضمونه د بندگی نظمونه
 په فضل پاك دپاك مولاوحدت بيان شمه

پرواز خيال *****

شين لوگي م له ضميره نه برپا شه
 تاؤ تاب ئي رسیده هم تر سما شه
 له اسمان نه خو سدره ته روانيگي
 جلوه گين ورته جبين دخپل اشنا شه
 خو ئي نيغ کتلي نه وي مخ د يار ته
 ما سوی ئي له ضميره نه جدا شه
 دو رنگي د عاشقا نو پيشه نه ده
 غلامی کنښ غلام حُک نن يکتا شه

نغمه ۶ عروج *****

اے کبک ناسوتي خرام پورته کړه له خياله گام
 ملک دملکوت کړه رام کړه په جبروت مقام

کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خياله گام
 تازه تر جبين لره
 خيال فکر برين لره
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خياله گام
 خاص د زړه په سر کوه
 عجز و نیاز اکثر کوه
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خيال گام
 سنډیت زندگي
 خلوتت خر سنده گي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خياله گام
 قطع به ئه لار شي
 موږ به په دیدار شي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خياله گام
 کور شه په کثرت حُما

سیر کړه د لاهوت تمام
 پر پرده د تلوین مقام
 زړه په رنگ رنگین لره
 نوم د خدائے شریں لره
 لا کړه غیر الله په نام
 پر پرده د تلوین مقام
 خيال د خپل دلبر کوه
 ذات و ته نظر کوه
 دایما تعظیم کړه د حضرت نظام
 پر پرده د تلوین مقام
 عجز و نیاز بندگي
 روئي ریا شرمندگي
 جلوه نظر مکړه فام
 پر پرده د تلوین مقام
 روح چه په رفتار شي
 وصل د نگار شي
 صورت شي په سیرت تمام
 پر پرده د تلوین مقام
 ملک د د وحدت حُما

سر شه په کلفت حُما گران شه اصلیت حُما
خُربه شي آخر غلام پریرده د تلوین مقام
پورته کړه له خیاله گام

پرواز خیال

که په لاس کښ شه له خیاله باهوخیل
بیا خو کیردي سر حُما په بازو خپل
خه به پریردم د امکان علاقه واړه
په طاعت کښ به ئه صرف کړم قابوخیل
رو برو به د دیدار په انتظار شم
په ادب به ورته مات کړم زانو خپل
که م ستا د لعل لعب شراب نوش کړل
په زمزم به ککړ نکړم تالو خپل
تاردخیال م ستا دخیال سره پیوندد
زړه جنکشن لرم د فکر بابو خپل
هیڅ اثر به په دلبرد غلام نکړي
تمام تن که کړم په اښکو لاهو خپل

مقام و حال

له فکره ذکره نه بهتر دکهترکار نه وینم
له بندگۍ نه زندگۍ کښ بهترکار نه وینم

په زندگۍ كېښ د بنده بندگي لوى هنر دے

له مزدورۍ نه په مزدور كېښ بهر كار نه وينم

له هر گناه نه مغفرت له مشركۍ نه نفرت

د بد عتيانو له بدعت نه بد تر كار نه وينم

نام مسلم وټه خپل رسم ورواج ښكاري ايمان

خه په اسلام كېښ له سنت نه بهتر كار نه وينم

نظم قرآن اطيعوا الله اطيع رسول كړه لازم

په مسلمان كېښ د قرآن نه بهتر كار نه وينم

غلاميت د غلام خلق عبادت دے خدمت

خه له خدمت نه ولايت كېښ بهر كار نه وينم

په تو حيد ختم شو خما د ناداني نظمونه

له ناداني نه په نادان كېښ بهر كار نه وينم

تو حيد معيت

ستا له باطن نه د باطن نظر جدا نه دے

ستا له ظاهر نه د ظاهر نظر جدا نه دے

جدا جدا دهر صفت اثر دے هر صفت كېښ

د ربوبيت له تربيت نه خوك جدا نه دے

سمع بصر علم كلام په تا كېښ دي له كمه

ستا له قوت نه د قوي قوت جدا نه دے

قوت اصلي قوت ٻڌدائ اثرئ تا ڇه دے

اثر د فعل فعل له نه ڇه جدا نه دے

که دتوحيد په سمع وا ورے دجنون بيتونه

وائ غلام له خپل مولا نه ڇه جدا نه دے

خبرنظر مغز تقوی حضور مدام دا بقا

خیال دمکان ده لا مکانه ڇه جدا نه دے

د مسلمان پیشه تسلیم صبر رضاده شکر

له مکون نه د تکوین قدرت جدا نه دے

***** حال و مقام *****

ځه په حضرت کښ د قدرت انکسارت لرمه

خاص په فطرت د کثرت انهدامت لرمه

قوي قوت د ذوالقوت دے چه نقصان نه لري

زور او قوت د ما وری انهما کت لرمه

هرهغه بند چه شي پيوند د زندگي په امید

ځه ئے ویران او پریشان انفعالت لرمه

چه لائق نه وم د غلامی ولے دکړمه غلام

ستا دغفران په هر زمان استحقاقت لرمه

ځه دتوحيد گرمي لرم گرم نعتون وایمه

دتوحيد بازوم په مجلس کښ رقاصت لرمه

حال و مقام

شی لہ ہرکارہ بہ بے کاراندام دہ کارخما
 شریانی تار بہ تار پہ تارشی ہر یو تار خما
 ہریوپیوندلہ پیوند جدا بہ بندشی لہ بند
 بدن نیازبین بہ عاقبت شی خواروزارخما
 غنودہ تن پہ گور کبں فرسودہ تن پہ گورکبں
 مدام بہ نہ ئے د ناز قدم د ناز رفتا ر خما
 جدا بہ سرشیی د سرخاک بہ دماغ شی دسر
 شی نا بینا بہ بینا ئ دواپہ ابصار خما
 نہ بہ ئے دغوک اوریدہ نہ بہ ئے دسترگو لیدہ
 جلوہ بہ نہ شی پہ ہیخ رنگ رنگین رخسارخما
 نہ بہ وی خیال د جمال نہ تصور د جلال
 مدام بہ نہ وی حاصل دیدار د یار خما
 نہ بہ جریگی غلام نہ بہ وی سوزوآرام
 نہ بہ یاران وی د توحید گرم گفتار خما

مقام و حال

پہ جوفہ کبں دے یقین نافہ دہ زپہ کبں
 د توحید مشک غماز خوناب خما دے

جبرائيل وائ آمين حُما په شور
 د توحيد په چغو انقلاب حُما دے
 مکائيل د زمانے پير د توحيد دے
 له فيضان ئے موج درموج سيلاب حُما
 حُ د بت او د بدعت تابع دار نه يم
 دل نشين کافي سنت کتاب حُما دے
 چه مقام ئے د خو بانو په لبان شه
 سورپيزوان دغلامئ جلباب حُما دے
 شمس الدين نوردسيدپورپه غيرکبن راغے
 په مکان د لا مکان آفتاب حُما دے

*****مقام و حال*****

له احديت نه دوحده په سفرتلئ راغے
 کوردوحده ته دکثرت په سفرتلئ راغے
 اهلاسهما د مرحبا مرحبا شور و غوغا
 روحانيت ته دصورت په سفرتلئ راغے
 د ملکوت ملائک راغله استقبال کوي
 له ملکوت نه دناسوت په سفرتلئ راغے
 د جبروت ساکنان وائ مبارک تبارک
 له باقيت نه د فنا په سفر تلئ راغے

سفر حضرت مبارک شه دلاھوت مقیم

شکر مولا دے چہ غلام پہ سفر تلی راغے

مبارکي ورکئی عالمہ د وصال پہ بنادی

گھرنک ملا دے دھجران پہ غم خپلی راغے

حال او مقام

کلہ خود کلہ یے خود	کلہ رود کلہ سرود
کلہ قوت کلہ قنوت	کلہ خان کلہ معبود
کلہ یار کلہ اغیار	کلہ کار کلہ سجود
کلہ گل کلہ خزان	کلہ خوب کلہ درود
کلہ باغ او کلہ راغ	کلہ ماغ کلہ برود
کلہ لیغ او کلہ لاغ	کلہ طاد کلہ تنود
کلہ صبر کلہ شکر	کلہ زیر کلہ کبود
کلہ گرم کلہ نرم	کلہ جی کلہ شدود
کلہ وصل کلہ فصل	کلہ قرب کلہ بعود
کلہ امر کلہ نہی	یو کرہ د بل کسود
کلہ حور کلہ حضور	یو نسیا دہ بل نقود
کلہ نفس وی کلہ روح	یو شاکر دہ بل حجود
کلہ مرگ وی کلہ جوند	یو فنا دہ بل خلود
کلہ خوان کلہ بوہا	یو دراز دہ بل فرسود

کلہ خرچ کلہ آمد	کلہ قیام کلہ قعود
کلہ زنگ او کلہ رنگ	یو حجاب دہ بل ودود
کلہ زپہ وی کلہ خیال	کلہ سوز کلہ سرود
کلہ خاندی کلہ جاری	یو صحت دہ بل غدود
کلہ اور وی کلہ نور	یو خلیل دہ بل نمرود
کلہ فرش او کلہ عرش	کلہ قال کلہ ودود
کلہ قبض کلہ بسط	کلہ بند کلہ کشود
کلہ خان کلہ جانان	کلہ زیان وی کلہ سود
کلہ فکر کلہ ذکر	کلہ نقش دل ربود
کلہ پیر کلہ مرید	یو بیدار او بل غنود
کلہ کور کلہ سید پور	یومذموم دے بل محمود
کہ غلام شی خوک د پیر	یو آواز دے بل محمود

د گھنگ استاز خبر کړئ

سید پورے پیر لري جود

***** حال و مقام *****

دا له چوبه اماده رباب د چا دے

دا سينه تراشده رباب حُما دے

پيچيده کړه د جلال جمال گو شي

نرم شوه دا فکري تناب حُما دے

چه ملک ئے د فلک کړه پریشان
دا د عشق په مستی مست مضراب حُما دے

چه بخار بوئ رسیځي لا مکان ته
د وحدت په انگار زړه کباب حُما دے

چه بیان ئے تور زلفان کړي شنه خالونه
دا د یار په رنگ مرکوم کتاب حُما دے

چه شوخي ئے د جمال عروس له ورکړه
د وحدت په رنگ رنگین ثیاب حُما دے

چه دماغ ئے د نا سوت کړه بر آشوب
د کو هسار ملکوتي سداب حُما دے

چه ئے ډیر زړونه فنا کړه ظاهر نه شو
دا د بحر یگا نه گرداب حُما دے

چه په زړه کښ د غلام لري مقام
دغه فیض د سیدپوري جناب حُما دے

**** حال و مقام ****

چه په بند د قال شه بند د حال معذور
شه روان طرف د دارو ته منصور

په دا وقت کښ یو موقع شوه داسې پیڅه
چه موذن کړه د آذان تکبیر په زور

منصور اوے چہ ملا مکړه بکواس ډیر
 حُما خپو لاندے ستا خدای دے مکړه شور
 خلقو وے چہ دا لا بله یے دینی ده
 یو په دوه شه د منصور خلاج پیغور
 بعض خلقو نېشانه کړه هغه حای
 چہ ولاړ وو لاس تړلے پرے منصور
 چہ فارغ شو له مانخ مانخ گزران
 له ملا ئے تلاش وکړه په دستور
 د آذان په وقت کښ ستا په وقت کښ څه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 د آذان په وقت کښ ستا په زړه کښ څه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 ملا وے لور م بالغه ده په کور کښ
 د واده تد بیر ئے څه کړم نا صبور
 اند یشه م شب وروز پیسے روپئ
 دے غمونو کښ حُما زړگے تک تور
 خلقو واغستے بیلچے بیلونه زرزر
 هغه حائے کنیدیه کړه خود فی الفور

د فينۍ او خزانۍ پکښې پرتې وې
 لعل جوهر پکښې پراته وو بالو فور
 آفرين شه د منصور په صداقت
 فراست ئې په باطن کښې وو گل نور
 که غلام له حال او قاله خبر نه دے
 په انعام باندے له خدايا دے مشکور

حال

ترانه م د تو حيد راغله په گوش
 حکه پريوتم له هوشه نه يې هوش
 دا نغمه به م تر مرگه هيره نه شي
 مبتدئى منتهى دواړه دي مد هوش
 قوت ناکه چه له فضل ابتداء شي
 انتها ئې صداقت وي په ډير جو ش
 ابتداء چه په سستئ سره شي سسبتہ
 خاتمہ ئې يې مزے وي يې خروش
 ابتداء هم انتها کښې صدق بو يه
 د ټگئى له مخه بيرته که روپوش
 دا دلکش تصوير د پاک اسم اعظم دے
 له باطنه تصور لره په گوش

نندارچي او طلبگار د خپل نگار شه
 مکره شور لکه نعره د درازگوش
 د غلام توحیدي چال لکه د شیر دے
 بدل مه شه په مکرونو د خر گوش

حال

شکریه دروئے بارے دے سرخما
 شکرانه د دلبرے دے سر خما
 که په سیم وزرموندے شي خه قربان یم
 سیم و زر د دلبرے دے سر خما
 خما سرکشی تصویرستا دجمال دے
 فدایه د سرورئ دے سر خما
 امتحان کبی دلربا په سوزخما کړے
 غباره د غم خوارے دے سر خما
 ستا د غم بهار خما په دماغ راغی
 شکوفه د گلزارے دے سر خما
 د نرگس غوندے زمین ته به نسکور وي
 شرمناک د دلبرے دے سر خما
 خما ئے خما غبار ستا د کو خه شه
 هوا گیر د غلامے دے سر خما

ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر نشی
 ستا دخط وخال خیال حُما دزپه پرهر نشی
 در مر تبه لا تعین بودیم باتو هم نشین
 جلو داحدیت لره کثرت حُما مظهرنشی
 بوئ جدائے بد کجا سوز لقائے از کجا
 ستا تعین اول حُما په حق کبن ددرسرنشی
 در تعین ثانی او صاف واسماء شد جدا
 روح محمد^۳مصطفیٰ تگون لره اثر نشی
 بالقوت قادر بدی اعلیٰ اول آخر بدی
 مظهر به دخا لق صبا آدم ابوالبشرنشی
 این برزخ کبری صفا حائل میان ما شما
 مظهر د ذات بی مثال لا مثال کشورنشی
 در غزل پیچیده شد تسبیح و تهلیل غلام
 نغمه د ساز ماورآ چرے الله اکبر نشی
 ***** سوز او ساز *****

خدائے پیدا کره عاشقی لویه کیمیا
 له اخلاص پکبن شته سیمیا ریمیا

حرف د عین ئے عنایت ازلی دے

چہ ئے نسل د آدم کړه په سودا

حرف د شین دے شرافت د عاشقانو

چہ له فضل د چا زړه شي په غوغا

ا ندرون د عاشقانو آره کيځي

حرف د شین دے دآرے غوندے برپا

حرف د قاف ئے قلم تراش دے د فولادو

د عاشق زړه ئے له گوډله کړه جدا

د دیدار په لوی دولت نه غني کيځي

عاشقان دی قارونیان ناصح موسیٰ ۳

د سمک غوندے وي تگے په اوبو کښ

ا ندرون ئے وي له عشق نه جلیا

نه مړيځي په شربت د وصال

چہ علیل شي څوک د عشق په سودا

د سید پور په رهبر لار موندلے کيځي

د غلام د یار دیدار به کړي نما

*****سوز و ساز*****

چہ اقلیم د عاشقی د عاشق رام شي

شهنشاه شي خود حاصل ورته آرام شي

د جمشيد غوندے په تخت د وصل ناست وي
 جام د جم ئے د خاكي زړه گوټی جام شي
 خاكي جام چه شي صفا له گرد غباره
 خود معلوم پكېن د هر علم كلام شي
 چه تدريس د عاشقئ په مندرسه كړي
 خود په سر به ئے د عشق تحصيل تمام شي
 چه بدنام په دلبرئ د دلربا وي
 عا قبت به د وصلت په نام نيك نام شي
 په جهان به لكه نور غوندے روشن وي
 څوك چه ستا په جستجو پسے گم نام شي
 ممتحن د عاشقانو نور د دين دے
 خدائے د مل په امتحان كېن د غلام شي

سوزوساز

كه روئے بار دے خو روئے بار د محبت دے
 كه دلدار دے خو دلدار د محبت دے
 كه طلب دے خو طلب د محبت دے
 كه روزگار دے خو روزگار د محبت دے
 كه غرض دے كه مقصود دے كه بهبود دے
 كه كردار دے خو كردار د محبت دے

ڪه سفر دے ڪه حضر دے ڪه قرار دے
 بل ڇه نه دي ڪل اسرار د محبت دے
 ڪه زلفان دي ڪه چشمان دي ڪه لبان دي
 زيب زينت واپره آثار د محبت دے
 ڪه مهتاب دے ڪه آفتاب دے نور د دين دے
 په هر ملڪ باندے پر تو د محبت دے
 سيد پوري نسبت د خدائے فضل و ڪرم دے
 د غلام نور ا لانوار د محبت دے

***** سوزوساز *****

په جما لت سره ڇه وگورے مزدور به شمه
 په جلالت سره ڇه وگورے رنځور به شمه
 ستا د قدرت په پنجه خيراو شرځما دي بندي
 په مغفرت سره ڇه وگورے مغفور به شمه
 له جهالت نه كهالت ځما فطرت دے خراب
 په ڪرامت سره ڇه وگورے ما مور به شمه
 د هدايت په اشارت ڇه ڪرشمه ڪړے د ناز
 ادا دائما دلداره ستا مسحور به شمه
 ستا په ڪتو ڪښن نقصان نشته تقصيرما ڇه دے
 ڪه له اخلاصه نه د وگورم منصور به شمه

په غلامانو رحم بويه چه مولا وي رحيم
په لطافت سره چه وگورے منظور به شمه

*****سوز او ساز*****

زړگے قرار نا قرار شه دو بار حُما
لکه بیمار شه بسیار انتظار حُما
بنده د حق شه د حق سره حق ته رسيد
په دار د خار شه دوبار زړه آزار حُما
دغه سفر دے که حُضر دے خبر نه شوم
چه شه نيته دار خوش دیدار د یار حُما
د لیونتبوب حیوانتبوب چاره گر نه وینم
لیل و نهار شه دوثر د غم کار حُما
خاونده بیا په سودا مے رسوه نه کړے
غلام یار د اغیار نه دے کار حُما

که په تد بیرسره بدل شولئ تقدیر د چا
په جدائے به جلیا نه وو زړه تاب گیر د چا
ما به تقدیر له د تمام جهان تدبیر کړے وو
مقابل نه دے د قدرت سره تدبیر د چا

د لاهوتي گوهر مسکن په نار د هجرنشي
ولې قدرت سره به څه وکړي تدبیرد چا

*****سوز او ساز*****

دا راغله ناراغله دوبار راغله
دا شپله نا شپله روئ بار راغله
مسافر په سفر تله وو مقیم شه
دا نادان د نادانه په کردار راغله
دا لیگله وو ما خپل خدمت د پاره
دا د خپل غرض مقصود طلبدار راغله
بندګي ځما مطلب وه له بنده نه
شرمنده د طغیانې جفا دار راغله
غلامې ځما مطلب وه له غلامه
رو سیاه د عمل شرمسار راغله

*****حقیقت حیات*****

که حیات دے خو حیات دے ستا حیات
په لقا نه حیات نه لري حیات
حیات هغه دا چه مې په ژوندۍ کیږي
ممکن څه یعني اثر دے د حیات

ذوالحيات چه خپل حيات له ممکن واخلې
له هر ټابه شي به ټابه ممکنات

*****سوز او ساز*****

چه ئه زړه وي په جمال پورے تړلے
مال او سر ئه همگي وي پرے بيللے
تصور ئه خط وخال د خپل نگاروي
خيال د زړه ئه له اغياره وي تړلے
ما سوى له ياره هر نقش عجيب وي
لکه خار ئه وي له زړه بيرون وتلے
نشيمن خيال د دلبر د زړه په سر
لکه گل وي په چمن کنډ ټوکيدلے
په هيڅ چارے ئه قرار د ضمير نشي
خو ئه چه يار په خپل ابصار نه وي ليدلے
هره نغمه ئه يو صدمه وي اندرون
چه بلبل د عاشقے وي چغيدلے
د مولا په غلامانو وي کرم
چه خدمت د غلامی وي ترمو ندلے

سوز او ساز

شگوفه گل له گلبن چرے جدا نشی
 نوے بهار نوے گل دے چه رسوی نشی
 له خپله نازه نیازبین په ما ناز کوي
 حُما نیاز غواړي رازئې په نوا نشی
 له تازگۍ نازگۍ شاخ دراز لري
 موسم دگل دے بلبل پرشیدا نشی
 د سترگوتور مے نسکور له پیغوره شولو
 په رنگه یار دے اغیار چه نما نشی
 هجرخان په لرزان کړه برگان دباغ
 سرور روان دے بوستان چه افتا نشی
 دوام دخیال مے شه حال ستا له خاله سره
 غلام دے زار چه آزار ترے مو لا نشی

سوز و ساز

ستا له سودا چه خالي شوه دے ضمير حُما
 په زیان کاري مصور شوه دے تصویر حُما
 ستاله غوغا چه په غوغا شو د مجلس ملگري
 له وجاهت نه خالي شوه دے تقدیر حُما

چه خوش بيان هر زمان ستا د شان کومه

له ډير لذت نه عزيز شوه دے تحرير حُما

په خپل رحمت سره مرحوم کړه غربت د غريب

په عفا فت سره معاف کړه کل تقصير حُما

خه چه کوه هغه به وشي د قدرت له رويه

هيڅ په قدرت کښ دخل نه لري تدبير حُما

سرگرداني د غلامانو وي خدمت د مولا

بي له خدمت نه باطن نه لري تنوير حُما

*****سوز و ساز*****

دلبره مخ له ما نه مه پټوه نن مازيگر

بويه چه بيا به په نصيب شي حُما نن مازيگر

دا لويه ورځ به په نصيب سره موندے شي دوبار

دلبره څنگ له ما نه مکوه په نن مازيگر

لکه اختر به گذرشي مبارک وخت د ويصال

دلبره نگ له ما نه مکوه په نن مازيگر

برقي رخسار لکه بجلی غوندے راوپرځه وه

دلبره پورته کا نقاب له مخه نن ما زيگر

له نازه واخله قدم نيغ راځه زما په طرف

دلبره پريږده غمازت د غماز نن ما زيگر

که خپل خدمت نه خدمتگار غواړي غلام يمه څه
دلبره مکره د بل چا فکرونه نن مازیگر

تصور و شهود

په سویدا کښ سټا سودا بله سودا نه لرم
ځما غوغا ده سټا غوغا بله غوغا نه لرم
نغمه د اشهد ان لا اله الا الله
ځما نوا ده سټا نوا بله نوا نه لرم
د زاهدانو نصیب حور و قصور د جنت
ځما اهوا د سټا هوی بله هوی نه لرم
حیات ممات دعاشقی ده خلاصه دتوحید
ځما بقا ده سټا بقا بله بقا نه لرم
لمن الملك به په عقبا څه په دنیا کښ وایم
ځما ندا الله ندا بله ندا نه لرم
دغلامی وصف زیبا د غلام خپل زیور ده
ځما رضا د سټا قضا بله قضا نه لرم

تصور و شهود

برابر کتلې نه شم سټا رخسار ته
څوک دزړه غوڅه نیو لئ شي انکار ته

په تش نوم دے گزاره کولے نشم
 په حجاب هـو سینگه دیدار ته

بنفشه که د همت قامت بلند کړي
 رسیده نشي خود سروے او چنار ته
 خراطین که د زمین عشق بازي کړي
 لاس ئے نه رسي د زلفو يوه تار ته
 چه درون ئے تصور اسباب د عشق وي
 حاجت نه لري د حسن و بازار ته
 چه په دم ئے بیماران د عشق رغيگي
 حاجت نه وي د هغو شربت آناز ته
 نه خوگيگي په حلوا خوله د سفرانے
 دوصال سقمو نيا ورکړئ دے بیمار ته

د غلام ستر گے له نمه نه وچيگي
 له کوم وقت ئے چه کتلي دي روئے بارته

تصور و شهود

په له غمه بل هنر ما څخه نشته
 ستا مژگان دي بل نشتر ما څخه نشته
 له ازل نه ده ميده ځما په گوش
 ستا جمال د بل خبر ما څخه نشته

له تقديره مقرر حُما په خيال
 ستا جلوه دېل نظرما څخه نشته
 دم ظاهر د له باطن دم سره ضم وي
 ته راهبر ئې بل راهبر ما څخه نشته
 د دوو دمو په ما بين وقفه حيات دے
 ستا حيات دے بل حيات ما څخه نشته
 غلام وائي اولين آخري ته ئې
 ستا طلب دېل کشورما څخه نشته

***** کمال سوز *****

ستا دیدار دے اخترڅه به کړم اختر سره
 ستا لبان دي کوثری څه کړم کوثر سره
 لوټ حُما دزړه سنگین نشي په لشکرمتین
 ستا مژگان دی لشکري څه به کړم لشکر سره
 ستا مجلس زیبا گنډم گفتار د خوش زینا گنډم
 ستا الفاظ دی شکري څه به کړم شکر سره
 تور زلفان د توره شپه سره رخسار د سره لمبه
 ستا جبین دے انوري څه به کړم انور سره
 ستا جلال دے یې زوال ستا جمال دے با کمال
 ستا دربار دے اکبري څه به کړم اصغر سره

دا مکان حُما مکان ستا مکان دے لا مکان
ستا لقا دے برتري خہ بہ کرم کمتر سره
بوئ د ما موندلے ده دما غو ته مے تلے دے
ستا طلب دے عنبري خہ بہ کرم عنبر سره
مال او ملک د ټول جهان ماتہ د لا شي عيان
ستا رضا ده کشوري خہ بہ کرم کشور سره
پاتے شوه حُما رضا ستا قضا مے دا رضا
ستا غلامي افسري خہ بہ کرم افسر سره
***** اطيعوا الله واطيعوا الرسول *****

تاب حُما د زړه بہ تاؤدغم سره مے تاب نشي
خو چه ستا دیدارنگاره کم له قوس وقاب نشي
با تصور ازثری هم تا بہ حد لا مکان
درشهادت عاشقان را پاتے بہ حجاب نشي
مے له ذکره فکره چه نزول عروج خاصه لري
آب نا جاري بہ دے جاري لکه دولاب نشي
همت عالی هست که اندروحدت شهادت پرد
مے له یکتا خیالہ حملہ زن بہ دا عقاب نشي
نه چه دوحدهت په توسن له مے تقوی بردی قدم
دور دماغی بہ د دائر لکه رکاب نشي

رخصت مے پہ شفقت کرہ عبدالرازق مزار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

زاری د پہ دلبار کرمہ صا حبہ عنایت کوہ

نظر د مر حمت کوہ

طرف تہ د عبدالشکور نا جبہ ہدایت کوہ

دیر پہ لطافت کوہ

قوت لہ قوی غواہم د یحییٰ صاحب بہار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

صا حب بہ داتک اوس سفارش پہ سعادت کوی

عین عدالت کوی

پہ لاس کنش دسعدی صا حب خُما نن حوالت کوی

لائق پہ لیاقت کوی

والی د ویلایت صاحب آدم صاحب بنور دے

نور علی نور دے

مجددالف ثانی سرہندی صاحب ولی منظور دے

ر حم د غفور دے

دھلے تہ د محمد باقی باللہ صاحب بازار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

مکان د امکني خواجه صاحب ته روانيگم

ٽول ترے قربا نيگم

زيارت د مولانا محمد درويش ته ميلانيگم

زور ته ئے حيرا نيگم

قمری دبخارا یم د محمد زاهد چنار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

شیر د نقشبند عبیدالله خواجه احرار دے

عالم د سر اظہار دے

مشرّب مولانا یعقوب چرخي ملک بخار دے

نور پکنس ا نبار دے

په زنجیر د سلسلے علاؤالدین خواجه عطار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

شاه د نقشبند و بخاري بهاؤ الدین ولي

فیض دے هر دم جلي

تمام عالم ئے رنگ که توجه کنس لري سروري

تاج ئے پسر عنبري

رخصت راکړه بادشاه دامير کلال سو خار له ځم

گل پسے گلزار له ځم

مرشد دشاہ سیدخواجہ بابا صاحب سماس دے

لاس مے ستا پہ لاس دے

خواجہ علی رامیتنی صاحب د کامل قیاس دے

پیر ترے التماس دے

محمود فغنوی د معنوی شجر اثمار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

توخہ د سفراخلم خُم عارف خواجہ ریوگر پسے

دل مے دے افگر پسے

گرخُم کوروکر عبدالخالق غجدوانی پسے

یوسف ہمدانی پسے

بلبل د بوعلی یم فارمدی شکوفہ زارلہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

جزیہ د کرامت ابوالحسن حرقانی پسے

فیض ربانی پسے

مرید د با یزید ابن عیسیٰ ئے بسطامی دے

دین لہہ حامی دے

پارہ پارہ جگر یم د جعفر صادق گفتارلہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

عمر م تيريگي په وطن کښ د غفلت مدام

روک م شو کلی آرام

اس يم فريادي شاه د قاسم علی نشان مدام

وه به کړي خما نظام

پس به برابر شاه سلمان فارسي دربار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

ابا بکر صديق چه شفيق يار دپاک حضرت دے

کان د کرامت دے

امير المومنين د اولياؤ صدارت دے

فضل و عنايت دے

د ده په واسطه خيرالامم^۲ نبی سردار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

راغله يم حبيب کبريا له رهائ غواړم

عفو د باري غواړم

له شرد هر شرير نه پتا هم پناهي غواړم

مهر رحمني غواړم

گران خاتم ده راکړه لاس رب الستار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

طوطي دے د وحدت نقشبندي قفس حصار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

حضرت کنش د سيد پو ربابا سيد علي تبار له خُم

گل پسے گلزار له خُم

***** تجلی د صفات *****

بل د خُما ستا تر میانه دلربا حائل نشي

خو چه سراؤمال م ستا په سربانده گائل نشي

حال دپريشانئ به په عاشق هرگز غالب نشي

خو چه پريشان په مخ د زلفو تورکاگل نشي

تيز به لکه باد کوي رفتار د دلبرئ په لار

که ئے بنده دواړه خپے دغيرالله په سلا سل نشي

خو چه مکشوفه نکړي عاشق حجاب دتور گيسو

انوار د عاشقئ به ئے د مخ ضيا ۶ حاصل نشي

مرغ جان پرواز په بال وپر د تصور کوي

په اندیشه روح به د اصلي وطن واصل نشي

اخر به ديونس غونده نهنگ دنفسه قئ کړي

ته که ديو نس غونده يودم له خدائ غافل نشے

خو چه فنا نشي له خودی نه په خودئ دخداي

پير د طريقت به د کمال سره شامل نشي

لمن دسیدپوری کا مل نا قص غلام نیولے دہ
 یر لہ فضل اللہ بہ مقطوع دہ منازل نشی

تجلی د صفات

خہ پہ یار باندے شیدا یم یارخُما دے مستغنی
 یارخُما دے مستغنی خہ پہ یارباندے شیدا یم
 خہ دے خوش پہ استغنا یم چہ منصب ددلبری دے
 چہ منصب ددلبری دہ خہ دے خوش پہ استغنا یم
 دویصال پہ تمنا یم لہ ہجران نہ شوم زرے زرے
 لہ ہجران نہ شوم زرے د وصال پہ تمنا یم
 خہ طالب دمطلب ستا یم یر لقا بل غرض نہ لرم
 یر لقا بل غرض نہ لرم خہ طالب ستا د مطلب یم
 خہ رضا ستا پہ قضا یم کہ مے سردرومی کہ مال
 کہ مے سردرومی کہ مال خہ رضا ستا پہ قضا یم
 خہ غلام دپاک مولا یم کپہ نظر سیدپوری دلربا
 کپہ نظر سیدپوری دلربا خہ غلام د پاک مولا یم

تجلی

خدا یا را ولے موسم د نو بہار
 بیا پرے گل کپے گل ناری گل د گل نار

بهرہ مندہ کړۍ هوا د ربیع خدایا
 چه پرۍ گل شي کا فوري گل د کوکنار
 شگفته کړه دگلاب غنچه ناز بينه
 چه ظاهر شي دسري مستور اسرار
 په فيضان کړه دروحي ريحان خړوب
 عطرين کړه پر ۍ جبين حُما د خوار
 بريده کړه د لالا زبان له ويخه
 چه خفي راز براز نکرۍ دنگار
 د نرگس چشمان زمين ته کړه نسکور
 چه ا فشا نگرۍ اخفي د شاه ديدار
 چه عالم په سراخفي دلدار حُما دۍ
 خه بايد چه شي اغيا ر تر خبردار
 دغلام په غلامۍ کښ زړه قلم شه
 خدائ د نکه لکه دۍ خوک دل فگار

*****تجلی*****

غم د يار دۍ وي له ما سره هر دم
 خوف د يار دۍ وي په ما باندۍ هر دم
 په هجران کښ دۍ خدائ ما نا اميدنه کړي
 د و يصال اميد حُما دۍ خه محکم

منور دے وي حُما د زړه قنديل
 تو ر د نشي دغفلت په لوی تور تم
 خدائ د يو ساعت کښ ما يے فکره نکړي
 نوم د يار د وي حُما په زړه رقم
 يے د يار له شرين نامہ نیک انجامہ
 نور د نکړي خدائ جاري حُما په فم
 سيد پوري نسبت دخدائ نصيب حُما کړي
 په دنيا عقبا د نشي له ما گم
 سيد پوري تعليم د خدائ حُما روزي کړي
 طريقت د شريعت سره وي ضم
 سيد پوری بڼگله د خدائ لری آباده
 په قهری زلزال د نشی منهدم
 سيد پوري چراغ دخدائ لری روښا نه
 په نفسي ظلمت د نشي مظلّم
 سيد پورے سخی د خدائ لری آباد
 په کرم ئے ډير عالم شه مکرم
 سيد پوري غلامه په خدائ حال حواله کړه
 خدائ پوهيگي په حساب د بيش او کم

غم په هغه چا وي چه هجران غوندے سفر لري
 مجنون هسے رسوی وی چه لیلی غوندے دلبر لري
 بے نشانه يار کړم بے شانه پریشان په زړه
 لطيف هغه بے کيف دے چه په کيفد عشق اثر لري
 دیدار دگل نگار هغه بيدار هغه بيدار کړي
 چه خیال دمسمی اټیم دلبر دزړه په سر لري
 کمال دعا شقی دے په نیستے کښ په هستے ديار
 نیست چه په نیستے شي دهستے په درگزر لري
 په کار جنتون پک جامونه د کوثر دی
 يار حُما چه لبان ارغوان سپينه خوله حوض کوثر لری
 دا نا چه ترک دنیا که د عقبا په تمنا سره
 فدا به کړي عقبا له دلربا که څه هنر لري
 غم دخپل بدن خوري خاكي تن په تا عجز نه دے
 فقط په واسطے د روح خبر د خير او شر لري
 هجران خو داژوندوندے چه مسجوندے جان میمون پکښ
 ممات عین حیات آب حیوان غوندے اثر لري
 د پیر کشمیری شمس نوري سید پوري یم غلام
 یو کلام د خوار غلام د غلامی تمام دفتر لري

برابر کتلے نہ شمع د یار تہ
 برابر چہ مے کتلی دی اغیار تہ
 تر قیامتہ مالہ دا شرم کافی دے
 چہ لہ شرمہ کتے نہ شمع د یار تہ
 دو بارہ د نظارہ دہ نظر نشی
 تما شہ دہ ما سوی حُما ابصار تہ
 شبکور سرہ د کور ہفہ چشمان وی
 چہ ئے فکر نظر نہ درومی خپل یار تہ
 پہ تیزی سرہ د تیز ہفہ بصر وی
 چہ ئے فکر د باطن نظر وی یار تہ
 سید پوری چراغ نہ خپل چراغ روشن کہ
 تورہ شپہ دہ کہ ورخے طرف د یار تہ
 سرہندی مجددی، صلہ پہ لاس کا
 پس لہ ہفہ ہوا سیگہ خپل نگار تہ
 ہر ساعت کہ د سنت متابعت
 رسیدہ شہ نبوی قدم آثار تہ
 چہ روان شی پہ قدم د پاک حضرت
 غلامی د مولا وائی دغہ کار تہ

چه ختمت شي په وحدت كلام د شعر
 شرافت د بيان وائ دے گفتار ته
 د غلام د غلامے نقصان معاف که
 خدائ د بوزی نبی خیر الابرار ته

توحيد

ا ندرون مے د توحيد نعره جو شيگي
 يو صدا ده يے اختياره پورته كيگي
 فرش او عرش به احاطه کړي عنقریب
 د تو حيد نعره درون نه پاتے كيگي
 دا امکان يو کرشمه د لبرئ ده
 پر يشا ني د عاشقانو پر زيا تيگي
 غلامي د غلامانو سلطاني ده
 چه رضا د سلطاني تر پيدا كيگي

مقام

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز
 واخله قدم قدم له نازه
 له نازه واخله قدم له سازه پورته که فم
 له رازه پرانزه فم فرازه کار د قلم
 حما د غم فکر درازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سره تازه رازه له نازه

واخله قدم قدم له نازه

پرېرډه منزل دناسوت مقام د راز ملکوت

جلاليت جبروت جماليت د لاهوت

کماليت فکر فرازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

شرين رفتار کوه نن په دغه لارکوه نن

سير د گلزار کوه نن ديدار د يار کوه نن

حما دروح شرين پروازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

دارو مدار د وفا شه طلب دار د وفا

فنا شه نن له فنا مکوه کار د جفا

خان خبردار که دزپه رازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

فتنه انگيز مه شه فساد آميز مه شه

عنادي تيز مه شه خون جان ريز مه شه

په قرارئ سره شه فتنه بازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگئ سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

عجز و نیاز تمام نهاده لاس په نام

خه یم د یار غلام آدب کلیم د کلام

خما بیان د سوز سازه واخله قدم قدم له نازه

*****عشق*****

اورد عشق ده چه زیاتیکي په سکارو سره

رنج د دلبرئ ده چه زیاتیکي په دارو سره

نکړي انتظار له پیره نازه به نیاز نگار

عمر د عاشق ده چه تیریگی په خوارو سره

ته چه هلوغا ته نصیحت د صبورې کوږ

دا نادر بیان د نه قبلیکي په زارو سره

صبر معنی دا چه کړه طلب په قرارئ د شاه

وصل د خوبانو شي موندۍ برده بارو سره

قدم د صداقت چه عاشق پورته کړي له صدقه نه

عرش معلی تر لاندۍ کیگی منارو سره

گل د عاشقئ وو د غفلت په غرمو مړاوي تل

اوس به تازه کیگی د سید پور په فوارو سره

ستا د درگدا دے غلام خیر د توحید غواړي

صاحب دلوی دولت دورحمیګي په ناروسره

ته چه ناغے دارے سترګے دواړه ماته واپړه وے

قلم قلم درون شم د بنږو په کټارو سره

پرے پیکر لخت جګر په مخ نقاب لری

له نامحرم نه په حرم کښ تل حجاب لری

چه د دیدار لایق ئے نه وي دلداري نکوي

چه د یارئ هم سیال ئے نه وي هیڅ یاري نکوي

چه غم جن نه وي د هغو هیڅ غم خواري نکوي

د غافلانو له غفلت نه بیداري نه کوي

له هر کم ذات شوخ ریزا له نه اجتناب لري

پرے پیکر لخت جګر په مخ نقاب لری

هغه رخسارچه وي بے چون لیدے په چون نشي

هغه لبان چه وي بیګون بوسه په ګون نشي

هیڅ نالائق د لائقانو په مضمون نشي

چه د میزان ترازو کم وي هم موزون نشي

له قبائحو پاک دربار هغه جناب لري

پرے پیکر لخت جګر په مخ نقاب لری

خو چه د نفس له قبائجو بدن پاک نه کړي
 په تصفيه د اطاعت سره ئه چالاک نه کړي
 په رفتار د هر منزل دهر افلاک نه کړي
 قطع هر يو د مکاني وطن املاک نه کړي
 تر هغه پورے شاه له تا نه احتجاب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 تحت ثری نه تر آسمانه ناسوتي منزل دے
 له دے آسمانه تر صدره ملکوتي منزل دے
 له منتهی تر عرش بل جبروتي منزل دے
 له عرش نه هم ترلامکانه لا هوتي منزل دے
 هاهوت باهوت دوحده پير شرين درباب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 په دلبرانو د عالم لوی سلطنت لري
 شرين بشر لکه د سروے قد قامت لري
 هم تار په تار سیاہ زلفين په صباحت لري
 په راست چپ زيروبالا ترے عطريت لري
 لکه غنچه غوندے بدن بوی دگلاب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

چاه زنج دسپين غب غب سره مطلق مزه که
 زړه د مفتون لکه يوسف پکښ معلق مزکه
 اسباب د عشق لکه اخوان غيرمشفق مزه که
 د دیدار تگی راه روان ناست په افق مزه که
 د انتظار برقه يوسف په حُائ د آب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د لوی رحمت نه امیدواره دگړنگ ملا دے
 له دره مه شپړه غلام د کامل رهنما دے
 مجددي نقشبندي سید پوري شآب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د غم شریک پایا هب علی تبار حُما
 شاه د گیروالو مولانا دے تل غمخوار حُما
 شرین احوال حاجی صاحب دے دکو یار حُما
 پاشتو ملا ولی الله د زړه قرار حُما
 یحیی بادشاه شان اسرار پیر اقتراب لری
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری

اے په خوب وده بخته راپاسه نقصا نیگمه
 لاس راکړه مرشده په نزول سره زیا نیگمه

داشرين جنبش چہ لہ اخلاص کړي په نازناز
 دا روجي ليله دے دے حہ مجنون تر قربا نيگمہ
 دامهتاب آفتاب لہ کوم وجودزي جودانوردے
 شاه سيد پوری دے کرامت یئ حيرا نيگہ
 کوم آب حيوان دے چہ مرده زړه پرے زنده شي
 بحر کشميري دے لہ امواج ئے احيا نيگمہ
 خوانان دهندوستان پنجاب کشميرخراسان واره
 وصف سيد پوري په لسان کړے قربانيگمہ
 هغه دے فرهاد چہ شرينئ کشميري غواړي
 غردزړه سورے کړي رودد فيض ته عتشا نيگمہ
 څوک چہ د اخلاص مصلے لنگ لکه ملوک کړي
 مل به ئے بدرئ شي معنوی پر ضما نيگمہ
 ته چہ کړنظر د معنوي بصر په کوم صدر
 بيرون ترے خبائث شي جوش دنورته حيرانیگمہ
 حلال قصا ب د عشق کړه په خنجر د اخلاص سرخما
 کباب د محويت شو تیل د حب کنش بريانيگمہ
 نظر دمرحمت په لوی شفق پيره په ما کړه
 چہ پتنگ غوندے چاپيره ستا لہ چراغہ جولانيگمہ

تہ ئے د غلام رباني مربي صبح و شام
زندان ملک دگرنگ دے سید پور تہ روانیگمہ

خدائے د کړي رنگين ستا په بيان حُما رنگين کلام
عاشق د پاک مولا ئے ستا دربار تہ میلانیگمہ

پہ گل مخ د بوراگان صباح بنړیگی
شنه خالونه شنه طوطیان پہ کښ چنړیگی
چه را پورته کړے چشمان سیاستی
له د هشت ئے بلند غرونه نړیگی
چه د غوټه په جبین قوس د ابرو شي
له پیر خوفه د کوهسار کانړي جرړیگی
له پیره نازه چه قدم له خیاله واخلی
سر تر پایہ ئے زهبي زیور شنړیگی
نه ئے نقص بدن نه د زیور شته
عا شقان ئے په دیدار کله مړیگی
سره لبان ئے خاص د سرو یاقوتو کان دے
سوداگر د چین ما چین پسے کړیگی
شین دندان ئے گوهری جفت لړی دی
تلکا نی گوهر شاداب دی نه زړیگی

دے لہ چون مبراۛ بے گون رنگی
 چون او گون پہ کنس ہیخ رنگہ نہ جوړیگی
 کہ قاضیان د امکان ټول نکتہ بازی کړي
 یو ذره پہ سوال جواب کنس نہ پړیگی
 چه صید کړے پہ گولی غمزے د ناز وي
 مات سانگونه د صیاد خپو کنس پړیگی
 پہ خپل خائے لہ آسیا سرگرداني کړم
 اندیخنے لکه دانے پہ کنس وړیگی
 دیگ د زړه انگار د عشق اوبه د خیال
 پہ تودیدو دے پیره لاس راکړه سپړیگی
 حال احوال مے حوالہ پہ حول د خدائے دي
 صفا حال چه حوالہ شي نہ خړیگی
 غلام وائی سید پوري نگارہ راشہ
 ستا پہ لار مے د امید سترگے غړیگی

الله الله سرو دالان دلم الله الله پرورنور دلم
 د شاه سید پور جنکشن لہ حمہ
 بنار د وحدت تہ د تویے ټکټ کومہ

اللہ اللہ جنبش و آرام من اللہ اللہ منبع اکرام من
اللہ اللہ از نزولم بازیگیر اللہ اللہ درعروجم دستگیر

د طریقت گاری کنی راغلم

بابو ہکت د سید پوری طلبوینہ

اللہ اللہ فی الحقیقت نورحق

اللہ اللہ فی الطریقت فیض حق

لہ سید پوری میخانے راغلم

خم دسینے ہک دشرابو گرزومہ

اللہ اللہ دا خہ شرین کار دے

اللہ اللہ دا ذکر اذکار دے

اللہ اللہ عا شقان راوصلت است

اللہ اللہ تشنگان را شربت است

اللہ اللہ نور دین دان در دل است

اللہ اللہ عیش و آرام تن است

اللہ اللہ فی البلیا کافی اللہ اللہ فی البقا یا حاضر

اللہ اللہ فی الحقائق ہادی اللہ اللہ فی الشدائد راشد

اللہ اللہ ستا کرم بسیار دے دا غلام تور مخے امیدوار دے

تل کرم انتظار لوی د کرم دے

اللہ اللہ پیر راباندے غم دے

دا غلام تور مخے التجا لری
ستا کرم شامل وتہ سودا لری

***** سوز و ساز *****

د ما ورا هوا دارئ کبن فنائ د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
بل د خالق نوی خوک بل د رازق نوی خوک
ظاهر باطن کبن ستا ذاتی توحید جاری دے وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
یکتا پہ ذات کبن ئ تہ یکتا صفات کبن ئ تہ
پہ هر یو زره کبن صفاتی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
اسما ۶ حسنی لرے تل صفات اعلی لرے تل
پہ هر زبان کبن اسمائی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی
پہ هر یو کار کبن یکتا پہ هر اختیار یکتا

په هر يو کار کښ افعالی توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د هر تاثیر حقیقت دے په قبضه د قدرت

په هرتاثیر کښ آثاری توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

په بندگئ کښ مدام په زندگئ کښ مدام

په هریونیت کښ توحیدی غرض باقی د وی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

حیات مردن د غلام کفن دفن د غلام

هر يو گفتن کښ باری ستا توحيد باقی د وی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

آمین آمین آمین باقی د وی ستا امن باقی د وی

هر يو کلام ده خپل کلام حُما کلام لره خپل فضل مدام لره

هر يو کلام د خپل کلام حُما نظام لره خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

خپل فضل مدام لره

حکم روان د قرآن فرمان بیان د قرآن

هر يو لغت باشرافت دخپل کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

مظهر هائي ارادت وليان خرق عادات

په هر تاثیر کښ موثر مضمون مدام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر تلاوت د قرآن هم بلاغت د قرآن

په فصاحت په وضاحت سره تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
نوری انوار لره تل لیل و نهار لره تل

ظاهر باطن کښ په عمل زړه گله گل فام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
فقیر زیارت مه مه پیریه خجته مه مه

اتمام د دین ده په قرآن قرآن تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
امید لرم له تا نه نوید لرم له تا نه

په خپل قرآن باندې محکم غریب غلام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر یو کلام د خپل کلام حُما کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره

يا خو برق دے چه خلیگی په آسمان کښ
 يا ستا مخ دے چه پره قیگی په دالان کښ
 تصور ستا د جمال حُما کمال دے
 برے شوے یم د خیال په امتحان کښ
 دا آسان منزل حُما د اسم ذات ستا
 چه لقا مے تاثیر بیاموند په رضوان کښ
 تا پخپله خپله لار ماته نما کړه
 چرته حُ اؤ چرته ته په یو مکان کښ
 دا خو عین عنایت د قدرت پاک دے
 چه مکان ئے کړه مکین په لامکان کښ
 چه مکان له ئے مقام خپل لامکان که
 هزار شکر د غلام دے په مکان کښ

غم د ستا هر دم حُما همدم وی چرته نور نشی
 خو چه تن له جان حُما پنهان په خاک د گورنشی
 غم د یار ویصال دے که د عشق نزاکت لری څوک
 په غم سوے عاشق به له معشوقه نه مهجورنشی

چين ستا دجبن حُما سنگين زڙگه غمگين که
 روغ به م د سترگو دواړه جرحت ناسور نشي
 تپمين دزړه خزین به په تمکين شي ددلبر حُما
 سفر د مسافر به به له سیره نه مقصور نشي
 مخ د اغيار آئينه جلوه دے مخ د يار په کښ
 بدر انور مخ د يارديدارد هر شب کورنشي
 دگناه تورکړے مخ به دصابون په چکئ سپين نشي
 خو چه ما لیده پرے د تويے مشک کا فور نشي
 جی به هله جی شي د استاذ که راجع حق ته شي
 په نوم داستاذ جی گړنگ ملا چرے مغرور نشي
 نن کړه خپل مخ تورغلامه جاړه ندامت سره
 د اښکو په سيلاب وينځله مخ به صبا تورشي

آخر به پاتے شے له مانه حُما حُما ئي
 ازلی شان ابدی توانه ستا خدائي
 شبينه روز مدام نوی د نوی نظام
 کل يوم هو فی شان ده ستا خدائي
 چه شته شي نيشت شته به شي نيشت
 وی به هميشه بی نقصانه ستا خدائي

ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی

آخر به پاتے شے له مآنه حُما حُما ئی

اول فنا د عالم بیا د بقا د عالم

کل ندے علیها فانه ستا بقا ئی

آخر به پاتے شے له مآنه حُما حُما ئی

ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی

نه به شکوت وی د چا نه به دولت وی د چا

لمن الملك جلالی شان ستا ندائی

د غلامی د پاره کافی ده ما له یاره

رحیم کریم صاحب غفران ستا مولائی

همیشه د ستا قضا حُما رضا وی

په ظاهر کنس د غوغا باطن سودا وی

له د خیاله بل حال نه غواړم درون

که وی صبح په بیان کنس یا مساوی

په گردش دلیالی م خالی نه کړي

که عشرت وی که رحلت وی خو په دا وی

ما له دا دولت له عمره سره بس ده

چه م ستا جمال په زړه کنس هویدا وی

هر دولت لره زوال په دنيا شته ده
 به له عشقه چه عاشق لره بقا وي
 په تاراج به شي تالان بازار د دهر
 ستا د حسن په بازار کښ به غوغا وي
 عاشقان به سر گردان وي له حيرته
 ستا د مخ په تماشه به تمنا وي
 که غلام کړي په خدمت کښ خپل غلام
 دا به عين عنايت ازلي ستا وي

له سر سرتوره رازه نن له دروازے مينه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 له سر سرتوره راځه ځما غم خوره راځه
 له خپله گوره راځه ځه يم مشکوره راځه
 له دواړو سترگو مې د اښکو په مخ ځي رودونه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 په ظاهر روغ يم درون ناروغ يم
 شپه کښ فروغ يم په ورځ نا فروغ يم
 په غيرالله د مولا نکړي ما هر گز خادمه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه

که غم بسیار لرم خو د خپل یار لرم
 زړه نا قرار لرم ستا انتظار لرم
 یو ځله راشه په خدا ځما تر سنگ نیازینه
 بي ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 د تصور په دولت موندلئ ما ده مسرت
 په حقیقت کښ عزت شته دمولا په نصرت
 تکیا توکل م د مولا په وحدت دي یکبینه
 ی ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 گناه بسیار دے ځما کار استغفار دي ځما
 رب الغفار دے ځما عافی ستار دي ځما
 د خوار غلام د غلامی عذر تقصیر کوینه
 بي ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه

پتا نه یم په چایم یاره که شیدا یم
 یاره که شیدا یم پتا نه یم په چایم
 ستا نه یم د چایم وایه که جدا یم
 وایه که جدا یم د ستا نه یم د چایم
 دنیا کښ ځه دنیا یم له عقبا سره عقبا یم
 عقبا سره عقبا یم دنیا سره دنیا یم

اعلى رب العلى یم	خير من الاولى یم
خير من الاولى یم	اعلى رب العلى یم
پہ کرم سره رضا یم	راخہ لقا رضا یم
راخہ لقا رضا یم	پہ کرم سره رضا یم
لہ عزر نہ گویا یم	پہ گناه سره رسوا یم
پہ گناه سره رسوا یم	لہ عزر نہ گویا یم
منحرف لہ ماورا یم	خہ د غلام د کبریا یم
خہ غلام د کبریا یم	منحرف لہ ماورا یم
لہ امیدہ مریدا یم	پہ مرید امید امید یم
پہ مرید امید امید یم	لہ امیدہ مریدا یم
پہ امل کنیں بانوا یم	لہ عمل نہ یے نوا یم
لہ عمل نہ بی نوا یم	پہ امل کنیں بانوا یم
عنایت باندي بشرایم	ہدایت باندے تکیا یم
ہدایت باندي تکیا یم	مغفرت باندے بشرایم
کہ بیدار یم کہ نومایم	کہ حیات یم کہ موتایم
کہ قرار کہ ی غوغایم	پہ فطرت سره ثنا یم
منحرف لہ ماورا یم	خہ د غلام د کبریا یم
خہ د غلام د کبریا یم	منحرف لہ ماورا یم

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه
 ډیر جهالت دي حُما لوی غمارت دي حُما
 دا حماقت دي حُما دا کها لت دي حُما
 په بیداری سره درون حُما بیدار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 لیک د تقدیر حُما کار دے تقصیر حُما
 څه دے تدبیر حُما امر آمیر حُما
 چه په یاری سره اغیار حُما غم خوار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 حُما د خولي لفظونه دریاب د غم موجونه
 په ماورا له ګونه هم ما سوا له چونه
 په نگاری سره نگار حُما نگار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 غلامی ستا غلامه نظامی ستا نظامه
 ګلفامی ستا ګلفامه خیال فکر ستا دوامه
 انتظارئ سره خپل یار حُما دیدار نه شه
 زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه
 په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه

ستا پہ سودا پسے ناروغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 د عاشقی پہ رنگ مصبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 والی والا ئے تہ علی اعلیٰ ئے تہ
 ہادی اہدا ئے تہ شافی اشفا ئے تہ
 پہ تصور سرہ مبلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 بیتاب لہ تابہ شوم بے ناب لہ نا بہ شوم
 خوف لہ عزاب شوم مل لہ مرتابہ شوم
 لکہ ماشوم غوندي مکلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 استقلالی دے عرفان اجتہادی دے عرفان
 دریم آسمانی دے عرفان ہم امکانی دے عرفان
 پہ شریعت سرہ مدبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 استقلال اصل آدم اجتہاد نسل آدم
 الہامت وصل آدم امکانت فصل آدم
 پہ شہادت سرہ مفروغ یمہ خہ غوردداروکوہ
 پہ رحم وکرہ نظر لہ فضلہ ماکرہ خبر
 د معرفت پہ ہنر درون خما کرہ خبر
 دغلامی پہ سیخ داغ دوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

****رموز راز****

حُما د وصل طلب داره خریدار نه ئے
 حُما د حسن هواداره وفادار نه . ئے
 تیره شوه شپه د راز خبرنه شوي له رازه
 حُما د ناز کرشمه داره ته بیدارنه ئے
 خدمت حُما دے دفين ستا په فطرت کښ خزين
 له جهالت نه غفلت داره ته هوشيار نه ئے
 غفلت آمیز کارونه مکره قصدا زبونه
 معلومه شوه چه له قرآنه خبردارنه ئے
 والی برحق یمه حُ هدا مطلق یمه حُ
 غلام ناقصه له اخلاصه خدمت گارنه ئے
 د جلالت تصور د جمالت تفکر
 په ذات اقدس کښ شهادت که ته بی کارنه ئے
 د گړنگوال نظمونه له توحیدي مضمونه
 د ماورا هوا دارئ ته هوا دار نه ئے

رموز راز

قد او قامت ستا خود قیام د قیامت لره ده
 ترس وانصاف د عدالت انتقامت لره ده

خرڅ و خوراک بس پوشاک آب و نان
 د پاک حاکم په حکومت کښ عبادت لره ده
 دید و دانش تمیز د خیر او د شر
 په نوعیت کښ د انسان انسانیت لره ده
 فهم و ادراک عقل مندی علم بازي فکرونه
 د مسلمان انقیادت اسلامیت لره ده
 عالم خلق چه له دي فرش نه تر عرشه وینم
 هر یو مظهر د مهیا وحدانیت لره ده
 هر یو ممکن د مبتلا په ابتلا ۶ د توحید
 غلام نوم د غلامی غلامیت لره ده

رموز راز

د یه بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل
 له یه بدل نه بدل بنسټ د عمل په بدل
 تجارتی مکوه زیادتي مکوه
 جفا یتی مکوه بی مروتی مکوه
 بهل بدل ده بدل بهل بدل ده بدل
 مکوه خلل د عمل مکوه خلل د عمل
 د عبدیت په دستور ربوبیت که منظور
 د احدیت نه په نوررفع ظلمت که د کور

دے وبل یے طلل دے وبل یے طلل
 مہ غواہہ زلل دعمل مہ غواہہ زلل دعمل
 لہ دمکان سفر پہ لامکان کبش مقر
 پہ گام د خیال کہ گزر پہ راه گزاد هنر
 روان عجل یے اجل روان عجل یے اجل
 مکوه کسل د عمل مکوه کسل د عمل
 غلام شاه شاهان بہ کوي شاه روان
 کلام شاه جهان بہ شاه راه رسان
 بلا علل یے ملل بلا علل یے ملل
 مکوه د غل دعمل مکوه د غل دعمل
 د یے بدل پہ بدل مہ غواہہ بدل د عمل
 لہ یے بدل نہ بدل بنائ د عمل پہ بد

****رموز راز****

لہ نازہ کیرده نازنین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ خنده نازبین قدم پہ سر حُما
 صبر د کار د سلوک خبر د یارد سلوک
 شکر د یار د سلوک خطر حصار د سلوک
 مدام دخیال پہ بام نشین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ کیرده نازنین قدم پہ سر حُما

شرط د نظر په قدم سر هم زمين وټه خم

هوش که بيدار په قدم مکره گفتار په فم

په پټه خوله يگانه بين قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

د بازگشت دار مدار خلوت د يار اغيار

په ناسته ملاسته رفتار کوه طرف ته د يار

د بل وطن مکان مکينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

لبان که دواړه بند چشمان که دواړه بند

غوگونه دواړه بند خپه لاس که دواړه بند

زانوکه مات قبله ته کينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

خاونده پاکه غلام آمن ايمان که تمام

دمعرفت په انعام خوشحاله ده که مدام

له قدرت پاک باريک بينه قدم په سر حُما

له نازه کړېده نازنين قدم په سر حُما

رموز راز

هر يو گران خو کله گران شی بیکران

په عاشق د عاشقئ گران نوی گران

هر يوکارکنښ شی مونده حصه د نفس
 نه وی عشق کنښ دخپل ځان نام ونشان
 حلاوت د دلبرئ که د پکار وي
 سيد پوری با با له ځه څیرے گریوان
 که خوشبویه د معنی گلونه غواړي
 ځه گلزار ته د سيدپور راوړه ريحان
 که غلام ئے غلامی د له په کار وی
 د سيد پور مولی په در کنښ شه دربان

ځان جهان سوخته چه شی په نارد لا اله سره
 هله به قربت د وحدت بیا مومی مولا سره
 ځان چه دمجنون غوندے بیرون لغيرالله کرے نن
 هله به واصل شي پس له مرگه د لیلی سره
 خدمت د بندگی مدام بنائیگی له بنده غریب
 کار دطغیانی منا سب نه دي له اعلی سره
 هر کله چه رام شی په آرام توسن د نفس امار
 پس به شی واصل شاه سوار دروح رفیق اعلی سره
 لا چه شی په لاداله ما سوی الله له زړه
 هله به تمکین شی ستا په نور دالاله سره

شمس سیدپوری چه له برج ضمیره شی طلوع
تن به شی روشن هله د فیض په تجلی سره

طوق دغلامی چه د غلام په گردن واچوی
هله به خلاصیگی په کرم دخپل مولا سره

رموز راز

اور د عشق دے چه په زړه کښ م بلیگی
شین لوگی دے له افلاکونه تیریگی
بل مشال وو ظلمانی خانه کښ راغي
په هرگوټ کښ یئ نورانی اثر خلیگی
نا سوتی منقل په اور د عشق شه گرم
تاؤ تاب یئ لا هو تیا نو ته رسیگی
هغه خلق چه باشنده د ملکوت دي
کرامت د عشق کامل ته حیرانیگی
ساکنان د جبروت الوداع وایی
ملنگان د عشق لاهوت ته روانیگی
چه چراغ لا مکاني د یار نما شی
پتنگان د لاهوتی پر شغله کیگی
نورانی پنج کم خلویخت زره حجاب
چه شی قطع وصلت هله حاصلیگی

ظلمانی پنج کم خلویخت زره حجابہ
 چه شی رفع زړگئی هله ژوندي کیگی
 ظلمانی پردی په زړه دي لاندي باندي
 د کامل په توجه سره به شلیگی
 نورانی برقع پرتي په مخ د یار دي
 د کریم په لوی کرم به بیرته کیگی
 نورانی بصر د عشق دے نظر باز یئ
 په پردو کښ یئ درون نظر لگیگی
 آفرین د اهل قلبو په روزگار شه
 چه یر هر مطلب له قلبه وصو لیگی
 شاه باشی د اهل قلبو په فنی شه
 غیرالله نقش یئ زړه کښ نه خائیگی
 صدرحمت د اهل قلبو په قوت شه
 چه دنیا ورته ناخن غوندي خکاریگی
 تعجب د اهل قلبو په بقا ده
 چه بادشاه یئ د جهان زړه کښ خائیگی
 آفرین د اهل قلبو په حکمت شه
 چه مستور اسرار د غیب پر څرگندیگی

آفرين داهل قلوب په همت شه
 له جهان نه لکه باد غوندي تيريگي
 خدايه خومره مستغنی دي اهل قلب
 چه تمام عالم یک جو ورته خکاريگي
 جولا ډير قيمت لري چه په منظور شي
 دا جهان ورته په جو نه منظوريگي
 دا تقوی نه ده چه کسب روزگار پريږدي
 تقوی دا چه خدای په هرحال کښ ياديگي
 اهل قلوب له خدای دا دولت ورکړ دي
 نه چه هر سړي په دي کيميا پو هيگي
 آفرين د اهل قلوب په لوی علم
 چه تمام علوم یی زړه کښ معلوميگي
 علم دا چه عشق توحيد تر نه معلوم کړی
 هسه نه چه لوی مفتی قاضي جوړيگي
 آفرين د اهل قلوب په قلم شه
 چه يو نقطه یی تام دفتر سازيگي
 نقطه دا چه پقلب له عشق پريوزی
 په ثنا صفت د يار خپل نه مړيگي

که خه وایئ د اشنا خالونه ستایی
 هسه نه چه د کوکری غوندي غپیگی
 خه کوکری د زمانی عبث غپیگی
 ستا په فضل به م سپردی خوله چپیگی
 ته خما په غپی ماله ماتی نه کړی
 دواړه جامی م په فضل و رحمیگی
 هسه راز داهل قلبو دے مستور
 چه کرام کاتبین پری نه پوهیگی
 هسه لوی رمز د خدای د اهل قلب
 په ما بین دی چه ملک پر نه پوهیگی
 هر عمل لره وی اجل مو جل هم
 لاس پلاس داهل قلبو اجرت کیگی
 د اندام عمل کنش فصل دقلب وصل
 وصل فصل په خه رنگ برابریگی
 اهل قلبولره لوی توفیق دخدای ده
 چه په عرش کنش یئ دراز خبری کیگی
 دا خو زړه ده چه په باغ وراغ پرواز کړی
 کله حال دمیغ ماغ ته میلانیگی

ڪله خدائ ته ڪري ميلان ڪله هوا ته
 ڪله ليغ باندي خفه به لاغ خنديگي
 اوڀریدل معنی دقلب خبردار شه
 ڪوم جانب ته يئ بيا يئ بوتله ڪيگي
 ڪه د خدائ طرفته يئ يو گڙئ روان ڪري
 دا جانب د غيرالله ترينه هريگي
 اوڪه طرف د غيرالله وته ئه مخ ڪري
 پاڪ دربار د پاڪ مولا تره پاته ڪيگي
 به قوت دخدائ توفيق غواړم غلامه
 خراب زړه به حول دخدائ به قابو ڪيگي
 لڳ بيان م دزړه گوټي دربيان ڪړه
 پوره حال به له پوره نه پوره ڪيگي
 يعني زه د سيدپوري ولي دلبار ته
 به طبيب د زړه د زړونو علاج ڪيگي
 ڪه د نور د زمانه دلته ڪنڀن بيا موند
 پر زخمي زړگي له درده قلاريگي
 اوڪه خدائ راوسته حاجي دحرمينو
 د اسرارو ڪار له ده نه صادريگي

اوکە یحیی بادشاه ثانی اسرار ملا
 کړی نظراحوال د هیچا نه بندیځي
 او د ګیروال مولانا منزل آگاه ده
 شرین حال سره حال قرب ته رسیځي
 او شیردخدای پایا صاحب چه حمل وکړي
 په سچین کښ تر حقیقت نه پا ټیځي
 کاملان خلیفه ګان سیدپوری پیر دي
 له هریونه غلام ګړنگ ملا خاریځي
 کارخانه د سیدپوری په قلب جاری ده
 هر هنر په کښ د قلب په زور چلیځي

رموز راز

څه به ممکن ته په ظاهر کښ مظاهر وایم
 علم باطن ته په باطن کښ سرائر وایم
 که داظاهر کړم په ظاهر باندي ظاهر حواله
 قیام مقام د ماورا ؤ ته مسافر وایم
 که نورانی شمس نوری دسیدپوری شي نثار
 څه به خدمت د غلامی ته نوادر وایم
 هغه یکتا هغه آقا هغه لقا څه شوله
 څه به کثرت ته دکلفت بلا صادر وایم

دغم، خواری دلداری برده باری هیڅ نشته

خه به دوستی ته د نیستی کل غدائر وایم

هغه دلبر لخت جگر خما رهبرده هنر

جلوه دنور شاه سیدپورته به ماهر وایم

غلام حاضرده که خدمت د غلامی په کوي

ستا په خدمت کښ هر خادم ته خه قاصروایم

صبا را خمه نن اوزگار نه یئم

ته خما یار یی خه اغیار نه یئم

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

بشریت لرم خصوصیت لرم

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

لکه د گل غوندي په خار نه یئم

بشریت لرم خصوصیت لرم

په یک رنگی سره رنگ دار نه یئم

گوشه گیری مکوه خود غرضی مکوه

ته وفا دار خه جفا کار نه یئم

سیاست ستا یئم خه ریاست ستایئم خه

له ما ورا نه طمع دار نه یئم

آخر به راشمه خه آخر به ستا شمه خه

ستا له فرمان گوشه کنار نه يئمه

کله به راشی بهار کله به گل شی گلزار

بي له بهاره خه گلزار نه يئمه

غلامی ستا کومه نیک نامی ستا وایئمه

د غیرالله خه خدمت گار نه يئمه

رموز راز

دا خُما زهر په ما کښ دفينه دی

دا خُما تریاق په ما کښ خزینه دی

دا خُما هکذائي صورت حقت

په خُما له خواسته ما کښ دیرینه دی

په خُما له استغاث هوائي نه

آب و نان خُما په ما کښ شبینه دي

د توحید در یاب کړه پیره کشتی غرقه

فکر خیال خُما په ما کښ سفینه دی

زړه جهازوحدت انجنر فکر پرایور

تیل رفتار او تار برقی خُما رگ روحینه دی

دجنت او د دوزخ غلامی نه کرم

نار او حور خُما په دے کښ رهینه دی

دجگر په غر باران دغم وړيکي
دا ځماعروق سيلاب جو شينه دی

پير ځوانان او بوډگان په کښ فنا شو
د غلام غمونه واپه رودينه دی

چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز کړی
بيهوده به حقيقت بيان د راز کړی

فراموش کړه دغه جوش دغه خروش خپل
نادانی ده چه اغيار شريک د راز کړی

لطيفه د خپل دانش ظاهره مکره
په هنگامه دل خراش به دلفواز کړی

غلامی د غلامانو راز د يار د
مظهری د خپل مولی غلام نواز کړی

رموز راز

لا خو برق د لا اله دے چه پره قیگی
ماورائي له پرتو نه محوه کیگی

خود ناسوت له ضرورت دغه بجلی ده
چه شرکت بدعت ناسوت کښ پیدا کیگی

حقیقت چہ لہ ناسوتہ رھیدہ شی
 نورانی شی ملکوت کنیں پائے کیگی
 ثمرہ د الاالله پہ ملکوت دے
 شجرہ ئے جبروت کنیں جلوہ کیگی
 صفتی اصول پنجه کنیں د لاهوت دی
 لہ قدرت نہ قدیمی دی نہ زہیگی
 اطاعت محمدی لوی دلالت دے
 بے دلیل خوک تو حید نہ نہ رسیگی
 دغلام د غلامی باغ دے تازہ وی
 پہ آمان بہ د آمین امانہ کیگی

رموز راز

زہہ دیوانہ کیگی د ہجران غوندے سنگسار سرہ
 روح دے بیداریگی موحد غوندے رنگدار سرہ
 تن بدن خفتن گفتن خوردن کنیں عدالت کوہ
 زہہ نہ بیداریگی د حیوان غوندے شخونداسرہ
 ولولہ ئے اندرون زلزلہ شرک زبون
 روح دہ چہ مستیگی د توحید غوندے چنگدار سرہ
 من نہ دارم اعتبار من نہ دارم انتظار
 روح دے ہوسیگی د زیور غوندے شرنگدار سرہ

از غلامی غلغلہ افتادہ جان رابلبلہ
خودے خودہ کیگی د دید اغوند بنگدار سرہ

موز راز

چہ د خدائ فضل کرم شی وردوسار
پہ ساعت کنس یارلہ یارشی ہم کفار
چہ مکتوب وی پہ ازل سوزان د چا
ہفہ نہ مومی دلبار دخیل نگار
پہ پرسان پرسان عالم حی ہندوستان تہ
ماپہ کور کنس معلوم نہ کور د یار
خلقو یے رہبرہ لار د منزل پرے کپہ
ما رہبر پسے بیا نہ موندلہ لار
خلقو یے روئ بارہ وصل کپہ وصول
ما روئ بار سرہ وونہ لید مخ دیار
خلقو یے تکلیفہ بیا موند پیر دولت
خہ پہ پیر تکلیف کنس پیر یم خواروزار
خلقو قطع جیل خانے کپے خودرہا شو
خہ د نفس پہ جیل خانہ یم گرفتار
دا حُما دبخت قصورده بل خہ نہ دی
چہ اورہ پہ روز ازل دے نشہ بیدار

د سيد پوري ما لمن نيسل ده
اميد خدائے چه بخت خُما کاندی بيدار

سيد پوري مولی يا ستا غلام راغل دے
دے فرمان ته دخدمت په انتظار

رموزراز

د دلبر د کرشمے مظهر ممکن دے
د قدرت عکس ممکن کنس معلومیگی

دا خو لویه سبیله ده د توحید
مو حد ته له عبرته حا صلیگی

د مولی د مولائے مظهر غلام ده
ی غلامه مو لا ئی نه ظاهریگی

****رموزراز****

ما پرون لیدلے ستا رخسار زرین دے
تابنده په تاؤ تاب کنس پلو شین دے

همیشه به لائقان وي نگران ستا
په غفلت سره غا فله کهترین دے

هیڅ ئے مثل له مثاله سره نشته
ی له رنگه ی له گونه بهترین دے

حُما خیال دے ستا لہ خیال سرہ پیوند وی
 لکہ تاک لہ مجاور نہ شجرین دے
 حُما خیال لہ خپلہ خیالہ جدا مکرے
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرینہ یو خزینہ د غلامی دہ
 غلام حُکہ غلامی کبش خوش ترین دے

رموزراز

پروں د باغ پہ طرف تلے وم نن بہ راغ تہ حُم
 پروں پہ راغ کبش پاتے شوے نن بہ باغ تہ حُم
 دویصالت پہ هواستا زہرہ هواگیر وو حُما
 پروں پہ یخ کبش ماندہ شوے نن بہ ماغ تہ حُم
 د جدائی آہ فغان دے پہ زار زار کرمہ حُہ
 پروں غم کبش سوختہ شوے نن بہ لاغ تہ حُم
 د زمانے تشنہ لبان بہ ترلبان کِری منان
 پروں لہ وصلہ نہ سراب نن بہ سراغ تہ حُم
 فخر کونکے پہ خطاب د غلامی دہ غلام
 پروں پہ نور سرہ نوری نن بہ چراغ تہ حُم

حق د یاد دے په یاداش نه ادا کیږي
 نا تمام نه کار تمام نه تمام کیږي
 زاکران او شاکران د کل امکان
 ستا خدمت کنښ یو حبه نه حساب کیږي
 د جلال او د جمال کمال په حق کنښ
 فکر خیال د عقل مندو نه چلیږي
 یه کسی او عاجزی عذر گناه
 ما سوی له د نه بل څه نه قبل کیږي
 اجتناب له نواځه اتیان په امر
 اعتراف د عاجزی ده که پوهیږي
 که سجده ده که قیام ده که رکوع
 عاجزی ده له عاجزو صادریږي
 که صیام طواف زکات کلمه توحید ده
 بندگی ده د بنده چه ادا کیږي
 د بنده بندگی ستا په حول قوت ده
 یه توفیق دا ناتوان کله توانیږي
 یه له فضله به جاهل ظالم هال
 څه خیر راوړی چه له بدو نه صبریږي

دا ناقصه غلامی د خوار غلام
هیڅ شے نه ده ستا کرم باندې نازیګي

خُما سینه کښ خُما یاره نشیمن نه لرې
خُما شیشه کښ خُما یاره نماین نه لرې
ستا مرایه یمه خه ستامظهره یمه خه
خُما په زړه کښ خُما یاره ته مسکن نه لرې
فکر د خیال خُما شوی قال د حال خُما
خُما په خوله کښ یاره ته در د گفتن نه لرې
خُما د زړه ترابا گل که د نوری ګلابه
خُما د زړه فیضان ته ناف ختن نه لرې
شوله مستی نه رقصان د غلامی لونیان
خُما د زړه دالانه ته چرخ دامن نه لرې
جشن تو حید لرم صحن تجرید لرم
ګرنگ ملا د ماورا سازوسوزان نه لرې

شکوفه ده شگفته خُما د زړه
حوالی شو گل گشت خُما د زړه

سحری باد ربیع کوی پرواز
 عندلیب شہ فریفتہ حُما د زہرہ
 برگ گل د شبِ نیم سرہ دے ہک
 یو قطرہ کپڑہ چشیدہ حُما د زہرہ
 رائیجہ مے د رئیحان کپڑہ پہ دماغ
 نا شکیب شہ مزیدہ حُما د زہرہ
 کہ سقا شی د ساقی صافی رَحِیق
 شی حاصل بہ جمیعہ حُما د زہرہ
 کہ ہارون د زمانے وکے رحلت
 جاویدہ دہ زبیدہ حُما د زہرہ
 دملوک اوڈ بدرئ دوران شہ ختم
 اوس بدرئ دہ آینہ حُما د زہرہ
 د بھرام دگل اندامے ایام ختم
 گلفامی د نامیدہ حُما د زہرہ
 د مجنون لیلی جنون لکے میراث
 فکر سوز دہ قرینہ حُما د زہرہ
 بازیغہ شوہ بلیغہ حضرت د حق تہ
 پہ رفتار دہ بازیغہ حُما د زہرہ

ناریده چه فریفته شوه زلیخا
 یوسفی دیارنامہ حُما د زږه
 ستا د اسم یوسفی نه فداکیځي
 زلیخا ده زالخیده حُما د زږه
 التیام ئه په مرهم د نا سوت شی
 لاهوتی ده ترقیده حُما د زږه
 د غلام د غلامی سبیله څه ده
 یو نعمه ده دیرینه حُما د زږه

تاب د زږه یه تابہ کړم له تابہ نه
 خیال د څه یه خوابہ کړم له خوابہ نه
 ستا له شان شوکت نه په هیبت اندرون شه حُما
 غم د څه یه نابہ کړم له تابہ نه
 یا رحیمہ خدایا د رحمت د امیدوار یم
 خوف د څه یه آبه کړم له آبه نه
 وکړه په خدمت د غلامی غلام غریب ده
 ستا هجران نیران خو څه کباب کړم له کبابہ نه

آرزو د آرزومندو يو اخبار ده
 صفا زړه لکه وارلس په خوش گفتار ده
 له هر شش طرف نه اخلي اعلانونه
 رموزاتو د امکان لره اظهار ده
 تاو تاب په کښ له عشق پيدا کيږي
 برقيت په کښ له فکر نه تابدار ده
 تصورستا د جمال لمبه د اور ده
 د عاشق زړه ئ نيسله په انگار ده
 غلامی به منظوريږي په علاج کښ
 خدائ د روغ کړی د عاشق زړه ځه بیمار ده

چرتہ گل او چرتہ خار	چرتہ یار چرتہ اغیار
چرتہ باغ او چرتہ زاغ	چرتہ تار او چرتہ مار
چرتہ ناس چرتہ خناس	چرتہ نور او چرتہ نار
چرتہ عیش او چرتہ عشق	چرتہ روغ چرتہ بیمار
چرتہ شرک چرتہ توحید	چرتہ بت چرتہ غفار
اسلام ټوټه لوی نه دی	د سنت شه تا بعدار
په رواج نه موندۍ کيږي	د توحید شرین اثمار
نفع نه کوی بدعت	لکه زنگ شی تیغ آبدار

نجا ست د طهارت ده د بدعت هر يو روزگار
 غلامی شی طغیانی د بدعت په دار مدار
 خدایا و ساته غلام ته غفار ئے ته ستار

سر د یار چه د اغیار سره شی فاش
 په یارئ کښ یار له یار شی دل خراش
 حلاوت د دلبری تر میان پاسی
 د هجران په تلخی تریخ شی کل معاش
 نام نشان د دلبری نیست و نابود شی
 نه ئے نقش په زړه گرخی نه نقاش
 په خاطر د پاک سرور حُما سبحان
 نیک انجام کړه د غلام د زړه تلاش

چه د زلفو په زنجیر نوی محبوس
 په مذهب د عا شقانو ده مجوس
 یر له یاره چه له بل څه امیدواری
 په مذهب د مخلصانو دے مایوس
 چه له نفس دبل چا بد خواهی غواری
 په مذهب د جوانمردانو دے دیوس

چه د عشق په دولت نوی سعادت مند
 په مذهب د نیک بختانو دے منحوس
 چه د عشق په گریوان نوی سر نشیب
 په مذهب د دلبرانو دے خنوس
 چه طالب د نگ و نام د عقبا نوی
 حاصل مه شه د دنیا نگ و نامو س
 چه صندوق د بدن لعل و جوهر نوی
 ظاهر جیب د خدائ پک نکری په فلوس
 چه باطن کنښ ئے مهران گوهران نوی
 په مذهب د جوهریانو دے افلوس
 چه د یار په یاد ئے زړه خوش بویه نوی
 زړگے نه ده خو پیران دے یا کنوس
 چه د یار په سودا نوی سرفراز څوک
 په کوهی د شقاوت کنښ دے منکوس
 چه د یار په یاد وی شاد د چا درون
 هغه تل وی د خپل یار سره جلوس
 سر د زړه چه تار د زلفو سره بند شی
 مرایه شی مخ د یار په کنښ معکوس

سید پوری آب حیوان شربت که نوش
 چه زنده شی صد ساله مرده نفوس
 خو پرهیز د شریعت ورسره بویه
 چه علیل شی صبا په بو لیموس
 په معجون د شریعت واخله قدم
 چه قوی شی د ایمان صالح کیموس
 په ممبر د شریعت کیرده قدم سم
 په هر بام مه وایه بانگ لکه خبروس
 خدایا تیل د شریعت حُما روزی کړه
 چه مړنشی د غلام د زړه پا نوس

الله	الله	دا	الف	الفت	لری
الله	الله	لام	تعریف	لری	
الله	الله	پیر	لذت	شرین	لری
لام	ثانی	لار	حُمونگ	د	دین لری
الله	الله	ها	هدایت	داره	ده
لاره	دوحدت	نه	خبر	داره	ده
الله	الله	دا	عزت	نصرت	گنډم
الله	الله	پیر	زینت	قربت	گنډم

الله الله تاج د سرداری حُما
 الله الله راج د راجداری حُما
 الله الله موم د زړه سنگین حُما
 الله الله رنگ د زړه رنگین حُما
 الله الله ته ئے مرغوبه حُما
 الله الله ته ئے مطلوبه حُما
 الله الله حاکم او فرمان حُما
 الله الله عفوه د عصیان حُما
 الله الله دے حُما د زړه حیات
 الله الله دے حُما کلی نجات
 دا حُما د زړه حجاب کره برطرف
 دا حُما د زړه غوټی کره منکشف
 دا حُما د زړه بو تهی بادر که
 دا حُما د زړه گلاب گلدار که
 دا حُما زکری چمن تازه لره
 دا حُما فکری خیال فازه لره
 الله الله باطن او ظاهر حُما
 الله الله اول و آخر حُما

اللہ اللہ دے غرض مقصود حُما
 اللہ اللہ دے طلب بھبود حُما
 اللہ اللہ دے خاوند د زاز حُما
 اللہ اللہ دے غریب نواز حُما
 اللہ اللہ تہ قوی قدرت لرے
 اللہ اللہ تہ جلی قوت لرے
 اللہ اللہ تہ عزت کامل لرے
 حرمت او رحمت کرم شامل لرے
 اللہ اللہ تہ علم بصر لرے
 ہم پہ حال تباہ حُما خبر لرے
 اللہ اللہ خدایا ذالجلال ئے تہ
 اللہ اللہ خدایا ذالکمال ئے تہ
 اللہ اللہ خدایا ذالانعام ئے تہ
 اللہ اللہ ذالاکرام ئے تہ
 اللہ اللہ تہ ئے رحمان الرحیم
 اللہ اللہ تہ ئے ستار علیم
 تاب د توفیق غواہم لہ دلبارہ سقا
 عشق کامل غواہم دلدارہ سقا

راکړه محبت مشاهدت سره

اوچت مے حقیقت کړه د قربت سره

رضا یم په قضا له ما راضی شه ته

مریض یم اندرون حُما شافی شه ته

لار د وحدت بنایه سر گردان یم

دام د غیرالله کښ بندیان یم

لار د معرفت لقا نه غواړم

کار د شناخت پسے تل جارم

لار د مقصود بنا یه په رحمت سره

دام د حُائ دقربت راکړه په شفقت سره

الله الله ډیر ثمر شرین لرے

الله الله خوند د آنگبین لرے

دا د سید پوری ولی ارشاد دے

دا د سید پوری سخی امداد دے

دا د سید پوری قاضی قضا ده تل

دا د سید پوری مفتی فتوی ده تل

دا د سید پوری د زړه انشا ده

دا د کری انشا د رب منشا ده

دا د سيد پوري حڪيم فرمان دے

دا د سيد پوري فصيح بيان دے

نقش مے پہ خيالى قلم پہ زړه لره

الله الله دا نقش پہ زړه لره

دا د سيد پوري مكتب كتاب دے

هر يو حرف ئے ليک پہ ميوناب دے

دا د سيد پوري د زړه چراغ دے

حُكّه تر روښانه باغ وراغ دے

دا د سيد پوري د باغ بلبل دے

حُكّه چغنده په هر محفل دے

دا د سيد پوري د بڼر طوطى دے

دا د سيد پوري د بام قمرى دے

حُكّه د فيضان چورى شكرے خورى

باغ د هر منزل كښ سيب نارے خورى

دا قمرى هو هو په چبو ترو كوى

كله كړى پرواز سيل د بنگلو كوى

دا د سيد پوري د خم شراب دى

سرے پيالے د زړونو په لب لال دى

دا د سید پوری مشک مختوم دی
 رنگ په رنگ الوان په کښ مرقوم دی

دا د سید پوری د باغ کوکنار دے
 هوش ربانیده د هر بیدار دے

دا هغه احسان یزدانی دے

دا هغه انعام رحمانی دے

دا پاک حضرت د سینے نور دے

داغی مسلسل وار د سید پور دے

یعنی دا فانی نقوش دنیوی

پریرده تایابی نقوش لدنوی

الله الله نقش کن بر لوح دل

دور کن از قلب نقش هر دغل

گام دل یک بر ثری دیگر بعرش

بلکه بالا تر نهد از فرش عرش

یا کریم از طفیل مصطفی

رحم کن بر این غلام یے نوا

انوار توحید

غلام څه نوے غلامی نوے مولا نه لری
 مولا قدیم قدرت خدمت جدا نه لری
 امکانیت د هر ممکن علم قدرت کنی وینم
 که په صورت کنی د عباد معنی جدانه لری
 دار و مدار د هر قوت په هر صفت پورے ده
 یه له صفت نه ده ممکن قوت قوا نه لری
 هر یوفانی به شی فانی د خدوشت له رویه
 یه له واجب نه ماورا بوی د بقا نه لری
 د دنیا نگ و ناموس به شی مایوس له مرگه
 رسم و رواج د بدعتی عزت صبا نه لری
 استغفار آخر د کار به وی ستا کار غلامه
 یه له هادی له هدایت نه څوک هدا نه لری

ځما دلداره دلداری د خپل دلبر نه لرے
 باطن بیداره بیداری د خپل هنر نه لرے
 نن له قرآن نه مخالف روان په رسم رواج
 معلومه دا چه رسالت د پاک سرور نه لرے

د خدائ رسول نه مخالف تل به خائف وی
 ولے مغروره د مولا په دا گذر نه لرے
 تویے ته نن صبا نیټه گناه فی الحال کوه ته
 حیات مرهونه له ممات خالی دفتر نه لرے
 لیل و نهار شمس وقمر دوران تبدیل کوی
 نه اخلے عبرت ځکه تمیزدخیراؤشرنه لرے
 مولا د خپلے مولائے له برکته غلام
 په کرم عفه که نقصان دخپل کشورنه لرے

غالبه خدائ کړه غالب له فضله نور ځما
 په خپل دیدار لره آبدار د سترگو تور ځما
 ځما باطن کړه مجلا په تجلی د وحدت
 له خپله فضله کړه بینا چشم شبکور ځما
 نورانیت مے غلبه کړه په ظلمت نفسانی
 ظاهر باطن کړه سراسر عرفانی نور ځما
 ستاپه باطن کنډ دم تابي شته دل تابي نه لرے
 له یه تاپه دے دباطن چراغ دیجور ځما
 مسلمه نوم د مسلمان شرم حیا نه لرے
 د مسلمان له یه با کي دے عار پیغور ځما

د غلامی پہ نیک نامے مولا نیک نام کہ مونبرہ
ستا دجمال انوار بہ صاف کپری ضمیرتور حُما

یو نغمہ دہ توحید مظهر تار د کثرت
نورے نغمے موحدہ شوے تیارے ستا د پارہ
د خدائ حصہ امانت ستا سرہ توحید محبت
نورے حصے د جہان ٲولے پیدا ستا د پارہ
برگ وباران نان و خلوا لہ فرش ہم تر عرشہ
د جمیعا پہ خطاب شوے مملوکے ستا د پارہ
کہ اہتمام شی د غلام نوا پہ سوزد توحید
د شمس الدین سیدپوری پیردعادہ ستادپارہ

حُہ چہ ہر طرف تہ گورم مخ د یاردے
پریشان پرے تار پہ تار د زلفو تار دے
پہ ہر کانپری پہ ہر گل پہ ہرے پانرے
پہ جلی قلم تحریر بیان د یار دے
عاشقان لکہ مرغان سخری خیز
ہر آواز ئے د دلبر ذکرانکار دے

چه تکرار نامہ دیار لیل ونهار نشی
 د هغو نصیب د شاه بنکله دیدار دے
 له اغیاره چه عبرت د یار وانه خلی
 غلام کله غلامانو کښ په شمار دے

خو په اول کښ د اول جلوه جمال نشی
 په آخرت به د آخر توحید کمال نشی
 بویه اول چه په توحید سره روشن کښ درون
 په آخرت به د آخر توحید سنبهال نشی
 دا خو دنیا ده چه کیمیا ده د توحید لپاره
 په آخرت کښ به توحید د چا تنال نشی

ی پروا کړم خدای له حور	چرتہ حور چرتہ حضور
ی پروا شومہ له گوره	چرتہ گور او چرتہ نور
په قبضہ خما کښ نه دے	که صبر که وی شور
که خما صفت گناه ده	ته صفت لرے غفور
که خطا غلطی له ما ده	د پوره صاحب د نور
ته الست کښ صادق ئے	خه بلی کښ یمه چور
که د حشر ندا وشي	خه به پورته کمه شور

د گناه په صله راکړه د غفران حصه غفور
 که گناه لرمه پیر څه ته رحمت لرې وفور
 که د عشق استازان پیردی څه غلام یم دمنصور
 ته د مهر نظر و کړه څه غلام یم د سید پور

د ماوراؤ خو مظهر ده د توحید له پاره
 یې له توحیده ماسوی به دچا خیال نشی
 چه دل بسته شی پابسته د ماسوا په زنجیر
 په آخرت کښ به حسرت یعنی وبال نشی
 چه اندرون کښ تصور د خپل دلبر نه لری
 په آخرت کښ مسرت د چاپه حال نشی
 په آخرت کښ به هیبت وی سیاست د جلیل
 خدایا مایوس د خوار غلام ستا له جمال نشی

له ماورا نه د یارئ طمع داری مکوه
 له ماسوی نه د وفا انتظاری مکوه
 قوی درکړده قوت عزیز ئې شان د عزت
 له ناتوان نه د توانی امیدواری مکوه

د عبادت حقیقت دے خاتمیت پہ وحدت
 له مشرکانو د ایمان باورداری مکوه
 هله به درشی په لاس ختم چه ستا شی انفاس
 د هر عمل له بدلیت نه انکاری مکوه
 رفتار کوه په قرآن دهان لره دمنان
 د بدعتیانو په بدعت عمل داری مکوه
 رسم ورواج دجهان دے خسارت د ایمان
 د خاسراتو په خسرت زیان کاری مکوه

عار پیغور د عاشقی نه لری عار
 مدعی وی په دعوه کنبی گرفتار
 د ساده ؤ ساده گی ساده زینت دے
 یم پروا وی د یاری نه د اغیار
 هغه رنگ چه رسول کسوت په رنگ وی
 په هغه لری درون بیرون رنگ دار
 چه له شرک بدعت رواج ریا رها شی
 نا میده شی مسلمان په نیکو کار
 غلامی دے خدای منظوره د غلام کری
 په جنت دوزخ عشرت نه لری کار

هوا سيگم ديدار ته
 چه سودا په کښن نسيا وي
 چه مطلب مے دے له تانه
 ته ما مه غلوه په حور
 زاهدان دے په سجده کړه
 عاشقان د په ميلان کړه
 حيرانگي زاکران هم
 په آمان شو مجذوبان
 که جنت دے که دوزخ
 د ترهييب ترغييب ندا هم
 عشق لويه سبيله ده
 چه رضا شي يار له ياره
 چه د فکر لاس دراز وي
 څه غلام د سيد پوري يم

حيرانگم ستا سنگار ته
 نه ځم څه هغه بازار ته
 نه جريگم اغيار ته
 عقل مه خايه هوشيار ته
 د جنت باغ و بهار ته
 د توحيد گل گلزار ته
 ستا د نوم شرين تکرار ته
 هيڅ حاجت نه لري شمار ته
 يو صله ده ستا دلبار ته
 خود صدا ده خپل گفتار ته
 که منظوره شي نگار ته
 څه حاجت وي بيا روئے بار ته
 خالي نه وي به روزگار ته
 څه حاجت بل خدمت گار ته

ما حیات دنیوی الا متاع فخر وی
 غیر خدا شد کجروی تو بوا الا الله الهدی
 اے غیره ایام چند آخر شوی در گور بند
 خود راه ها کن زین کمند توبوا الا الله الهدی

ٲول ايجار د ايراد دے اكرم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 عاشقان پيران عارفان زاهدان
 عاملان عابدان كاملان عالمان
 درد مند په دا حال هر مسلم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 قدم د آدم په قلبي لطيفه دے
 د نوح ابراهيم په سري لطيفه دے
 په روي د موسي قدم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 قدم د عيسي په خفي لطيفه دے
 دا نا په دے راز هر زاكر ظريفه دے
 په اخفي ده سرور قدم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 چه خدائ كړي څوك پوه هغه پرے پوهيكي
 نادان د غلام په وينا نه پوهيكي
 بيان ټي پايان طاقت كم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما

په نامه د غلامی باندے غلام یم
 په هنگام د مزدورئ کښ ناتمام یم
 ناتمام خو ناتمام وی شا مدام
 نامیده په بدنا می سره بدنام یم
 هیڅ بدنام په نیک نام نشی په نیکی
 له ازل نه جهالت سره بدنام یم
 ځما خپل جهل په ما ظلمونه کړ دی
 ځه له خپله بدرنگی ځنه بدنام یم
 له ناکامه نه ما کام اغستئ نه دے
 ځه له خپله خودرا یئ ځنه بدکام یم
 په صله دمغفرت به نجات غواړم
 چه ناقصه غلامی کښ ځه غلام یم

رضا وسپاره قضا ته کینه فارغا مسرورا

میلان مکره نفس هوا ته کینه شاکر مشکورا

له دنیا گوشه کنار شه	له اختیاره یه اختیار شه
ثنا خوان د رب غفار شه	کینه فارغا مفروغا
یا دوه د الله نام	کره درون ذکر دوام
شب و روز عمر تمام	کینه سا ریا مسرورا

شريعت طريقت دواړه
 قدم مبرده په ويجاړه
 اول کار د شريعت دے
 د کامل مطابعت دے
 په ايمان به تل خائف وی
 استدراج وی که کاشف وی
 چه انکار د شريعت کړی
 که هر څومره کرامت کړی
 عظیم دوه کرامتو نه
 یو ايمان بل عملونه
 د محبوب مشاهدت دے
 له علمه ځان جدا کړه
 له فنا وصول بقا کړه
 عبدیت خواری زاری ده
 مسکنی افتقادی ده
 له ممات نه خبر شه
 د ندم خاورے په سر شه
 خفی ذکر کړه د ذات
 په کښ پیر دی ثمرات
 چه شی نوے فیض ولوج
 که آسمان وټه خروج

دی لازم ملزوم هم غاړه
 کینه شارعا مشروعا
 چه محکم پرے طريقت ده
 کینه تابعا متبوعا
 چه له شرع مخالف وی
 یعنی لاعنا ملعونا
 لوی زندیق دے زندیقت کړی
 خودے جاهلا مجهولا
 هر مومن لره وی اخونه
 کوه لازما ملزومه
 کینه شاهدا مشهورا
 په وحدت کښ ځان فنا کړه
 کینه ذاکر مذکور
 دخپل ځان انکساری ده
 مشه فا خرا مفخورا
 له حیاته لاس په سر شه
 وکړه توبتا نصوحا
 دے شامل د کل صفات
 لیکن ساترا مستورا
 کړه په خیال د حال عروج
 کینه فارحا مفروحا

د سید پوری ولی پہ لور ځہ ناراستی مکره فی الفور ځہ
 په اخلاصه په ډیر غور ځہ شے به ناصرا منصورا
 اس دخیال چه زین لگام شی په فکرونو سره رام شی
 هر منزل به زیر گام شی کینه واصل مو صولا
 د غلام رب الاربابه ما رها کره له عذابه
 په محشر مکره عتابه یا عا فیا غفورا
 سید پوری خنجر په لاس یم سر وهونکے د خناس یم
 امیدوار د رب الناس یم حکه فاتحا مفتو حا

مسافرائ کښ ځما روح دے مسافر دے نشی
 مجاورئ کښ د دنیا دے مجاور دے نشی
 دغه سفر دمسافر به رو رو شی ختم
 په خپل وطن کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 دغه وطن دے شما دت شه مبارک شهیده
 په شهادت کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 معائنات کښ سکونت د حضورئ لرمه
 معا ئنه کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 لکه غلام څوکیداری د خپل مولا کومه
 په بندگئ کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 د مسلمان مسلمانئ کښ ځه نقصان نه وینم
 د بدعتی په حق دعا ده چه کا فر دے نشی

پہ سورلعل دہ د یاقوتو نوم د یار
 پہ فضو قلم د ے خیال کہ نقش دار
 مسافر دعاشقی لہ ے ورکڑہ
 حہ پہ د معلومہ وم د عشق لار
 کہ د یار دکور او کلی نشان غوارے
 لدے نوم بہ شی معلوم دیار دیار
 پہ غلاف کبں دسینے صندوق دتن کبں
 ہفہ نوم لہ پہ خیال سرہ حصار
 چہ دے سپین جمال دیار پہ زہ راگرخی
 ہفہ نوم تہ کڑہ لہ عشق انتظار
 تل لہ اسم مسمی رامعلو میگی
 ے لہ اسم مسمی نہ شی اظہار
 چہ فنا پہ عشق د یارشی لہ اغیارو
 فقط پاتے شی باقی دیار دیدار
 پہ دیدار دمعشوقے کلہ مریگی
 وگے سترگے دعاشقی لیل و نہار
 پہ دیدار سرہ چہ گرم اور دعشق شی
 پہ کبں سوزی دصحرا پتنگان خوار
 چہ غوتی شی دلبرو شنہ خالونہ
 د عاشق چشمان گل شی د بہار
 لکہ گل غوندے پہ غتو غتو گورے
 چہ بہ کلہ گل شی ہفہ غنچہ زار

گل د سترگو گل دخیال چه مقابل شی
 معشوقه عاشق خبر کړی په اسرار
 ، چه دراز خبره کړی ورته براز
 عاشق هله شی له عشقه خبردار
 له وصاله په طلب کښ پیر ارام دے
 چه په غم د هجران نه وی خبردار
 په وصال کښ کله فصل کله وصل
 کله قبض کله بسط وی دوسار
 گاه غضب وی کله عزل کله فضل
 کله رحم شی د پاک رب الغفار
 زندگی د عاشقانو خون خواری ده
 عاشقان وی په بلا تل گرفتار
 خدایا سترگه د غلام کړه نظر باز
 بیا نما کړه د دلبر ښکله نگار

په نور د دین سره ده زړه دلجور انور دے حُما
 له ظلمیت الامان آمین اکبر دے حُما
 لکه بندی خروج ولوج کښ خپل اختیار نه لرم
 ده خاتمے له دسته خوف ده زړه په سر دے حُما

پہ ریاضت پہ عبادت ویصال موندی نہ شی
 حُک پہ لاس کنس دلاتقنطو خنجر دے حُما
 ظلوم جھول خطاب حُما رحیم غفور ستا بیان
 حُک تکرار دگناہونو لوی اختر دے حُما
 تا چہ خطاب دوبتغوا کر ماباور کرے دے
 پہ ہر مشکل کنس وصیلہ خیرالبشر دے حُما
 چہ دحضرت متابعت لہ بیعت دے سنت
 حُک قربان لہ نقشبندو مال و سر دے حُما
 مظفرآباد ئے علاقہ وطن کشمیر دے منیر
 مقام سیدپور پہ شریعت پیر برابر دے حُما
 د کم تکلیف وم طلبی بالانشین ثمرین
 فضل دخدائ وو شمس الدین ولی رہبر دے حُما
 تورے سینے صفاکول پہ نظر گران امر دے
 تا ثیرلہ خدایا پیرصاحب شمس وقمر دے حُما
 خدائ تاثیرپہ واسطہ دوی بل تہ درومی
 دا عقیدہ دہ سنیہ اللہ خبر دے حُما
 مکر حیلے عجب ریا دی مہلکات دسلوک
 ہم اشاعت کنس شتہ گوہری سمعت لنگردے حُما

اسم ذات قطب حسنات ئے دائره دی همہ
سلطانی اسم الله الله شهد و شکر دے حُما
الله الله چه کړی څوک نقش دزړگی په تختی
په انجمن کښ خلوتی دغه افسر دے حُما
خاورے د خپو د نقشبندو دین ایمان دے ملا
که په مذهب ستا ناروا وی خوباور دے حُما
څوک چه زمري دنقشبندو ته ضرر رسوی
په تباہی دهغو سوال درب په در دے حُما
دوئ مستیز دهغه نور دی چه شپه دمعراج
راوصول کړی له مولا نبی سرور دے حُما
چه له فقیره فقیری له شاه شا هی رکوی
هغه جذبہ دولایت چه پیر انور دے حُما
که محبوبہ سیدپوری بیا کجل کړی سترگے نری
چه کرشمه کړی ددارینو لاس په سر دے حُما
اے دگړنگو ملا لاس دپیر په لاس کښ ورکړه
د شاه سید پور غلامی عین تاج افسر دے حُما

چه د نفس په لارے مړ شی لعنتی دے
چه دروح په لارے مړشی رحمتی دے

کاردنفس واپہ خلاف دشریعت دے
 مخالف لہ شریعت نہ بدعتی دے
 کاردروح واپہ رضا دکبریا دہ
 ہر یو دم ہریو قدم ئے سنتی دے
 سفلی دنفس مدام سفلی خرام
 علوی شان دروح علوتہ علوتی دے
 مشرف دے پہ شرف عقل دروح
 نفس جاہل دے ہریو فعل ئے جہلتی دے
 وزارت دنفس کوی شیطان خبیث
 بنائستہ کونکے داعمالو علتی دے
 وزارت دروح کوی عقل سلیم
 پہ ہر گام پہ ہر کلام کنس صحتی دے
 دوه شاہان کپی پہ اقلیم دقلب دوه حکمہ
 خیراؤشر چہ یو لہ بل نہ ضدتی دے
 نفس اؤروح پہ تخت دقلب کوی خون ریز
 پہ فتحت کنس ہر قوی خود فتحتی دے
 موہوبی امداد چہ راشی لہ وہابہ
 مل د روح شی روح لہ فضل نصرتی دے

مقهوری امداد چہ راشی لہ قہارہ
 یاردنفس شی نفس لہ قہرہ قوتی دے
 نفس کافر روح مسلمان تن رعایت دے
 رعایت تا بع د شاہ غلبتی دے
 حہ اماند خپل ایمان پہ منان غواہم
 سیدی سیدپوری پیر مے صلتی دے
 حہ غلام دغلامانو ربانی یم
 ربانی غلام د ہرچا خدمتی دے

شان د روح سرہ نہ بنائ خبیثات
 شان د نفس سرہ نہ بنائ طیبات
 روح لہ امرہ امر پاک دے لہ ہر کیفہ
 ہیخ دروح پشان کنش نشہ کیفیات
 نفس لہ قہرہ نہ پیدا سجنی اصلی
 لہ ہر کیفہ پہ کنش شتہ دی کیفیات
 سالکان چہ حقیقت انسانی گوری
 پہ قوت د فراست کپی ادراکات
 دا تعبیر لہ روح امرہ نہ کیدے شی
 نورانی لری صفات پیر کمالات

چه تابع شی نفس دروځ خود نورانی شی
 په طرف د لامکان کړی عروجات
 که تابع شی روح د نفس خود ظلمانی شی
 په طرف د سجين کاندی هېو طات
 په شیشه د روح کښ عکس د نفس ښکاری
 چه له فضل دچا صاف شی احوالات
 حق بینان به په بیان حُما پوهیگی
 نه پوهیگی خود بینان کور باصرات
 په طفیل د شمس الدین فقیر اے خدایا
 نمکین کړے دغلام رنگین ابیات

په صیقل سره چه پرے شی د زړه زنگ
 خود په رنگ د الا هی شی سپرے رنگ
 ناسوتی میدان نه تیر شاه، سوار دروځ شی
 په میدان د ملکوت کوی غورزنگ
 چراگاه دملکوت چه چرنده شی
 چمن گاه دجبروت ته کړی آهنگ
 دلاهورت په حرم گاه کښ په آرام وی
 د قربت آب و دانا خوری یه قلنگ

قوی رنگ د شریعت دطریقت ده
 رنگین رنگ اطاعت ده دخدائ رنگ
 سیدپوری تعلیم آموخته ځی مولایا
 هلاک نه کړه په نفس ظالم پلنگ
 په خاطر د پاک حبیب رب الکریمه
 په خپل رنگ کړه دغلام خاتمه رنگ
 نور ددین دهدایت په بروج شی گرم
 پرے تودیگی خواروزار ملا گرنګ

چه قلبی کعبه صفاشی له بتانو
 وصل هله شی وصول د عاشقانو
 چه درون بیرون د عشق په رنگ شی رنگ
 عشق هله شی مقبول د عاشقانو
 یر له یاره هر چه ځای په زړه کښی نسی
 هغه واره دی بتان د کافرانو
 هاجسه خطرہ گرځی وسوسه خود
 عزم نه وی ماسوی الله د عاشقانو
 چه کړی عزم مستحکم سوی له یاره
 عاشق نه دے په مذهب د عاشقانو

چه عاشق بسوی له یاره کړی مقصود
 صادق نه دے په مذهب د صادقانو
 غلبه چه اندرون حب د اغیارشی
 مخلص نه دے په مذهب د مخلصانو
 چه وصول مشاهده معائنه کړی
 کامل هله شی په نزد د کاملانو
 چه دوام شی په حضور سره منظور
 مرشد هله شی په نزد د مرشدانو
 چه محکم په شریعت په طریقت شی
 سالک هله شی په نزد د سالکانو
 چه له علمه معرفت د خدای معلوم کړی
 عالم هله شی په نزد د عالمانو
 چه تسلیم کړی عبدیت ربوبیت
 عابد هله شی په نزد د عابدانو
 چه له نفس کړی خلاف ریاضت واخلی
 زاهد هله شی په نزد د زاهدانو
 چه زاکر زکر فنا باقی مذکور شی
 زاکر هله شی په نزد د زاکرانو

ڇهه ۾ غاره سيد پوري طوق د ارشاد ڪري
 غلام هله شي ۾ نزد د غلامانو

خدائ راڇڪله ۾ ڪرم سره قلم دے
 مشرف ۾ عالم نسل د آدم دے
 ما سوي له خدایا هر ڇهه يا ديگي
 حڪمران ۾ هر اشياء ابن آدم دے
 ۽ پاڻه مهربانه پاك سبحانه
 ۾ زمري د آدم ستا فضل و ڪرم دے
 له انسان نه مطلب ستا استقامت دے
 مستقيم ۾ شريعت ستا مڪرم دے
 شرف نشته ۽ له شرع دانسان
 غلام غواڙي هدايت لوي ڊڪرم دے

ڇهه دخدائ فضل وڪرم شي سائبان
 ۾ سايه باندے روان شي راه روان
 هيڻ اثر ڀرے تموزت د افتاب نڪري
 له طبعي باران هم شي ۾ آمان

لہ گلی باد و باران نہ پہ آمان وی
 پہ نقصان د ناقص نہ مومی نقصان
 بے غمی شکم پوری غفلت انگیز دے
 حُک وگی غمجن گرخی عاشقان
 د عاشق طبعی خوراک قوت لایموت وی
 روحی قوت ئے تصور وی دجانان
 تصور ذاتی د یار طاقت افزا دے
 د شہود شربت عاشق کھری پهلوان
 چہ مدام د می فروش پہ دوکان ناست وی
 پہ مستی سرہ بہ مست وی ہر زمان
 چہ ئے خال وخط د یار پہ زہرہ رقم شی
 ہفہ تل وی مخ د یار تہ ناظران
 بے لہ یارہ د اغیار تعلقہ شرک دے
 بے لہ عشقہ ہول عالم دی مشرکان
 عاشقی او دلبری دین و ایمان دے
 خدائ د نکری خوک بے دین و بے ایمان
 خلیلی تدبیر کوہ سید پوری پیرہ
 چہ سنگ سار شی د غلام دزہہ بتان

ايها المنكر سلم عرفان سيد پوري
 ڪره شريعت طريقت امحار سيد پوري
 لولا يوافق رشدانه مع القرآن
 پريزده په خائيه نه اخله په خوله بيان سيد پوري
 لو کان يوافق رشدانه مع القرآن
 کل بصر که غبار قدماں سيد پوري
 انه هاد الى الله بذكر خفي
 نقشبندي دے سرهندي عنوان سيد پوري
 انه منحرف من عمليا ت جمعا
 په اسم ذات دے مداما جريان سيد پوري
 ايهاالعالم غررت بعلم و رواج
 راشه عالم شه په قلبی لمعان سيد پوري
 مذهبہ واتیانہ علی قدم رسول
 الله الله وه خاتمہ ختمان سيد پوري
 اسئل الله لتوفيق عشق لم یزلی
 غلام نیسل ده په منگل دامن سيد پوري

دوه طرفه دے حُما خیال نرد بیان
 یو طرف په لامکا ن بل په مکان

پاڻ پاڻ ۾ ڏنگ ڏنگ ڏنگ
 ۾ ڪرم به ڏالڪرم ته شم رسان
 عاجزي فقر زاري به ٿي تحفه ڪرم
 له رحمت نه اميدوار له خوف لرزان
 محبت ٿي نا تا مه دعوه دعشق
 گواهان لرم عفوه بل غفران
 ڪه ٿي رد ڪره دا دعوه حُما ناقصه
 سفارش به ڪري حُما ختم نبيان
 پس له فڪره مناسب ڇه دا ترتيب
 گوش دھوش ڪري سيد پوري نقشبندان
 له سيدپوره تر صديق اڪبره پوره
 وصيله دي د غلام جمله پيران
 ۾ غلام پرده د ستر ڪره ستاره
 شرمندہ نشي د حشر ۾ ميدان

دا حُما ظاهري خيال ظاهر بيان
 صبا سودبه د باطن شي او ڪه زيان
 آينده ڪنن حيراني ڪه پریشاني ده
 خبر نه یم ڇه به سود شم او ڪه زيان

مغفرت د ستار واسع له معصيته
 له عمل نه پير ارجى دے ستا غفران
 دلا تقنطوا پايه حُما مایه ده
 ې له فضله سراسر لرم خسران
 د خیرالانام صله حُما حلیه ده
 په وحدت او رسالت لرم بیان
 د وحدت او رسالت له برکتہ
 دا غلام کړه له نقصانه په آمان

د حساب او د کتاب نه لرم تاب
 فطرتی غواړم د عشق تاؤ تاب
 دا آسان منزل په باندے آسان احسان کړه
 رحم بنائ دهر ستړی په تعاب
 د ې ې مثل ې مانده طلب دار یم
 ته د چند مکړه د چون سره حساب
 ته قادر ئے په عفوت او مغفرت هم
 لکه خنګه چه ته ئے سریع الحساب
 له غلامه شه رضا یا ذالانعام
 په آمان ئے کړه ایمان مکړه عذاب

ز کر او زاکر مذکور چه شی فنا
 نور به شی بیا نور نوی له نور جدا
 اصل چه له اصله نه پیوند شی
 هله بریده جدائی دویئ بند شی
 کله بشریت وی د بشر سره
 کله خصوصیت د دلبر سره
 کله زړه کړی سیر په افلاکونو کښ
 کله کړی جولان په دے ملکونو کښ
 پیره پیرایه ئے په پیری سره
 یادل ربا ئے دل روبائے سره
 پیر مه وایه عکس د رهبر یمه
 وائے که دلبر عکس دلبر یمه
 گورے ته ما کښ خپل عکسی خیال
 من فنا فی الشیخ فقد فان الجلال

ته تن آرا ئے خو د ستا ئ کوه
 خرنګ به له خدایا لقا ئ کوه

تہ چہ پہ قبضہ د قدرت ئے اسیر
 ولے تعمیل نہ کرے د امر امیر
 امر د عامر پہ غلامانو وی
 بوج د خدمت تل پہ خادمانو وی
 ناز د معشوقو پہ عاشقانو وی
 ناز د عاشقانو پہ خوبانو وی
 تا نعرہ وہلہ د قالو بلی
 تا لہ شوقہ ومنل دا پنج بنا
 دا ناز کرشمہ د میثاقی دلبر
 دا پروں قبولہ کرہ پہ خپل پتھر
 دلہ عبادت د میثاق حال دے
 دا تسبیح تھلیل د میثاق حال دے
 شولہ آینہ د میثاق دا دنیا
 جملہ طاعات صورت قالو بلی
 عکس د خوبانو آینہ کبیں وی
 خیال غرض ئے خپل معاینہ کبیں وی
 ذات چہ اراستہ ئے پہ تجلی د نور
 نہ لری بل چا وتہ ہیخ رنگ ضرور

خال و خط هغو لره په کار نه وی
 د چا چه خال وخط سره څه کار نه وی
 پاک به په پاکی سره ستا پاک نه شی
 په تسبیح پاک به دانا پاک نه شی
 په ستا له تکبیره هغه دے کبیر
 په ستا له اخباره هغه دے خبیر
 ته چه په زار زار سره غفور کړے یار
 اثر د مغفرت به شی په تا معار
 روح که انسانی وی نه به وی جدا
 عقل حواله کړه په قوی قوا

زین شده کمیت د مرگ کوی شتاب
 ځما هم قدم له شوقه په رکاب
 چه د خدائ څخه موندے رهائ نه شی
 فائده نکړی د ممکن سوال و جواب
 د ممکن حیات سوالی د خدائ اصلی ده
 برابر په کبش نبی ولی اقطاب
 هغه خلقو فائده واغسته له مرگ نه
 چه شو ختم په سنت او په کتاب

د غلام فائده په مرگ کښې آزادی ده
که له فضل شي مفتوح د حسن باب

هنډری ده نفس دے ما معلومہ کړے
په رضا سره دے دا حاصله کړے
د رضا هائ له ده کړه را بیرون
خاص په تیغ د خلافت چه شی زبون
یو خو ورځ ئے په پاله کښې کړه حصار
تر هغه چه له فسادہ شی بیرون
کله کله ئے ساته د نظر لاندے
هسے نه چه دوباره انډری کاندے
که ئے بیا په رضا مست کړے دا خناس
د رضا واځے دے کړے د د په لاس
دا جهان به دله روان کړی یک زمان
دین اسلام به دے غارت کړی په یو آن
که خدائ غواړے نفس ذلیل که په ذلت
نجات غواړے نفس غریب که په غربت
غنا غواړے نفس فقیر په فقیرئ کړه
فضل غواړے ځان مسکین په مسکینئ کړه

غلام وائِ خدایا ما تر پہ آمان کړے
پہ آمان مے لہ فکرونو د شیطان کړے

فکر خیال بارے دیگر شو رامعار
ستا جمال مے د جمال سرہ شو یاد
د ایمان شجر کنس دوه شعبے کمال دے
خوف رجاء اقرار تصدیق اصلی بنیاد
دوامی حضور سرور پہ جمال بویہ
عاشق ہلہ رسیدہ شی تر مراد
لہ جلالہ ترسندہ وسہ مدام
منازل د دلبری تہ دے میعار

دھغو د خپو غبار حُما ابصار دے
چہ وږی او راوږی سلام حُما دیار
د هغو دکوڅے خاورے لعل جوهر دی
چہ پہ شوق یادوی نام حُما دیار
دھغو وینا حُما دین وایمان دے
چہ مکان لری پہ بام حُما دیار

دھغو وئنا حُما دین وایمان دے
 چه مقام لری قیام حُما دیار
 د هغو قدم دے پاس حُما په سر وی
 چه قایم وی په مقام حُما دیار
 د هغو فرمان آمان دے د ایمان
 چه کلام ئے وی کلام حُما دیار
 د هغو خدمت کښ ږیر ثمر موندے شی
 چه دربان وی خاص په بام حُما دیار
 د هغو فقیری عین سلطانی ده
 چه مدام وی خوک غلام حُما دیار

چه رنگین شه ستا رخسار په تورو زلفو
 غمرین زړگے حُما شه یے تاب ولے
 ماورا چه په فطرت سره محکوم دي
 یے فرمان شه له فرمان نه مرتاب ولے
 ماکیان د بیابان شناوری کړی
 دا کاهل په ساحل ناست دے مرغاب ولے

چغندہ بلبل د باغ لاهوتی وی
 پہ پیران کنیں د ناسوت شوے غراب ولے
 پہ سنت او پہ کتاب اتیان فرض دے
 تا نیسل دے لہ بدعت نہ محراب ولے
 د توحید بیرئ د ہیچا نہ غرقیکی
 تا جوہ کر دے لہ هوا نہ گرداب ولے
 میکا ٹیل د زمانے والی د فیض خپل
 جاری کر دے لہ سید پورہ میزاب ولے
 د غلام ایام بہ تام پہ ترانہ شی
 سوز پہ تار کنیں د قدرت شہ رباب ولے

د مشرکانو پہ شرکت کنیں تباہی د وی

ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری د وی

ستا توحید جاری دوی

مشرک ہلاک کرے مول مسلم چالاک کرے مولا

دمسلمان مسلمانئ کنیں صفائ دوی ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری دوی

ستا توحید جاری دوی

رسم و رواج د جہان خراب مزاج د جہان

د بدعتیانو په بدعت کښ تباهی دوی ستا توحید جاری دوی
توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری دوی

ستا توحید جاری دوی

بدعتی پریرده بدعت علتی مکره علت

د مصطفی سنت ساری دوی ستا توحید جاری دوی
توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری دوی

ستا توحید جاری دوی

نقشبندی غلامه نظم بندی نظامه

ستا په محفل کښ د توحید غزل بازی دوی

ستا توحید جاری دوی

توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری دوی

ستا توحید جاری دوی

په مذهبونو کښ حنفی ^{منزله} جاری دوی

پاک الله راضی دوی

مذهب حنیفه تل لره منیفه تل

قبول په سر خُمونگ فرمان نعمانی دوی

پاک الله راضی دوی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

دروغ غیبت مکوہ ہم نیمیت مکوہ

درون باطن کنیں لہ اخلاصہ صفائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

د کوم مذهب شولے تہ د کوم مشرب شولے تہ

مسلمہ ستا مسلمانئ کنیں یکتائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

غلامی ستا غلامہ مولا دے کپری تمامہ

خاص پہ میدان کنیں دمحشر اللہ عافی دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی دوی

پاک اللہ راضی د وی

غزل

در احاطہ دل مضطرب
(بے قرار دل کے)

محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
منزلی در سینہ دارم نسوزو سودا سو بسو
(میرے سینہ میں ایک محشر (ہپا) ہے (لیکن میرا) شور و غوغا کوچہ بہ کوچہ ہے میری منزل میرے
سینہ میں ہے (مگر میں) (ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں (پھر رہا) ہوں۔)

درد و رنم عشقِ لیلیٰ درد و رنم شوقِ لیلیٰ
درد و رنم حسنِ لیلیٰ درد و رنم حسہ جو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
(لیلیٰ کا عشق شوق اور حسن اور اس کی تلاش سب میرے اندر موجود ہے (لیکن) میرے سینے میں
ایک محشر ہپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

درد و رنم اللہ اللہ درد و رنم راز و ناز
درد و رنم سینہ دارم درد و رنم ہو ہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو
(میرے اندر (دل میں) اللہ اللہ ہے۔ میرے اندر (دل میں) راز و ناز بھی ہے۔
میرے دل میں آہ زاری بھی ہے اور اللہ کی ہو کی آواز بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک
محشر ہپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں)

روئیِ خواباں درد و رنم کوئی خواباں درد و رنم
یوئیِ خواباں درد و رنم وصل خواباں ہائے ہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کو بجو

(محبوب کا چہرہ، کوچہ اور بو میرے دل میں ہے) (لیکن) وصل (کی محرومی سے) نالہ و فریاد کر رہا ہوں۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

ابراہیم اندر درونم اسماعیل اندر درونم
خنجرے اندر درونم خوں بہائی خوں نخو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کھجکھو
(میرے دل میں حضرت ابراہیمؑ اور حضرت اسماعیلؑ (کا خلوص) موجود ہے اور خنجر اور خون بہا بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

اسم ذات اندر درونم ذات ذات اندر درونم
روئی ذات اندر درونم خط و خاش گو بگو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کھجکھو
(ذات باری تعالیٰ کا اسم بلکہ خود ذات اور روئی ذات میرے دل میں ہے اور میں خط و خال کی گفتگو میں مصروف ہوں، میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

بے قرار است ایس نظام بے قرار است خاص و عام
بے قرار است ایس غلام در آرزو از تو بے
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کھجکھو
منزلی در سینہ دارم سوزو سودا سو بسو
(یہ نظام عالم اور (یہاں کے) خاص و عام بے قرار ہیں۔ یہ غلام ذات باری کی آرزو میں بے قرار ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔ میری منزل میرے سینے میں ہے اور میں ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں پھر رہا ہوں۔)

دعا طریقه نقشبندی

په طریقت کښې طریقه نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
سرهندي پیره روشن ضمیره
ستا په ارشاد کښې مداما ذکر قلبی د وی
ستا نقشبندی دوی
خُما باطن نورانی خُما هر نورانی
خدایا گویا په ذکر ستا سره سری د وی .
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
زړه مے آباد لره په ذکر بنا د لره
تابنده نور تابنده نور هم د روحی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
سید پوری خوانه ستا له فیضان
په تجلی سره جلوه خُمونگ خفی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
جلوه اخفی خُما حال که صفا خُما
ستا په سودا کښې د غلام بیان شکری د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی

په څه رنگه غیبانه چه ده سودا ځما له تا سره

په څه رنگه حضران به وی غوغا ځما له تا سره

ته په خپل کرم کریمه ته په خپل رحم رحیمه

په مدار عفوانه د وی صبا ځما له تا سره

د کمال له خاصیت نه د جمال له زیب زینت نه

په محشر کښ خندان د وی لقا ځما له تا سره

د غفور صفت له پاره د صبور صفت له پاره

په ایمان هم ختمان د وی خاتم ځما له تا سره

د غلام غریب ژړا هم په روئ د مجتبی هم

له شان فضلانه د وی مجیبا ځما له تا سره

گرم شوه دے درون بیرون ځما

نرم شوه دے د خیال مجنون ځما

دا گرمی به همسری شی د نرمی

گډ وډ شوه دے درون بیرون ځما

په هوس کښ د خواهش حملے شوه تیزه

په لرزان شو پریشان ژوندون ځما

له قدرته رهائ غواړه غلامه

غلبه شه اندرون جنون ځما

لہ قدرتہ رھائ غوارہ غلامہ
مقصورہ شو اندرون مضمون حُما

پہ جلوہ شہ ستا جمال د رخسار بیا بیا
سیخ قطرہ شہ زہہ حُما پہ انگار بیا بیا
صبورئ کنس ما آرام موندلے نہ وو
یے صبری شوہ مجبوری پہ دیدار بیا بیا
ھر تدبیر پہ تصور سرہ کیدے شی
غلبہ پہ تصور شہ اغیار بیا بیا
ستا دخال پہ خیال حُما حال پہ آرام وو
یے پایان شہ پریشان گرفتار بیا بیا
د غلام د غلامئ تدبیر خطا دے
خو واسع دے مغفرت د غفران بیا بیا

د آفتاب گرمی لہ کومہ دے نما کرہ
دمھتا ب رنرہ لہ کومہ دے گویا کرہ
لہ جلالہ جلوہ گر دے آفتاب
لہ جمالہ جلوہ گین دے مھتاب

له آفتابه هنگامه د روز شوه جوړه
 له مهتابه هم د شپې هنگامه جوړه
 چه جمال شي له اغياره په حجاب
 کویا راشي په مهتاب باندې سحاب
 چه برقه شي د جلال په جمال
 تیزرفتار د عاشقې شي پر وبال
 د جلال جمال دوه پر دعا شقې دی
 وصول شوی په مذهب د دلبرې دی
 د سالک سلوک په دے مشرب موندے شي
 د عارف منزل په دے مطلب موندے شي
 آفرین دے د غلام په تصور وی
 فضل پاک دے مداما د ده باور وی
 غلامی د غلامانو دا رونق دے
 آموخته له عارفانو دا سبق دے

برگ پان د په لبان کړه مالیده
 عاشقان د په نیران کړه تاویده
 د کباب غوندے جلیا شوم اندرون کنس
 له هجران نه عاشقان وي نا لیده

د دیدار په بیدارۍ به بیداریگی
 د ناسوت په گهواره کښ خوابیده
 د وصال په تمنا به شی نمنا ک
 چه رشحات شی له فیضان نه پاشیده
 که غلام وائی حُما نصیبه خه شوه
 وایه غم ده له ازل نه تراشیده
 په تدبیر سره تغیر د تقدیر نشی
 یه هوده دی د ده دهر لا فیده
 د غلام مضمون له سوزه نه پیدا ده
 هله خوند که چه له سوز وی ناشیده

د منهدس په هندوسه کښ معرفت نشته ده
 د فلسفه په نزاکت کښ هیڅ عبرت نشته ده
 بت پرستی د بدعتیانو طبیعت ده خبیث
 ظاهر باطن کښ د دوی بوی د سنیت نشته ده
 درواچی عمل رواج لکه خراج د حرام
 چه جوازت ئی په مذهب کښ د اجرت نشته ده
 د مشرکانو لعینانو په شرکت ده لعنت
 په حکومت د عدالت کښ ئی عزت نشته ده

هر رواجی به له رواجہ شرمندہ وی صبا
 نن ئے په دین دشریعت کښ هیڅ حرمت نشته ده
 ډیر آفرین ده د سنی په سنیت غلامه
 د چهارمذهب به هر مشرب کښ ئے ردت نشته ده

د ملایئ په لغت مه غولیکه ملا به نشے
 په رواجی علمونو مه غولیکه رها به نشے
 د فقیرئ په نوم فقیره دفقیر څه مطلب
 د گدائ په لقب مه غولیکه گدابه نشے
 د شیخوخت دعفافت ددیندارئ بانگونه
 لکه دخر یه ځایه مه وایه رسوا به نشے
 د بل عیبونو گنا هونو ته نظر مکوه
 په عدالت کښ شرمندہ روز عقبا به نشے
 دراز امید دخپل حیات په طوالت مکوه
 نادم په مرگ مفاجات سره صبا به نشے
 امتحانا غلامه پریرده اهوائ کارونه
 یه له تقوی نور دباطن ستا مجلا به نشے

له غير الله نه په مشكل كېښ مدد غواړه ولې
 جوندې خدائ پرېږدې په مرده پسې لاړه ولې
 تا په الله رسول كتاب چه نن ايمان راوړدې
 صبا ئې پرېږدې دمخلوق په دركېښ جاړه ولې
 د مقبرې زيارت سنت ده د عبرت لپاره
 خلاف سنت شوه ته له مړو حاجت غواړه ولې
 كار د شركت بدعت كوه د عبادت په طمع
 پرېږدې صراط مستقيم څه په ويجاړه ولې
 نفس او شيطان لكه سپي په هر ډيران غپوي
 خاص د توحيد په چوب ئې نه ماتوه داړه ولې
 لاس په نام وائې نخل نترك من يفجر ك
 بيا صبا درومې د شيطان سره هم غاړه ولې
 اياك نعبد واياك نستعين لو له تل
 ې انصافه لاس په نام بيا قبر ته ولاړه ولې
 دخدائ دوستان په دوستي نسه په خدائې مه نسه
 د مصطفى قدم ډپريخو بل خوا لاړه ولې
 ومن يدع مع الله الا ها اخرجت نه لري
 بلا برهان ته د خر پشان ناړه ولې

چہ اعتصام پہ جبل اللہ لرے محکم پہ گردن
 نہ پریکوء د غیراللہ رسی لہ غارے ولے
 چہ پہ وحدت دذوالقوت مولی نازیگی غلام
 رقیبہ تہ د خسودت پہ غم لتا ۛے ولے
 د بیت ا للہ مسجد عزت مثل زیارت نکوی
 د قال سنی ئے د بدعت پہ حال ولاۛیے ولے
 پہ چار مذهب کنیں گورم ستا مشرب موندلے نشی
 نہ شوکوء د مشرکئ زنار لہ غارے ولے
 د ناروا روا تمیز نکوء بے تمیزہ
 لکہ حیوان حلال حرام دواۛہ رانغا ۛے ولے
 پہ غیرا للہ مولی گہرنگ ملا مغرورہ نکرے
 نقشبندی درخواسست پہ لاس لہ درہ ئے شاۛے ولے

ستا دا خپل عمل دے ستا پہ لاس کنیں داس
 برید نہ کۛے انگشتان د خپل لا س
 پنج انگشت ئے پنج بنا پنخہ نماز دی
 طہارت ظاہر باطن کۛہ لہ اجناس
 تہ لہ ۛیرے تقوی ۛیر مغرورہ نشے
 لہ غالب خدائ نہ غالب لرہ ہراس

په حدودو کښې تفریط افراط ونکړه
 په اوقا تو مکتوبه مه وهه کاس
 تهلکه د مو هوږه اوقاتو مه کړه
 په حضور سره سرور لره انفس
 په حدودو کښې شریک د مولا نشته
 فقط یو دے اطا عت د خیر الناس
 له غفلت نه ئه بیدار لره کریمه
 د غلام د غلامی وساته پاس

خاونده پاکه د رواج حدود فانی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 خپل حدود جاری لره
 د چشتیا یو ډولونه د لا چی بنگ تمبلونه
 دسرتوری سرتور سرونه سرسامی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 د پائمان سپین با نگیان سنډگان غویان د لوی خوان
 اړه کړه پنج پای روگ کښې تبا هی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

د آخوند بابا داعیان دپیر بابا نازران

د دوی عمل کښ لویه خدایا بربادی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کوټک ماران د کوڅو گدا گران د کوڅو

اول آخر د پنج یاویزی رسوائی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

دا لنگوتیان د لنگوت دا هل مارانو پر پوت

د دوی مستی کښ یه باکئ کښ کوتاهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

خدای او رسول نه وای څلور مذهب نه وای

د بدعتیانو په بدعت کښ بد خواهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

سنگسار د سنگ وی د چیل روک دبدرنگ وی د چیل

مردود زنان د یه دینی ټول غضبانی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

څوک کتابونه گوري څوک چه فالونه گوري

د علم غيب په دعوه دارو وبائ لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کافي شافي د غلام هادي عافي ذوالاکرام

له ماوراؤ نه په امداد کښ ما خالي لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

ملا ته په ملائے شوع غلط ولے

له معنی شوع یر پروا په نقط ولے

له معنی په مناسک دقرب تمام شی

تا همت کړه په غفلت مسلط ولے

بزرگی د ناقصا نو ابتلاء ده

ته غره شوع د پیری په نشط ولے

د رواج پیری شیخی غارت ددین دے
 داخل نہ شوے د اسلام پہ نمط ولے
 خان بنده بولے د خدائ تابع دنفس ئے
 تا صراط المستقیم کړه غلط ولے
 مرغ جان د علونو سفلی شہ
 پہ نفسی منزل روان شوے فقط ولے
 دے هموار دغلامی میدان غلامہ
 نفسی اس دے پہ سنگ لاک کړه لفظ ولے

تہ چہ گرځے کوڅ لہ خیالہ واورہ چرتہ کوڅ نہ نشے
 تہ د مرغ موت پہ خولہ کبښ یارہ چرتہ چوڅ نہ نشے
 تہ چہ مرغ قفس کبښ ټنگ لرے هوس سرہ
 آخرا بہ خلاص شے دا قفس دے چرتہ پوڅ نہ نشے
 تہ چہ دا خندا غوغا کوے لہ خاص و عام سرہ
 دا پرقا پرقا روئے بارہ تا لہ چرتہ سوڅ نہ نشے
 دا ضربی عروق نبضی شریان چہ تل جریان کوی
 عاقبت یر جانہ گرفتارہ چرتہ روڅ نہ نشے

دا زهر گنڀير گذران غلام ڇه په دنيا ڪوي
اميد ڇه پس له مرگه له غفرانه چرتو څوگ نه نشي

د مو حد په سر که کيردي څوک آره
له دے سره ئے تر خپو کړي دوپاره
يا په سرو سپينو ئے پوب کاندې بدن
يا د اور لمي د ده کړي چا پيره
نه ئے خوف نه ئے رجا وي له مخلوقه
نه ئے ډاډ په غيرالله وي خاطره
د توحيد اصل بنياد دے دغه کار
د غلام تقرير دے نه وي قا صره

په دنيا هغه دے ولي الله
ڇه منقوش لري په قلب نوم دالله
په دنيا کښ هغه څوک دے ارجمند
ڇه مدام لري په خيال نوم دالله
په دنيا کښ هغه کس دے بخته ور
ڇه خفيه تکراروي نوم د الله

پہ ششدر کڻن هغه خلقو ڳوڻه يوره

چه باطن کڻن يادوى نوم د الله

په عقبا کڻن هغه خلق ارجمند دى

چه زړه گل کاندې په نوم د پاك الله

په دنيا کڻن هغه کس سعادت مند دے

چه ئے ذکر فکر نوم وى د الله

په ميدان کڻن هغه خلقو بازى يوره

چه درون ئے که روشن نوم د الله

مجدد نقشبندى سيد پورى پيره

تو چه کړه د غلام نوم د الله

بند وحصار جسم ناسوت دے ملکوت دپاره

جسمانيت ده جيل خانه دے ملکوت پاره

حما کردار به وى په شمار په حصار دجسم

دا ضرورت خو تریاقت دے ملکوت پاره

څوورځے شپه به اندیځنې وى د خوراک د پوشاک

آخر دا کار به وى رفتار د ملکوت پاره

په توره شپه کڻن دنا سوت ټکرے خورى له حرص

په آخر دم به شى يے دم د ملکوت پاره

لکہ د خر کوی گذر د خیراؤ شر برابر
ستا حقیقت دے عاقبت د ملکوت پارہ
ملکوتی نورانی کور د کپہ خپل تور پہ غفلت
د جدائ طاعت نورانیت دے ملکوت پارہ
د غلامانو پہ خدمت کنب وی رضا د مولا
دارومدار د شریعت دے ملکوت پارہ

د شمس الدین سید پوری کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
فقیر محمد لہ خُم صفا محمد لہ خُم
عبد الرازق لہ خُم عبدالشکور لہ خُم

خہ د یحی اہکی کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
د شیخ سعدی بلغاری آدم بنور انوری
سر ہندی پیر احمدی باقی با اللہ دہلوی

د امکنی خواجہ حضور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم

محمد درویش گورمه محمد زاهد گورمه

عبید الله وینمه یعقوب چرخي گورمه

بهاؤ الدین ولی منظور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم

خواره شے اور له خُم

سید کلال امیر سماسی خواجه پیر

علی رامیتی خیر محمود فغنوی شیر

عارف ریوگر د ستر گو تور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

عبد الخالق غجدوان یوسفی خواجه همدان

بو علی هم فارمدان ابوالحسن د حرقان

د با یزید بسطامی شور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

جعفر صادق خواجه محمد قاسم خواجه

سلمان فارسی خواجه صدیق اکبر خواجه

محمدی اکبری نور له خُم

نورانی نور له خُم

خپه ابله خپه له سر سرتور خُم خواره شه اور له خُم

د مصطفى په صله دمجتبی په صله

غلام غریب الله غفور له خُم

د مرتضیٰ په صله خیرالوری په صله

نورانی نور له خُم

د شمس الدین سید پوری کور له خُم

خواره شه اور له خُم

آخرا به وینم په سترگو ستا دیدار

کاشکی چه نه وینم په سترگو ستا دیدار

عمر دهجران په ما تیر شه د خسران په ما

را به شی په لاس کله ستا د زلفو تار

خاک خُما دگور پورته به کړې شور

کفن چه خُما وینی ستا په خون رنگدار

هر طرف هر لور ته شور به شی راپورته

هر عاشق چه وگوری ستا د مخ گلزار

نیاز چه په دنیا کوی ناز به په عقبا کوی
 خوار غلام چه وگوری ستا کرم بسیار
 خیال د دلداری خُما بال ددلبړی خُما
 زر ده چه پرواز کړی غلام ستا خریدار
 ***** دعا د ترقی د اسلام *****

خاونده پاکه د اسلام بنیاد آباد لره خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 پاینده باد اسلام رونده باد اسلام
 اول آخر کښ د مسلم حاصل مراد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 مکوه خنک د اسلام مړ شه په نگ داسلام
 د آخرت په زندگي سره دل شاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 رسم و رواج مکوه اسلام تاراج مکوه
 د مصطفی په اطاعت کښ انقیاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام مقصود ڄمونڙه ايمان بهبود ڄمونڙه

په ديانت ڄمونڙ خپه لکه اوتاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

لکه په په فقيره شه داسلام په پيره

دسرو ديانو پمگرانو شان برباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

هغه پاک ذاته به وي هغه نیک ذاته به وي

هرنگيا له دخپل اسلام مدام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

قربان کړه ما په اسلام تمام جهان په اسلام

ڄمونڙ جوندون کښ اسلامي جذبه جهاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

توحيد جذبه د اسلام غيرت لمبه داسلام

د غلامی شرر په هرطرف افتاده لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

مسلمان کہ داسلام پہ جذبہ مرشی
 پہ توحید لکہ پتنگ غوندے لوغر شی
 د مرگی ئے لہ حیات نہ اولی دے
 چہ د عشق پہ لارے مر بہ شی کلہ مر شی
 ابدی حیات پہ دے مرگ . موندے کیگی
 چہ پہ دین داحمدی باندے خوک مر شی
 خلاصہ دغلامی جہاد د دین دے
 بے جہادہ لکہ خر بے سایہ مر شی

لہ تانہ غوارمہ تا	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	
لہ تا فدا فدا	واخلہ لہ مانہ ما	
کہ مال و سر دے حُما	کہ حال ابقردے حُما	
کہ سیم و زر دے حُما	کہ تاج افسردے حُما	
قربان لہ شانہ ستا	واخلہ لہ مانہ ما	
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	
واخلہ لہ مانہ ما	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما
لہ تانہ غوارمہ تا	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما

حورے غلمان د جنت	باغ و بوستان د جنت
شرین گذران د جنت	ناز و عنوان د جنت
نه قبلوم یے له تا نه قبلوم یے له تا	واخله له مانه ما
له تانه غواړمه تا	له تانه غواړمه تا
نگاره ستا یمه ستا	نگاره ستا یمه ستا
له تا فدا فدا	واخله له مانه ما
نه وائی سوز صنم	ربوه دجان ودلم
لقا ئے روز غم	کشیده هوش وفهم
مه شو جدا جدا	مه شو جدا جدا
له تانه غواړمه تا	واخله له مانه ما
نگاره ستا یمه ستا	نگاره ستا یمه ستا
له تا فدا فدا	واخله له مانه ما
غلام غریب یمه خه	ستا عندلیب یمه خه
گدا عجیب یمه خه	گدا نصیب یمه خه
یم یے پروا له سوا	یم یے پروا له سوا
له تانه غواړمه تا	واخله له مانه ما
نگاره ستا یمه ستا	نگاره ستا یمه ستا
له تا فدا فدا	واخله له مانه ما

کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 ستا پہ سودا یم خہ ستا پہ غوغا یم خہ
 عشق لیلی یم خہ مجنون گدا یم خہ
 کہ گدائ کومہ کہ گدائ کومہ پہ مطلب ستا یم خہ
 دے د ستی لہ دستہ دے یے نگئی لہ دستہ
 د نا کسی لہ دستہ دے یے کسی لہ دستہ
 کہ واویلا کومہ کہ واویلا کومہ زخمی لہ تا یم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 پہ زپہ رنخور یم خہ لتا مہجور یم خہ
 مثل منصور یم خہ پہ سولئی سور یم خہ
 کہ انا الحق وایم کہ انا الحق وایم پہ سکرستایم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یم خہ
 ستا د دیدار طلبدار ستا د جمال خریدار
 ستا رخسار انتظار ستا د خمار ہوسدار
 کہ شور غوغا کومہ کہ شور غوغا کوم ہوادار ستا یم خہ
 کہ تماشے لہ خُم کہ تماشے لہ خُم پہ طلب ستا یم خہ

که نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 د غلامی پہ قلم زہگے خما شہ رقم
 نہ پیڑہ نم بیش وکم حوالہ ستا شوم صنم
 خاص دتوحیدپہ چغو خاص دتوحیدپہ چغو گویا لتا یمہ خہ
 کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ

نغمہ سوز

ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار خما خما
 ستاد تدبیر تفکر ستاد تدبیر تفکر روزگار خما خما
 لہ فکرہ پاک سرہ لہ ذکرہ پاک سرہ
 قدم چالاک سرہ سیر د افلاک سرہ
 ستاد دیہار پہ طرف ستاد دلبار پہ طرف رفتار خما خما
 عشق دلبر لرمہ زخم جگر لرمہ
 تیر و خنجر لرمہ زہگے پرہر لرمہ
 د بلقانہ پہ انگار د بلقانہ پہ انگار قرار خما خما
 د سیم و تور پہ بدل د مال و سر پہ بدل
 د ہر ہنر پہ بدل د اول آخر پہ بدل
 کلہ بہ راشی پہ لاس کلہ بہ راشی پہ لاس نگار خما خما

ر حمانیت پہ امید غفرانیت پہ امید
 د عنایت پہ امید سبحانیت پہ امید
 شاید چہ راشی پہ لاس شاید چہ راشی پہ لاس غفار حُما حُما
 دا د غلام غلامی د ہدایت صدائ
 د عندلیب نوائ شہوہ د گلاب شیدائ
 پایندہ آباد پایندہ باد آباد گلزار حُما حُما
 ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار حُما حُما
 ستاد تدبیر فکر ستاد تدبیر فکر روزگار حُما حُما
 ***** قرآن شریف *****

دا د عشق پہ رنگ مرقوم کتاب د چا دے
 نا شیدہ پہ رندانہ مفہوم د چا دے
 چہ شیخان ئے لہ خلوت نہ پہ جلوہ کرہ
 لہ پیر سوزہ ناخواندہ کتاب د چا دے
 زاهدان لہ خپلہ زہدہ توبہ گیر شو
 دا بے رویا بے ریا کتاب د چا دے
 چہ غلام د غلامی اہکل ترے زدہ کرہ
 دا لہ عشق نکتہ چین کتاب د چا دے
 چہ مقصود ئے لا الہ الا اللہ دے
 منزل پہ رسالت کتاب د چا دے

چه موقوف پہ د غلام دین وایمان شه
 ملا وایه د لاریب کتاب د چا دے
 چه استاذ شه د توحید د استاذانو
 محمد رسول الله خطاب صفا دے
 د ایمان رکن ثانی عرب لسانه
 قریشی ہشمی نسل شاب حُما دے
 کہ افکار د بلاغت مشعل د نور شی
 یو پرتو د غلامی کتاب حُما دے
 کہ مرقوم زیر قلم د اسماعیل شی
 ذبیحہ ابراہیمی کتاب حُما دے
 شینده کہ لیاقت شی د بلیغ
 جراسنی زبان حرفی کتاب حُما دے
 کہ منظور پہ منظوری د کبریا شی
 سرمایہ د غلامی کتاب حُما دے
 کہ بیمار د عاشقی لره ورکړی
 معا لج د دلبری کتاب حُما دے
 کہ طلب د بلاغت پہ سفر درومی
 منزل گاه ته راه نما کتاب حُما دے

ملغره که د خری په غاړه نشی
جوهری د معرفت کتاب حُما دے

قدردان نقش بندیان که حسد پریردی

فیضانہ د سیدپوری کتاب حُما دے

قدردان دے د بیان حُما آمان وی

د دعا په رنگ رنگین کتاب حُما دے

قدردان د معرفت که را پیده شی

په توحید کښ ګرنگوال کتاب حُما دے

په شانہ نشوے تورے زلفے توره شپه کښ

پریشان حُکه حرفی تناب حُما دے

خدائے دسرکандی حُما د زړه سودا

خدایا تام کړے حُما د زړه اشنا

چه له تا دے ما سوای ما ترے رها کړے

د توحید گوهر په لا راکړے یکتا

د غفلت له فقیریئ نه مے کړه خلاص

د عرفان په دولت راکړه غنا

هدایت مے کړے اول آخر نصیب

دل افروز مے کړے د شرع په بشرار

معرفت چه لوی دولت عین بهبود دے

دا بخشیش کاندے په جاه د کبریا

تن د روح اول تیار په هدایت شی

قوت ناک شی بیا د شرع په قوا

پس له هغه د مقصود منزل تمام شی

چه قر بت کښ شی قریب د پاک مولا

خدایا دا دولت جاوید نصیب حُما کړے

په خاطر د پاک حبیب خیرالوری

دم قدم مے په قدم د پیغمبر کړے

مستقیم مے کړے په سنت الهدی

دا غلام په غلامی کښ ډیر اغوج دے

رهائ غواړی په روئے د مصطفی

دوباره به چمن گل شی بهار راغے

چغنده یی به ئے بلبل شی بهار راغے

د عاشق د زړه حرم بشی حرم بیا

خندیده شیرین رفتار دلدار راغے

د خپل هوشه به مد هوش مجنون د خیال شی

دواړو سترگو د لیلی کښ خمار راغے

ما وراى د لا اله به يو لقمه شى
دا حُما د الا الله خامار راغے

زیر گولونہ د گلشن به خو شبویہ شى
سقایہ پسے سا تی کشتہ کار راغے
د شیخانو پہ شیخیٰ به کړی اور پورے
پہ حلقہ کنب د سنت تابعدار راغے

بدعتیان دے خدائ رها کړی له بدعتہ
د سنت او د کتاب خریدار راغے
پاک مولا د د توحید گلولونہ پیر کړی
بدعتی باندے د حکم سنگسا ر راغے

پہ روئ پاک د پاک حبیب سنت جاری که
رواجی باندے غضب د قها ر راغے
استقبال له د مولا د سید پور راشی
غلامیٰ له گرنګ وال خدمت گار راغے

د یدار پہ طلب مست دیوانہ راغے
د مشال پہ لنبہ چست پروانہ راغے
له خددییٰ بشی بیخود فنا گزین دے
پہ حیرت کنب د وحدت یگانہ راغے

له هوشياره نه ئه لار د منزل زده كړه
 په چولان كښ د ناسور بيگانه راغه
 دماغ آياغ ئه سير د وطن غواړي
 د بهار موسم شه بوي دريخانه راغه
 رنگا رنگ گولونه غواړي د توحيد نن
 په حلقه كښ غالب نور ليغانه راغه
 مجنون شوه د توحيد په ترانو يم
 خنديده سيد پوري پير فيضانه راغه
 په غمزه د سترگو يو اشاره بويه
 غلامئ كښ گړنگوال ديوانه راغه

هر نظر د دلبرانو يو جلباب ده
 زړه راڅكونكې د مژگانو په پټناب ده
 چه د مخ لنبه په كوم ضمير كه پورې
 سوخته شوه دعا شوق با طن كباب ده
 چه په داغ د غلامئ كښ څوك داغدارشي
 دواړه سترگې ئه ناسور غونډه سيلاب ده

پهلوان خو پهلوان د صبوری دے

نوجوان خو نوجوان د سروری دے

له دعوے به افتاده شی مدعی خود

فتح مند خو فتح مند د مشکوری دے

غره مه شه د عمل په خزانه خپل

خاص عمل خو لوی عمل د حضوری دے

پاکیزه چه شی له شیبه اندرون

دغه نور د صداقت د مزدوری دے

د غلام هنر پیشه د غلامی ده

له فطرت آماده په مجبوری دے

ستا له زلف پیچیده وی فکر پاک

مجاور سره پنجه وی تارد تاک

لکه برق به په عالی طبقاتو تیر شی

چه د فکر عقاب خلاص شی له مفاک

چه له شرک ریا بدعت رواجه تیر شی

شفاعت به کړی ضرور صاحب لولاک

له صراط مستقیم به وانه وږی

زین شده ابلق د فکر په فتراک

چہ حال شی لہ مولا نہ فکر خیال
د غلام جدائی ہیٹھ نہ لری باک

نشہ نشہ دے دلتہ کبیں یودردمند
نہ فکرت کبیں یکتا نہ خیال بلند
چہ سائیرشی پہ سیر د افلاکو کبیں
چہ طیران کوی پہ صف داملاکو کبیں
د رحمت پہ دولت بشی فتحمند
د عزیزپہ عزت بشی ارجمند
کلہ کلہ سید پوری دلبار تہ حہ
د وحدت د پارہ دے گلزار تہ حہ
آہنگ کپہ پہ سنگ د غلام کبیں گذر
لک پیر بہ توحیدہ درکری خبر

خبر نہ یم چہ ضیا یم کہ آفتاب
نور کہ حہ نور یم د ماہ تاب
ضیا۶ نہ تے پر تو تے د ضیا۶
چرتہ تہ او چرتہ اصل د آفتاب

تہ چہ خپل احساس کوے اثر د نور دے
 ہسے نہ ئے لکہ چہ نور دے د ماہ تاب
 ممکن خہ دے یو اثر دے د قدرت
 لکہ جوہ صورت پہ بحر د حباب
 چہ قلم د ایرادت ارادہ وکری
 د مکان لکہ نقطہ قدرت کتاب

د لا ثقانو لیاقت دے خدائ نصیب لره
 د عارفانو معرفت دے خدائ نصیب لره
 کہ پہ درگاہ د لم یزل قبلگی سوال د غلام
 د اولیاء ولایت دے خدائ نصیب لره
 د غلامی سوز دے د سازه سرہ مل لره خدائے
 حُما د سوز درد جگر دے خدائ نصیب لره

سنہ سرخی ستا دمضمون	یو قطرہ حُما د خون
مظہرہ ستا د رخسار	د گرمی حُما د خون
ستا لبان ار غوانی	دوہ ریشی حُما د خون

سور پيزوان د اویزان
 سره چشمان ئے ناغدارے
 ستا نظر لکه نشتر
 د ابرو تار لکه مار
 دا حُما فکر دراز
 دا حُما خیال بلند
 دغه فکر دغه ذکر
 دخدائ رنگ دے هوارنگ
 د توحید په جلوه رنگ
 خاص د عشق له تاؤتابه
 په توحید او رسالت
 د ثرا نه تر سماء
 له ناسوت تر ملکوته
 روح اسباب دے دحیات
 د زمین هر یو مخلوق
 جفتونه دوزخونه
 ویلایت او کرامت
 لیس المثل یو الله دے

سره ټوټه حُما د خون
 دے انهار حُما د خون
 الوده حُما د خون
 چشیده حُما د خون
 خلاصه حُما د خون
 بخاره حُما د خون
 جوش خروش حُما د خون
 تعفن حُما د خون
 صفائ حُما د خون
 حرارت حُما د خون
 دے یقین حُما د خون
 یو سیلاب حُما د خون
 ده غوغا حُما د خون
 نه محتاج حُما د خون
 دے غلام حُما د خون
 نوکران حُما د خون
 دار مدار حُما د خون
 چون او گون حُما د خون

نه پو هيگم ديوانه يم که دانا
تميزنه کړم دآشنا له ناآشنا

اشنا يی ديارلس نيم کاله پوره کړه

پاؤکم دوه ورځو کښ بيا شوم نا آشنا

په پنځمه د شعبان روز شنبه

جدا کيگی يو آشنا له بل آشنا

رابطه د رفت آمد د هر يو دوست

مقطوعه شوه له په قطعه د آشنا

بود و باش مے د هوس يو ساعت تير شه

حلاوت د جيو و جان د هر آشنا

عبدالحق د رب الحق په حق پوره کړه

په رضوان اکبری د کړی آشنا

روحانی حُما وصال د خدای نصیب کړی

موجل شه جسمانی قرب د آشنا

هر آشنا به د آشنا سره آشنا شی

که مولا کړی د عرفان نه څوک آشنا

غیرالله به همگی واپه وفات شی

هر آنی به له اتر سره آشنا

د لا هوت ناسوت په منع کښ وصيله
 فقط روح دے چه له عشقه وی آشنا
 روح اول دے په قبول کښ د کماله
 دا ناسوت به کړی لاهوت سره آشنا
 حه چه گورم سراسر روحانیت دے
 که صورت دے که ظلت دے د آشنا
 د غلام په حماقت اعتراض مکړه
 عقل فکر ترے نه وړے دے آشنا
 د غلام په حماقت اعتراض مکړه
 عقل فکر ترے نه وړے دے آشنا

عفوه کړے مولا غریب بوږا له دے ملا سره
 یخ مو کړے ځیگر حوض کوثر غوندے عطا سره
 نصیب مے مغفرت د آخرت کړے په یوم الحشر
 چالان مے په میدان کړے د حبیب کبریا سره
 حه په پیرمنت د پاک حضرت شفاعت غواړم
 عفوه د نقصیر دیدار نبی المصطفی سره
 خوش سرانیده آواز دلہ بانہ در آذان
 نعره ئے اکبر نه ختمه شوہ د عشاء سره

يعنى ماز خفتن و آخرى آذان د عبدحق
 نعره تكبير طرز هندی صورت زیبا سره
 خلط حضرامے بود در بخاری جد روی
 جوش دم باشور بلغم ضم شه له صفرا سره
 از مرض تا مرگ کارش بود توحیدتام
 آثار د شهادت ئے وو ظاهر جبین سیما سره
 انا لله و انا الیه راجعون
 ختم خاتمہ کړه د غلام خپله رضا سره

خاونده پاکه صفا کړه حُما حالونه
 له ماسوا که رهاکه حُما قالونا
 ظاهرا قال مے د حال سرا ضم لره
 خلاص له فساق نفاق حُما بالونه
 په پیر الطاف لره صاف درون شفاف حُما
 تیر له سما که ملاکه حُما چالونه
 په غم دبار گر فتار حُ په دار یم
 د زلفو دام دے په گام بردی حُما جالونه
 مرغ د ناسوت ملکوت ته پرواز نکوی
 د خیال سم دواړه ضم که حُما بالونه

د زړه آرام د غلام هيڅ نظام نه لري
 چه ځوان بويا ترے جدا کړه ځما حالونه
 نظر د خيال ستا په خال انحلال نشي
 حجاب ترے بيرته نما که صفا خالونه
 چه دلبري غمخواري افسري نه لري
 خدائ دے کفن د بدن که ځما شالونه

اے ځما د زړه آرامه راشه په آرام سره
 اے بويا لفظي گلفامه راشه په خرام سره
 ما چه ته ليگلے وے مولا ته مے سپارلے وے
 اے ځما حامی پیامه راشه له پیام سره
 اے وحيدالوقت بويا توحيد کښ يکتا ئے فنا
 اے فصيح خوانی کلامه راشه د کلام سره
 اے ځما ليگلے ياره په خير راغلے ياره
 اے اول خوان سلامه راشه په سلام سره
 اے مرورشوی ياره ساعت کښ پخلا شوی ياره
 اے ځما پخلا غلامه راشه د غلام سره
 اے ځما عمدہ مشيره اے رساننده مشيره
 اے د هر بنده نظامه راشه په نظام سره

اے رفیق در سفر اے شفیق در حضر
 اے حُما پیک ہمامہ راشہ د ہمام سرہ
 اے خدایا عبد حق مغفورہ کپرہ پہ روئ د حق
 اے حُما رب السلامہ راضی شہ پہ سلام سرہ

نصیب بہ وصیب شی و ہر چاتہ خپل خپل
 عمل بہ معلوم شی و ہر چاتہ خپل خپل
 سزا ئے او جوائے د روا نا روا
 بدل بہ رسیدہ شی و ہر چاتہ خپل خپل
 صداقت نفاق عدالت شرافت
 صلہ بہ وصول شی و ہر چاتہ خپل خپل
 د دنیا کشا کش رسوا کرم فشا فشا
 میزان بہ د خان شی و ہر چاتہ خپل خپل
 شفاعت بہ حضرت کوی یوم الحشر
 ایطاعت بہ رسی و ہر چاتہ خپل خپل
 غلام چہ غلام دہ تمامی دسل دے
 مولا بہ رضا کپی و ہر چاتہ خپل خپل

راکړه په لاس کښی گلابی گل گل
 رفع له ما کړه تلخی د فلفل
 د دے خودي نه د خود یه خود کړه
 راکړه د وحدت شراب ململ
 د لا اله نه حم الا الله ته
 مرکب عطا کړه نورانی د دل دل
 د شاه سید پور فیضان کړه منشور
 بیا ترے سیراب کړه مریدان کل کل
 چمن د وحدت گلشن د سکرت
 گل شوه غواړی غلامی بلبل

یا رب المنانہ دا منت دے. ما منلے دے
 یا رب الغفرانہ مغفرت د ما غوختلے دے
 ربنا اغفرلنا ذنوبنا اسرافنا
 فی امرنا هادی هدایت د ما غوختلے دے
 ربنا اتمم لنا انوارنا افرغ لنا
 ته منیر باد شاه ئے نورانیت د ما غوختلے دے

سبحان الله سرہ لہ حمدہ
الحمد لله سرہ لہ حمدہ

الله اکبر اکبر کبیر تے اکبر
مالک الملک تے سرہ لہ حمدہ

شریک د نشتہ پہ سلطنت کنیں
یکتا سلطان تے سرہ لہ حمدہ

نہ تہ پیدائے مولا د چا نہ
نسب د نشتہ سرہ لہ فردہ

نہ خوک پیدا دے لہ ذات پاکہ
کفوت د نشتہ سرہ لہ احدہ

کہ عبادت کری عابدان ہول
حاجت د نشتہ سرہ لہ عبدہ

ستہ ستو مانہ نہ تے ہیچا نہ
ظلم د نشتہ سرہ لہ وحدہ

فانی فنا کہ باقی بقا کہ
حال مے صفا کہ سرہ لہ وجدہ

مہ پریردہ حیران غلام پریشان
پہ لویٰ خسران کنیں سرہ لہ صلہ

اے د مغفرت طالبہ غواہہ مغفرت لما

اے د معصیت کاسبہ غواہہ عافیت لما

اے ظلومہ اے جھولہ اے ہلوعہ

تہ فقیر محتاج ئے مدام غواہہ عنایت لما

تہ ئے پہ دنیا دنیا کپہ سبتا د پارہ جوہہ ما

خے بہ ترے آخر نادانہ غواہہ آخرت لما

اے مغرورہ ولے شوے مسرور پہ دا اندک لذت

دا لذت فانی دے باقی تل غواہہ جنت لما

اے غلامہ تا د غلامی نامہ گھلے دہ

تہ د غلامی آزادی وہ غواہہ اجرت لما

اے پرے پیکر حُما تا غوخ کپہ د زپہ سر حُما

تا غوخ کپہ د زپہ سر حُما اے پرے پیکر حُما

اے بوہا دلبر حُما ولے شوے پہ خہ جدا لما

ولے شوے پہ خہ جدا لما اے بوہا دلبر حُما

شرین شہد و شکر حُما ستا لبان او اخمري

ستا لبان او اخمري شرین شہد و شکر حُما

تخت وتاج افسر حُما ستا حیات دے بودو باش

ستا حیات دے بودو باش تخت وتاج افسر حُما

سلطنت کشور حُما یے لقا دے یے اثر
 یے لقا دے یے اثر سلطنت کشور حُما
 یا رب حیات پرور حُما دھرچا حیات لقا نہ دے
 دھرچا حیات لقا نہ دے یا رب حیات پرور حُما
 دا شمس و قمر حُما یے لقا انور نہ دے
 یے لقا انور نہ دے دا شمس و قمر حُما
 دزپہ حوض کوثر حُما تقسیم پہ خاص وعامو کپہ
 تقسیم پہ خاص وعامو کپہ دزپہ حوض کوثر حُما
 یا کبیر اکبر حُما د غلام کبائر عفوه کپہ
 د غلام کبائر عفوه کپہ یا کبیر اکبر حُما

یا رب زپہ م روپسانہ کپہ پہ نور د معرفت سرہ
 رسان م تر خپل خانہ کپہ پہ نور د شریعت سرہ
 آمان م تن وجان د میزان لہ تیزہ نار کپہ
 محفوظ م د شیطان نہ کپہ پہ نور د یقینیت سرہ
 خپل فضل کرم مے ہم نصیب پہ لوی کرم کپہ تہ
 ثقیل مے نیک میزان کہ پہ نور د ہدایت سرہ
 نا تام غلام تمام کپہ تمام پرے خپل انعام کپہ
 روان مے رت جانانہ کہ پہ نور د احدیت سرہ

حُما خويان ديدن به کړو صبا روز حشر
 رضا يو په قضا مولا د شی رضا روز حشر
 نه به وایو زیاتے لگ عمر شو پاتے
 الغرض نیټه شوه د دیدن حُما روز حشر
 دا عمر د غم حُمونږ تیر به شی آخر په مونږ
 غواړو به بدل د غم د حُائے رضا روز حشر
 جاړو به حضرت سڅه حُو به ذوالقوت سڅه
 راکړه مغفرت د معصیت خدا روز حشر
 هغه کړه له ما سره چه وی لائق لتا سره
 مغفرت نصیب کړے د غلام آقا روز حشر

غم به مے د زړه نه چرے کم نشی
 خو چه تن حُما له تن ږے دم نشی
 کم به حُما رنگ غم د هغه یار شی
 بند چه په ایراد ئے هر یو کار شی
 هر چه کړی ایراد هغه ابار شی
 غیر له ایرادے غیر ابار شی
 فعال لما یرید خطاب دے
 کون د کونین تر ے سر شاب دے

غم د ضلالت ہدایت ما سرہ -
مل دے چہ بہ خہ کپری دے لما سرہ

خوف د خاتمے پہ سر لوی بار لرم
خہ چہ نفس کافر غوندے ٲگ یار لرم

سیر فنائے ہے لہ تقویٰ نشی

ہے لہ شرع تامہ بہ تقویٰ نشی

تامہ بہ فنا شی ہفہ دم لقا

نفس چہ کنارہ شی پہ کوم دم لقا

دا خو بدایت دے ولایت سرہ

سیر نفسی ئے کار دے نہایت لہ

سیر بقائے دہ نفس اسلام دے

دا بقائے سیر د نفس اسلام دے

نفس چہ لہ دنیا نہ پہ رفتار شی

خود بہ رسیدہ تر خپل دلدار شی

جوہرہ دا دنیا دہ دین دارئ لہ

حائے د دل دارئ نیکو کارئ لہ

خدایا دا غافل غلام بیدار کپے

یائے د سید پور غوندے دلدار کپے

مرحبا راشه بيا گويا شه اے پيڪ پيامه حُما شرين كلامه
 دنار خنده لره په وينا شه اے نظم نظامه حُما شرين كلامه
 ستا طلبدار يم ستا خريدار يم
 په زړه بيمار يم په انتظار يم
 روبرو كينه مخامخ وكړه قصه تمامه حُما شرين كلامه
 جبه شوه بنده حُما نكړي چلنده حُما
 روان شه هر بند حُما خراب شه ژوند حُما
 يو ځله راشه بيا گويا شه اے فصيح كلامه حُما شرين كلامه
 كه په محشر شي نما ديدار لتا دلربا
 حال به حُما شي خندا زړه به صفاشي حُما
 ستا د نعمت خوانچه به تير حُما تر كامه حُما شرين كلامه
 خاص د غفران په دولت هم د عرفان په نعمت
 نصيب حُما كړه وحدت ادا له ما كړه شكرت
 په روئ صفا دمصطفی حُما رب السلامه حُما شرين كلامه
 زيات شه وبال د مولا غواړي ويصال دبوډا
 سر د رفيق اعلى رفيقت غواړي مولا
 دا نا تمامه غلامی كړه د غلام تمامه حُما شرين كلامه

سید پوری پیر لرم زہگے منیر لرم
 سُر ہندی شیر لرم دا لوی جاگیر لرم
 نقشبندی نسبت قبول کړه د غریب غلامہ حُما شرین کلامہ

***** احتیاط *****

بے غوري د عالمانو ویران کړے داجهان دے
 بے عدلی د حاکمانو فاسد کړے دا زمان دے
 واکداری هم د زنانو تالان کړے خان مان دے
 نر به خه د حیا کارکړی چه د خخو چا کران دے
 خان به خه فتح دجنگ کړی چه نوکرتړے بے فرمان دے
 خه به رعب د ملاوی چه شاگرد ته منت بان دے
 خه به زور د حکومت وی چه رعیت تر په لرزان دے
 خه دوستی ده د دوستانو دوست لدوسته نه خسران دے
 خه یاری ده د دوستانو یار له یاره بے آمان دے
 تش د خولے چاپلوسی که جهان گوره خان په خان دے
 که دنیا وی هر خه پیردی بے دنیا سپرے حیران دے
 مروت نشته په هیچا کښ علامه د ضعف ایمان دے
 دیانت او مروت دواړه علامه د قوی ایمان دے
 خدای د خیرکړی ددارینو پیر گړنگ ملا حیران دے

دیدار د نگار که دو بار شی حُما
 قرارزیه بیمار به دوبار شی حُما
 شرین او لذیذ وایه لفظ الله
 ا لله ا کبر یاد گفتار شی حُما
 جانان مے خو گیگی چشمان مے جریگی
 شفیق عبدالحق د غم خوار شی حُما
 له خود نه یے خود عبدالحق چه وئل
 رفیق د شفیق نیک آثار شی حُما
 نا کام د غلام نا تمام شه تمام
 حافظ و نا صر د غفار شی حُما

***** عشق دوام *****

خدایا وچ نکرے حُما د ستر گو نم
 تمیدہ دے مداما وی ستا پہ غم
 سرہ مضغہ حُما د زپہ دے سرہ سکروته
 که تودیگی رانزدے شه یو قدم
 زپہ دوات لرم میداد پہ کبش د خون
 مخ کاغذ هر یو مژگان لکه قلم
 هر زمان چه مے رایاد شی ستا جمال
 نوشته د کرم اوصاف پہ دے قلم

حُما خیال دے ستا جمال سرہ گویا
 گزارہ کرم د بیا ن پہ زیر و بم
 د حیران غوندے حیرت کنس سر گردان یم
 چہ لہ چا نہ شم جدا چا سرہ خم
 شود او زیان راتہ د حان نشی معلوم
 حسان نہ لرم د بیش سرہ لہ کم
 ہر یو کار مے حوالہ دے ستا پہ حول
 نہ پو ہیگم لیکن واللہ واعلم
 عبدالحق لکہ بوہا غوندے جدا شہ
 یعنی عمر د بوہا وی مختتم
 د ہر چا پہ زہہ بہ یو یو غم تیریگی
 د غلام پہ زہہ بلیگی اور د غم

***** جدائی د پیر *****

حہ لہ ہر یو غم نہ یے غم شہ
 پیرہ چہ مغمومہ ستا پہ غم شہ
 غم حُما وہ طاق پلے دو تاق شہ
 پیخ چہ ن غریب بوہا فراق شہ
 تہ ئے معنوی بوہا معنی مراد
 عبد حق لفظی بوہا لقبی تنسار

ستا په شفقت پیره څه شکور یم

ستا په خدمت پیره څه مسرور یم

ستا خدمت له ذکره فکره بل نه ده

دا خو د دنیا د پاره چل نه ده

دلته کامیابیگی یو دانا بشر

نه هر یو جاهل طالب د سیم و زر

کت بنگاد پیوند شی د کت ګر سڅه

سیم و زر پیوند شی د زرګر سڅه

کار د آهن کیده شی د هنګر سڅه

کار د ترکانړئ کیده شی د دوز ګر سڅه

ته جدا کړه لار اول د هر دوکان

پس په اراده صادقې شه روان

آخرا به ورځې ته کار ته

یعنی د تو حید گل گلزار ته

غواړه له مولا صراط مستقیم

تله راتله کوږ په غیر مستقیم

حال ده ستا محلوله د بدعت سره

قال ده ستا منقوله د سنت سره

ستا لفظی رفتار دے لا مکان تہ

ستا قلبی رفتار دے خود امکان تہ

دا دو رنگی پریردہ یک رنگی کوہ

دا دو بینی پریردہ یک بینی کوہ

کار د منافق وی دو رنگی سرہ

کار د ہر صادق وی یک رنگی سرہ

دا دروغ آمیزہ شیخی مہ کوہ

دا خبیث آمیزہ پاکی مہ کوہ

گران کہ وائی کار د توحید گران دے

وائی کہ آسان ورتہ آسان دے

امر د امر وجود اصلی گنہل

دا ممکن وجود وجود ظلی گنہل

کار دے د توحید ختم نہ دے سرہ

خدائی د کپی غلام ختم نہ دے سرہ

***** از جفا ئے اہل دین *****

ہیر یاران دوستان وو ہیر خویشان حُما

عنقریب اکثر وہ جان پہچان حُما

غالباً پہ کار پہ وقت د کار نہ شول

کمتر لہ کار نہ مے بیکار نہ شول

مرگ خو یو مرگ وی له سر تیر شی
مرگ چه هره ورځ وی کله هیر شی

دا د یې ننګی درخواست غلام کوی
مهر به به سید خیرالانام کوی

خه له فضله ستا په تا شیدا یمه
مال و سر په تا لقا فدا یمه
تا د هدایت ایشارت کړه ده
نفس غوندې گمراه د په لار کړه ده
تا د دلبر په کرشمه سره
تا د مرحمت په خاص نغمه سره
هر یو روح مرحوم د طالب کړه ده
عشق د تو حید په غالب شوه ده
بار کړه د غلام د غلامی شجر
تویش کړه په هر چا باندې د ده ثمر

***** مغفرت *****

یې له فضله ستا به شی حاصل کله
دا مقام خما به شی واصل کله

سٽا ۾ لوئ ڪرم به دا دولت ڪريم
 ما ته بشي حاصل دغه نعمت عظيم
 هم ۾ روئ صفا د مصطفى سره
 مل ڪڙه دا غلام رفيق اعلى سره
 هيڻ به نشي ڪم د مرحمت حنى
 نه بشي ڇه زيات د شان شوڪت حنى
 عفوه دا غريب ڪڙه ۾ عفوت سره
 يا ئي معذب ڪڙه ۾ قربت سره
 ڀير عذاب لائق د حال حما سره
 مغفرت بنائڻي مولا تا سره
 خدايا داننده ئي ۾ هر ڪار حما
 نشته به له تا نه بل غفار حما

پريزده خودى خپله ڇه خدائ بيا مومے
 ڇو ڇه ته خودى ڪڙه خدائ به نه مومے
 يعنى شه تابع د امر حق مدام
 مزده مخالف له شريعت نه گام
 تل متابعت د شريعت ڪوه
 تله ۾ طريقت خو د سنت ڪوه

خَان سَاٲه مدام لہ ضلالقہ نہ

یعنی د شرکت او د بدعتہ نہ

ہلہ بہ عابد د عابدانو شے

ہم بہ سر غندل د زاهدانو شے

ہلہ بہ نامزد شے د غلام سرہ

ہلہ بہ نامزد شے خدمت تام سرہ

خدایا خپل خدمت لہ ما تمام کړے

مل م د سید علیہ السلام کړے

حشر مے صبا کړے د رسول سرہ

یعنی د خیرالامم مقبول سرہ

نصیب مے کړه دیدار صبا د چار یار

ہم د اہل بیتو اصحاب کبار

بیا رضا شہ تہ مولا لہ ما نہ

عفوہ کړه عبدالحق سرہ لہ ما نہ

دا پہ خاطر پاک د مجتبی نبی

بیا پہ والضحی د مرتضی نبی

عفوہ کړه غلام پہ کرم خپل سرہ

پیر د سید پوری پہ رحم خپل سرہ

***** مثنوی مولانا نے روم *****

واورہ لہ رومی قصہ کوی خہ رنگ
 لہ پیرے جدائے گیلہ کوی خہ رنگ
 روح انسانی دے پہ غوغا سرہ
 روح عرفانی دے پہ وینا سرہ
 دے قصہ د فراق او د کثرت کوی
 دے لہ جدائے نہ شکایت کوی
 خہ نور د حبیب وم د حبیب سرہ
 نور د حبیب یو وہ لہ مجیب سرہ
 ما تہ معلوم بوئ د جدائے نہ وہ
 ما تہ معلوم کار د رسوائے نہ وہ
 خہ نور د مولا وم خلق دے نور حُما
 یے لہ خدایہ قول دے نور معمور حُما
 الغیاث پہ دے چہ خہ جدا شومہ
 لہ پیرے جدائے خنے رسوا شومہ
 خہ چہ د رواج ممکن پہ میان کتب
 جوہرہ واسطہ شمع دے میدان کتب
 ہرہ بلا شوہ پہ سر انبار حُما
 حُکہ شہ یے کارہ ہر یو کار حُما

دا له څه چه بند شوم په ناسوت کښ
 څه وم باشنده په ملکوت کښ
 جسم لاهوتی شه اوس لا کور ځما
 پاته شه مسکن اباد له نور ځما
 څه وم نورانی باشنده نور سره
 اوس شوم تور ټپ کور مه شه تور سره
 هيڅ نيم خبر چه څه به پيڅ شي
 بخت وده ځما به کله ويڅ شي
 جوړه واسطه يم انسان لره
 بيا يم د انسان رب المنان لره
 نور که شه غالب ځما غالب به شم
 وړونکي به د ځان او د قالب به شم
 ظلم که غالب شي د قالب په ما
 الامان دا نور به کړي سالب ځما
 څوک به غم خوری ځما د غم کوي
 څوک به تیماری د دے ماتم کوی
 سير د غضبي روح د سجين خاک ته
 سير د روح مرحوم به وی افلاک ته

ڇہ خبر نیم چہ کوم دے روح ڇما
 ڇہ رنگ بہ زڙگے شی پر فروح ڇما
 ڇک حکایت د شکایت کوم
 نسبت نصیب تہ خیل دا ندامت کوم
 واورہ لہ رومی ڇہ رنگ قصہ کوی
 لہ پیرے جدائے ڇہ رنگ کیلہ کوی
 دا خو د جلال جمال تاثیر دے
 روز ازل لیک مو دا تقدیر دے
 جنسیت پہ کار دے د چرا لره
 ہم نفس پہ کار دے د رنہا لره

بیت فارسی

سینہ خواہم شرح شرح از فراق

تا بگو یئم شرح درد اشتیاق

غواہم سینہ زخمی فراق سرہ
 بیان چہ د درد وکرم اشتیاق سرہ
 راز خو د بلبل وی د بلبل سرہ
 چاک زپہ د بلبل وی خار د گل سرہ
 فرحہ پس لہ جرحہ نہ لذت کوی
 یے لہ جرحہ فرحہ ڇہ زینت کوی

چا چه تموزت د هار لیدلے وی

کار د په شکال ئے پسندلے وی

څوک چه خبر نه وی له فراق نه

دے کله یريگی له خراق نه

څوک چه خبر نه وی له میثاق نه

دے کله پروا کړی له نفاق نه

څوک چه خبر نه وی له عرفان نه

دے کله گروهيگی له شیطان نه

څوک چه خبر نه وی له جمال نه

دے کله یريگی له زوال نه

څوک چه مجتنب له نواهی نشی

کار به ئے آخر د تبا هی نشی

څوک چه تسلیم کړی امر د امیر

شی به منور لکه بدر منیر

ما کړه مقسومه تسلیم په قسم درے

یعنی عادتۍ شوقی خوفی شو درے

څوک چه عبادت کړی په عادت سره

هیڅ عزت ئے نوی رب العزت سره

څوک چه عبادت کړی محبت سره
دے بشی محبوب د رب خلقت سره

څوک چه عبادت کوی له خوفه نه

رعب به ئې په مخلوق وی تل له خوفه نه

هر یو جنس له جنس سره الفت کوی

غیر جنس له غیر ځئ نفرت کوی

کار وی د بلبل مدام د باغ سره

کار د پیران ښای زاغ مردار سره

راز خو د سینې وی له سینې سره

خوگ خو د اینې له اینې سره

زخم د سینې چرته ظاهر نه وی

په طبیبه بل چاته باهر نه وی

دے زخم له ځای یو حازق طبیب

راز لره په کار وی یو صادق حبیب

هر چاته ښه راز د زړگی راز نشی

هر چاته بیان د راز فراز نشی

سر چه مجاوز شی د اثنین ته

فاش به هغه راز شی د داربین ته

زِرہ حُما پہ غم سرہ زرہ زرہ
غواہمہ سینہ پہ غم پرہ پرہ

بیت فارسی

سینہ خواہم شرح شرح از فراق

تا بگوئیم شرح درد اشتیاق

من بھر جمیعتی تالان شدم

جفت خوشحالان و بدحالان شدم

ما لہ ہر ٲولی سرہ چہ لیدی

نیک و بد ملگری مے لیدنی دی

یعنی د ہرچا سرہ مل شوے یم

حال د نیک و بد سرہ ضم شوے یم

حہ لہ ہر قبضے نہ قبضہ شوے یم

حہ لہ ہر بسطے نہ بسطہ شوے یم

ما تاثیر د ہر مجلس لیدلے دے

ما ثمر د ہر شجر خورہ لیدے

حہ لہ پاک نہ پاک راغلے وم

وطن د ناپاکئی کبں ناپاک شوے یم

غواہمہ پاکی جاہم ہر چا سرہ

لاہمہ مل شوے د ہر چا سرہ

خپل د غم شریک موندلے نه دے ما
 غم د خپل همدم جړه لے نه دے ما
 څه رنگ به گذران په دے هجران کوم
 آخرا طلب به د جانان کوم
 لوئے واپه ژړیگی په ژړا ځما
 غرونه را نړیگی په ژړا ځما
 څه چه ز درمو د باغه شم جدا
 نر څخه ژړیگی په فریاد ځما
 هر یو روح ژړا د جدائے کوی
 نیک او بد غوغا د رسوائے کوی
 روح حیوانی نباتی روح جماد
 نه دی په بنادئ سره درے واپه بناد
 هر یو گرفتار دے د هجران په غم
 مخ د هر یو لوند دے د چشمان په نم
 هر څوک چه د اصل خپل نه شی جدا
 بیا طالب د وصل شی روز و شبا
 یعنی راغی روح جسم ناسوت ته
 بنائ چه روان شی ملکوت ته

ودے کپری سفر اطیعوا لله سره
 مل د شی هر دم رسول الله سره
 ترک دے د ظلی جسم لازم پہ ده
 خیال دے د اصلی وجود لازم پہ ده
 اصل د ده نور وه بیا د نور شی
 له دے وجوده تور نه د مستور شی
 جسم خاکی آخرا به خاک شی
 جسم پاکی آخرا به پاک شی
 نور بشی هله نور سره شی هم نفس
 دلته چه خوک ترکه کپری دا بولھوس
 خیال د خپل مولا د زړه په سر لره
 خوف رجا ترے دواړه برابر لره
 خوف ئے جلالت دے ترے یریگه تل
 رجا ئے جمالت دے پرے نازیگه تل

بیت فارسی

هر کسے از ظن خود شد یار من

از اندرون نجست اسرار من

هر له خپل گمان شه خود یار حُما

نه د لټوی د زړه اسرار حُما

یعنی خہ درد مند یمہ پہ درد دیار .

عالم کلہ تمیز کہ لہ اغیار

خہ مدام طلب د ویصالت کوم

خہ لہ دے ہجران نہ شکایت کوم

***** طرز مقصود *****

لا الہ الا اللہ لری نکات

چہ مقصود دے د حیات

د ذاتی صفاتو دا اول صفت دے

پہ وقوف دے د تمام امکان حیات

مظہری لہ د توحید ممکن حیات شہ

نہ توحیدہ حیات خہ یعنی ممات

پہ شفقت او پہ رحمت د پاک رحیم

بخشنده شہ ماوراؤ تہ حیات

ثمرہ د بندگی خو زندگی دہ

شجرہ ئے سلسلہ دہ د حیات

جز اول ایمان د ایمان نفی اثبات

طور او طرز ئے د احمد نبی طاعات

محمد رسول اللہ جز ثانی دے

منتہا دے د مقصود منزل حیات

د سنت په شاہراہ باندے روان شہ

چہ حاصل شی د مقصود کل ثمرات

د اب دستور دھر مقصود جدا جداوی

د توحید دستور رسول پاک رسالات

یہ رسولہ بہ مقصودتہ رسید نشی

یہ توحیدہ فائدہ نہ لری حیات

معنی دا چہ لا الہ الا اللہ

لوی مقصود دے پہ حق حیات

ایطاعت د محمد رسول اللہ

دغہ طرز دغہ دستور دے د حیات

غلامی خو غلامی د پاک رسول دہ

غلام حکمہ پہ سنت لری حیات

امین امین امین

امین امین امین

عزت عظیم لرے

قوت قویم لرے

امین امین امین

حکمت هنر لرے

امان آمین ئے تہ

زحمان رحیم ئے تہ

قدرت قدیم لرے

رحمت عمیم لرے

قیوم قدیم ئے تہ

پہ غیب خبر لرے

سمع بصر لرے	قضا قدر لرے
علیم حلیم ئے تہ	امین امین امین
رب المنان ئے تہ	رحیم رحمان ئے تہ
عظیم الشان ئے تہ	صاحب د توان ئے تہ
سلام سلیم ئے تہ	امین امین امین
مولا حُما ئے تہ	آقا حُما ئے تہ
رب العلی ئے تہ	ہادی ہدائے تہ
عظیم کریم ئے تہ	امین امین امین
سازندہ کار تہ ئے	بخشنده بار تہ ئے
رحمت نثار تہ ئے	مولا ستار تہ ئے
حیات دویم ئے تہ	امین امین امین

ہر ہفہ چہ دی لہ خدایہ ما سوا
 پہ خدائ غوارم د ہغو حُنے فنا
 لہ ہغو برہم احوالو امان غوارم
 چہ لہ امر نہی نہ کاندی جدا
 لہ ہفہ یار دل ازار نہ حہ ویزاریم
 چہ بے زار ئے لہ ازار خوخ پہ رضا

لہ ہفہ یاروفادار نہ طمع دار یم
 چہ تمیز کاندی روا لہ ناروا
 د ہفہ خاکی مزاجو خاک پا یم
 چہ تسلیم کری رضا خیلہ پہ قضا
 لہ ہفہ فاسد قلوبو امان غواہم
 چہ باطن لری سیاہ ظاہر صفا
 لہ ہفہ گرگی خصال گوشہ حال یم
 چہ پہ غیبہ خون شامی کری داشنا
 پہ ظاہر کنس لکہ گل غوندے خوشبووی
 پہ باطن کنس لکہ پیاز غوندے عنقا
 کہ غلام وی پہ رنستیا تجربہ کار
 پہ لباس بہ غرہ نہ شی د ہیچا

چہ د تورے دواہہ سترگے کرے نرے
 بیا د تیزے د بنرو کرے خنجرے
 پہ دے سترگو د زہرے راسخہ یورہ
 دے بنرو د کرے حُما گردے سورے
 چہ لہ خیالہ قدم داخلے حیرانیگم
 چہ مینا ئے کہ ئے زرقا د درے

ستا د سترگو په گولو سورۍ سورۍ يم
 ريز مريز د کړم د کسو په چرۍ
 غلام وائ سيد پوری بابا له خم
 ترينه غواړم د خويانو سرورۍ

يو اعلى بله ادنا	په درۍ قسم ده تقوى
له جمله و ناروا	احتجاب په حسناتو
خود په اسم دادنا	دا تقوى به مسمى شى
شى له خلقو نه جدا	احتجاب چه په حق كاندې
مسمى ده په اعلى	دا تقوى ده دوئم قسمه
په شهود د پاك مولا	درئم قسم احتجاب دۍ
د سلوك د انتها	دا هم غايت تقوى ده
طالبان د ابتدا	تل په نقش لرى خيال
كړى په ذكر اكتفا	چه پوخته نقش د نگارشى
ذاكر ذكر شى فنا	چه محكم شى ذكر فكر
هم له خدائ سره بقا	حقيقت د ذكر دا دۍ
فقط ذات سره سودا	چه منزل مقام تمام شى
امان غواړى له نزا	له عروج لذت اخلى
چه نزول دۍ كه اعلى	خيال مدام لره په حال

له نزوله امان غواړه
 خيال په نورد شريعت
 تصور جمال د پير
 استغفار درود بسيار
 د نزول اسباب هغه دي
 دعروج اسباب كل واره
 شاکر اوسه په عروج
 په تقدير به شي درپيڅ
 په تدبير به بدل نشي
 حفاظت له د ايمان
 اول د تسليم د امر
 د ازل په قضا قدر
 چه دا دريواره تسليم کړي
 خدايا عفو په کرم کړه
 په هادي رب العلي
 کړه چه خلاص شي له بلا
 هم علاج د هم دوا
 توجه د راه نما
 چه له شرع وي سوا
 تله په سنت الهداي
 تل صابر شه په قضا
 هر چه وي مقرر ستا
 د تقدير خکلي د چا
 دره امور دي لازما
 اجتناب له منهيا
 هر مومن به وي رضا
 ناميده شي مسلما
 د غلام واره خطا

خدائ د گل د محمد گلاب گلزار کړي
 په دماغ د بوراگانو عطر دار کړي
 د درو طوطيان په راوله سيل سيل
 په هر شاخ ئه د گلبن گډه په چغار کړي

د صحرا بلبلان راولے دے باغ تہ
 ہر آواز ئے لکہ ساز نغمگین دار کپری
 د ہوشیار مالیار پہ لاس فوارہ ورکپے
 لہ فیضان ئے گل گلبن دواہ آب دارکپری
 خرائی گلی سیلی نہ امان غواہم
 پہ تیز خار ئے خاریدہ لاس داغیارکپری
 دا ہمیش گلاب شاداب لرہ وہابہ
 باریدہ پہ رحمیدہ ابر بہار کپری
 مفرح د زہرہ قوی عرق گلاب
 د سیدپور پہ عرق ساز باندے تیارکپری
 پہ شیشہ قلبی کبش بند د نقشبند کپہ
 نوش د جان ئے د غفلت پہ سخت بیمارکپری
 شربت نوش دسیدپوری غلام علیل
 پہ عفوت سرہ دے عفوہ رب غفارکپری

***** نا صح *****

دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چادے
 دا د سرطرف تہ ناست طبیب د چادے
 چہ علاج د عاشقے کولے نشی
 دا کم عقلہ ناخواندہ طبیب د چادے

منع کولے چہ خپل یار لہ اغیار نشی
 دا بے پیرہ بے تدبیر رقیب د چادے
 چہ خوبان ئے د امکان منت باری کری
 دا بے مثلہ بے پروا حبیب د چادے
 چہ ئے بے لہ عجزہ بل خہ منظور نہ دی
 دا غالب غنی توانا مجیب د چادے
 چہ ہرچاتہ د حبل الوریذ نزدیکہ
 دا بے چون او بیچگون قریب د چادے
 تارد زلف ئے کمند دھر دلبد دی
 دا کمال جمال جلال عجیب د چادے
 دا بادشاہ مالک الملک خالق الخلق دے
 د ہر کیفہ نگاہ بان رقیب د چادے
 چہ ئے وعظ ہیخ اثر پہ غلام نکری
 بے تاثیر پہ ممبر ناست خطیب د چادے

***** در حق بدعت رواج *****

ستا پہ سترگو باندے راغے خیاب ولے
 لکہ مارشوعہ پہ سم لاریچ و تاب ولے
 د اسلام منہاج و ہاج د کپہ متروک
 شوے روان دبیابان پہ خراب ولے

مدام دنفس شيطان په رضا درومے
 روان نشوے په سنت او کتاب ولے
 پيشماني چه پس له مرگه فائده نكړی
 تائب نشوے نن په در د تواب ولے
 په حلالو په حرامو حصار نه ئے
 بے پروا شوے د سریع الحساب ولے
 شب او روزچه دغفلت په خوب اوده ئے
 نه یريگے د شديد العذاب ولے
 هر يو تارچه ستا د زلفو نغمه کاندی
 مطرب ايخے په زانو دے رباب ولے
 چه رنړا ئے په نورد مخ زمين آسمان دے
 دلبر ايخے په سپين مخ دے نقاب ولے
 چه حلال دکره غلام په تيغ د عشق
 بيا د وسپاره د نفس په قصاب ولے

***** نقشه ئے سلسله *****

اعوذبالله له شيطان نه چه رجيم دے
 بسم الله چه رحمان دے هم رحيم دے
 الحمد ثنا خدای لره بنایئگی
 په حضرت درود له خدایا نازليگی

پہ خاطر د ذات وحید رب الکریمہ

پہ خاطر د ذات مجید رب الرحیمہ

پہ خاطر د صمدیت رب الصمدہ

پہ خاطر د احدیت رب الاحدہ

محبت معرفت راگرہ رضا خیلہ

ذکر فکر مے روزی کرہ تل تر تلہ

پہ تقوی مے قوت ناکہ ابتدا کرے

پہ رضا مے طاقت ناکہ انتہا کرے

پہ خاطر د خواجہ سیدالکونین

پہ خاطر د خواجہ زینت الدارین

چہ رحمت للعا لمین حبیب دے ستا

ہم راحت للعا شقین طبیب دے ستا

پہ خاطر د شاہ ابابکر صدیق

پہ فیضان لرہ باطن حُما رفیق

پہ خاطر د شاہ خواجہ فارسی سلمان

خاتمہ کرہ حُما ختم پہ ایمان

پہ حرمت دبوالقاسم خواجہ انور

پہ خاطرہم د خواجہ امام جعفر

په خاطر د بايزيد خواجه بسطام

په خاطر د ابوالحسن خواجه نيك نام

په خاطر د خواجه علي فارمد

اندرون مې كړه له نوره برآمد

په خاطر د خواجه يوسف همداني

په خاطر د عبدالخالق غجدواني

په خاطر د فغنوي خواجه محمود

په عرفان سره كړه يخ حُما وجود

په خاطر د خواجه عارف ريوگر

په عرفان سره كړه يخ حُما ځيگر

په خاطر د فغنوي خواجه محمود

خدايا ته مې ئې مطلب عين مقصود

د علي راميتني خواجه په مخ

زړه حُما كړه د وحدت په شربت يخ

د تجريد تفريد زنجير په گام حُما كړه

د توحيد شيروشكر په كام حُما كړه

په خاطر د سماسي بابا كريم

ما رها كړه د شيطان خبيث غليم

په خاطر د خواجه سيد امير کلال
 تل صفا لره ځما دغريب حال
 په خاطرهم د خواجه نقش بندانو
 شاه شاه بهاؤالدين پير د پيرانو
 په خاطر هم د خواجه علاؤالدين
 اندرون بيرون ځما که عنبرين
 په خاطر د چرخي خواجه يعقوب
 په غفران کړه عفوہ کل ځما ذنوب
 په حرمت دعبيدالله صاحب احرار
 حقائق د علم ماته کړه اظهار
 په روى پاک هم دخواجه محمد زاهد
 په خاطرهم دمحمد درويش عابد
 په حرمت دامکنګى خواجه رويدار
 اندرون مے له غفلت نه کړه بيدار
 په خاطر هم د خواجه باقى بالله
 ځه له نفس پناه غواړم په الله
 په حرمت هم د امام ربانى
 مجدد نقشبندى الف ثانى

منور زړگے حُما کړه په خپل نور
 په خاطر د خواجه آدم بنور
 په خاطر د خواجه شيخ سعدی بلغار
 په خاطرهم د خواجه يحيى بيدار
 په خاطرهم د خواجه عبدالشکور
 په خاطر د عبدالرزاق خواجه مسرور
 په طفيل هم د خواجه محمد صفا
 په قضا قدر کړه ما عاجز رضا
 په خاطرپاک د خواجه فقير محمد
 په محشر حُما شفيع کړه محمد
 په حرمت دشمس الدين خواجه کشمير
 مجدد نقشبندی سيد پوری پير
 خدايا ته حُما مقصود شے د دارينو
 خدايا ته حُما بهبود شے د کونينو
 خدايا ته په روى د ټولو خواجه گانو
 دا غلام غريب حساب کړه له نيکانو
 خدايا ته په مخ د ټولو اوليانو
 گناه گار غريب حساب کړه له عرفانو

خدایا تہ پہ مخ د ٲولو انبیاءو

کٲرہ داخل غلام حقیر پہ اصفیاءو

خدایا پاکہ د خدائ د برکتہ

کٲرہ خبر گرنک ملا لہ معرفتہ

***** قل ھواللہ احد *****

ھزار آن د دے دنیا

پہ جہا بہ شی جدا

پہ خزان بشی افتا

جام دجم جھان نما

شکستہ جام مرایا

بوسیدہ چوب دصحرا

پہ قدم لکہ مینا

ستا پہ لاس کبں راھنما

پہ لحد کبں زاھدا

شتہ شجر کبں د احیا

د اثمر بعد الموتا

چہ یے تہ ئے مشغولا

پہ ہیخ مشہ مسرورا

لہ حیات طویلہ

پہ یو آن پہ شی فنا

خندیدہ دوستان ددھر

د گل مخ برک زلفان

پہ سنگ ریز بہ ریزمریزی

یو تر بلہ بہ پیوند شی

شی بہ ستا بدن دسرور

نہ بہ بیا پہ خیال روان شی

نہ بہ پس دمرگہ راشی

ھدایت بہ اثر نکٲری

کہ ثمر د اثر غوارے

یو حبہ بہ حاصل نشی

جواب ورکہ نن ھغوتہ

یے د فضلہ د رحمان

پرے تناب کٲرہ دامید

سرنشيب ڪره خپل ڳريوان ته
 ڪره ۽ ڏڪر مشغولا
 دعبرت ۽ سترگو ڳوره
 هر اشيا ته د مولا
 دا ڇه ته ۽ سترگو وينے
 پيدا نه دي باطله
 ۽ تسبيح سره ڪره ياد
 ذات باري د پاك الله
 ساکت اوسه ۽ ظاهر ڪنن
 ڏا روڻش دے د مردانو
 ۽ هڻڻ رنگ نه موندے ڪيڳي
 اوليا دي ۽ رحمت ڪنن
 مومنان دي عدالت ڪنن
 فاسقان منافقان
 مراتب خو دا څلوردي
 ته ميزان ڪره د خپل ڄان
 ۽ ميزان دنڪ عمل ڪنن
 ڇه نه ندا اجتناب ڪري
 ڇه سريع الحساب شتہ دے
 له دے فرشہ نه تر عرشہ
 د خلقت ۽ نظاره ڪنن
 د انسان ۽ نوعيت ڪنن
 دا تمام علم ڪبير
 ۽ صغير ڪنن د فينا
 ۽ ڪنن د مولا
 ۽ ڪنن د باطله
 ۽ ڪنن د پاك الله
 ۽ ڪنن د اوسه
 ۽ ڪنن د مردانو
 ۽ ڪنن د موندے ڪيڳي
 ۽ ڪنن د رحمت
 ۽ ڪنن د عدالت
 ۽ ڪنن د منافقان
 ۽ ڪنن د مراتب
 ۽ ڪنن د ميزان
 ۽ ڪنن د اجتناب
 ۽ ڪنن د سريع
 ۽ ڪنن د فرشہ
 ۽ ڪنن د خلقت
 ۽ ڪنن د انسان
 ۽ ڪنن د تمام
 ۽ ڪنن د صغير
 ۽ ڪنن د فينا

صغیرهم شتہ پہ کبیرکبش
 تل پہ بذر کبش شجر
 بذرهم لری شجر کبش
 شجری قد د انسان
 نطفہ ہم ده له انسانہ
 شجر بذر یو اثر دے
 اثارکل واپره عارض دی
 امکانی تمام وجود
 پہ وجود کبش دے ممکن
 امکانی وجود فنا کہ
 فعل ایراد کہ خپل
 حوالہ کړه پہ قوی
 احدیت تعین اولی دے
 وحدیت سره کثرت دے
 د توحید مقام دے دا
 شتہ د شرح پہ دریاب
 پہ صلہ عرفان وصول کہ
 نور د دین پہ جلوہ راغے
 د قلبی مشرق نہ خیجی

کبیر خود فی الصغیرا
 سر سبزہ وی بالقوا
 تربیت خپل مهیا
 له بذر نطفے پیدا
 پہ خلقت کبش هویدا
 پہ قدرت د قدیرا
 عارضات وی تل فنا
 من وجود الواحبا
 واجبی وجود اقوا
 واجبی وجود بقا
 پہ ابرار فعل د مولا
 خپل همه واپره قوا
 وحدیت دے ثانیاً
 ترے موجود شو ممکنا
 چه کړے خان جهان فنا
 د توحید گوهر یکتا
 له کاملہ راه نما
 ټول جهان به کړی رنړا
 فرش وعرش به کړی ضیا

سید پوری دلبارتہ لارشہ کہ د عشق لرے سودا
د سید پور ولی مظهر دے خہ غلام خہ ئے غوغا

یے لہ یارہ د اغیار خریدار نیم

یے دیدارہ د روئے بار منت بار نیم

ہر سوال چہ کرم دزہ پہ عرفات

یے لتا د بل مطلب طلب دار نیم

ستا دمخ کعبے تہ تل دے حُما مخ

یے لتا د بیت اللہ طلب دار نیم

تہ حُما ئے مقتدا خہ مقتدی یم

یے لتا د بل امام تابع دار نیم

اندرون مے د بیلتون پہ لمبو سوزی

د مطبخ غوندے یو دم بر انگار نیم

یو قطرہ اشک روان د خپل گریوان

ورکونکے پہ شربت د دینار نیم

لذاذ د دواہو کونو غلام وائ

قبلونکے پہ لمحہ د دیدار نیم

په جبال د بال د راشی لیغان سید پوری
 په شبو شبو د راشی باران سید پوری
 په ساحل د دریا ناست یم تشنه لب د آب په خواست یم
 په چپو چپو د راشی موجان سید پوری
 حاسدانو په لږزان کږم دغه سپو ږیر پریشان کږم
 په حملو حملو د راشی شیران سید پوری
 اندرون مے شو زبون په زخمونو د بیلتون
 په مزو مزو د راشی خوبان سید پوری
 د فیضان په انتظار یم له عرفان نه طمع داریم
 په هفتو هفتو د راشی پیران سید پوری
 خه موسم د نویهار دے هر یوگل پرے آب داردے
 په نغمو نغمو د راشی بلبلان سید پوری
 توجه لره تیار دے شمس الدین ولی بیداردے
 په دلو دلو د راشی مریدان سید پوری
 په زلت د شی ذلیل هر کم ذات چغل رذیل
 په خوارو خوارو د خوار شی بدخواهان سید پوری
 د توحید شراب جو شیگی یه حومان د زړه کیگی
 په تپو تپو د راشی مئے خواران سید پوری

زیر گلونه د گلزار شگفته کړه رب غفار

په جلو جلو د راشی طوطیان سید پوری

چه له هر وطن روان شی پرے زنده مرده دلان شی

په زارو زارو د راشی فیض خواهان سید پوری

خاص دلبار ته د مزارهم په امید د شاه نگارهم

په دمو دمو د راشی غلامان سید پوری

***** مشا هده *****

پریرده حال غواړه مقام د تلوین وشلوه دام

نندارچی شه دخپل ځان چه افتاد ئے که قیام

قدم واخله له ناسوته کیرده پاس د عرش په بام

دا همه علم امکان په توحید سره کړه رام

هم په شپږک واپره اطرافه ایحاطه کړه انعدام

عرش او فرش اثر د فضل اثر نه لری دوام

فعل فاعل صفت موصوف یو تر بل وی انضمام

اسم هم له مسمی نه جدا وی نه یک فام

مرایا چه شی مخلوق ترے ظاهر شی ذوالاکرام

مرایا چه شی خالق شی ظاهر علم تمام

دا هم قرب فرائض دے نوافل دے د بل نام

د واجب قرب وجوبی دے د مخلوق سره تمام

دممكن قرب امكانى دے د مولا سره دوام
 په شهود حضور كيدے شى معرفت د رب غلام
 د جملوؤ ايطا عاتو دے لائق رب الاكرام
 غير الله له په طاعت كښ حصه نشته يو چدام
 د حقيقى مالك په ملك كښ دے تمام عالم غلام

يا بلبل د صبح دم دے چه چغيگى
 يا عاشق دے چه د يار په غم جريگى
 يا مژگان حُما د يار دى خونريزان
 يا نيشتر دے چه په زړونو كښ خخيگى
 يا دے پانړه د خزان نه په لرزان
 يا حُما جيگر دے سستا په خوف رپيگى
 يا كباب دے په سيخكښ په اور نيسله
 يا دے زړه چه سستا د مخ په اور چخيگى
 يا تنور د نان بايانو دے تل گرم
 يا سينه د عشق په اور سره گرميگى
 يا خو ديگ دے د هوټل په مطبخ سور
 يا درون دے د عاشق په غم جو شيگى

يا درياب دے ڇه روان دے ٻي پايانه
 يا دي اوبسڪي ڇه له صدق نه بهيگي
 يا قرآن دے ڇه جامع د کل علوم دے
 يا ستا مخ دے ڇه ترے هر فن حاصلگي
 ستا د مخ دمطالعہ طالب مولا دے
 مبتدي په دے ڪتاب منتهي ڪيگي
 مبتدي د سيد پوري ڇه خدائ رضاشي
 ابتدا ڪنن ئي انتها رامعلوميگي
 يا سرے شه يا خاروے شه اے غلامه
 آخر بين او آخور بين ڪله غلطيگي

يا د يار. چشمان سرے په تاب د نار دے
 يا گل شوي په سپين مخ باندے گل نار دے
 يا د خيال ڇه ستا د خال په بام نشين دے
 يا بلبل دے چغنده ناست په چغار دے
 يا عاشق دے ڇه فرياد کوي له عشقه
 يا خو شور بيمار خانه ڪنن د بيمار دے
 يا دے عشق ڇه د عاشق دين و ايمان دے
 يا دے روح ڇه په زنده هر يو جاندار دے

غلام وائی چہ لہ عشقہ خبر نہ وی
کہ مسلم وی خو بہ غارہ ئے زینار دے

راغے سپین جمال پلاس تورہ مصرے
عنقریب بہ ئے جدا کرم ککرے
چہ لدے لہ مخہ بل یو مخ تہ گوری
د ہغے خلقو بہ پرے کاندی مرے
تور مڑگان لکہ ترکان خنجر بہ لاس
کھرے حُما د زہہ پلوٹ بھادرے
سور پیظوان ئے لکہ نمر مخ ئے اسمان دے
سرہ لبان ئے شفقی سرے کفارے
بہ حملو حملو ئے زہہ راسخہ یوہہ
لنہئ زنہ لکہ جام د زمرے
لہ دہشتہ ورتہ نیغ کتلے نشم
چہ راواہہ وی دوہ سترگے خمارے
کہ ئے یو حُلہ بہ ما علاقہ راغلہ
حہ بہ پریردم علاقے د ششدرے
ہغہ نور چہ د ایمان عرفان یقین دے
شہ فدا حُما د یار ترے دلدارے

د سید پور ولی دربار نیسہ غلامہ
کہ مطلب لرے د شاہ شہر یارے

***** چہار بیتہ در بیان لطائف جاری *****

د گمرہا نورہنما پیر دستہ گیر دے حُما

روشن ضمیر حُما

د نفس شیطان پہ جیل کنس عقل گرفتار دے حُما

عمر پہ دار دے حُما

پہ راہ گذر د نیک عمل کنس انحصار دے حُما

پیر اقتصار دے حُما

مرشدہ خلاص کپہ پہ ارشاد بدن اسیر حُما

روشن ضمیر حُما

پیر پہ اذکار د لطائفو کنس اسرار دے

فیض د غفار دے

پہ لطیفہ د قلب کنس نور د رب ستار دے

ذکر اظہار دے

مشاہدہ شو رنگا رنگ انوار منیر حُما

روشن ضمیر حُما

پہ لطیفہ روحی کنس نور دعرش عظیم دے

فکر حمیم دے

هم په سري کښ له کرسپه نه نور قويم دے

فيضان عميم دے

رحيمه عفوه په غفران کړه کل تقصير حُما

روشن ضمير حُما

په لطيفه خفي کښ هم قلم تحرير کوي

د نور تقرير کوي

لوح محفوظ هم په اخفا کښ دا تدبير کوي

د نور تقدير کوي

استفاده د فيض معلومه کړه تقرير حُما

روشن ضمير حُما

پنج لطائف سره له حاله مجلا شولو

پير معلا شولو

په هرسالک باندے دارنگه برملا شولو

خه مصفے شولو

شپږمه شته دے لطيفه د نفس شرير حُما

روشن ضمير حُما

پس له اجزا د لطائف ذکر سلطان وينم

مهر رحمان وينم

اول مقام له مقاماتو د بيان وينم

عین عیان وینمہ

قلب فنا قلب بقا دے زہ اکثیر حُما

روشن ضمیر حُما

بل سیر نفس چہ ہر خطر پکبں بیسیار دے

فیض خوشگوار دے

حقت کعبہ چہ د رحمت پہ لوی ہار دے

سیر پہ رفتار دے

حقت قرآن دے سراسر بشیر نذیر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت صلوات چہ مغزیات د عبادات دے

ذی درجات دے

نہم مقام حقت دعوت صاحب سوغات دے

پیر عنایات دے

حقت شہود دے د جانان مشک و عنبر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت حیرت دے نارینہ شہ چہ حیران نشے

ہم سرگردان نشے

محمدی تہ کپہ میلان چہ روگردان نشے

سترے ستومان نشے

هم حقيقت احمدي دے داروگير حُما
 روشن ضمير حُما
 په معرفت کښ د صفاتو خوش تاثير دے
 عجب تدبير دے
 د تجليا تو رنگا رنگ پکښ تظهير دے
 عروج منير دے
 پنځ لسم گوره معرفت د ذات قدیر حُما
 روشن ضمير حُما
 مقامات خلاص شو باقي پاتے چهار سیر شولو
 په نیک خبر شولو
 سیر ناسوت هم ملکوت بل جبروت شولو
 رابع لاهوت شولو
 وائ غلام دادے فرمان د شاه کشمير حُما
 روشن ضمير حُما

***** نکا ئب دهر *****

که خبر په زیر و زور د دے احقر شی
 د همه واره روزگار به لاس په سر شی
 که مکتوب په لوح محفوظ ویصال حُما وی
 ستا جفا به په وفا باندے گذر شی

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ

عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی

تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مہا وی

پہ شبہم د برسات بہ تازہ تر شی

کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری

دا کلی وارہ غمونہ بہ اختر شی

د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ

پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی

تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال

پہ خاطر د محمد د نور انور شی

لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ

یر د فضل د غنی قادر اکبر شی

د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے

د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے

خزان شہلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے

چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو

ھفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ

عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی

تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مہا وی

پہ شبہم د برسات بہ تازہ تر شی

کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری

دا کلی وارہ غمونہ بہ اختر شی

د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ

پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی

تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال

پہ خاطر د محمد د نور انور شی

لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ

یر د فضل د غنی قادر اکبر شی

د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے

د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے

خزان شہلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے

چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو

ھفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

چه د انوارو اقاليم ئے په لاس راغله همه
 تخت د دعوت ته هغه نيك شهريار بيا راغے
 وطن دغيب ئے كه خالي ملك دشهودته راغے
 هجران خپله مسافر په قرار بيا راغے
 چه په طلب كېښ د ليلي مجنون حيرت زده شه
 شه ليونے هغه سرتور پرده دار بيا راغے
 محمدی دیدارمجنون چه پس له مرگه بيا موند
 د عاشقه هغه اخلاص په اظهار بيا راغے
 چه حقيقت احمدی كړل په اسلام مشرف
 ليلي مجنون په صداقت په اقرار بيا راغے
 چه په صفاتو د بدره وو زړه بيلله ملوك
 په ملك د چين هغه مخلص د دیدار بيا راغے
 كمال د عشق چه فرهاد او شرينه سخته وو
 تبر په لاس هغه فرهاد په گذار بيا راغے
 جمال او حسن چه په ذات كېښ گل اندامه لره
 كند پوش فقير پسه بهرام تغمدار بيا راغے
 د ناسوتی زندانه خلاص شه ملكوت ته درومه
 پسه منزل د جبروت په رفتار بيا راغے.

چہ دلاہوت منزل وصول شی وصل راشی ہلہ

د لامکان پہ کیفیت اقتصار بیا راغے

ہاہوت باہوت چہ دریابونہ دوحدت دی صنم

دحقیقت لامبو وھونکے شاہ سوار بیا راغے

دخدائ رضا وحدت ترے غواہی د گھرنگو ملا

د کشمیری سیدپوری پیر صلہ دار بیا راغے

بازاردحسن د سیدپور گرم پہ ہر طرف دے

گھرنگ ملا دے ہفہ جمال خریدار بیا راغے

د مجدد سید پوری پیر حلقہ بگوش غلامہ

دریاب د فیض شمس الدین پہ زخار بیا راغے

سید پور چہ منظور پہ حضور د غفور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

فیضان رحمانی دے عرفان صمدانی

رضوان یزدانی دے احسان سبحانی

دے پیر دستگیر خوش ضمیر خور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

مریدان مخلصان چہ سرتور خئی دلبارتہ

فیضان دے جریان توجہ کھری دیدار تہ

صفا مصفا ترے خمیر پک د نور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

بندیوان پہ زندان د عالم ناسوت یم

طمع دار طلبگار د عالم ملکوت یم

کپرہ عروج د افلاکو عطا رب صبور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

جبروت کنیں قوت د فنا فی الصفات دے

لاہوت کنیں عشق چہ فنا ہم فی الذات دے

پہ سیر الا اللہ باللہ فی اللہ مسرور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

کپرہ سکر وحدت یے محنت رانصیب

لہ ریا مے رہا کپرے درون ہم طیب

گنہری جام د مدام مے لہ خبث نسکور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

غلام بد نظام درون رنگ یے رنگ کپرہ

صیقل معطل ترینہ زنگ دھر رنگ کپرہ

توحید د وحید پیرہ غواہی معذور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

ۛ نوا چرے رسوا ۛ محشر نه شم
 ۛ ڀير قوت لرے نصرت لوی د جلال دے
 نور د دین ۛ برج د قلب شه حُما گرم
 ۛ سحابه د مشرق سید پوری حال دے
 مهر و ماه د سید پوری فلک صفا دے
 د سحاب حجاب ئے نشته ٲول کمال دے
 د قلبی مشرق نه خیجی ۛ منزل زر
 ۛ مغرب د لامکان کنڀ ئے ادخال دے
 دا غلام صلوات سلام ۛ حضرت وائ
 شفاعت به کړی حُما صاحب اقبال دے

یم منت بار د نگار وکړه لما دلبری
 حه خواروزار گناه گار د ستادلبارا کبري
 رضا ۛ ازار د یعقوب شه رب ستار دعیوب
 د زلیخا انتظار کړے ۛ یعقوب دست بري
 هغه یوسف کنعانی اخلی مالک کاروانی
 تقدیر کوی دارومدار د زلیخا خون خواري
 لری کامل عنایت د عاشقه کرامت
 مجنون ۛ غاړه زینار بیا موند جنت زر زري

پير د کشمير حُما ملکا کشمير حُما

شقه د سيدپور په ديار د هدايت خبري

روان د ده په فرمان بيا مومي لار د عرفان

دزون به ستا که بيدار نقش بندي هنري

صاحب دنور کمالی هم د جلال جمالی

د خليفه وی په کار جلال جمال هم سري

کمالی نور وی کمتر موندلې نشی اکثر

کړی یې تکلیف رفتار لکه باد صر صري

دواړه زلفان جلالی پریشان په مخ جمالی

کمال شه ستا گل و نگار داع د غلام جگري

***** عار و کناره کشی *****

ياره مکوه له ما نه انکشاف

گذشته جفا د ستا وی درمعاف

مناسب چه پلو بیرته کړه له مخه

یې حجاب را څرگند کړه جمال صاف

د پدول پدولی مه آوره پس له دینه

خپل حُما تر میانه مه پریرده گداف

که یو ځل د دواړه زلفی په لاس راکړه

بیا به نه وی حُما ستا تر مینځ خلاف

کہ تہ یو خُله نظر حُما پہ لور کړے
 حُہ به پریردم د امکان واپه اکناف
 شکرانه به ئے تمام عالم خلق کړم
 که مکشوف دے که حجاب له مخ کشاف
 قد قامت دے د کعبے غوندے گنبد دے
 عاشقان لکه حاجیان ترے کړی طواف
 ستا په یاد حُما د زړه قنديل رنړا دے
 خدائے د دفع کثافت کړه د کثاف
 اور د عشق سینه دوکان سکاره د فکر
 فیض بنیئ حدید د زړه له پرے شفاف
 غلام وائ زه په لاس سید پور له حُم
 چه کره کوټه جدا کاندی صراف

***** مسله نزول حال *****

په درے قسمه نزول وائ سالکان
 رحمتی عدلی غضبی دے الامان
 چه د زړه تر سره خال شی په نزول
 عنایت رحم یے سیار وی د رحمان
 چه له زړه نه حال نامه وټه نزول شی
 د گناه عدالت کاندی رب منان

لہ نامہ نہ چہ پہ بنکتہ روانیگی
 د غضب دے علامت غواہم امان
 تصور جمال د پیر توبہ تائب شہ
 خیال د نور پہ شریعت کہ دا زمان
 تر ہغے استغفار پہ تکرار وایہ
 چہ دے حال عروج پزیر شی خرامان
 احتیاط بویہ چہ غرق دے بیہ نشی
 ہر گرداب د طریقت دے ہا یٹلان

غلام وائی حوالہ مے حال پہ خدائی دے
 تکیا گاہ مے د سید پور شاہ مردان

در حق مدعی

دعوہ دار ئے د اسلام گواہ د نشہ
 امید وار ئے د جنت تقوی د نشہ
 بے گواہ بہ خہ ثبوت کړے محکمہ کبھی
 د قاضی مخے لہ خے پرواہ د نشہ
 د اسلام دعوہ پینچ گواہان غواہی
 شوے تارک د پنج بینا مدعا د نشہ
 تہ چہ تل بے فرمانی فسق و فجور کړے
 لعنتی د خپل ممات سودا د نشہ

د مجنون غوندے دنيا درته لیلی شوه
 دين اسلام ته د کره شا يقضا د نشته
 و بازار وته روان سودا د نشته
 مختورن ئے د سودا بها د نشته
 اے پخپل وجود ظالمه خان د غرق کره
 یر نوا شوه په دنيا عقبا د نشته
 ټول کارونه د دوزخ کره جنت غواړه
 سفلوی شوه یو زره علیا د نشته
 اے غلامه دا همه احوال ستا جال ده
 بندی وان شوه په زنجیر رها د نشته

مملکات مه غلبه شو سرگردان یم
 سعادات مه مغلوبه شو حق حیران یم
 اندرون مه تر قیده په تصور شه
 گوشت او پوشت هډونه سوه په نهران یم
 مرصل له مناسب چه علاج وکړی
 علیل شوه په علت د پیر هجران یم
 هر طالب ته مسیحی هم خپل مطلوب ده
 په دلبار د غمخوار حکه په گریان یم

نیک نظر د مرحمت په مجرم وکړه
وداعه یه نوا نکړی خیر خواهان یم
غلام طوق د غلامه په غاړه کړ دے
مکوه جوروستم جبر ناتوان یم

د مجنون زړه به له سوزه قلار نشی
د اور سوو خاخ به بیا سبزه زار نشی
هغه تن چه مسافر زیر تراب نشی
که نزدی وی خو به بیا په دیدار نشی
د غضب گلی چه کوم فصل تباہ کړی
په ژړا د زمین دار به پایدار نشی
هغه یار چه مرگی په لمسہ بیل نشی
موا صل به د ناصح په کردار نشی
کوم گلاب چه سینہ چاک په ازغی تیر نشی
هم پیوند به په باران د بهار نشی
چه سرسام ئے د مزغو پریردی پخیکی
په علاج د جالینوس اثردار نشی
چه موسم د بهار تیر نشی خزان راشی
په هیخ باغ کنی به بلبل په چغار نشی

هغه خوله چه آلوده په جام د يار وى
قند نابات به ئې انبار خوشگوار نشى

چه سينه كښ ئې د عشق سرود غنكيځى
هيڅ سكرود ته د زهره بگو ش دار نشى

هغه زړه چه جادوگر په خيال د يار شى
د هاروت ماروت جادو بئې په كار نشى

چه ټول ملك په سپينو واورو كافورى شى
سفیده گل به شنه غوټه د كوكنار نشى

د مرگى سيلاب چه كوم گلونه يو سى
شنه طوطيان به هلته بيا په چغار نشى

هغه خاخ چه د مرگى په تبر پرې شى
په ميوه به دوباره سر انبار نشى

چه گلئ پرې د اجل په غضب وشى
تازه تر به دوباره هيڅ گلزار نشى

چه د غم چينجې لگيا په كوم زړگى شى
په خدا خدا به بيا په ابشار نشى

كه مخلوق د كل جهان راته خنديځى
سوه زړه به مې د درده قلار نشى

مسافر د تورو خاورو که نزدی وی
 په خدا خدا به بیا هم کنار نشی
 که یو گز یا نیم په خاورو کښ فنا شی
 هیڅ دیدار به ئی د مور او د پلار نشی
 هر وزیر چه شی معزول له وزارتہ
 دوباره به هم نشین د شاه سوار نشی
 چه په قندو په ناباتو عادت واخلی
 اندرون به ئی چراتیس خوشگوار نشی
 که تکیه په حائے قلم ورکړی شا خیل ته
 هم خرمن به په قلم پاره پار نشی
 کا بلے واخلی دبیراو قلم به پریردی
 نازک تن به د کاغذ نقوش دار نشی
 چه کاغذ او خرمن دواړه ورته یو دی
 هیڅ مظلوم به عدل خواه په دلبار نشی
 پنبه زار درته چاپیر آتش بازی کړی
 لو غرن به ټول وطن په انکار نشی
 د غلام چه نا چیده ناساز ویئل دی
 معلو میگی چه په ستا اعتبار نشی

اے حُما د زہ مرہم د سترگو تورہ
 اندرون مے شہ کباب اے چشم نورہ
 پہ فراق مے خراقہ د زہ پردہ شوہ
 ہول لرمون مے شہ سستی اے بصرنورہ
 لیونی غوندے مے سر پہ صحرا کیخود
 د ققنس غوندے ایرہ شوم د خیل اورہ
 د بکری پہ شان مے ہراندام کبش اور دے
 شرارہ پہ پنہ دھجر کھری لہ شورہ
 چہ آواز د بیلتون واورم ہول ریگم
 رنہا ورخ شوہ پہ وحشت راباندے تورہ
 ولی خدائ مے نگہبان حافظ مطلق دے
 کنہری خلاص شہم د ظالم د پیرہ زورہ
 را رسیگہ پہ جلدی وقت د امداد دے
 اے حُما مرشد کامل شاہ سید پورہ
 غلام حُک لا نعم نکری دلبرتہ
 چہ گانہرہ ئے پرے سرمال کپہ پہ دستورہ

ڇوڪ به ما غونڊے طالب خستہ حيران وي
 چه ئے روڪ د خپل طلب نام و نشان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ٻي دل په دنيا پائي
 چه آگاه نه په خپل سود او نه په زيان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے په پروانده په لار سم ڪړے
 چه وتلي ئے د حق دواړه چشمان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ڪاھل چست وچالاکہ
 چه شنہ ڪانڀري د ڪوہ سار ترے په لرزان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ٻي دل په زړه محکم ڪہ
 چه لويدونڪے لکہ پاڻڀرہ د خزان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے مستان په هونس پيدا ڪہ
 چه مدام په غم خانہ ڪنڀن ئے مڪان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ڪانڀرہ په غگ راستون ڪہ
 چه مدام د شقاوت په لار روان وي
 لار موندے د هدايت په لوي ڪرم شي
 غم ئے نشته چه پرے فضل د منان وي
 ڪہ دا نور عالم په راز اسرار پوهيگی
 اکتفا د حُما هم په خپل عنوان وي

غلام وائی حُما دا تسلی بس دے
 چه غم خوارمے د سیدپورلوی پهلوان وی

جہاد

اے د جہاد شوقینہ شاہ ناراستی مکوہ
 حور وغلماں دے امیدوار دی پیشمانی مکوہ
 اے داسلام غمخورہ پورتہ کہ نعرہ د تکبیر
 د خدائ پہ لارے حان قربان کہ بے مانی مکوہ
 چه شرین روح د صبا درومی کام ناکام لہ تنہ
 نن ئے پہ خپلہ کہ رخصت بے فرمانی مکوہ
 جاہدو وگورہ قرآن کنس موتوا قبل الموت
 پہ دے فانی حیات قلیل جاویدانی مکوہ
 چه پہ درگاہ د لم یزل د فریحین شو نصیب
 خوانہ لہ دے نعمتہ لوی سرگردانی مکوہ
 پہ دے ممات ظاہری واخلہ حیات ابدی
 بل د اسلام ننگ وناموس دے ہزمانی مکوہ
 دا نصارہ او یهودیان دی قدیمی دشمنان
 پہ دشمنانو د اللہ مہربانی مکوہ
 ئے مسافر د لوی سفر نادانہ شوے غافلہ
 د گناہ بار لرے انبار شادہ مانی مکوہ

جہاد اکبر خلاف د نفس دے چہ رضا تے نشے
 پہ شرع درومہ ٲول کارونہ نفسانی مکوہ
 غلام احقر غواپی اکثر لقا د شاہ عالم
 شفیع ٲمونبر رسول اکرم دے حیرانی مکوہ
 د سیدپوری گلزارہ راوٲہ د توحید ٲلونہ
 ہار د سینے کٲہ ذکر فکر نقصانی مکوہ
 نقش اللہ کٲہ برابر د زٲہ پہ سر اندرون
 د خیال پہ جبہ کٲہ تکرار ٲفت لسانی مکوہ
 کہ نکتہ چین غزلے وائی د ٲٲنگو ملا
 لہ عمران شا نہ پہ بل چا نکتہ دانی مکوہ

***** بیان روان حال *****

اندرون مے غلغلے د اور جوٲیگی
 سرے لمیے د ککرے نہ مے تیریگی
 کہ سیمون جبھون دجلہ ورباندے سم کہ
 دا لا ٲہ رود نیل ہم نہ مٲیگی
 اندرون مے د تنور پہ شان شہ ٲرم
 نان بایان د کرامت بہ کنس روتیگی
 ہر اندام مے د سکروٲو ٲیری کنس دے
 بار ٲما تہ کری خبر ک پہ تودیگی

مناسب ولہ داهومرہ جفا نہ وہ
 چہ خہ کاندی ہفہ دہ لرہ خائیگی
 دا باقی عالم چہ گورم برقرار دے
 رنج و تاب پہ ما غریب باندے تیریگی
 د ققنس غوندے مے اور لہ خان نہ واغست
 ستا د حسن نغمگین سرود غنگیگی
 ہول وجود مے شب ایرہ وبار وچت کرہ
 خدای خبر دے چہ پہ کوم طرف غورزیگی
 کہ نظر د ویصالت کری وار ئے دا دے
 د تعجیل پہ خائے تعطیل نہ منظور بگی
 خدایا دا بخشش عظیم حُما نصیب کرے
 ہیخ شوکت د سلاص دے نہ کمیگی
 دا غلام د غلامی پہ خائے منظور کرہ
 ستا لہ پارہ د سید پور فریادی کیگی

*****ان النفس لا مارت بالسوء الا ما رحمہ ربی*****

غلیم مے نفس شیطان دے تکیاداردرب مغان یم
 وقت د امتحان دے پیرہ لاس راکرہ حیران یم
 نفس دے پہ اوہ قسمہ امارہ لواہ ملہم
 مطمئن راضی ہر ضیہ کامل خوان یم

بے لہ خدایہ ٲول تورے تیرے مقام اغیار دے

بند ٲہ بند د نفس امارہ کنس بندیوان یمہ

بے لہ پنج اسبابہ د ہجران سفر کیدے نشی

راہ رو بارگیر توخہ رفیق صلاح جویان یمہ

راہ رو مرشد بارگیر ہمت توخہ تقوا رفیق

ٲیر با ئے نوم د خدائے وصلہ دہ ٲہلوان یمہ

نفس امارہ چہ ٲہ بدئ سرہ فرمان کوی

مقام ئے شی اغیار ماسوا اللہ کنس سرگردان یمہ

نفس چہ ملامت ٲہ مخ د خدائے شی ٲہ ہر دم قدم

مقام ئے شی انوار سائل ٲہ در کنس د سبحان یمہ

نفس ملہمہ تہ چہ الہام وشي لہ خدایہ نہ

مقام ئے شی ابرار طالب درحم د رحمان یمہ

نفس مطمئنہ چہ آرام بیا مومی ٲہ یاد د خدائے

مقام ئے شی کمال غلام د شاہ کاملان یمہ

نفس راضیہ چہ ٲہ ہر حال راضی لہ خدایہ شی

مقام ئے د وصال زرے زرے لہ دے ہجران یمہ

نفس مرضیہ شی چہ اللہ لہ چا راضی شی

مقام ئے تجلا شی د افعالو خہ ناتوان یمہ

نفس کاملہ چہ شی کامل لہ غنی خدایہ نہ
 مقام ئے تجلا شی د صفاتو پہ ارمان یمہ
 خائے د تجلو زہرہ د سالک دے یے لہ ذاتہ نہ
 منع تجلا ئے ذاتیہ یے تاب وتوان یمہ
 تام ہشی سلوک خو تمامی د تجلو نشی
 ارحم الراحمین دلیل نسونکے پہ قرآن یمہ
 ہفہ قرب وبعد چہ مابین د مولا و عبد دے
 نہ لری ظاہر صورت لیدونکے د برہان یمہ
 خدائ لہ بعد وقرب ظاہری نہ مبرا گنہم
 ہم لہ شش جہتہ منزہ دے خوش بیان یمہ
 بعد مناسب تہ حجاب وائ سالکان د حق
 نہ چہ پہ ظاہر صورت لیدونکے فی العیان یمہ
 خیردتوحید غواہم پہ دلبارد سید پوری سخی
 آواز نقشبندی کرم پہ شاہی کوسہ روان یمہ
 پاتے مولائ استاذی شوہ حکیمی لہ ما
 ملا وم د گہنگو اوس غلام د شاہ عرفان یمہ

زمانہ پہ اسلام کفر سرہ گرخی
 فرق د تورو سپینو کلہ نابینا کا

کہ د اور جامے راواغوندے دلبرہ
 پہ نظر حُما جلوہ لکے دیبا کا
 ستا پہ عشق کبھی خوک بد راباندے وائی
 حُما گمان کرم چہ ہمہ حُما ثنا کا
 عاشقی ننگ و ناموس دی سرہ لرے
 پہ رویشانہ ورخ بہ خرنگہ خوک غلا کا
 ہمیشہ بہ پہ جہان کبھی وی سرخ رویہ
 چہ ثنا لکے بلبل د خپل آشنا کا
 اویہ سترگو لرہ لاپے اور د زہرہ شو
 خوک بہ خرنگہ ژوندون پہ دے مزاج کا
 دا حُما اوبنکے پیدا د زہرہ پہ نم شوع
 لکے اور چہ نہ کبابہ نم اخراج کا
 کہ خوک وائی اوبنیار کوم دے وایا دارے
 چہ بے خدایہ نورہ مینہ پہ چا نہ کا
 ہر چہ ستا کوسہ ماوا کا حائے برشی ترافلاکا
 لجان ایلہ ورتہ بادشاہ شی چہ ئے ستا د در گدا کا
 ترخے اوبنکے د عاشق آب و نمک دے
 خدائی دے نہ کا خوک بے آب و بے نمکا

***** په فراق د پيرصاحب *****

پاتې دا دنيا ده آخر پاتې د هر چا به شي
 ديدارد سيدپوري نگاردوبار كله خُما به شي
 تلونكې دا دنيا ده په منزل منزل رفتار كوي
 دا خواگه دوستان چه جدائې سره جدا به شي
 از برائې زوالجلال راوېنايه زيبا جمال
 بلبل حاجي كوياري برگلت گوها به شي
 مخ چه په نقاب كړه سيدپوري كشميري پيرخُما
 سترگې د حاجي كوياري سره ستا په چرا به شي
 بيا به دا حاجي كوياري ناز په كوم نازبين كوي
 لارښه قدردان سيدپوري كله بيا را به شي
 بيا به استقبال ته د كويار حاجي د چا درومي
 پير سيدپوري چه شه رخصت كله نما به شي
 پاتې مريدان شو يتيمان خاوره په سر ليوني
 په غم سوء سينه حاجي صاحب آخر فنا به شي
 بيا په كنډو د گابره نور د دين جلوه نشي
 كور د كوياري حاجي په نور كله رنډا به شي
 خدايه دا رنگين بيعت خُما د پير رنگين لره
 رنگساز د دين يحيي حاجي ثاني اسرارملا به شي

دا وطن د عشق په عشق رنگین دے خدائ د رنگ لری
 قربان له عاشقانو ستا غلام گړنگ ملا به شی

له خناسه بد خواصه امان غواړم
 هم د نفس د سرکشی نه امان غواړم
 دا پناه او دا امان مې په مولا دے
 د زواله د ایمان نه امان غواړم
 دا مقصود او دا بهبود دا مې غرض دے
 په ارمان ارمان کښې څه د جهان لارم
 پس له مرگه به مرقوم سجل څما شی
 په ارمان ارمان کښې څه د جهان لارم
 چه جناب سیدپوری په سفر تل دے
 څه به نوره څه وفا د دوران غواړم
 گل بلبل واړه فنا شو باغ خالی دے
 څه لا ناست یم د بلبلو دوران غواړم
 د سید پور شراب خانې ته یم راغلی
 لبالب یاقوتو جام د ارغوان غواړم
 حال احوال مې خاص په حول د خدائ سپارل دی
 د زمري د مفسدانو امان غواړم

د غلام قلم د عشق مدار د اوبنکو
ستا دمخ په کاغذ حرف د عرفان غواړم

عجیبه نقاش کړی نقش ستا د جبین
چه پکښ دے خوند دقند او د گبین
عجیبه دای دے خال په زنه کیخود
د کوهی آب زمزم غوندے شرین
عجیبه دای دے سترگے تورے کړے
چه په یو نظر مدهوش کړے ملک د چین
عجیبه مادر په مهدکښ ئے ساتلے
چه دے هر اندام دگل غوندے نازبین
عجیبه استاد تعلیم دے درته کړے
چه کړے هر الفاظ په خله کښ شکرین
عجیبه درزی لباس درله جوړکړدے
سره لمن د شین فلک غوندے خمین
عجیبه عاشق په تادے عاشق شوه
چه نه صبرشی لقا نه هم نشین
عجیبه ناز کرشمه کړے په غریب
چه یه هوش شی دیوانه گوئ غمگین

عجيبه د راز اسرار خبره کاندې
 سيد پوري کشمیری پير وه درازبين
 نه به بيا لکه د سروے باغ ته راشي
 نه به بياتقسيم انوار کړي فا کيښ
 نه به بيا باران د فيض په شبو راشي
 نه به بيا خړوب شي زړونه يا بسين
 نه به بيا گل گون رخسار د ده خکاره شي
 نه به بيا په ديدن سير شي ناظرين
 نه به بيا د ناغه دارو سترگو ديد شي
 نه به بيا له نازه پټ کړي نرگسين
 نه به بيا د سترگو رپ کښ نفس رام شي
 نه به بيا مژگان د ده شي لشکرين
 نه به بيا نوراني شنه و شنه پيدا شي
 نه به بيا ابرو د ده شي قوسين
 نه به بيا فلک آثار د ده جبين شي
 نه به بيا دنور قطره شي عرقين
 نه به بيا مشک وکافور شي لاندے باندے
 نه به بيا لينده موئ شي دو رنگين

- نه به بيا عطریشان گيره د ده شی
- نه به بيا سنبل سیاه شی اېلقین
- نه به بيا کافوری وتری دستار
- نه به بيا حرکت د سر کړی نازنین
- نه به بيا په سرکه تاج نورانی رنگی
- نه به بيا په تخت د عدل شی نشین
- نه به بيا رحمتی واغوندی قمیص
- نه به بيا خادر په سر کړی عطرین
- نه به بيا غنچه صفت سره ویل واخلي
- نه به بيا لعل رنگ په خپو کاندی نعلین
- نه به بيا کرامتی عصا په لاس کړی
- نه به بيا په رفتار واخلي قدمین
- نه به بيا د آلائی په لور روان شی
- نه به بيا که استقبال مستقبلین
- نه به بيا د کویار کله مشرف شی
- نه به بيا حاجی صاحب شی فرحین
- نه به بيا قطب حاجی میزبانی وکړی
- نه به بيا صاحب مهمان شی ملوین

نہ بہ بیا پاشتو ملا ترینہ زار زار شی

نہ بہ زره شی پریشان پہ چا تسکین

نورانی د زمانے پاشتو ملایا

حال احوال د پیر صاحب کپہ کل مبین

نہ بہ بیا یحیی بادشاہ ترینہ قربان شی

نہ بہ بیا شی پہ خدمت کنن خادمین

نہ بہ بیا شی دیحیی بادشاہ چشمانے

پہ دیدار د پیر صاحب مبر دین

نہ بہ بیا محمد ثانی گفتاری راشی

پہ گلزار د پیر صاحب بہ شی گل چین

نہ بہ بیا اسرار ملا پہ اسرار گوری

فیضانہ د پیر فیضان پہ رنگ رنگین

نہ بہ بیا پول مریدان آلائ وال راشی

توجہ د پیر صاحب تہ آدیین

نہ بہ بیا گرنک ملا شی خبر دار

نہ بہ بیا د دہ پہ لور شی زاهبین

نہ بہ بیا گرنک ملا کشمیر تہ لارشی

نہ بہ بیا شی پہ سید پور کنن باکئین

نه به بيا غلام غريب خوشحالي وکړي
 نه د خدائ کړي پس له دے نه ضاحکين
 ستا د غم اوښکے د تل حُما په مخ وي
 د شبنم غوندے پرتے وي . دائمين
 خدايه دا ساده روش حُما د پير
 قاف تر قاف ئے بوئ خورکړے عنبرين
 لوي دولت دے په ظاهر نه معلوميگي
 بوئ دگل غوندے گل پانړه کښ دفين
 نوراني مشال دنور درون بليگي
 چه په فضل د چا زړه شي زاكرين
 غلام وائ سيد پوري نسبت کمال دے
 شته په هر طرف د عشق کاملين

***** د پير صاحب غم *****

دافلک ملک گريان کوی من انتقال حضرتي
 زخمی زمين سوزان کوی من انتقال حضرتي
 ياکاشکے ياليتني برداشت د دے غم گران دے
 ندا چه ناديان کوی من انتقال حضرتي
 غلبت علينا کدرتي و ردت علينا غفلتي
 خبر چه مخبران کوی من انتقال حضرتي

زلزال په زمين پريوت اسمان په ماتم کيوت
 افسوز چه سالکان کوی من انتقال حضرتی
 کسرت جناح نجا حنا فسدت تفا حقه راحنا
 گفته گو چه مريدان کوی من انتقال حضرتی
 جالت علينا هجرکم طالت علينا فکر کم
 فغان چه یتیمان کوی من انتقال حضرتی
 درون حُما غوسیگی بیرون حُما روتیگی
 فریاد چه طالبان کوی من انتقال حضرتی
 سوزان کړی ناسوتیان پسے گریان کړی لاهوتیان پسے
 اختیار چه لامکان کوی من انتقال حضرتی
 حیرت ملکوتیان کوی حسرت جبروتیان کوی
 ایراد چه رب منان کوی من انتقال حضرتی
 یا الا هنا یا ربنا یا حی یا قیومنا
 فریاد درته جهان کوی من انتقال حضرتی
 حی بادشاه که حیات دے لیکن ستا په غم ممات دے
 په نغمو نغمو چه فغان کوی من انتقال حضرتی
 د حاجی صاحب ژوندون ستا په غم شولو زبون
 خوناب د ده چشمان کوی من انتقال حضرتی

پیر طریقت بود او شاه ویلایت بود وو
 جولان چه دا دوران کوی من انتقال حضرتی
 استاد چه د گیروال وه مستفید ستا په اقبال وه
 شب و روز مدام ارمان کوی من انتقال حضرتی
 دگرنگ ملا یے نوادے چه لقا پیره جدا دے
 رنگین حُکے بیان کوی من انتقال حضرتی

ستا په لور گل شوع سترگے د گلاب دی
 سرے ناغے په کبں لختی پک د خوناب دی
 ستا په لور حُما د سترگو دواړه کسی
 پسدونکے لکه سترگے د حباب دی
 ستا د مخ په تصور جیگر حُما
 سیخ د خیال په سور انگار ایخے کباب دی
 خدائ چه اور د عاشقی کری په چا گرم
 له فردوس ورته لذیذ هر داغ و تاب دی
 عاشقی خرنک بلا ده نه پوهیگم
 کوم حکمت په کبں د پاک رب الارباب دی
 هر عاشق به د پتنک غوندي جلیا وو
 ولے پروت ستا د رخسار په اور نقاب دی

غلام وائ کي نقاب له مخه واخلی
کوم عاشق سځه د شاه د دیدن تاب دی

چه تمیز د یی تمیز درسځه نشته
معلوماتی حېت د یار درسځه نشته
تا چه خر ټټو په یو اخور لږی کړه
رسال دار ئی خو شاه سوار درسځه نشته
په لباس د دشمن دوست درسځه پزۍ شه
التفات په حق د یار درسځه نشته
گل بلبل باغ و باغوان حُما ستي شو
یی پروا ئی آب ونار درسځه نشته
ته ما درون زخمی کوۍ ظاهر مالش کړۍ
هیڅ حُما د دوستی کار درسځه نشته
اے غلامه ستا په دۍ انصاف حیران یم
جدائی دیار اغیار درسځه نشته

***** رفتار عشق *****

چه د عشق په لار روان شی عاشقان
کرامت د عاشقی شی په عیان

په منزل ورسره سیر کولې نشی
 په یو دوه قدم بیدم شی ناسوتیان
 دا ناسوت د عاشقانو یو رفتار دے
 لکه برق غوندې شی تیر له دے جهان
 بل قدم ږدی په عالم دملکوت
 چه په شوق د عاشقې شی خرامان
 چه په خیال کړی تصور ستا جمال
 یه اختیاره ستا په لورشی راه روان
 درئم قدم د جبروت په بام بلند ږدی
 چه په خیال کړی بادامی سیاه چشمان
 د دلبر په نیک نظر چه نیک محظرشی
 هغه خلق وی مکرم بلند بختان
 څلورم قدم د عرش په زرین فرش ږدی
 چه منظور شی په حضور د خپل جانان
 دا طاقت د کرامت د عاشقې دے
 په قوت د صداقت دے پهلوان
 په جنون د عاشقې چه شی مجنون
 درمانده شی د علاج ئه حکیمان

دار مدار ئي د امکان په علم نشي
عاشقان وي حواله په لامکان

دا غلامه سيد پوري چه غلامی کړی
په غرض به ئے پوهیگی عاقلان

***** په فراق د پير صاحب *****

ستا د دیدار یم ارمانی خُما دلدار سید پوری
چشمان کړه پورته نورانی خُما دلدار سید پوری
بیرون خُما دے غوغائی درون خُما دے سودائی
په فراق ستا یم لرزانی خُما دلدار سید پوری
قلم قلم جیگر خُما الم الم صدر خُما
اهم اهم دے هجرانی خُما دلدار سید پوری
په رنگ رنگین وے د مولا په غم غمگین وے دهرچا
سر مے له تادے قربانی خُما دلدار سید پوری
روان سوی غریبان شو روان سوی یتیمان شو
ورکړه مدار په دروانی خُما دلدار سید پوری
ریئس اولیا هین آپ انیس اتقیا هین آپ
عاشق درگاه یزدانی خُما دلدار سید پوری
عافت الله بالتوحید حسدت الله بالتحمید
ذکرالله سبحانی خُما دلدار سید پوری

روان کړه بيا د فيض سيلاب گلاب دزړنو که سیراب
 روان کړه حال نزولانی خُما دلدار سید پوری
 جماد اول اوم تاریخ د چهار شنبه وه دا تاریخ
 چربانگ شوه ته جان فدانی خُما دلدار سید پوری
 الله الله د وه رازگار مدام کړه تا ذکر اذکار
 الله الله خاتمانی خُما دلدار سید پوری
 افسوز دوبار بشی پیدا شرین بشر په دے دنیا
 رحمت د فضل رحمانی خُما دلدار سید پوری
 که نورددین شی را طالع جهان به ټول شی پرے لامع
 وائی غلام ربانی خُما غم خوار سید پوری

چه نظر کړی په گوشه صنم د غم غم
 خُکه زیات شه په خُما د سترگو نم نم
 دا ککړے روزے دے قوس دی یا قزح دی
 یاد تورے هیرانے شَم په قلم لم
 دا حیات مے د ممات بهترین دے
 د رقیب سره چه کړی مجلس په چم چم
 مستعنی او کبر جن همیشه نه وی
 په عالم کښ د کرم خه په گوته گرم گرم

گفتگو د راز اسرار جستجو نه، کړی
 په تفتیشه دے حلال کړم په ستم تم
 ترنده لکه آهو د صحرا مست ئے
 لاندے کولے د څوک نشی په قدم دم
 فریادی د سید پوری روئے بار په در ئم
 ته مے ولے زغلوے کوڅه په چم چم
 که شپړے او که پریردے غم خوار مے خدائ دے
 رقیب تل کړی لکه سیے راپسے هم هم
 خاص سردار د اولیاو پیر ځما دے
 په قرآن په شریعت کړی رفتار تم تم
 دبدبه د سلطنت جشن شاهي دے
 ځکه لاس په خوله ایردم وایم کم کم
 داننده تل د نادان په جال پوهیگی
 غلام ځکه کړه نادان ابیات رقم قم

خوند که اسلام له مسلمان سره
 د رب کلام له تر جمانه سراہ
 کار د اسلام دے په دستور د رسول
 ډیر اہتمام له مسلما نه سره

عطا د حق دے ہدایت د رسول
 سنت نظام لہ مسلمانہ سرہ
 جسمانیات دے عنایت د حبیب
 رحمت تمام لہ مسلمانہ سرہ
 طاعت د رب دے ایطاعت د نبی
 پہ ہر کلام لہ مسلمانہ سرہ
 در رسول اللہ عشق د خدائے عشق دے
 حضور دوام لہ مسلمانہ سرہ
 چہ ایردت شی محبت د رسول
 لوئ دے اکرام لہ مسلمانہ سرہ
 زہرہ د حضور جبل نور غلامہ
 فکر قیام لہ مسلمانہ سرہ

قلب مسلم *****

زہرہ د مسلم جبل نور دے گویا
 د فکر لاس پہ دعا نور دے گویا
 حاجی گوہر غوندے نعرہ بہ وہی
 سکر باطن نزول د نور دے گویا
 جذب باطن قرب باطن د حاجی
 وصل د نور وفور دنور دے گویا

په عكسى نور شى رسائ د اصل
 عالي همت عروج د نور دے گویا
 په عرفات به د سینے کړے زاری
 مظهر د نور د جیگرنور دے گویا
 په شش جهت چه ملکوت شى غالب
 غلامی څه نور علی نور دے گویا

مسافر حجاز

حاجی گوهر ته انتظار لرم
 د ملاقات سترگې په لار لرم
 د مدینے اثر بصر کنې لری
 د خپو غبار ئے نور ابصار لرم
 چه د پنجرے څخه ولاړ جړیگی
 دغه جړا د زړه قرار لرم
 چه په دیدار شه د مزار مشرف
 دغه دولت دے بخت بیدار لرم
 چه نغمگین شه په صلواتو سلام
 دغه رباب د عشق په تار لرم
 چه سفارش کړے په غفران د غلام
 د ایجابت امید غفار لرم

روحي ملاقات

حاجي گوهر وايه رښتيا تر اوسه چا څخه وے
 ته چه په شونډو کښ مسکيځي خپل آشنا څخه وے
 گرمي خپله مسافر به د حجاز وي چرته
 شايد چه لاس په نام ولاړ به مصطفى څخه وے
 حيران په دا چه له يو بل به رخصتيځي څه رنگ
 په تن جدا بيل ئي په زړه خو دلربا څخه وي
 پيرے سختي دي چه تيريځي په سختن د عشق
 افسوز په دا چه زړه آشنا له نا آشنا څخه وي
 روضه زيارت د ناسوتي زيارت څه توان نه لرم
 روحي زيارت به په قيامت له مجتبي څخه وي
 که مشرف په استقبال شوم د حاجيانو شکر
 شاکر په شکر هر غلام به خپل آقا څخه وي

مبارکي د حج

قبول دے حج له منا سک سره وي
 هر يو قدم دے تبارک سره وي
 هر يو کلام دے باسلام وي حاجي
 قصور د عفوہ مناسک سره وي

ھرہ دعا ئے ھرہ ندا ئے قبولہ
 رحمی نزول دے د لایک سرہ وی
 جُمونر پہ حق کنس دعا گو شہ حاجی
 ہمت تمام دے نیت چابک سرہ وی
 عافیت غوارہ مغفرت فراغت
 حساب یسیر دے د تارک سرہ وی
 حاجی گوھر سلام تمام دے پہ تا
 معاف غلام دے حال نازک سرہ وی
 غم پہ وصل سرہ زیاتیگی د عشق
 آرامیدن کلہ هامک سرہ وی
 خدائ رحمت دے پہ گوھر د سخا
 علی ہمت کلہ ماسک سرہ وی

***** استقبال روحی *****

لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
 رود نیل باندے روانہ جہازی
 بحروبر تہ دے سودا دہ کہ دلبر تہ
 د ہمت پہ سفینہ سورہ غازی
 چہ فنا شی پہ سودا د عاشقی کنس
 فقط پاتے شی لہ سوزہ نیازی

چہ لہ دے منزلہ مخکبں قدم واخلی
 فنا تامہ شی د سر پہ جان بازی
 بل ہنر پہ دنیا گران نشہ لہ عشقہ
 وصل فصل شنہ لا مدہ آتش بازی
 گرم زہرہ د عاشقی گرم تنور دے
 پہ تنور کبں بہ خہ رنگ وی جان سازی
 سلطانی پہ غلامی باندے بدل شی
 زیرے رنگ ئے پہ یاطن کپری غمازی

***** حقیقت کعبہ *****

قدم پہ پرواندے اغستے نہ شہ
 تنہا کعبے تہ ودریدے نہ شہ
 لکہ حیران نہ دھغے نہ د دے
 پہ یو طرف پاتے کیدے نہ شہ
 کہ پہ جلوہ نور د سیدپور شی درون
 طرف معلوم دے صبریدے نہ شہ
 الغرض دا چہ لہ کعبے شومہ خلاص
 نور د توحید دے دوه کیدے نہ شہ
 مغرورہ شیخ دے د کعبے پہ قیام
 خہ لہ قیومہ رغیدے نہ شہ

واسطے تولے اشارے دی د ذات
د ایشارو غلام کیدے نہ شمع

***** حجر اسود *****

حجر اسود تہ خہ انور وائم
د گناہ گارو د زہ سر وائم
تور حجابونہ د گناہ شی بیرتہ
د ہر حاجی پہ درگذر وائم
حقیقت نور شہ پہ صورت د حجر
امرے معنی تہ بہ حجر وائم
جمالیت شہ پہ صورت د گتہ
بوسہ تعظیم د خپل اکبر وائم
پیرے شعیرے دی د تعظیم صورتی
ہرے شعیرے تہ خہ مظهر وائم
غلام ظاہر کین دے مظهر د ظاہر
مولا باطن ظاہر اثر وائم

توحید باب تفعیل

هغه ذات چه نه تغیر شی به تبدیل
 په تعلیل د معلل نشی علیل
 یو خو یوډے څه حاجت د یو کولو
 څه معنی ده د لفظی توحید ویئلو
 له عارف نه تپوس وکړه ملا پریږده
 لا یعنی لفظی جگړے د هوا پریږده
 یو کول د ایرادے خپل چه واحد
 هر صفت کښ هر قوت کښ ذات واحد
 دا مصدر به په معنی شی د فاعل
 یو گنډل د ذات واحد دے په فاعل
 د امکان وجود پرده د ذات اقدس دے
 غلامی ئے کرشمه د ذات اقدس دے

نور دل

زړه یو مشرق دے د مشرق نه خیجی نور د ایمان
 تن یو مغرب دے په مغرب پریوزی نور د ایمان
 دغه اثر دے چه ظاهر دے د بدن په اطراف
 عمل گواه دے چه گویا دے په دعوت د ایمان

هر يو عمل چه با خلل شى د هوا په غرض
خوشه سودا ده چه پيدا نشى جوهر دایمان

رواجى علم

خالى په درس و تدريس ملا رها به نشى
په رواجى علمونو خلاص له بلا به نشى
د معرفت په غرض لوله كتاب او سنت
په فلسفى درسونو خلاص له مولا به نشى
د خدائ رضا دپاره كوه طاعت ايطاعت
په ايطاعت د هوا خلاص له لظى به نشى
د بندگى په غرض ژوندون دے ستا غلامه
د دنياگى په غرض خلاص له هوا به نشى
د قبوليت دارومدار دے د اخلاص په كردار
د آخرت عيشونه يے له رضا به نشى

عوارض د عشق

مخ دے انور دے چه بليگى درون
زړه خو مجمر دے چه تودىگى درون
د اور مقام د زړه په بام لرم
د غم لشكر دے چه تودىگى درون

زړه مے انگار دے پنبه زار د دنيا
 پړق د توحيد چه لمبه کيځي درون
 فکر د يار د بجلي تار لرمه
 حضور بهن دے دبابيځي درون
 زړه پریشان لکه بيرل په لرزان
 وصل د يار دے چه گر ميځي درون
 عشق کشش د جانبينو لري
 د عشق غلام چه مولا کيځي درون

***** مذاق احساس ذات اقدس *****

خه د احساس زائقه لس لرمه
 د يار ديدار ته چه هوس لرمه
 پنج لطائف له امره پنج احساسه
 خلقي ظاهر خواص خمس لرمه
 سمع بصر شميم د جيه لذت
 گو ته د لاس ادراک د مس لرمه
 په هر مظهر کښ د قدرت قوت خه
 دليل واثق د ذات اقدس لرمه
 قلبي سري روحي خفي اخفا
 مذاقي نور په تجسس لرمه

لہ خدمت گارہ معلومیگی آقا

رسیدہ خیال د غلام بس لرمہ

وصل بذریعہ پردہ امکان

بے رنگہ یار رنگ تے اغیار خخہ دے

کرشمہ ناز تے خریدار خخہ دے

خہ لہ اغیارہ خپل دلدار پیڑنم

تمام دیدار نظر آبدار خخہ دے

زہرہ د حضور لکہ جرس پہ غوغا

گویا جرس شور ے رفتار خخہ دے

د فکر تار د زہرہ بلفان پرقوی

نور د بجلی تاؤ تے لہ تار خخہ دے

لین د کثرت جنکشن وحدت دے حُما

چال د انجن زور تے انگار خخہ دے

شان د کثرت کبں دے وحدت غلامہ

عبرت انگیز فکر بیدار خخہ دے

کثرت نظارہ وحدت

جمال د یار دے د اغیار نظارہ

مخ د اغیار دے د دلدار نظارہ

ڇوڪ لہ اغيارہ نہ خپل يار تہ رسی
 ڇوڪ ڪڙي لہ يارہ د اغيار نظارہ
 ڇنہ د اور احساس گرمی نکوی
 ڇوڪ لہ گرمی نہ ڪڙي د اور نظارہ
 ڪلہ اول شی لہ آخر نہ معلوم
 ڪلہ آخر شی د اول نظارہ
 ڪلہ عاشق شی لہ معشوقہ غوغا
 ڪلہ معشوق شی د عاشق نظارہ
 اڪثر غلام وی د مولا نمونہ
 تل خو مولا وی د غلام نظارہ

***** فصل دوام عبادت *****

نظر معنی کڻڻ پہ وحدت لرمہ
 نظر صورت کڻڻ پہ صورت لرمہ
 نگاه د فکر جلوہ گاہ تہ گوری
 ڇہ باک نگر کہ پہ صورت لرمہ
 کہ غلامی ڪرم د روئہ بار ڇہ گناه
 حضور تمام ڇہ پہ وصلت لرمہ
 ستا لہ جمالہ بہ ڇہ کم شی وایہ
 ڇہ ڇہ آرزو د دیدارت لرمہ

گدا نواز نہ ئے بل خوک دے حُما

کند و کچکول د گدایت لرم

غلام د لا الہ الا اللہ

د محمد پہ رسالت لرم

***** دعوت کہ رخصت *****

دا حُما بدن دعا دے کہ دعا

کہ ندا دے کہ صدا دے د بلی

تقاضا تہ د اسماءؑو چہ نظر کرم

یو غوغا دے د توحید پہ مدعا

یا عکسی صورت پزیر د اسم ذات دے

چہ دلیل دے پہ توحید د مسما

لام نافی قد د انسان دے پہ معنی کبن

جوہر الف د الا اللہ پہ ابتدا

لا مے قد د ہر انسان رمز نافی دے

ماورا ئے لہ معنی شو کل فنا

دا حیات د غلامی اثبات د ذات دے

اہل اللہ وی لہ ا للہ سرہ بقا

د امکان یو نظارہ وه د صفات
نگارہ د نظارے د ادراکات

سفلوی علوی تمام خلق عالم

ایشاره ده علامه ده د دعوات

هر قوت د ایرادت پورے موقوف دے

ایرادت قوت ذاتی دے د لوی ذات

مکان عکس دے صفت په حضور کښ

صفت خود علاقۍ عکس دے د ذات

د هر اسم علاقہ تر اسم ذات ده

نظر بویہ د توحید په باصرات

دا خلق عالم چه گورم اسم ذات دے

اسم ذات دے په دعوت سره د ذات

فقط پاتے د الله الله فکران

یے تکراره یے اقراره هر ساعات

د دیدار غلامه تام هله دیدار شی

چه عبرت شی د توحید همه زرات

***** لازم امکان *****

چه اول وم په فنا سره فنا

خه ئے باک دے که دوبار شومہ فنا

یے اختیارہ پہ اول ہم پہ آخر یم
 مالک نہ یم د فنا او د بقا
 کہ بقا دے خو بقا د پاک اللہ دہ
 عاریت دے د تمام امکان بقا
 مکانی منزل بہ تام پہ گام د مرگ شی
 لہ غلامہ دے رضا شی خیل مولا

مقام پہ زہرہ کنیں د حضرت لرمہ
 وصل پہ گام د محبت لرمہ
 شرط د ایمان دے اطاعت د رسول
 حہ اطاعت د محبت لرمہ
 زاہد جنت غواہی آرام د پارہ
 حہ تاؤ تاب د محبت لرمہ
 حُما جنت دے محبت د حبیب
 دوام آرام د محبت لرمہ
 ختم نبیان ختم ایمان دے حُما
 کمال ایمان د محبت لرمہ
 حہ ہدایت سقا رسالت گنہ
 رحم مولا د محبت لرمہ

ستا التجا ده بندگی د غلام
منظور نیاز د محبت لرم

***** مثنوی *****

د آفتاب گرمی له کومه دے نما کړه
د ماه تاب رنډا له کومه دے گویا کړه
له جلاله جلوه گردے آفتاب
له جماله جلوه گردے ماه تاب
له آفتابه هنگامه د ورځ شوه جوړه
له مهتابه هم د شپه هنگامه جوړه
چه جمال شی له اغیاره په حجاب
گویا راشی په ماه تاب باندے سحاب
چه برقع شی د جلال په مخ جمال
تیز رفتار د عاشقی شی پرد بال
دا جلال جمال دوه پر د عاشقی دی
وصول شوی په مذهب د دلبری دی
د سالک سلوک په دے مشرب کیدے شی
د عارف منزل په دے مطلب موندے شی
غلامی د غلامانو دا رونق دے
آموخته له عارفانو دا سبق دے

گرم شوے دے درون بیرون حُما
 نرم شوے دے د خیال مجنون حُما
 دا گرمی به همسری شی د نرمی
 گه وږ شوے دے درون بیرون حُما
 په هوس کښ د خواهش حملے شوے تیزه
 په لرزان شه پریشان وجود حُما
 له قدرته رهائ غواړه غلامه
 غلبه شه اندرون جنون حُما

عجب لذت که د یارئ غمونه د جدائ دردونه
 عجب سرور لری منزل د نور لری
 لذت حضور لری خیال د عنبور لری
 ډیر ضرورت د روئے باری فکرونه د جدائ دردونه
 یوسف مظهر د عشق شه جلوه گرد عشق
 یعقوب هنر د عشق مقام خبر د عشق
 په زلیخا د خون خواری زخمونه د جدائ دردونه
 د یار په غم کښ لذت په ډیر ماتم کښ فرحت
 د سترگو نم کښ غزت په دردو غم کښ زینت

لکه شوگیر د دلدارئ خوبونه د جدائ دردونه
 ناقرارئ کښ قرار په بیمارئ کښ وقار
 خبردارئ ته نظر جلوه دارئ ته بیدار
 منظور نظر د غلامئ کسبونه د جدائ دردونه

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 خوه گئی وایه خوه گئی وایه شکرے دایمان حُما
 معروف په معرفت سره روعف په عنایت سره
 بیا وایه بیا وایه خبرے د رحمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 یکتا په هر صفت کښ دے توانا په هر قوت کښ دے
 کافی گنډه کافی گنډه لشکرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 واحد په صمدیت کښ دے حامد په حمدیت کښ دے
 غوغا لره غوغا لره سندرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 مختار په ایرادت کښ دے غفار په آخرت کښ دے
 تازه لره تازه لره احکرے د نیران حُما

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 رسول تہ چہ راغلے دے رشتیا دے ما منلے دے
 برپا لرہ برپا لرہ وزرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 غلام وائی زاری سرہ مولا رحم داری سرہ
 گویا لرہ گویا لرہ دفترے د بیان حُما

***** التجا کمال نور عشق *****

زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تورو زلفو ستا خامار حُما پہ غارہ دے
 خوری مے د زہکی پہ سر پیدا بہ غم خوری نشی
 تاک د خیال دارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 زخم د گرمئ شوہ کرشمہ د دلبرئ حُما
 یخ یخ بہ ستا دیدار لکہ مرہم د کافوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تصور حُما زینار دیدار د یار دے
 خبر بہ پہ ہنر حُما روئ بار سید پوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 مذهب د دلبرئ حُما مشرب دے د یارئ حُما

تقليد د ماورا به مے محشر کنبی مخ توری نشی

تاک د خیالدارئ حُما په سر که انگوری نشی

والی د مرحمت حُما مولا د مغفرت حُما

د غلام په غفران سره منظوره مغفوری نشی

تاک د خیالدارئ حُما په سر که انگوری نشی

لویه د حیرت

چه تورما بنام شی د صبا تدبیر کومه غم غلطه ومه

چه روڼر صبا شی د ما بنام تدبیر کومه حُان خوشحالومه

پریشانی ده دنیا د حُان خواری ده دنیا

د خیال بازی ده دنیا د رنگ سازی ده دنیا

حُه په حیرت کنبی د نیسته چرا کومه غم غلطه ومه

حیرت انگیز کارونه غفلت آمیز حالونه

د زندگئ چالونه د بندگئ زیانونه

د خیر په طمع شرین ژوند خرابومه حُان خوشحالومه

ژوندون لنډیگی حُما امید زیاتیگی حُما

عمر کمیگی حُما حرص پیدا کیگی حُما

عبس کارونه د ماشوم غوندے کومه حُان خوشحالومه

د حُمایی په غوغا د هوایی په غوغا

د وفائی پہ نوا د جفائی پہ ژہا
 عکسی ژوندون د خاک شیشہ کبں خلیدمہ خان خوشحالومہ
 چہ خان تہ وائے غلام د خپل مولا کپہ سلام
 د بندگی پہ نظام پورہ کپہ خپل انتظام
 بس نوکری کبں د توحید نوکر د یمہ خان خوشحالومہ
 چہ تور ماہنام شی د صبا تدبیر کومہ غم غلطہ ومہ
 چہ رونہ صبا شی د ماہنام تدبیر کومہ خان خوشحالومہ

دیدار د خپل نگار مے د اغیار پہ مخ لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سرہ مے تار د زپہ تپلے دے
 ستا د زلفو تار لکہ حُما د زپہ آزار دے
 تریاق مے د عراق دے دے عراق وصل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سرہ مے تار د زپہ تپلے دے
 زخم د کثرت حُما آہم بہ شی وحدت حُما
 وحدت شہود مے د بھبود منزل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سرہ مے تار د زپہ تپلے دے
 راہ رہبر سید پور من راہ روئ دستور من
 زنگ د گپنگوال ئے د وحدت رنگ تو گیدلے دے
 ستا د زلفو تار سرہ مے تار د زپہ تپلے دے

نشتہ نشتہ ہے لقا آرام حُما
 کہ باور کھرے آشنا دا کلام حُما
 کہ آرام دے کہ خرام دے خو پہ تا دے
 گھنری نشی ہے لقا آرام حُما
 منت یار یم پہ دا باد صبا تہ
 چہ رسید کھرے تر آشنا پیام حُما
 کہ قوام دے کہ دوام دے خو لقا دے
 نشتہ نشتہ ہے لہ تا دوام حُما
 ہے لقا شہد و شکر زھر قاتل دی
 ستا پہ غم شہد و شکر دے کام حُما
 خہ بہ ستا پہ دردوغم لہ غم ہے غم شہم
 کہ منظور شی درتہ دا ناکام حُما
 چہ د ستا رضا موندے شی واہہ خیر دے
 کہ پرے درومی مال و سر تمام حُما
 ستا پہ مخ چہ پیچ و تاب د زلفو تار شی
 خود بندی شی مرغ جان پہ دام حُما
 سید پوری مولا د خواست پہ محشر کاندی
 لہ مولا چہ کھرہ رھا غلام حُما

***** نغمہ د توحید *****

زہ د توحید انگار لرم کہ پرے تودیکے راخہ
 زہ نورانی شرر لرم کہ پرے تودیکے راخہ
 ستا د نارت نہ حُما نور بہ کمالیت نہ کوی
 زہ جلالی انوار لرم کہ پرے تودیکے راخہ
 کمالیت مے دے شامل لہ ہر صفتہ سرہ
 زہ کمالی طاقت لرم کہ کامل کیگے راخہ
 حُما جمال دے لازوال قدیم لہ ذاتہ سرہ
 زہ جمالی زینت لرم کہ عاشق کیگے راخہ
 پہ لوئے دعوت دجلالت جمالت غواہم لہ تا
 زہ د حیرت نعمت لرم کہ حیرانیکے راخہ
 غلامہ خدائے د د مولا پہ غلامی کہ منظور
 زہ مولائی قوت لرم کہ غلام کیگے راخہ
 ***** راخہ راخہ *****

راخہ راخہ یارہ راخہ راخہ لہ نازہ سرہ
 نازبینہ نازبینہ ناز راوہہ لہ رازہ سرہ
 مرحبا مرحبا اہلا و سہلا راغلے پہ سیر
 تہ روانہ خیرآمانہ قدم لہ نازہ سرہ

ستا ددین په انتظار دپوره چشمان دی نگران

رنگ یې ګونه تن یې چونه رفتار له نازه سره

دغلامی گرمی چه گرمه شی مولا شی رضا

نغمه د سوز د بندګی خای له سازه سره

اموز د راز

آفرین د عاشقانو په همت بیا

آفرین شه د خوبانو په زینت بیا

آفرین شه د عاشق په تب و تاب

آفرین شه د ترکانو په منت بیا

په جنون د عاشقی د صبرحمت وی

آفرین شه د لیلی په لیاقت بیا

شابه شابه د عاشق په اطاعت

آفرین شه د هادی په هدایت بیا

آفرین د عاشقی په مریدانو

آفرین شه د مرید په ارادت بیا

آفرین د استاد په دلبری وی

آفرین شه د شاګرد په علمیت بیا

آفرين شه د عاشق په سوز و ساز
 آفرين شه د خويانو په رغبت بيا
 کبر ناز د دلبرانو ابتلا ده
 آفرين د عاشقانو په کلفت بيا
 شکر شکر د مولا په لوی دولت
 آفرين د غريبانو شکريت بيا
 آفرين د غلام په غلامی وی
 هزار حمد د مولا په عنایت بيا

***** نور د معرفت *****

رحيمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
 رحيمه خدایا د رحمت په حرمت ماکه رها
 ستاريت لرے ته جباريت لرے ته
 کریمه خدایا د کرم په قوت راکه سخا
 حیات عزت لرے ته علم قدرت لرے ته
 قدیره خدایا د قدرت په قوت راکه هدی
 سمع بصر لرے ته په غیب نظر لرے ته
 خبیره خدایا د خبر په حکمت راکه لقا
 ازلی شان لرے ته ابدی توان لرے ته
 قدیمه خدایا د فنا په دولت راکه بقا

گناه گاری د غلام شرم ساری شامدام
غفوره خدایا د تقوی په قوت راکه تقا

استغفار

ما یارکړه یار بیزار شه په آزار
په یارئ سره چه یارکه ما اغیار
د اغیار یاری خواری او بدکاری ده
خدائے دنکړی شرمسارخوک پدے کار
تر قیامة ما له دا ندامت بس دے
نصوحا غوندے توبه یم استغفار
د توحید په گرمی گرم سر حُما دے
د منجس گرمی حُما گرم گفتار
په خدمت د عاشقی کبش د خوبانو
په غزله حُما نه زده بل روزگار
لویه خدایه د خدائ له برکت
ما غلام په محشر مکره شرمسار

تقصیر د استغفار

له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی ندی
په سپین رخسار د شنه خالونه ما لیدلی ندی

په کتو خاندے خوشحالیگے هیڅ خفگان نکوے

په حق کتوسره ما تاوټه کتلی ندی

داسراسرځما نقصان ستاخواحسان دے مدام

له خپل تقصیره نه ما تاوټه کتلی ندی

دعاشقی په مشرب دا مذهب نادر موندے شی

له غیریت نه ما اغیارو ته کتلی ندی

په منظورئ دشی منظورځما طاقت دغه دے

په اطاعت کښ مابل چاوټه کتلی ندی

ناز برداری د مولا کار د غلامئ دغه دے

ما په خدمت کښ لدے غوره څه موندلی ندی

***** حال *****

زړه ځما پریقگی د توحید په برقیټ سره

سترگے م ژړیری ستا دمخ په شمسیت سره

تاب دجلالت چه په جلوه شی څه بهتابه شم

زړه ځما نریگی ستا د حسن سیاست سره

هله به یه غم شم چه یه دمه شم له دمه نه

عمر دے تیریگی د خواری په عزلیت سره

تیر بشی دروان د آزادی بند به په گورشیه

جسم جوهری دے فنا کیگی خاکیت سره

وخت د بندگئ بنده تیرگی بندگی کوه
ستا اکسیری ژوند د خرابیگی په غفلت سره
شکر په دولت د غلامی دے چه غلام شوم
عیش د آزادی د مولا راگری آخرت سره
***** اعلان د توحید *****

زه د توحید په چغو زه د توحید په چغو
تاؤ ته نارے وهم
زه د یاری په سترگو زه د یاری په سترگو
تا ته اشارے کوؤم
راشه له ما نه شه ما زه به له تا شم تا
زه په رنگدارو لبو زه په رنگدارو لبو
تا سره یاری کوؤم
اور به دے بل بشی په زړه حال به جل بل شی دزړه
زه د وصال په پټو زه د وصال په پټو
ستا زخم سازی کوؤم
سرتوره سریم زه په کوخو سریم زه
ستا د رخسار د لیدو ستا د رخسار د لیدو
ستا انتظاری کوؤم

په دے به مړ شمه زه په خاک به خرشمه زه
 د عاشقئ په انښکو د عاشقئ په انښکو
 تاته خون باری کوؤمه
 که گناه کار دے غلام که شرمسار دے غلام
 زه د مولا په خويو زه د مولا په خويو
 ستا برده باری کوؤمه

***** منزل *****

ده په اسم ابتدا
 يوه لار ده مستقيم
 په حضور سره چه يادشي
 به حضوره چه ياديگي
 حكه اسم مسمي
 حضوري به حضوري
 دا كلفت د بندگان
 عاشقان تر په آمان
 تصور د اسم نكري
 دا آسانه بندگان ده
 گرفتار په تکرار نوي
 ورک منزل شي هم مقام
 انتها په مسمي
 برابر تر مسمي
 يوشي اسم مسمي
 يو له بل نه وي جدا
 نه چه يودے نه جدا
 وصل فصل که پيدا
 د عوامو ابتلا
 شو په فضل د مولا
 خيال بسته په مسمي
 هم له ذاته نه عطا
 گرفتاروي په سودا
 يواشناسي بل ناشنا

یاری پاتے د اغیار
ختم کار د غلامی شی
یارچہ یارشی دهرچا
پہ حرمت د خپل آقا

***** مسافر *****

که په وړاندے قدم واخلی مسافر
په لنډو به شی سفر د مسافر
که پکښ خائے د رفتار شه په قرار
دا قرار بشی آزار د مسافر
که په میان د لار مقام کړی راه روان
په مقیم باندے بدل شی مسافر
نوع نیت نوع کلفت نوع رحلت دے
دوباره ته په سفر شی مسافر
تر منزل په اول نیت سفر بویه
خساره مه شه سفر د مسافر
سفر خه دے یعنی دا ژوندون د دهر
ختم ژوند ختم سفر د مسافر
غلامی د غلامانو لوی سفر دے
څوک چه خان لری غلام دے مسافر

ستا د مخ عکس زیباله	داځما شیشه صفاده
تعارف له ستا د شانه	داځما د سر سودا ده
دغه ستا بوج د عرفان ته	ما غریب تړلې ملاده
بنايه بل ځما په شانه	تا پرې کړې ابتلا ده
دا ځما نعره د عشق	د ازل قالو بلا ده
بهادر شوم په عالم کېښ	عبدیت نغمه ځما ده
دغه طوق د بندگۍ ته	اولین غاړه ځما ده
ما له شوقه ملا تړلې	د توفیق برخه له تاده
نه مختیاریم نه مجبور	میا نه درجه ځما ده
دا تمام مظهر د کن	ستا د یو نظر بها ده
استغفار او الامان	کرشمه دے په بهاده
دمولا په خپل غلام کېښ	د خدمت نه مدعا ده

***** قوت د عمل *****

زه رضا ستا په رضا	که وفا دے که جفا
څه چه تا سره لائق دی	هغه ته وکه له ما
څه چه ماسره لائق دی	هغه مه کوه په ما
توبه توبه معرفت زه	عافیت غواړم له تا
ته معاف کړې لویه خدایه	ماجرا جرم ځما

آئندہ م خورسندہ کرے قوت راکہ لہ تقوی
 فراغت عافیت غواہم معرفت بسرہ لہ تا
 آشنائی د غلامانو لوی کرم دے دمولا

عنايت

هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
 هر دلیل دے خپل منزل وتہ رسا
 دا مکان دے لا مکان سرہ پیوند
 لکہ اسم جدا نوی لہ مسمی
 هر صورت او هر قوت چه دا مکان دے
 حقیقت کنس لہ قدرت نہ دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نہ وو
 هدایت او عنايت شه د مولا

جمال و جلال

ستادمنخ لہ تاؤہ دواہہ سترگے سرے
 زہہ حُما باندے بلیگی لمے سرے
 یا سرے سترگے سرے سروہکے دنیران دی
 یا ورتیگی د عاشق د زہہ قطرے

چہ راواڀہ وے د ناز کرشمہ دارے
 بم باری حُما پہ لور نہ کڙی اسرے
 دا حُما ژوندون د حسن ابتلاۆ ده
 یا بلا ده چہ پرے شوم زرے زرے

***** قرآن او مسلمان *****

لہ تاخفا دے مسلمانہ دا قرآن ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 خفا قرآن دے لہ تا پاتے فرمان دے لہ تا
 رضا شیطان دے لقا وږئے ایمان دے لہ تا
 شوے مسلمانہ تہ لہ مانہ روگردان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 لقا نہ غواږی کلام ایمان پہ ما کہ تمام
 زہ به دے وکړم نظام خلاصے بدرشی مدام
 حُما د حکم مدام خلاف روان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 پہ ما ایمان لرے تش پہ زبان لرے
 پہ زړه نقصان لرے ظاهر بیان لرے
 خالی پہ خلے وائے خپل ځان تہ مسلمان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے

راشه غيرت ڪه په ځان پريگده د رسم بتان

مکړه رواج د جهان کار د توحيدک روان

په يو الله رسول کتاب نکرے گذران ولے

منے په ژبه عمل نکرے په فرمان ولے

راشه راشه

راشه راشه ځما ياره راشه راشه

له دیداره طمع داره راشه راشه

چه تابه دطبیعت پرے سره زرکیگی

کیمیا گره اکسیرداره راشه راشه

چه مفتون پرے له فتنونه رها کیگی

له علاج خبرداره راشه راشه

چه په يو نظرد خاورے اکسیر کیگی

له نظر نه کار برداره راشه راشه

چه غلام دے له هوا نه فنا کیگی

له بقا نه وفا داره راشه راشه

تا خُخه تا خُخه تا خُخه دے روح خُما
 روح خُما روح خُما روح لره دے روح لتا
 گل لره گل لره گل لره گلزار ئے تہ
 گل لره مل لره گل لہ گلبنانی لہ تا
 کار د خُمائے خُما ستا لہ خُمائے نہ دے
 کار خُما کار خُما کار لہ د کارئ لہ تا
 کیف دگونا گونہ گل ستا لہ بے کیفی نہ دے
 کیف خُما کیف خُما کیف لہ د کیفی لہ تا
 رنگ لره رنگ لره رنگ لہ رنگداری لتا
 وجود د ناسوتی وجود یعنی لہ روحی وجود
 وجود لہ د روحی وجود جود د ایرادے لتا
 بے لتا بے لتا نیشته بود و باش د چا
 ما خُخه ما خُخه لہ تا دے حیاتی خُما
 دا کلام دا کلام تام کہ د توحید سرہ
 قال خُما قال خُما حال د قوالی لہ تا
 خہ یم زہ خہ یم زہ دا خرنک وینا کوم
 حال د غلامی لره تاب د غلامی لہ تا

منم

تشریعی حساب منم	د قضا رضا منم
شکر دا چه په فرمان یم	دین اسلام تمام منم
زه غلام د دین اسلام یم	خدائے رسول په حق منم
خدائے د خیرکړی د دارینو	زه د عشق آثار منم
دا غزل مقام د عشق دے	زه د عشق بیان کوم

مد و شد

زه د توحید چغې وهم ولاړیم ستا کو څه کښ
 جام د توحید زه گرځوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا په توحید پوه کوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا له ایمان نه خبرؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 ستا په غم وینې تویه وم ولاړیم ستا کو څه کښ
 لار د مقصود ته د بوځم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د خپل آقا سلام کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د غلامی خدمت کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ

مست نہ شے

حُما پہ یارئ مستہ دبل چا پہ یارئ مست نشے
 حُما پہ توحید مستہ داغیار پہ یارئ مست نشے
 حُما جمال دے یے مثال حُما کمال دے با جلال
 حُما پہ دیدار مستہ دبل چا پہ دیدار مست نشے
 وسیع شہ دمضمون جولان تنگ شہ دکاغذ بیان
 حُما پہ گرمی مستہ دبل چا پہ گرمی مست نشے
 کار دغلامی پہ تا شان د مولائی پہ ما
 حُما پہ خدمت مستہ دبل چا پہ خدمت مست نشے

توصل

پہ سرگرمی کنیں د توحید گرم گفتار حُما
 پہ کرداری کنیں د توحید گرم کردار حُما
 کہ د مجلس یاران گرمیگی د توحید پہ چغو
 لفظی شرر دے د باطن گرم انکار حُما
 رانزدے کبرہ پہ حلقہ کنیں اللہ وایہ اللہ
 اللہ اللہ دے لہ گرمی گرم تکرار حُما
 تہ مسلمان ئے پہ جذبہ داسلام وایہ اللہ
 عاشق دخدائے شہ پہ اخلاص گرم رفتار حُما

پہ تخت دزہ باندے داسم اللہ کیردہ کرسی
 ذات اقدس پہ تصور کنش شہر یار حُما
 لہ شوقہ واورہ لہ مولا طالبہ حُان کہ خبر
 د بندگی پہ گرمی گرم دی اشعار حُما
 ہفہ لہ کیف نہ بے کیف لہ چون نہ بیچون
 پہ صفت پاک سرہ موصوف دے رب غفار حُما
 دتمام امکان وجود علم قدرت کنش دے بند
 دلیل د وصل اسم ذات وایم افکار حُما
 وکرہ انصاف پہ کوم دستور کوے غفلت لہ مولا
 پہ صداقت سرہ توبہ غوخ کہ زینار حُما
 خوف و رجا طمع تکیا پہ ماورا مکوہ
 د یو مولا پہ قدرت ختم دے ہر کار حُما
 پیرسیدپوری نقشبندی دسرہندی پہ عنوان
 وایہ غلامہ ربانی نورالانوار حُما

***** غواړه له ما نه ما *****

نیمه شپه ژاړه	نیمه شپه ژاړه
په غم لتاړه	په هسکه غاړه
په تا رحمیگم ځه	ستال ژړا نه ږیر شرمیگم ځه
د زړه له سوزه	د زړه له سوزه
ځان ته م بوزه	ځان ته م بوزه
په تا رحمیگم ځه	ځان ته م بوزه نه صبریگم زه
ځما غم خواره	ځما غم خواره
ځما دل داره	ځما دل داره
په تا رحمیگم ځه	ځما نگاره تل کړیگم ځه
جدائی سخته	جدائی سخته
په ماشوه سخته	په ماشوه سخته
په تا رحمیگم ځه	په ماشوه سخته نزدی کیگم ځه
ظاهر نشان ئه ته	ظاهر نشان ئه ته
پاکی بیان ئه ته	پاکی بیان ئه ته
په تا رحمیگم ځه	باطن غلامه مولا کیگم ځه
غواړه له ما نه ما	غواړه له ما نه ما
په تا رحمیگم ځه	غواړه له ما نه خوشحالیگم زه

***** وحدت شہود *****

دا پہ خہ شومہ لہ تا نہ زہ جدا
 وایہ وایہ مہربانہ دلربا
 دا حُما حُمائِ واپہ ستا کرم دے
 کرم تل وی د کریم سرہ ہمتاً
 زہ چہ خپل احساس کوم اثر دفعل ہم
 فعل کلہ د فاعل نہ وی جدا
 اثر خہ یعنی پرتو د ارادے دے
 چہ ظاہر کنیں یو صورت شی ہویدا
 اثر تل وی د تکوین پورے موقوف
 د تکوین وجود تر کن وی لازما
 خوف خطر دمال وسر خہ پکارندے
 مال وسر مے ستا لہ سر نہ شہ فدا
 دغہ تہ صاحب دکن ئے بل خوک ندے
 غلام ولے حُان گنہری لہ تا جدا

***** مکان از لا مکان *****

دا حُما د بود وباش معاش لہ تا دے
 کہ آرام دے کہ نا آرام دے خو لہ تا دے

زہ د ظل غوندے یم عکس د خپل اصل
کہ وجود دے خو اصلی وجود له تا دے

دا ظلی وجود عبرت دے د اصلی نه
کہ عبرت دے عنایت کرم له تا دے
ما په خپل احساس کښ ډیر فکرونه وکړل
خاتمہ د هر یو خیال احساس له تا دے

غرض دا چه حواله احوال خُما شو
چه خُما د خُمائے نظام له تا دے
لنډه لار ده د حیرت منزل ته ته ئے
په دے لنډه لار غلام روان له تا دے
***** معاینه ذات اقدس *****

دا خُما په زړه نشین فکر د چا دے
تصور مے اندرون جبین د چا دے
تصور ستا د رخسار لمبه د اور ده
له دے اوره نه باطن سوء د چا دے
یو شغله چه شه مکان تر لا مکانه
دا له عشق نه بل شوء اور د چا دے
خیال د فال دے د برقی بټن دباؤ شه
په مکان باندے پرتو د مخ د چا دے

چه رنځرا پرے لامکان شه له مکانه
 دا د فکر بجلی گر زړگے د چا دے
 چه تالان ئے کړ حُما د زړه دالان
 دا د غم نه باریده طوفان د چا دے
 یم باری د تورو سترگو ستا کتل دی
 دا له ورايه نه بمبار نظر د چا دے
 په دولت د اراده غلام خرید
 وایه ستا نه دے نگاره دبل چا دے

***** حیرت *****

خبر نه یم له ثوابه	نه خبر یم له عذابه
چه خبر شوم له لقا نه	یې پروا شوم له حساب نه
نه م شمار نه م تکرار	یم بیتاب له سوال جواب نه
په یکتا نظر چه گورم	هر څه دی ستا له جنابه
د امکان په نظاره کښ	څه کهتر یم له حبابه
ستادمخ بیاض ته گورم	خبر نه یم له بل کتابه
دهر سوال مقابله کښ	ستا بقا ده له جوابه
په هستی کښ دا غلام	لرو بر شه له حساب نه

***** مضمون از بال جبریل اقبال *****

لار دمحببت کښ نوی څوک د عاشق سره
 مل وی د عاشق مدام دردوغم سوز و ساز
 ستا له خدائې نه ده ځمادلپونتوب گيله
 ځان دپاره لامکان ما دپاره دے مکان
 کلام د عارفانو وی خوش لکه باد صبح
 تارکښ دمعنې لدوئې نم وی دژوندون صفا
 کوڅه که دشعيب نبی ستاشی دمنزل مقام
 لار دشبنائې پسې لار د کلیمې دوه گام
 عمل د عاشقانو وی سوز د دلبرئې مدام
 زنده وی پائنده وی تل موت وی په عاشق حرام
 موت په غفلت سره عشق دبیداری وی تل
 کارددیندارے سره روح کښ دینداری وی تل
 ملیح په ملاحه سره شعر د اقبال دے
 مدارکښ په وحدت سره نظم گړنگوال دے
 ***** قرآن په اجرت سره لوسته منع دے *****

په اجرت سره چه لولی څوک قرآن
 ناست په قبر دمرده وی ختمیان

مقرر ورلرہ حئے حلوا چایونہ
 آغستونکی د پیسو وی قاریان
 بقرئت پہ گرمی گرم شورددوی وی
 یو د بل قرئت تہ نہ وی سامعان
 دغہ فعل د روئے پہ چارمذہب حرام دے
 فانصتوا دلیل ناطق دے د قرآن
 دا پوپئی او دغہ جائے روا نہ دی
 نہ ثواب دے چہ پہ خلاص شی مردہ گان
 دا مردہ کہ لہ قرآن وی خلاف تل
 دوبارہ تعذیب وئل دی پہ قرآن
 پہ قرآن کنس خو کول یا نہ کول دی
 دے پہ ژوند وو لہ د دواہرہ یے فرمان
 دوبارہ ملامتی شرمندگی دہ
 اوریدل لوستل حکمونہ د قرآن
 بلہ دا چہ ثواب خدائے خخہ موندے شی
 نزدے کور لری مسجد پکنس یکسان
 خہ حاجت دے چہ پہ قبر باندے لولی
 یے لہ قبر نہ ثواب دے یے پایان

یے بدلہ د قرآن ثواب کثیر دے
 چہ د یو حرف ئے کیدے نشی بیان
 کہ مردہ وی نیکوکار صاحب د بخت دے
 پہ لوستلو د قرآن وی شادمان
 د غلام پہ جنبہ پہ غرض نہ دہ
 خدائے د ما کہ نہ جینے نہ پہ آمان

***** استدعا *****

ما پروں لیدلے ستا جمال زرین دے
 تابندہ پہ تب وتاب کنیں پلوشین دے
 ہمیشہ بہ لائقان وی نگران ستا
 پہ غفلت سرہ غافلہ کہترین دے
 ہیخ ئے مثل لہ مثالہ سرہ نیشہ
 یے لہ رنگہ یے لہ گونہ بہترین دے
 حُما خیال د ستا لہ خال پیوند وی
 لکہ تاک لہ مجاور نہ سربرین دے
 حُما خیال لہ خپلہ خیالہ جدا مکرہ
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرنیہ یو خزانہ د غلامی دہ
 غلام حُکہ غلامی کنیں خوشترین دے

حُما د مرگ استازے ماتہ رسیدلے ندے
 پہ دواپو سترگو مے لہ شوقہ نہ خکل کړے ندے
 کہ پہ خندا راځے خندیگہ پہ خندا به درومے
 ما د آشنا استازے چرے خفاکړے ندے
 کہ حُما سر غواړے قربان د لہ غوختو نہ شمہ
 ما سرومال د خپل دلبر نہ غوره کړے ندے
 ستا لہ نامے حُما اول آخر قربان دے قربان
 مالہ خپل مرگہ ژوندون څہ غوره کړے ندے
 ژوندون خو ستا دے چہ دمرگ نام و نشان نلری
 حُماژوندون سوالی ژوندون دے دوترشوے ندے
 ناشده وخت دامتحان دے خدائے د درکړی برے
 لہ ماورا نہ ما امداد چرتہ غوښتلے نہ دے
 سیدپوری پیرہ پہ پیرئ دصدرحمت شہ رحمت
 تا پہ ارشاد کښ د بدعت سبق وئیلے نہ دے
 غلامہ گرمہ ستا نغمہ دہ د توحیددپارہ
 ستا پہ نواکښ ما دشرک تناب موندلے ندے

جذبہ د شوق

زہ بہ گیلہ دخیل جنون صبا لہ چا نہ کوؤم
 لیونے تا کرمہ گیلہ بہ لہ بل چا نہ کوؤم
 چہ پہ مژدہ د یعفوا عن کثیر بشیرشومہ
 زہ بہ امید د مغفرت صبا لہ چا نہ کوؤم
 مولا برحق د غلامانو داسراؤ تہ ئے
 زہ بہ طلب دمولائی شفقت لہ چا نہ کوؤم

خہ دی؟

نہ پوھیگم د دنیا دوران کنس خہ دی
 خفا شوی د دنیا یاران پہ خہ دی
 خہ چہ گورم سراسر د خاک بازی دہ
 جدا شوی د دنیا دوستان پہ خہ دی
 لہ پیرحرصہ د چا سترگے مرے نہ شوع
 پراندہ شوی ئے د حق چشمان پہ خہ دی
 حق بینی د حق بینانو حقیقت دے
 یر لہ حق نہ کوشیدہ عرفان پہ خہ دی
 کور و کر شم لہ دے دھر د یارانو
 یر وفا د زمانے خویشان پہ خہ دی

د قدرت په قبضه بند شه سود او زیان
 په حیا د سوداؤ زیان دوستان په څه دی
 هر فانی به په فنا سره فانی شی
 غنوده د بیدارۍ مژگان په څه دی
 دا غلام چه د خوبانو غلامی کړی
 محبوب شوی له مولا ترکان په څه دی
 ***** شریعت او طریقت *****

ستا تازه تازه جمال	خما نوء نوء خیال
جلوه گر ستا د کمال	هر ذره مظهر جمال
هوش ودم په قیل وقال	نوء فکر نوء حال
تصور د خط و خال	په هر آن په هر زمان

***** روحی ذکر *****

خال مے په خیال لره نادانه څه دلدار یمه
 ستا په طلب کښ څه لتا نه وفادار یمه
 تغافلی مکوه تساهلی مکوه
 که ته بیدار ئی څه بیدار له هر بیدار یمه
 عفوت له علمه سره کوؤم له حلمه سره
 ته گناه کار ئی څه په وصف کښ غفار یمه

ستر صفت دے حُما کارِ مرحمت دے حُما
 کہ تہ شرمیگے حُہ لقا نہ حیا کار یمہ
 واجب وجود یمہ زہ صاحبِ وجود یمہ زہ
 رحم کہ غوارے لہِ رحمت نہ حُہ تیار یمہ
 کرم دے کار حُما رحم بسیار حُما
 کہ تہ پہ شمارئے حُہ لقا سرہ بے شمار یمہ
 خوف و رجا لرہ تکیا پہ ما لرہ
 کہ تہ غلام ئے حُہ مولا ستا نمکدار یمہ

***** ففروا الی اللہ *****

د ماشوم پہ موراؤ پلارپسے جبئی وی
 ژریدونکے د آبا پہ جدائی وی
 عاشقان پہ معشوقو پسے ژرپیگی
 چہ پہ خیال ئے تورے سترگے حُماری وی
 حقیقت لکے ماشوم توحید ئے مور دہ
 تصور ئے محبت د مادرئ وی
 بے لہِ مورہ د ماشوم حُہ قرار نشی
 کہ د سرو زرو ئے جوہرہ گوارئ وی
 آرام گاہ د ماشومانو غیر د مور دہ
 بے لہِ مورہ ئے دواہرہ سترگے خونبارئ وی

د عارف گذاره ۛ لہ خدایہ نشی
 پہ آرام کنی ورتہ پیسے بیماری وی
 ۛ مولا د غلامی ژوندون دوزخ دے
 پہ دوزخ کنی بہ خوک خہ پہ قراری وی

***** بشریت خصوصیت *****

پہ یو لاس کنی م لمن دے د لاهوت
 پہ بل لاس کنی م خرمن دے دناسوت
 پہ ما بین کنی د تراب او د سما
 معلق وجود حُما لری ثبوت
 پہ یو لاس کنی م ایمان دے دقرآن
 پہ بل لاس کنی م شیطان کوی کرتوت
 پہ یو لاس کنی م هوا ده هم هوس
 پہ بل لاس کنی م ورق دے د قنوت
 پہ یو لاس کنی م جلوه نور د صباح دے
 پہ بل لاس کنی م ظلمت لری ثبوت
 پہ یو لاس کنی م غنچہ ده د توحید
 پہ بل لاس کنی م بشر ده د خپل بوت
 پہ یو لاس کنی م نعمت د خپل مولا دے
 پہ بل لاس کنی غلامی ده د خپل قوت

پہ یو لاس کنبں م غنم دے د جنت

پہ بل لاس کنبں م نیسلے برگ توت

پہ یو لاس کنبں حُما رنگ صبغة الله دے

پہ بل لاس کنبں حُما رنگ دے د تابوت

پہ یو لاس کنبں د غلام دے کنودت

پہ بل لاس کنبں دار مدار د ملکوت

***** ایمان *****

یو خبر دے بل نظر

د ایمان نام و نشان

هم مثل هم پیژندل

د ایمان مقام گنرل

ضرورت لرے کول

ورسره دی پوهیدل

پہ اقرار و تصدیق وړل

حکم خدائے حکم رسول

یو منل دی بل کول

که کتاب دے که سنت

***** تلوین و تمکین *****

د آوامرو امتثال دے په گردن حُمونگه

خوب و خوردن حُمونگه

کار په اجرت مکوه

خواب د غفلت مکوه

شرک و بدعت مکوه

غیر الله نیت مکوه

ختم آخر دے په مردن حُمونگه

خوب و خوردن حُمونگه

جلالی نام لره زره پرے گلفام لره

ذکر دوام لره حضور تمام لره

د بندگی چال و چلن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

خرچ خوراک د سفر سبیل راه گذر

حصول کار هنر سرور بار خبر

خود لا مکان به شی مسکن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

ربوبیت د کریم الوهیت د رحیم

سبتاریت د حلیم غفرانیت د ائیم

له فضلہ پاکه رهیدن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

آمین آمین آمان حُما ایمان آمان

نشان بے نشان عیان بے عیان

د غلامی در گفتن خمونگه

خوب و خوردن خمونگه

عشق پیدا کیگی دوحدت پہ چغ چغوسرہ
 خدائے نہ موند عکیگی درواج پہ شک شو یوسرہ
 رنخ د عاشقی کلہ جو ریگی پہ داروسرہ
 عمر د عاشق دے چہ تیریگی پہ خواروسرہ
 زہونہ خرو بیگی درحمت پہ فواروسرہ
 جام د توحید بنائ برابر دلبوسروسرہ
 تش خمان ہکیگی د فیضان پہ قم قموسرہ
 نفس ابلیس ورک کیگی دوحدت پہ بمباروسرہ
 زہہ خوبیداریگی ستادغم پہ دغ دغوسرہ
 وینے مے جوشیگی ستادخیال پہ غلغلوسرہ
 زہہ پریشانیگی د انفس پہ ولولوسرہ
 سترگے خو ژریگی دھجران پہ بلبلوسرہ
 خدائے نہ رضا کیگی درواج پہ چلولوسرہ
 جوش دزہ زیاتیگی د توحید پہ ترانوسرہ
 باغ د سید پورہک دے د توحید پہ شگوفوسرہ
 زر بہ شی غنچے غلامہ راوہہ پہ جولوسرہ

***** نغمہ د معرفت *****

دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
 نغمہ گین دے ستادزلفو ہر تناب
 ساز او سوز دھر آواز جدا جدا
 ہریو تارستا پہ رخسار دے پیچ وتاب
 اہل دم لہ زیروبم نہ کوی دم
 پورا نہ کہ چا دخیل فکر کتاب
 چہ لہ دم نہ شی بے دم نسل آدم
 ہفہ دم ہشی بے غم د غم حساب
 بے لہ مرگہ خو دیار نقش و نگار
 سور انگار زہہ دعاشق لری کباب
 لا ناسوت او ملکوتہ خبر نوی
 ما سوی لہ یارہ ہر خہ دی حجاب
 خیل د خیال ئے لہ حُما نہ وی نیسلے
 لہ دوامہ ایقائے خپہ پہ رکاب
 د غلام د غلامی مزدوری ورکہ
 یعنی پورتہ کہ لہ خپل حسن حجاب

نیک عمل اوُنیک حضور	علامه ده د قربت
دا اول مقام د فضل	دغه بل له توفیقت
هدایت سره اول دے	دا دویم په عنایت
بل په کسب پیدا کیگی	عملی کیفی قربت
په سجدو په نوافلو	په قیام په رکوعت
په زکوة او په روجو	هم په حج هم په وحدت
حسنات قرب امکانی دی	صالح نیت په هر ساعت
دا پینځه شرطونه غواړی	یعنی قرب د امکانت
د امکان بود و مباش	دے له علمه له قدرت
یو عطا د پاک مولاده	د غلام غلامیت

***** تبارك اسم ربك ذوالجلال والاکرم *****

له جملؤ شیرنیانو	دے شیرین نوم دالله
له کل واپره نمکیاتو	نمکین نوم دالله
له همه و تحفه جاتو	برترین نوم دالله
له الذو لذیذاتو	خوشتترین نوم دالله
له دے ټولو سائغاتو	سایغین نوم دالله
له دے ټولو فتوحاتو	فاتحین نوم دالله
له هر قسمه میوه جاتو	فاکھین نوم دالله

له	تمامو	فايزاتو
له	سمک نه	ترسماکو
په	زړه‌گی د	ذاکرانو
د	نافی له	عطریاتو
له	به‌ترو	شارباتو
د دے	نور له	شاععاتو
د	قمر له	نایثراتو
د	امکان له	مکاناتو
هم د	نور له	تجلیاتو
د	ایمان له	آماناتو
د	عروج له	مقاماتو
د	رحمت له	نزولاتو
د	خرقت له	خارقاتو
د	کرم له	کراماتو
د	ریحان له	رائحاتو
د	گلاب له	عطریاتو
د	امکان له	تریاقاتو
د	شاکر له	شکریاتو
د	حافظ له	حافظاتو
د	سرهنده	ارشاداتو
فايزين	نوم	دالله
سائرين	نوم	دالله
بارقين	نوم	دالله
نفسين	نوم	دالله
عسلين	نوم	دالله
نائرين	نوم	دالله
نورين	نوم	دالله
لا مکين	نوم	دالله
جلوه گين	نوم	دالله
آمينين	نوم	دالله
عارجين	نوم	دالله
نازالين	نوم	دالله
خارقين	نوم	دالله
کارمين	نوم	دالله
رائحين	نوم	دالله
عطرين	نوم	دالله
شافئين	نوم	دالله
شاکرين	نوم	دالله
حافظين	نوم	دالله
راشدین	نوم	دالله

دسید پور لہ تعلیماتو بہترین نوم دالہ

د غلام لہ عاصیاتو غافرین نوم دالہ

***** کل یوم ہو فی شان *****

غواہی زہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز

نوے غزل نوے ساز غواہی زہ غمجن حُما

حائے د نشیمن حُما ستا د زلفو تار دے

ستا د زلفو تار دے حائے د نشیمن حُما

گل بشی چمن حُما ستا دیدار بھاردے

ستا دیدار بھاردے گل بشی چمن حُما

زہ دے خیال جن حُما ستاد وصال پہ نور

ستاد وصال پہ نور زہ دے خیال جن حُما

سر بشی یر تن حُما ستاد جلالت پہ تیغ

ستاد جلالت پہ تیغ سر بشی یر تن حُما

نقشبندی بن حُما دے د سید پوری فارم

دے د سید پوری فارم نقشبندی بن حُما

پیر شیرین گفتن حُما کپی د غلامی زبان

کپی د غلامی زبان پیر شیرین گفتن حُما

تالہ دے ناآشنا وطن خُہ ولے آشنا کرم
 تالہ خپل آشنا وطن خُہ ولے ناشنا کرم
 خُہ وم دوحدت عقاب بیاشوم دکثرت غزاب
 تا لہ دے آشنا صورت خُہ ولے ناشنا کرم
 ملک ووجبروت خُما کاروو ملکوت خُما
 تا لہ دے آشنا روزگار خُہ ولے ناشنا کرم
 خُما دلیونتوب گیلہ ستار توآب توب صلہ
 تا لہ دے آشنا وصالہ خُہ ولے ناشنا کرم
 ساز وسوز دے ما خُخہ نازکرشمہ تا خُخہ
 تا لہ دے آشنا سرودہ خُہ ولے ناشنا کرم
 بیا بہ کلہ راشمہ لہ تا سرہ بہ ستا شمہ
 تا د دے آشنا راتلو خُہ ولے ناشنا کرم
 ما چہ د قالوا بلی لہ شوقہ وکپہ داصدا
 تا لہ دے آشنا صدا خُہ ولے ناشنا کرم
 کارخُما جہلت ظلمت کاردے ستارحمت عفت
 تا لہ دے آشنا دستورہ خُہ ولے ناشنا کرم
 غلام نقشبندی یمہ مرید د سرہندی یمہ
 تا لہ دے آشنا غلامی خُہ ولے ناشنا کرم

***** غلبه هوا *****

بارے بیا شوہ زمانہ پہ انقلاب
 قابو نہ شه دا حُما مزاج خراب
 مغلوبہ چه تصور د تصریشی
 د هوا شرر کُری پورته القهاب
 آرزومند یم پہ جلوه ستا د دیدار
 خو پیدا شه له حیرته اضطاب
 غلامی به د غلام پہ مخه درومی
 راغہ راغہ د مولا د غم سیلاب

***** حیرت حسن *****

د مکان حسن له ما دے که له تا
 نه پوهیگم چه له چا نه ده غوغا
 له لیلے اول مجنون غرض د چادے
 گرفتار شوم د حیرت په ابتلا۶
 په صورت کنش دلالت د حقیقت دے
 هر دلیل وی خپل منزل وته رسا
 د مکان دے لامکان سره پیوند
 لکه اسم جدا نوی له مسما

د ثمر او د شجر نامہ یکسان وی
 ولے رنگ خواص افعال لری جدا
 هر صورت او هر قوت چه د امکان دے
 حقیقت کبش لہ قدرت نہ دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نہ وی
 هدایت او عنایت شی د مولا

وحدت شہود

تہ لا ماتہ وائے ما	خہ لا تاتہ وایم تا
وللہ لرے لرے کار دے	خہ جدا یم تہ جدا
ہفہ وخت بہ د کمال وی	چہ تہ ماشیے خہ شمس تا
دحیرت مقام حرمت دے	دلبری کبش د ہر چا
پہ خدمت کبش د غلام	وی رضا د خیل مولا

د خودی فنا

خہ چہ خان تہ وایم خان پہ خان شرمیگم
 خان خانی د کثرت زیان دے برملا
 عاشقان لہ خیلہ خانہ خبر نہ وی
 تصور چہ غلبہ شی د آشنا

د مکان وجود په مخ د لامکان کښ
لکه لات دے یا منات دے یا عزا

د طالب وی په مطلوب پسے رفتار

د منزل په سختی نه لری پرواه

هر تکلیف ورته فنا وی په مطلوب کښ

د مطلوب وجود ئے خیال سره بقا

***** تغافل قلبی *****

هر عاشق چه له معشوقه وی غافل

غافل نه دے دلبری کښ دے غافل

چه قدم د ماورا په مقام بند شی

مسافر د دلبری به وی جاهل

روزانه نوے رفتار نوے منزل دے

په یو حال به گذاره وی د کامل

شناور دمعرفت دریاب کښ لامبی

مدعی د لامبو ناست وی په ساحل

امتحان د عشقانو سر بازی ده

د صادق وی په طلب کښ سرگائل

په سینه کښ زړه د هرچا خلوتی دے

خو مقام د زړه به رانشی حاصل

چه زړه بند شی په صفت اسم یا ذات کښ
 دا مقام د زړه مقام شه به حائل
 که مادون پورے بندی شه یون د زړه
 بت پرست د زمانے دے هر شاغل
 که قدم په وړاندے واخلی له امکانه
 د غلام په غلامی به شم قائل
 ***** د توحید زبان *****

د توحید زبان جاری لره په قام کښ
 ذوالفقار دے بندی نه وی په نیام کښ
 چه توحید او معارف پرے بیانیگی
 فصاحت د وی پیدا هغه کلام کښ
 آراسته چه په توحید سره محفل وی
 لوی دولت لوی علمیت دے په اسلام کښ
 د دنیا په لذائذو کښ لذیذ هم
 د توحید بیان شرین دے خاص و عام کښ
 دا حُما د زړه سودا شوه الغیاث
 یا له تا نه لیونتوب دے په مقام کښ
 خلاصه د دواړو کونو چه توحید دے
 سرمایه دے د ایمان وی په غلام کښ

توحيد بالواسطه

خه چه گورمه امکان ته يو حالت ده
 نمائش د جلاله د جمالت ده
 گذاره د ماورا خوف و رجا ده
 كه ملك آدم كه جن كه حيوانت ده
 په چا خوف وي دخپل سرخوك په امان وي
 د مكان په يار اغيار كښ عداوت ده
 كله دوست كله دشمن دشمن شى دوست
 په خاصه د طبيعت كښ شرارت ده
 كله گرم په گرمي دماغ د سرشي
 كله نرم په نرمي كښ مقاتله ده
 كله دوه ياران په مينه نه مريگي
 كله سر ديو او بل په قتالت ده
 كه خراب ده د غلام مزاج له وخته
 خو اميد ئه د مولا نه عافيت ده

مقصود د حيات عالم

روح م بيداريگي تل د لا په ترانو سره
 منزل ته روانيگي د الا په اشارو سره

دلا نه په لاخلاص شوم الاكبن خاص الخاص شوم
 له هو نه الاهو شوم د توحيد په شانوسره
 څه شودتوحيدياران څه شودتمجيدخواهان
 بيج وتاب په مخ ديار زلفي په شانوسره
 لا دے د نيسئي نظام الا دے دهستئ مقام
 په منع دلا اله الاكبن دے امكان له حيرانوسره
 لا معنى ظاهر وه مخ د يار نائر نه وه
 عكس توحيدى شه دا مخلوق په الاهو سره
 لا دے دكثرت عدم الا دے د وحدت قدم
 محمد رسول الله تعارف دے ايصالو سره
 وحدت دپه كثرت كبن دے كثرت دپه وحدت كبن دے
 جشن توحيدى دے د كثرت په نغارو سره
 رنگ دگړنگوال مولارنگ دے دتوحيدتمام
 خلاص له دورنگي نه شه سقا په نندارو سره

***** مرگ و حیات *****

قدرت علم ځما كوردے	ارادے كړمه يے كور
احديت م سكونت وو	په كثرت شومه مجبور
اوس م بياغواړے خپل كورته	ارادے پورته كه شور
دا په ما وشوه د چا	تلو راتلو كبن يم مجبور
د كثرت په نندارو كبن	ځمائي ده ځما گور

د توحید پہ نظارہ کنیں
 خہ چہ خہ وایمہ خان تہ
 خمائی د خمأ درومی
 پہ رحلت چہ روح خمأشی
 ستاژوندون دے خمأ ژوند
 دغہ شمس سیدپوری کرہ
 خمائی دہ عار پیغور
 سرلہ شرمکرم نسکور
 پہ کرم مے کرہ مصبور
 پہ رحمت ئے کہ منظور
 خمأ ژوند مرے د گور
 د غلام د سترگو تور

***** لا الہ الا اللہ *****

د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
 چہ لہ ذات سرہ نہ یو دے نہ جدا
 لکہ گل چہ وی پہ بناخ پورے پیوند
 نہ گل بناخ وی نہ لہ بناخ وی جدا
 تر گل بوئی د گلاب وجود موقوف دے
 زیب زینت د گل لہ بناخ وی پیدا
 کیف د گل وی پہ گل بوئی کنیں مستور
 خو چہ گل د بناخ پہ تن کنیں وی فنا
 چہ قدرت ئے د ظہور ارادہ وکری
 پہ مشیت ئے کری رنگین او مجلا

جلوه گر په باغ او راغ شي دده دهر
 نا پيدا شي يو خو ورځو له پيدا
 د توحيد او د کثرت دغه مثال ده
 دا عالم لکه د گل به شي فنا
 لکه سناخ به وي قائم ذات د قديم
 د بهار مثال قدرت ده په هر چا
 دغه يو طرف قائم بل شه نابود
 گل فنا شه د گل بوټي د بقا
 دا د گل طرف مخلوق ده په مثال کښ
 دا د سناخ طرف امري غوندې گويا
 د خالق مظهر وجود ده د مخلوق
 چه وحدت ده په کثرت کښ قديرا

***** مقامات *****

دا اول مقام اثر ده د فيضان
 چه په نقش زړه رنگين کړي ذاكران
 دويم مقام ده د انوارو په زړه باندې
 چه په ذکر زړه ذاكر شي هرزمان
 اطمینان له ده جريان نه پيداكيځي
 چه پرې ورک شي د غفلت نام و نشان

دا درئم مقام نزول دے یا عروج
 چہ پوهیگی پرے د فہم ناظران
 خلورم مقام نظر دے پہ ځان باندے
 چہ غائب یم کہ حاضریم دا زمان
 دا پنځم مقام دوام د شہادت دے
 نظر فکر د صفاتو پہ عنوان
 انتها د معرفت مقام د وصل
 د صفاتو فکر خیال دے هرزمان
 تصور بہ د صفاتو کړی پہ ذات
 چہ لازم له ذات حق نہ دے هرتوان
 اثری طرف کښ کیف دے د صفاتو
 آمری طرف کښ کیف نہ لری شان
 د تکوین هر دارمدار چہ جلوه گرشی
 حقیقت شی ارادت کښ نمایان
 یعنی یے ارادے هیڅ نشی ایجاد
 پہ ایجاد کښ ارادے سره فرمان
 مدام نوے نوے کار نوے روزگار دے
 یعنی خدائے ' کل یوم هو فی شان '

هر هغه چه د قدرت په اندازه دی
 هر ممکن ئے له ادراکه دے ناتوان
 هر يو اسم په هر شی کېښ د دارینو
 لری خپل اثری شان په خه عنوان
 جلالت د جلالی اسم اثر دے
 جمالت د جمالی اسم نشان
 دا سفلی علم د خلق دے که علوی
 سراسر دے د اسماء په فرمان
 په هر شی کېښ د هر اسم تربیت دے
 حقیقت ئے له خاصے دے نمایان
 که نصیب شی د غلام توفیق له خدایه
 و حسن افعال خواص به کړی بیان

﴿ترجمہ نماز﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

***** د مونځ تر جمہ *****

نیت د مانځه د سحر

نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 سنت موعده د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 فرض قطعی د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر

***** نیت د ماسپڅین د مانځه *****

نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 سنت د ماسپڅین موعده مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 فرض د ماسپڅین قطعی مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم

سنت د ماسپخین مو۶کده مونخ کوم

***** نیت د مانخہ د مازیگر *****

نیت م کړ دے مونخ چہار گانہ کوم

فرض د مازیگر علانیہ کوم

مخ کوم کعبے ته تکبیر وایم

یو دے خدائے تکبیر سره یه ستا یم

***** نیت د مانخہ د مابنام *****

نیت م کړدے درے رکعتہ مونخ کوم

فرض د دے مابنام قطعی مونخ کوم

نیت م کړدے دوه رکعتہ مونخ کوم

سنت مو۶کده د مابنام مونخ کوم

مخ په کعبه خاص رضا د خدائے لره

الله اکبر حضور په خایه لره

***** نیت د مانخہ د ماسخوتن *****

نیت م کړدے کړم خلور رکعتہ مونخ

فرض د ماسخوتن خلور رکعتہ مونخ

مخ م د کعبے په طرف خدائے لره

الله اکبر لوی د خدائے لره

نیت م کړدے دوه رکعتہ مونخ کوم

سنت د ماسخوتن مو۶کد مونخ کوم

نیت م کردے درے رکعتہ۔ مونخ کوم
 وتر واجب خدائے لرہ دا مونخ کوم
 من م د کعبے پہ لوری خدائے لرہ
 اللہ اکبر عبادت خدائے لرہ

سبحنک اللہم وبحمدک

پیرہ پاکی ستادہ اے باری خدا
 ٲولہ ثنا ستا دہ اے ہادی خدا

وتبارک اسمک وتعالیٰ جدک ولا الہ غیرک

نوم د مبارک دے لوی د شان دے
 نشہ بل معبود واحد د شان دے

اعوذباللہ من الشطان الرجیم

غواہم فنا حہ پہ رب الاکریم
 خدایا ما ساتہ لہ شیطان الرجیم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ستا پہ نوم شروع کوم رحمن ئے تہ
 ہم رحیم کریم رب المنان ئے تہ

الحمد لله رب العالمین

هر قسم ثنا ده خاص الله لره
 پالونكه د جملہ جهان الله لره
 الرحمن الرحيم

يعنى چه بخونكه مهربان ده
 ٲول عالم ته ده روزى رسان ده
 ما لك يوم الدين
 ورخه د قيامت له ده واكدار ده
 هم له خير او شر ته خبردار ده
 اياك نعبد

مونږه كوو خاص عبادت تالره
 نشته عبادت كنى شريك تالره
 خاص په يكتائ سره يكتا ئه ته
 حق په مولائ سره مولا ئه ته
 و اياك نستعين

يعنى خاص له تانه مدر غواړمه
 ږه له تانه بل چاته نه جاړمه
 اهدنا الصراط المستقيم

بوخه مونږ په لاره د حضرت نبى
 لار توحيد خايه په سنت قوى

لار برابر خايه خپل دلبار ته
 زړه م هوسينكي ستا ديدار ته
 زړه م د ديدار په تمنا كېښ دے
 خيال م ياره ستا په ټولي كېښ دے
 صراط الذين انعمت عليهم

لار د هغه چا چه په رحمت كېښ دي
 تا په فضل كړدے په نعمت كېښ دي
 اوليا چه صالحان دي انبيا
 زاهدان چه عارفان دي اتقيا
 غيرالمغضوب عليهم

لار د گمراهي مه خايه مونږه له
 كار د شقاوت مه سپاره مونږه له
 كافران چه فاسقان دي فاجران
 مفسدان دي گمراهان دي غافلان
 ولا الضالين

هغه چه منكر دي له توحيدې نه
 كار كېښ ې پروا دي له تنقيده نه
 آمين

دا دعا قبولہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 دا زاری منظورہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 ورخ د لوئ اختر دے دا ناقص غلام
 عفوہ کہ یا والئے جملہ نظام
 قل ہوا للہ احد

وایہ پہ جواب کبیں مشرکانو تہ
 اے نبی د وخت منافقانو تہ
 ہفہ چہ اللہ دے یو معبود دے
 یے شریکہ واجب الوجود دے
 اللہ الصمد

یے وزیرہ یے نذیرہ یے حجت
 خدائے پورے موقوف دے دھرچا حجت
 لم یلد و لم یولد

یے مثالہ ذات لہ چا پیدا نہ دے
 دا رنگہ لہ دہ نہ خوک پیدا نہ دے
 دے نہ د چا مور نہ د چاپلار دے
 یے حجتہ دے لہ مور او پلاردے
 دے لہ مور او پلارہ یے پروا دے
 نہ چہ خوک لہ دہ خنے پیدا دے
 مطلق یو ذات دے پہ ایقان کبیں

چون او چند نہ لری بیان کس
ولم یکن له کفوا احد

قام قبیلہ نشہ خوک مولا لرہ
یو حسب نسب نشہ اعلیٰ لرہ
یہ نسب یہ حسبہ ذات دے
هرسعت موصوف پہ نیک صفات دے
دے نہ عربی نہ عجمی دے خوک
نہ چہ دے ترکی یا رومی دے خوک
التحیات لله

هر یو زبانی عبادت خدائے لرہ
هرے زمانے کس خاص دے خدائے لرہ
نشہ عبادت کس حصہ چا لرہ
نشہ پیغمبر نہ اولیاء لرہ

***** مثال *****

دوہ خاوندہ نہ وی د یوے خے
یو خاوند نہ بنائی درے خلور خے
خدائے خو ہفہ بس دے چہ یکتا وی تل
ہم نہ ماورا نہ یے پروا وی تل

والصلوات

بل خو عبادت د بدن خاص دے
 مونځ روژه حج خدائے له خاص الخاص دے
 هيڅ مخلوق په دے کښ څوک شريک نه دی
 شان د الاهي کښ څوک شريک نه دی

والطيبات

هر قسم طاعت او مال بنده گي
 خدائے له ده لائق مال بنده گي
 هغه صفتونه چه دی خدائے لره
 مکنړه هرگز چرے بل چا لره
 يو خالق کافی دے ټول مخلوق لره
 دوه معبوده نه نشي يو مخلوق لره
 دوه په دو رنگي سره رضا نشي
 يو په يو رنگي کښ نارضا نشي
 زړه د غلام تنگ له مشرکانو شه
 هم له دے نا امله معبودانو شه

السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته

اے نبی په تا د وی له ما سلام
 رحم د باری برکت شامدام

السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

رحم د رحمن سلام د وی په مونږ
هم په صالحانو د ټولی ځمونږ
اشهدان لا اله الا الله

وايه شهادت چه خدائ معبود دے
په له خدایه هر معبود مردود دے
واشهد ان محمد عبده ورسوله

هم شهادت کړم چه محمد نبی
خاص بنده استوائ د مولا غنی
هر عبادت بنائ په دستور د ده
نشته عبادت کښ حق منظور د ده
دے بنده د خدائ دے بندگی کوی
مونږ ته داب دستور د بندگی خائ
دارنگه هستی چه طاقت نه لری
هیڅ خداوندی کښ دخلت نه لری
بل وی لا څوک مشکل کشا د تا
خلاص چه کړی له رنځه له بلا نه تا
اللهم صل علی محمد

وعلى ال محمد

ډیر د وی درود په محمد نبی

یا خدایا پہ آل د محمد نبی

کما صلیت علی ابراہیم

وعلی ال ابراہیم

دارنگہ درود لکہ ویئل دے تا

آل او ابراہیم دواہ سائل دے تا

انک حمید مجید

اے خدایا بے شکہ شان دے ستا حمید

اچت لہ اندازے نہ دے شان مجید

اللهم بارک علی محمد

وعلی ال محمد

یا خدایا رحمت برکت ستا د وی

اے پہ محمد او آل صفا د وی

کما بارکت علی ابراہیم

وعلی ال ابراہیم

داسے لکہ تا پہ ابراہیم نبی

کپ دی ہم پہ آل د ابراہیم نبی

ہیر برکتونہ رحمتونہ دی

ہیر لوی احسانونہ نعمتونہ دی

انک حمید مجید

بے شکہ حمید پہ ہر لسان ئے تہ

ڀير بزرگ او لوءِ ۾ هر زمان ئي ته

اللهم ربنا اتنا في الدنيا حسنة

وفي الاخرة حسنة

راڪه ۾ دنيا ڪنهن نيڪي مونڙ لڙه

خدايا ۾ عقبا ڪنهن نيڪي مونڙ لڙه

وقنا عذاب النار

مونڙه ۾ آمان ڪڙه له عذاب نه

يا خدایا د اور له تاؤ تاب نه

السلام عليكم ورحمة الله

له ما د وي سلام ۾ تاسو باربار

هم رحمت د خدائے ۾ تاسو بار بار

اللهم انت السلام

يا خدایا ته روغ ئي له هر عيب نه

پاک ئي له هر نقص له هر ريب نه

ومنك السلام

خاص سٿا له درگاه نه دے خير تمام

سٿا له فضلہ زحم دے هر يو نظام

تبارکت يا ذاالجلال والاکرام

ڀير ئي مبارڪ جلالت شان لڙه

صاحب الاکرام ڪمالی توان لڙه

استغفرالله استغفرالله استغفرالله

عفوہ غواہم عفوہ غواہم مغفرت
مغفرت با عاقبت لہ ہر علت

***** دعا ئے قنوت *****

اللهم انا نستعينك ونستغفرك

یا خدا باری پہ تحقیق خہ غریب
تا نہ مدد غواہم اے نعم المجیب
غواہم مغفرت صفت غفور لرے
پیر ئے قدردان صفت شکور لرے

ونوءمن بك ونتوكل عليك

ستا پہ توحید ما ایمان راوہے دے
ہم تکیا توکل م پہ تا کپہے دے

ونثنی عليك الخیر ونشکرك

وایمہ پتا دہ نیکی خہ ثنا
یا الہی ستا پہ شکر یم گویا

ولا نکفرک و نخلع

نہ یم یر فرمان ستا لہ فرمانہ خہ
تا تہ شوم خالی لہ ہر عنوانہ خہ

و نترك من يفجرک

پرے م خوه دوستی د دوشمنانو ستا
 نه به کرم یاری د بد خواهانو ستا
 اللهم ایاک نعبد و لک نصلى و نسجد

باری خدا خاص عبادت ستا کوم
 مونخ او سجده هم لپاره ستا کوم
 نشته عبادت کښ حصه چا لره
 نشته پیر بابا او لوی بابا لره
 ډیر عالم کافر په دے روزگار شه
 خدائے رسول له ډیرونه ویزار شه
 والیک نسعی

تاوته په منډو منډو راغلمه
 اقرار د بندگۍ کومه راغلمه
 ونخفد و نرجو رحمتک

ستا خدمت کوم امید لرم لقا
 رحم کړه په ما امید لرم لقا
 و نخشی عذابک

خه یريگم ډیر ستا له عذابه نه
 امن راکړه ته له خپل عذابه نه

ان عذابك بالكفار ملحق

ستا عذاب پیوست دے پہ کافر پورے
 یعنی لہ توحید نہ پہ نافر پورے
 امن م ایمان کہ لہ نقصانہ نہ
 یعنی د مکرونو د شیطانہ نہ
 دا د غلامی تحریر منظور کرہ
 بیائے پہ مغفرت سرہ مغفور کرہ
 وخت مازیگر ورخ لوی اختر جولائی 1957

***** ایمان مفصل *****

آمنت بالله و ملائکتہ

ما ایمان راوردے پہ واحد خدا
 ہم پہ ملائکو د پاک رب العلی
 و کتبہ و رسلہ

ایمان پہ کتابونو آسمانی حُما
 ہم پہ رسولانو سبحانی حُما
 والیوم الآخر والقدر خیرہ

وشره من الله تعالى

پہ ورخ د آخرت حُما ایمان دے
 انداز د خیر او شر لہ رب منان دے

والبعث بعد الوت

يقين م په ژوندون دے پس له مرگه نه
خدائے خخه ورتلل دی پس له مرگه نه

***** ایمان مجمل *****

آمنت بالله كما هو باسمائه وصفاته

ایمان م د توحید دے په رب الغفار
خنگه چه په نیکو نامو نام دار
هر اسم شرعی حُما ایمان دے
هر صفت کامل د خدائے شایان دے

وقبلت جميع احكامه اقرار

باللسان وتصديق بالقلب

ما د خدائے احکام واپه منلی دی
ما په ژبه زړه رښتیا کنړلی دی
هر خه چه لازم دی خدائے یکتا سره
ټول دی ما منلی په رښتیا سره

***** شپک کلمے د اسلام *****

اول کلمہ طیبہ

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 ۛ ۛ خدایا نشۛہ بل معبود حُما
 استاز دے د خدائے نبی محمود حُما
 مقصود د زندگۛ شہ الا اللہ حُمونہ
 دستور د بندگان رسول اللہ حُمونہ
 یعنی ۛ ممکن غرض توحید دے
 کار د سنت سر بسر تنقید دے

***** دوئمہ کلمہ شہادت *****

اشہد ان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ
 و اشہد ان محمد عبدہ و رسولہ
 وایم شہادت حُہ ۛ توحید سرہ
 ہم ۛ معبودیت د رب مجید سرہ
 یو دے ذات اقدس چہ شرکت نہ لری
 ذات صفت کبۛ یو دے شرکت نہ لری
 کرم شہادت چہ محمد نبی
 استاز د مولا دے بندہ گۛ کوی

***** دریمہ کلمہ توحید *****

لا الہ الا اللہ وحدہ

نشتہ خوک معبود سوا لہ خدایا نہ
یو پہ ہر صفت کنیں یے لہ خدایا نہ
لا شریک لہ

نشتے شریک دہ لہ پہ قدرت کنیں خوک
ہم پہ تصرف د مملکت کنیں خوک
لہ الملك و لہ الحمد

دے پہ مملکت کنیں یکتا شان دے
دہ لرہ ثنا دہ ہم سبحان دے
یحیی و یمیت

دے ژوندے کونکے دے مردہ لرہ
دے مردہ کونکے دے زندہ لرہ
بیدہ الخیر

ہر خہ چہ کوی ہفے کنیں خیر دے
خوگ صفت د دہ صفت د خیر دے
وہو علی کل شیئی قدیر

دے پہ ہر یو کار باندے قدرت لری
کولو نہ کولو کنیں حکمت لری

خلورمه کلمه تمجید

سبحان الله و الحمد لله

هر قسم پاکی ده پاک الله لره

هر قسم ثنا ده یو ا الله لره

ولا اله الا الله والله اکبر

نشته څوک معبود سوا له خدایه نه

نشته څوک لویئ کښ لویئ له خدایه نه

واړه خواروزار غریبانان دی

یې له خدایه ټول یتیمانان دی

العلی العظیم

خدائے پیر مهربانه عالی شان دے

والی ئے رحمت عظیم الشان دے

پنځمه کلمه استغفار

استغفرالله ربی من کل ذنب اذنبته

غواړم مغفرت له لویه خدایه نه

هر گناه چه کړ دے ما له ځانه نه

عمدا او خطاۛ سرا او علانیۛ

هغه څه قصدی وی یا خطا سره

هغه څه څرگند وی یا په غلا سره

و اتوب الیه من ذنب الذی

اعلم ومن ذنب الذی لا اعلم

بیرته راحم خدائے ته له علمی گناه

توبه توبه خدایه له جهلی گناه

انک انت علام الغیوب و ستار العیوب

ته ئه خبردار له هر یو غیبه نه

ته پرده پوشی کوۛ له عیبه نه

وغفار الذنوب

ستا صفت غفار گناه بخونکۛ ئه

لار د هدایت مدام خو یونکۛ ئه

ولا حول ولا قوة الا با لله

ته څه گرځوۛ له بدئ گرځو مونږ

ستا په توفیق هم په نیکی غورځو مونږ

العلی العظیم

ستا صفت دۛ لوی عظیم قدرت لرۛ

هم په کړه ناکړه کښ خپل مشیت لرۛ

***** شپڳمہ کلمہ رد کفر *****

اللهم انى اعوذبك من ان اشرك بك

غواړمہ فنا باری په تا سره
شرک چه پیدا نه کړمہ لتا سره
شی و انا اعلم به

داسے شے چه ځه په خبردار یمہ
یا خو ځه بالکل نا خبردار یمہ
یعنی عفوه وکړه په جهلت ځما
عفوه په غفران کړه معصیت ځما
تبت عنه و تبرئت

ده ځما توبه له هر شرکته نه
خلاص شومہ له کفره له شرکته نه
والکذب والغیبة

ځه شرمه بیزاره له دروغو نه
نه به کړم غیبت له روغ ناروغو نه
والبدعة والنمیمة

توبه توبه نه کوم غیبت چرے
نه به چغلی کړم به بدعت چرے

والفواحش والبهتان

نه به کرم بهتان زنا له چا سره
يعنى د بدئ عمل بل چا سره
والمعاصي كلها واسلمت

له ټولولو گناهونو ده توبه حُما
نوه مسلمان شوم توبه حُما
واقول لا اله الا الله محمد رسول الله

وايمه خدائے يو دے په تصديق سره
استازے محمد دے په توفيق سره
څوک چه مخالف شي له رسوله نه
رد بئے عمل شي له قبوله نه

***** د روجه نيت *****

و بصوم غد نويت من شهر رمضان

نيت د صبانئ روجه کومه خه
مياشت د رمضان روجه کومه خه

***** د افطار نيت *****

اللهم انى لك صمت وبك آمنت

خدایه خه خاص تا لره صائم شوم
ایمان لرم ستا په دين قائم شوم

و عليك توكلت وعلى رزقك افطرت

کرمہ توکل پہ تا ہر کار کنیں
ستا رزق کافی گنہم افطار کنیں

***** نیت د جنازے *****

نویت ان او دی للہ تعالیٰ

اربعة تكبيرات الصلوة الجنابة

نیت م کر دے مونخ د جنازے کوم
خدائے لہ چہار تکبیر نیازے کوم

الثناء للہ تعالیٰ والصلوة

للنبی والدعاء لهذا المیت

خدائے لرہ ثنا درود پہ مصطفیٰ
کرم دے مردہ پہ حق کنیں ہم دعا

اقتدیت بهذا الامام متوجها

الى جهة الكعبة الشريفة

اقتدا پہ دے امام پسے کوم
منح پہ کعبہ اللہ اکبر وایم

اول تکبیر

سبحانک اللهم وبحمدک

پاک ئے لہ نقصانہ تہ باری خدا

یاد ئے پہ ثنا سرہ کافی خدا

وتبارک اسمک وتعالی جدک

نوم دے مبارک دے جلالت سرہ

ذات د مبارک دے لوی شوکت سرہ

وجل ثنا ک

ستا ثنا خرگندہ لوی عزت لرے

نشہ بل معبود خو تہ وحدت لرے

اللہ اکبر

اے پہ صفت لویہ لوی قدرت لرے

ہیر کرم لوی شان د مغفرت لرے

اللہ اکبر دوئم تکبیر

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد

یا خدایہ رحمت پہ محمد د وی

ہم پہ آل اولاد د محمد د وی

کما صلیت و سلمت

وبارکت رحمت وترحمّت

داسے لکے تا چہ رحمت کرے دے

ہیر سلام رحمت برکت کرے دے

علی ابراہیم وعلی ال ابراہیم

خاص پہ ابراہیم پہ آل د دے

تا چہ کرم کریدے پہ حال د دے

انک حمید مجید

ستا ثنا صفت پہ ہر لسان دے

ذات د لوئی بے کیفہ بے نقصان دے

***** اللہ اکبر دریم تکبیر *****

اللهم اغفر لحینا و میتنا

یا الہی اویخبنبہ جوندی خُمونہ

عفوہ کہ مولا د گور بندی خُمونہ

وشاہدنا و غائبنا وصغیرنا و کبیرنا

حاضران او غائبان مغفور لہ

لوئی واہہ خُمونہ تل مشکور لہ

وذكرنا و انثا نا

عفوہ پہ رحمت کہ مردانہ خُمونږ
وکره مغفرت پہ زنانہ خُمونږ
اللهم من احييته منا فاحيه على الاسلام

ته چه ايراده له مونږ ژوندون که
ژوند خُمونږ اسلام سره ميمون که
ومن توفيته منا فتوفه على الايمان

روح چه ته له مونږه قبضه و د چا
ختمه خاتمہ که په ايمان خُما

الله اکبر خلورم تکبير

اسلام عليكم ورحمة الله

اسلام عليكم ورحمة الله

خُما د وی سلام په تاسو بار بار
هم رحمت د خدائے په تاسو بار بار

دعا د جنازے د هلك نابالغ

اللهم اجعله لنا فرطا

دا هلك قيامت کښ خدایا مونږ لره
پیره خوشی وگرځوه مونږ لره

واجعلہ لنا اجرا و ذخرا

اجر د عقبی کرے مونہ د پارہ دے

نیکہ ذخیرہ کرے مونہ د پارہ دے

واجعلہ لنا شافعا و مشفعا

دے شفاعت کار حُمونہ د پارہ کہ

قبول ئے شفاعت حُمونہ د پارہ کہ

***** دعا د جنازے د جینی نابالغے *****

اللهم اجعلها لنا فرطا و اجرا و ذخرا

وگرخوہ دا جینی بنادی حُمونہ

اجر ذخیرہ کرے خیر خواہی حُمونہ

واجعلها لنا شافعة و مشفعة

دا جینی حُمونگ شفاعت دارہ کہ

منظور ئے شفاعت حُمونگ د پارہ کہ

***** نیت د تیمم *****

نویت ان اتیمم لرفع الحدث

ولا صطبا حة الصلوة

قصد م دے پہ خاورو طہارت کوم

مونخ د پارہ کار د اباحت کوم

***** لرفع الجنابة *****

نیت م دے پہ خاورو طہارت کوم
پاکہ ناپاکی د جنابت کوم

***** لمسح الصحف *****

نیت کوم پہ خاورو پاکوم خان
مسح د قرآن روا کوم پہ خان

***** مطلق تیمم *****

دوہ ضربہ تیمم وہم پاکئ لره
دا علاج شرعی دے ناچارئ لره

***** تیمم د مردہ د غسل *****

نیت م کر دے غسل د مردہ کوم
مخ لاس ئے پہ خاورو آلودہ کوم

***** مسئلہ د غسل *****

مہر کہ نارینہ شہ پہ تقدیر سرہ
نہ وو نارینہ چرے تطہیر سرہ

خخہ بہ تیمم پہ پتہ مخئ کوی
دہ لہ بہ تدبیر د اودسئ کوی

دا رنگه که خُخه وی مرده چرے
 خُخے پیدا نه شوع په موقع چرے
 دے له به تیمم خو نارینه وهی
 پته دواړه سترگے نابینه وهی
 دا هله چه نه وی خوک محرم ددے
 بیرته سترگے بویه د محرم د دے
 خُخه خاوند دواړه خو یو بل لره
 غسل ورکولے شی یو بل لره
 لاس به نامحرم په کپړه پټ لری
 ضرب د تیمم په لا سو پټ کوی
 یه خلافه خُخه د خاوند غسل
 خلاف دے په خاوند د زوجے غسل
 غسل د معنی غواړی ناقص غلام
 ستا له فضله رحمه یا رب السلام

(100000) **** لکی ختم سره ایمان بیرته نه راځی ****

لکی ختم که خوک کاندی هر زمان
 پیر ثواب دے چه مرده ته شی رسبان
 ولے تلے ایمان بیرته نه جاروزی
 دا فاسده عقیده چه کړی ختمیان

ۛ عزتي پکنڀ لازمہ د مردہ دہ
 چہ مسلم باندے لازم شی بد گمان
 العیاذ کہ ایمان بائلے وی دے مری
 د بائلے ئے راتہ ونبایہ نشان
 فرض دا کہ ستا پہ ختم شی واپس فنا
 خہ ئے نبیہ خہ دلیل خہ ئے نشان
 بلہ دا کہ ایمان لار مړے کافر دے
 پہ کافر د جنازے دے خہ فرمان
 دغہ سقاط دغہ فدیہ دغہ خیرات
 فائدہ نکری وارہ دے مالی نقصان
 سقاط فدیہ خو جبیرہ دہ د گناہ
 ہسے نہ چہ جبیرہ دہ د کفران
 پہ ټگئی کنڀ ملا ما چوہ مخلوق
 خہ دلیل خو را پیدا کہ د قرآن

دا خلور واره مذهبه چه برحق دی
 پکنس وخایه د دے عمل بیان
 یعنی دا چه ایمان بیرته راجاروی
 په ختمونو په لوستلو د قرآن
 ستا په قول که دا مرے وی بیمانه
 اول ختم کړه چه رائے شی ایمان
 پس له هغه جنازه ورلره بویه
 مشرف چه په شرف شی د ایمان
 جنازه لره پتا باندے تادی وی
 فرق نکرے چه مومن دے که یر ایمان
 له کفن دفن نه پسته مزرے شوے
 لکی ختم له راغواړے ملایان
 خه شی تل وی خه شی راغے ماته خایه
 چه منظور شی عقیده کنس ستا بیان
 ته ایمان ایمان کوے ایمان خه شی دے
 حقیقت کړه د ایمان راته عیان
 که اقرار تصدیق ته وائے دا ارکان دی
 د ارکانو مرکب کړه نما یان

که ته خدائے رسول ته وائے چه ایمان دے
 خدائے ماشوم غوندے به خنگه شی پشیمان
 په تقدیر کنس چه بیزاره شی مولا
 خاتم په یه دینئ به شی ختمان
 دا تقدیر به په تدبیر خرنګ بدل شی
 چه بدل شی په اسلام سره کفران
 د ثواب په نیت په نیک گمان عمل کره
 تقدیر واپره حواله کره د منان
 تله راتله د ایمان مکره عقیده خپل
 خاتم باندے عالم دي حق رحمان
 دا قرآن تسبیح تهلیل په گپه مخوره
 خدائے رازق دے د زمین او د زمان
 د رواج د ملائے نه آمان غواری
 خوار غلام د غلامئ کوی فغان
 ***** دور د قرآن رواج دے *****

ملا سترے کرمه ستا دور د قرآن
 چه د فرض که په خان هم په جهان
 د خدائے د فرضو نه زایگم خوشحالیگم
 ولے ستا په فرضو پیر شوم پریشان

د مسکین په حق د مال په طور که وائے
 ورکول فدیہ روا دی د قرآن
 ولی نن پرون رواج دے مذهب نه دے
 مغفرت گنہگار په دور د قرآن
 که رنښتیا وائے دھوکہ دغه بازی ده
 اقاله چه پس له دوره کړے قرآن
 له درئم دورنه پس مال او قرآن
 قبلوی اکثر د کلی امامان
 مقتدی ته وائی خه حما وکیل ئے
 تقسیم وکړه د دے مال په خه عنوان
 دا خیرات شه د ملا که ستا د مړی
 فکر وکړه رواجی په خپل گریوان
 د چا مال وو چاخیرات کړه خان د پاره
 پوه نشوے ته په سود او په نقصان
 دا د سلو قبول شوے مال د یو شه
 یعنی وکړه دے ملا خیرات په خان
 یر له دوره چه تقسیم شی مال فدیہ شی
 خود ثواب بئے مرده ته شی رسبان

ولی سستا په نیت اول ملا خبر دے
 چه غرض د خپل ناموس دے خپل عنوان
 حڪه سستا په حق كېن دے نه وائی حق
 چه په حق باندے ته نكوے گذران
 حقیقت خو د قرآن دے اطاعت
 په كولو نه كولو دے فرمان
 داسے نه چه د قسم گډی د پاره
 په خپل كور كېن تا ساتلے وی قرآن
 دا لابلے یے باكي د مسلمان ده
 چه قرآن لاندے تیر باشی لشكريان
 د قرآن نه مخالف لشكر افسر وی
 بیا لا غواړے د قرآن په مخ آمان
 چا خودلے دا دستور دغه تدبیر دے
 چه شه سستا د عقیدے د پاره زیان
 د مسلم خانه جنگی چرتہ روا ده
 راشه وگوره حكمنه د قرآن
 د قرآن له یے باكي نه خوار غلام
 امن غواړی په هادی رب المنان

***** وما اتاكم الرسول فخذوه *****

په رواج سره که خیر وی که خیرات
 سرمایه وی قربانی وی که زکوة
 له سنته مخالف به تل خائف وی
 نه ئے اجر په عقبا شتر نه نجات
 په خیرات کښ چہ غرض جائے بندی وی
 خیرات نه دے حسابیگی له دعوات
 هغه نذر چہ مصرف کښ نه صرفیگی
 خساره د آخرت ده به شبهات
 تر جمعے تر خلویختمے چہ موقوف شی
 به حجتہ وقتی شی رواجات
 د خپل رسم د رواج تابع داران
 شرمندہ به په عقبا وی نارمات
 د اتمے یولسمے څه طاقت دے
 یعنی نشته پکښ نفع نقصانات
 د قدرت په پنجه کل واپه بندی دے
 که ایام که لیالی دے که اوقات

کہ پہ نذر کبڻ ڇوڪ ياد ڪري باباڳان
 ادا نه لري د هغه واجبات
 هم خوراڪ ٿي دے حرام پہ چار مذهب
 متفق دي پکڻن واره امامات
 چه اهلل د غيرالله پہ کوم شي وشي
 اکل شرب ٿي شي حرام پہ مسلمات
 د ثواب طمع ترے هم کفر باطن دے
 چه ڪتاب کڻڻ موندے شي ٿي اثبات
 د آره د يولسمے خاوندان
 مشرڪان دي ڪري بے ڄاڻ عبادات
 پنڄه حقہ پہ آره کڻڻ ضائع ڪيڙي
 د دهقان هنگر زرگر حجام زڪواة
 مشرڪان نامي مسلم پہ شرڪ نازيڱي
 پہ عقبا کڻڻ ورلہ نشته درجات
 د لوي پير ڪڙهي روٽي ايمان خواري ده
 ورسره دے پہ آخر کڻڻ تعذيبات
 ڇوڪ چه ڄاڻ له خدايه نشي خلاصہ ولے
 بل به ڇه رنگه ڪري خلاص له نقصانات

چه په نفعی په ضرر خپل قادر نه وی
 نه به بل چا نه خه کم کړی نه به زیات
 چه په قبر کښ بندى وی نه خلاصیگی
 خه به ورکړی وه بل چا وټه نجات
 کرامت به د هغه ولی منظور وی
 چه له شرع هرگز نه وی خلافت
 کرامت فضل د خدائے نه وایه کیگی
 چه په لاس شی د بنده خرق عادات
 د ممکن نفع ضرر خاصه د خدائے ده
 به له اذن نه زړه نکړی حرکات
 خپله خخه خوی دختر شی له مړ پاته
 خه رنگ بل ته به دے ورکړی فرزندات
 دے له ځان نه په بل چا پیر میئن نه دے
 انصاف وکړه خود معلوم به شی نکات
 نه شرمیگے چه له مړه نه حاجت غواړے
 باور نه کړے د مولا قوت حیات
 راشه مگده د مولا په فرش قدم نن
 له بابا نه ځان له غواړه خرشیات

آب و نان خرچ او خوراک د مولا پریرده
 چه معلوم شی په ساعت کبش بابا جات
 د یو خدائے په زور قوت گذاره بویه
 خه حاجت دے له ممکن نه سوالات
 په توحید سره اول آخر خائسته که
 مسلمان شه پریرده واره . شرکیات
 پیدا کړے ته مولا ئے که بابا
 عدالت دے مسلمان لره سوغات

آتشین ابیات هیبت وائے غلامه
 گوش جان که چه بیدار شی غافلات
 ***** اطیعو الرسول *****

صد افسوس دے د مسلم په انحطاط
 د روا د ناروا په اختلاط
 د رواج او د سنت تمیز ئے نشته
 یه پرواه دی له طفریطه له افراط
 طبیعت متابعت ورته یکسان دی
 آگاه نه شه د سنت په احتیاط
 هدایت او ضلالت ته نظر نکړی
 روان نه شه یو قدم په سم صراط

دا خراب ژوندون به تل تر تله نوی
 راه گذر به وی قدم پل د صراط
 د غلام زړه د توحید په غم قلم شه
 الغیث په مسلمان غیر محطاط
 ***** ولا تتبعوا السبل الى الخ *****

دا عالم شه په رواج باندې تاراج
 چه مذهب شه په عوامو کښ رواج
 د ضامن په کفریاتو دین خراب شه
 هر یو تار لکه زینار دے د رواج
 د هغو ایمان په خدائے په رسول نشته
 چه یقین کوی په رسم په رواج
 د واحد خدائے منت بویه نذر بویه
 ابراهیم شه بتان مات کړه د رواج
 په واحد صفت موصوف دے کافی ذات
 څه حاجت دے د ممکن په احتجاج
 دا کمزورے عقیده کمزور ایمان دے
 بل څه ندی خو عمل دے په رواج
 دا غلام غواړی آمان په هر زمان
 چه بدعت نشی سنت کښ امتزاج

***** قصیده امالی *****

بسم الله الرحمن الرحيم

ڀير حمد ثناده خاص مولا لره
ڀير درود سلام دے مصطفى لره
هم په آل اصحابو د ټولي د ده
هم په اهل بيتو د ټولي د ده

ملك مالك مولى الموالى

له وصف التمكن واتعالى

بادشاه د بادشاهانو دے مولا علم
ده له ده لوى غالب په ټول علم
خاصه د تكبر ده خدائے كبير لره
نشته تكبر صفت حقير لره
نشته تكبر كښ غفرانى د چا
نشته په شركت كښ عفوانى د چا

يقول العبد فى بدۃ الامالى

لتوحيد بنظم كالاى

نظم د توحيد لکه گوهر وایم
اول د امالى كښ په هنر وایم

﴿قصیدہ امالی﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

اپیل

وہ باباجی حضرت غلام ربانی رحمۃ اللہ تمام لو ستنکو
او قدر دانو تہ دا اپیل دے کہ چرے چاسخہ وہ باباجی کلام
موجود ایسی نو مونک تہ ارسال کرے چہ مونک ایسی دویم
ایڈیشن کبھن شایع کرو۔

صاحبزادہ ابوذر غفاری
ربانی منزل، E526/13 اکرم آباد
مدینہ کالونی، والٹن، لاہور، کینٹ

یعنی بندہ وائ پہ توحید سرہ
 اول د امالی کبں پہ تنقید سرہ
 علم توحید علم ایمان دے ضرور
 لازم دی د توحید اؤ دایمان امور
 انہ خلق مولانا قدیم
 وموصوف باوصاف الکمالی
 معبود د ٲول مخلوق دے یو اللہ قدیم
 موصوف پہ لوی کمال دے مولانا قدیم
 نہ لری نقصان پہ ذات صفات کبں
 ہر صفت کامل دے خپل سوغات کبں
 ہوالحی المدبر کل امر
 ہوالحق المقدر ذوالجلالی
 دے ژوندے تدبیر د ہر یو کار کوی
 ٲیر بزرگ دے حق پہ انداز کار کوی
 کار کبں دے مختار دے ایرادے سرہ
 مشیت سرہ مختار دے ایجادے سرہ
 یرید الخیر والشر القبیح
 ولکن لیس یرضی بالمحالی

دے ایرده کونکے دے د خیر او شر
 رضا دے پہ نیکی ولے خفه پہ شر
 امر د نیکی کوی رضا سره
 منع له بدی کوی منشا سره
 علم ایرادی وو پہ بدی حُمونگ
 قادر پہ اندازه وو د نیکی حُمونگ
 لیک چه په ازل کبش وی بدی د چا
 یا په اندازه کبش وی نیکی د چا
 جدا جدا تیارے مظهرے شولے
 جلال جمال ناسوت کبش تماشے شولے
 خرگنده په بدانو کبش بدے شولے
 پیدا هم له نیکانو نه نیکی شولے
 کار د مشیت تل وی له حکمت سره
 راز د قدرت فاش وی په کثرت سره
 صفات الله لیست عین ذات
 ولا غیرا سوا لازوا نفصالی
 یو صفت له خدائے سره یکتا نه دے
 دارنگه له ذات نه جدا نه دے

یو طرف د اسم مسی سره
 بل طرف د اسم ماسوی سره
 یو طرف امر ئے دے چہ کیف دے
 بل طرف حلقے کبس چہ باکیف دے
 صفات الذات والافعال طرا
 قدیمات مصونات الزوالی
 ہول صفات ذاتی او افعالی ہمہ
 قدیم دے لہ زوالہ آمانی ہمہ
 یسمی اللہ شیا لا کا شیا
 و ذات عن جہات الست خالی
 خدائے تہ شے ویلی شے خوشے ندے
 یعنی شپک طرف غوندے خہ شے ندے
 ولس الاسم غیرا للمسمی
 لدے اهل البصیرة خیر آلی
 نوم د شے لہ شے نہ خہ جدا نوی
 شے ہم د خپل نوم نہ خہ جدا نوی
 عین شے معلوم لہ علامے نہ شے
 ذات د شے ظاہر لہ علامے نہ شے

وما ان جوهر ربی و جسم
 ولا کل و بعض ذوالشتمالی
 رب حُما جوهر جسم عنصر نہ دے
 یو جزا امکان د دہ ہم سر نہ دے
 نہ یو نہ دہ کیدے نشی جوهر ذرہ
 یو دے پہ معنی کنش خود جوهر ذرہ
 جسم مرکب شی لہ جوهر ذری
 جسم شے ہلہ چہ شی پیوند ذری
 وما ان صورة ربی و عرض
 تعالی اللہ عما فی الخیالی
 رب حُما صورت ندے خہ عرض ندے
 پورتہ دے لہ خیالہ خہ عرض ندے
 عرض قایم بالغیر دے پہ تدبیر سرہ
 ذات د خدائے جوہر ندے پہ تصویر سرہ
 جوہر چہ پہ تدبیر سرہ تصویر شی
 موقوف پہ مصور پورے تصویر شی
 دا مکان موقوف دے لا مکان پورے
 کار غوندے موقوف دے پہ کار دان پورے

وما القرآن مخلوقا تعالى
كلام الرب عن جنس المقالی
دا قرآن مخلوق نہ دے ہرگز چرے
کلام د رب لہ نشے مثلیت چرے
یے مثالہ ذات کلام ئے یے مثال
خولہ کنیں د مثال لری لفظی مثال
جميع العلم فی القرآن لكن
تقاصر عنه افهام الرجالی
ہول علوم اول آخر قرآن کنیں دی
لنہ ترینہ فکرونہ پہ بیان کنیں دی
دا قرآن مظهر دے تکوینی علم
دارنگہ دفتر د تشریعی علم
علم سنت علم د قرآن دے
رسم بدعت خیر لدے قرآن دی
یعنی حقیقت د قرآن گران دے
یے رسولہ بل چاہہ پیر گران دے
علم حکمت سر بسر قرآن دے
علم وحدت ہو بہو قرآن دے

ورب العرش فوق العرش لكن

بلا وصف التمكن والتصالي

رب د عرش غالب دے پہ عرش برین

خنڱہ چہ غالب دے پہ ہر کھترین

یے لہ امکانی صفت قرارہ نہ

یے لہ کیفہ چونہ یے لہ ثمارہ نہ

استوا معنی لری تکمیل تمام

ختم د امکان دے پہ عرش نظام

وما التشبيه للرحمن وجها

فصن عن ذالك اصناف الالهالی

خومرہ خنڱہ نشتر ہم خدا لرہ

هیخ قسم لہ چا سرہ مولا لرہ

خیال لہ چون و چندہ نہ جدا لرہ

یے مثالہ ذات سرہ سودا لرہ

ہفہ چہ راتلے نشی پہ خیال کبن

دے علم ناسوت کبن یا مثال کبن

ہفہ ذات د خدائے واجب وجود دے

پول علم لہ دے فقط معبود دے

وما يمضى على الديان وقت
و احوال و ازمان بحالی
نشته دے دوران د زمانے پہ دے
نہ بد لیگی حال د زمانے پہ دے
دے باندے موسم د گرمی نشته دے
دے باندے موسم د یخنی نشته دے
و مستغن الہی عن نساء
و اولاد اناث او رجالی
خدائے چرے د خُخو حاجت نہ لری
ہم پسر دختر تہ حاجت نہ لری
ہول علم پیدا دے ایرادے سرہ
یعنی یو مظهر دے ایرادے سرہ
رنگ پرنک رنگونہ چہ عالم کبش دی
یا چہ تصویرونہ پہ عالم کبش دی
واہرہ د مشیت صفت مظهر گنہرہ
قدیر صفت قدرت لرہ اثر گنہرہ
کذا عن کل ذی عون و نصر
تفرد ذوالجلالة والمعالي

دارنگہ لہ ہر مدد نصرت نہ
 ذات جلالی پاک دے لہ علت نہ
 ہیخ مرض سختی علت دے نہ لری
 یو مشکل کلفت عوارض دے نہ لری
 یمیت الخق طرا ثم یحیی

فیجزیہم علی وفق الخصالی
 پس لہ مرگہ ٲول علم ژوندے بشی
 بدل د خپل عمل لره موندے بشی
 ناز و نعمت عیش و عشرت نیک لره
 تور مخونہ ٲیر عذاب نانیک لره
 لاهل الخیر جنت و نعمی

و للکفار ادراک النکالی
 اهل د نیکئ لره جنت بہ وی
 اهل د بدئ لره دوزخ بہ وی
 ولا یغنی الجحیم ولا الجنان
 ولا اهلوا هما اهل النقالی

نہ بشی پناہ جنت دوزخ چرے
 نہ اهل د دوی بشی رخصت چرے

تل به وی جنت کنش جنتی علم
 تل به وی دوزخ کنش دوزخی علم
 یراه المومنون بغير كيف
 وادراك وضرب من مثالی
 دیدار به کړی مومن بغير له كيف نه
 به له ادراکي مثالی كيف نه
 دیدار به د دلبر حُما جلوه وی تل
 مخ به ئے به مثله یو شغله وی تل
 هیر به په لیدو شی ټول امکان حُما
 بلند د وی مدام د بخت نشان حُما
 تیر په دے ارمان بشی دوران حُما
 ختم په ارمان بشی آوان حُما
 رایشی په لاس دغه دلبر کله
 عطا به په رحمت شی دا گوهر کله
 فینسون النعیم اذا ارادو
 فیا خسران اهل الا عتزالی
 هیر بشی نعمت د جنت دوی لره
 دیدار چه ایرده شی چرتہ دوی لره

سکر د توحید بشی سکر دیدار
دیدار ته به دیار وی مدام انتظار
اهل د بدعت لره خسران دے
اهل د رواج لره لوی زیان دے
اے رواجی پریرده د رسول خلاف
سنت د حضرت مگنره هر گز گداف

وما ان فعل اصلح ذوافترض

على الهادي المقدس ذي ارتعالي

هيخ يو كار صالح په خدائے لازم ندے
نيكی تل رسول په ده لازم ندے
لزوم په هغه چا وی چه محتاج وی
خپل په بود وباش کښ پیر محتاج وی
مونږ باندے لازم دے اصلاحی خپله
یعنی په مسلم مسلمانۍ خپله
خدائے هادی پیر پاک تعالی شان لری
مشیت قدرت کمالی توان لری

وفرض لازم تصدیق رسل

و املاك كرام با التوالی

فرض لازم تصدیق د رسولانو دے
 هم د ملائکو احترام دے
 نشتر شک کلام د انبیاء کتب
 تصدیق دے په کلام د انبیاء کتب
 سرکشی هر گز ملائک نکوی
 حکم کتب تغیر او تبدیل نکوی

و ختم الرسل بالصدر المعلى

نبی ها شمی زی جمالی

ختم نبوت دے په احمد نبی
 اے په صدر لوی هشمی اجملی
 پس له ده به نوی پیغمبر چرے
 هم د کار د وحی نه خبر چرے
 خوک چه کړی دعوه هغه کافر به وی
 له دین او ایمان نه نافر به وی

امام الانبیا بلا اختلاف

و تاج الاصفیاء بلا اختلاف

یے خلاف ایمان د انبیاء دے
 یے خلاف تاج د اصفیاء دے

و باق شرعہ فی کل وقت
الی یوم القیامۃ وارتحالی

باقی بہ شریعت وی پہ ہر وقت دہ
قانون بہ د سنت وی تر قیامت دہ
ہر خوک چہ راغب شی لہ سنتہ نہ
عمل بہ ئے شامل شی لہ بدعتہ نہ
عمل بہ ئے مولا خخہ قبول نوی
خوک چہ پہ دستور د پاک رسول نوی
لفظ د سنت لذت پیدا لری
لفظ د توحید عمل صفا لری

و حق امر معراج و صدق
ففیہ نص اخبار عوالی

امر د معراج دے حق ربنتیا سرہ
پیر دلائل دے کنبی دی علیا سرہ
ناخبر حضرت وو لہ علوی علم
یعنی لہ ہشتا ہزار علوی علم
خدائے کرہ خبردار لہ دے اطرافو نہ
ہم د امکانی علم اکنافونہ

دا عقیده مکړه چه خدائے پورته دے
 لامکانی یا د مکان لور ته دے
 تا ته خدائے نیزدے له تا نه پیر دے
 قدرت د خدائے له تانه گیر چاپیر دے
 ته علم قدرت کښ بنديوان ئے تل
 نحن اقرب لوستے په قرآن ئے تل
 و ان الانبیا لفی امان
 من العصیان عمدا والغزالی
 امان دے انبیاء له هر عصیان نه
 ندی ږی فرمانه له فرمان نه
 قصد سره دوئ نکړی کبائر چرے
 نیت سره هم نکړی صفائر چرے
 ذنب دے په معنی د خطائے سره
 کاروی د خطا عفا داری سره
 هیڅ نبی معزول له نبوت ندے
 دوئ سره هم سر څوک برابر ندے
 ولی له ولایت معزولیگی تل
 په کار د طغیانئ معلوله کیگی تل

وما كان النبي قط انثى
ولا عبد و شخص ذوا فتعالى
يو نبى نه خه نه مرئى وه خوك
نه دروغجنى نه چلبازى وه خوك
كار د نبوت وو په راستى سره
نه وه په مپتى په سر كشتى سره
و ذوالقرنين لم يعرف نبيا
كذالقمان فاحذر عن جدالى
نه وو سكندر حساب نبيانو كښى
نه لقمان حكيم وو په نبيانو كښى
هم ولايت مه گڼره رتبه د دوى
رحم درود مكره په نامه د دوى
رحم په ولى درود نبى لره
خائ هر مسلم تقى سنى لره
حق د دوى كښى پريزده دا لفظى جدال
پيدا كړه اندرون كښى د معنى كمال
و عيسى صوف ياتى ثم يتوى
لدجال شقى ذى خبالى

رابشی عیسی دجال به مرکری زر
 دا شقی بدکاره به خر پر کری زر
 یعنی له آسمانه به نزول شی دے
 یعنی د دجال په حق به نول شی دے
 کرامت الولی بدار دنیا
 لها کون فهم اهل النوالی
 فضل د خدائے حق دے اولیا لره
 شتر د کرامت ولی اتقا لره
 فضل الهی مظهر ئے دے ولی
 یعنی صورت کن بشی گفت ولی
 ولم یفضل ولی قط دھرا
 نبیا او رسولا فی انتحالی
 هیخ ولی بهتر له پیغمبر نه دے
 یو ولی همسر د پیغمبر نه دے
 ټول ولیان تابع د رسولانو دی
 روان متابعت کنن د نبیانو دی
 و للصديق رجحان جلی
 علی الاصحاب من غیراحتمالی

ڀير خو فضيلت صديق اڪبر لري
 ۽ ٿولو اصحابانو د سرور لري
 پس له انبياؤ له ملائڪو نه
 غوره دے صديق له خلايقو نه
 وللفاروق رجحان و فضل
 على العثمان ذى النورين على
 پس له صديق غوره دے فاروق امير
 يعنى ۽ عثمان غنى نور منير
 و ذى النورين حقا كان خيرا
 من الكرار فى صف القتالى
 غوره دے عثمان ۽ کرار على
 شير د الله حيدر ابرار على
 وللکرار فضل بعد هذا
 على الاغيار طرالا قبالي
 نشتر فضيلت على حيدر لره
 ۽ نورو اصحابانو د سرور لره
 وللصديقة الرجحان فاسمع
 على الزهراء ۶ فى بعض الخصالى

هغه فضيلت چه عائشة لری
 بعض صفات غوره له زهرا لری
 يعنى په علمى صفت کمال لری
 نسب کښ فاطمه لده کمال لری
 ولم يلعن يذيدا بعد موت
 سوء المكثار فى الاغراغالى
 چا لعنت ويله په يزيد نه ده
 پس له مرگه دا لغت شنيد نه ده
 ږه له ږير ويونکې په زياتي سره
 ږير حرص کونکې ږه باکي سره
 وائ سرکشان په سرکشئ سره
 يعنى شيعه گان په ناداري سره
 نشته په گناه سره لعنت په چا
 ږه له کفره مه وايه لعنت په چا
 نشته د سني مذهب کښ دا ويل
 يعنى په مسلم باندې لعنت کول
 و ايمان المقلد ذواعتبار
 لانواع الدلائل كالنصالي

قبول دے تقلیدی ایمان دلیل سرہ
 تیغ غوندے صیقل دے پہ دلیل سرہ
 خوک چہ عالم نوی پہ توحید سنت
 ایمان ئے ثابت نوی پہ قوی حجت
 اقرار تصدیق چہ تل وی پہ وحدت سرہ
 یقین ئے د اسلام وی رسالت سرہ
 عمل چہ موافق وی لہ سنت سرہ
 مزاج ئے مخلوط نوی لہ بدعت سرہ
 دغہ مسلمان دے پہ تقلید سرہ
 ایمان ئے دے منظور پہ دے تنقید سرہ
 وما عذر لذی عقل بجهل
 بخلاق الاسافل والاعالی
 جھل د عاقل بالغ حجت ندے
 نہ زدہ کول خدائے تہ معذرت ندے
 علم د توحید رسالت دے ضرور
 کار د دنیا با دیانت دے ضرور
 خلاص بہ امی توبہ پہ انپری نشی
 بدل چرے پہ مثال باندے شپری نشی

تا چه خان هلاک کړه په غفلت سره
 روح د ژوندۍ نشه په وحدت سره
 سر مے د توحید په بازی ایځي دے
 داؤ د نیازۍ ورته پرے یځي دے
 یا بشی گائل په چال د لا اله
 یا بشی عارج په حال د یا الله
 یا بشی منظور په نیازۍ سره
 یا بشی مسرور په بیداری سره
 ذوق د وحدت استا له په ما لرے
 حُک د توحید وینا په ما کوے
 حُ د یک رنگۍ په رنگ رنگین یمه
 طوق د غلامۍ ته ډیر شوقین یمه
 وما ایمان شخص خال باس
 بمقبول لفقد الامتثالی
 په حال کښ د سختۍ ایمان منظور ندے
 توحید په نا چاری سره منظور ندے
 ایمان کښ منظوری وی په اختیار سره
 نه وی زنکدن کښ خیال بیمار لره

دا د نا چارئ ایمان منظور ندے
 ختم د ژوندون سرے مامور ندے
 آخر د زندگئ اول د مرگ به وی
 یو وقت شی آخر د بل اول به وی
 حُک توحید دا زمان منظور ندے
 وقت د نا چارئ دے وقت د نور ندے
 بندگی منظور وی په ژوندون سره
 پس له ژوند ایمان نوی قانون سره
 وما افعال خیر فی حساب
 من الایمان مفروض الوصالی
 نیک عمل ایمان سره حساب ندے
 نیک عمل ایمان لره جواب ندے
 پنج بنا خه یعنی د ایمان اثر
 نه بشی ایمان لدې بناؤ شمر
 ولا یقضی بکفر و ارتداد
 و بعهر او بقتل واختزالی
 حکم د کفران ارتداد مکوه
 دا نسبت قاتل زانی ته مکوه

مہ وایہ چہ فلان سرے کافر شہ خوک
 یا فلانکے مرتد شہ یا کافر شہ خوک
 ومن ینوے ارتدادا بعد دھر
 عصر عن دین حق وانسلالی
 خوک چہ وکری نیت پہ ارتداد سرہ
 دین بہ ئے برباد شی پہ عناد سرہ
 ڀیرہ زمانہ کہ خوک دیندار وی
 خدائے رسول پہ یو کفران بیزار وی
 التجا د کفر پہ زاری سرہ
 یا نسبت خپل ځان تہ کفاری سرہ
 دغہ ارتداد دے لہ اسلامہ نہ
 ٻول عمل برباد دے لہ انجامہ نہ
 ولفظ الکفر من غیر اعتقاد
 بطوع رد دین باغثالی
 لفظ کفری ئے لہ اعتقادہ نہ
 وینا شی پہ اختیار کبش نامرادہ نہ
 رد بہ دینداری شی پہ ردت سرہ
 ڳر چہ دا وینا وی پہ غفلت سرہ

اگر کہ دا وینا وی نادانی سرہ
 یا وی پہ جھلت پہ ناپوھی سرہ
 عام دے کلمہ د توحید بار بار
 پس لہ رد کفر وایہ بار بار
 پیر آزاد عالم پہ دے برباد شہ
 خراب ئے د اسلام بیخ و بنیاد شہ
 پیرہ مستی پیر کفر دے پیر ویل
 بے تمیزہ نیک و بد ہر خہ کول
 ولا یحکم بکفر حال مسکر
 بما یھدی وملفوا بارتحالی
 حکم د کافر پہ مسکر مکوہ
 پہ حال کنب د مستی ئے کفران مکوہ
 ہر خہ چہ دے وائی پہ مستی سرہ
 ہر خہ چہ کوی پہ بے ہوشی سرہ
 بیا کہ دے پہ خود دغہ روزگار کوی
 ہلہ بہ بے حکم د کفار کوہ
 مست کہ پہ مستی کنب طلاق واچوی
 نکاح ئے نہ ماتیگی کہ سل واچوی

وما المعدوم مرثيا و شيا
لفقه لاح فى يمن الصلالى
هر يو روک ليدونکے نوى چاوتہ
نوى لکے شے ظاھر بل چاوتہ
کون د کائنات لرہ مادہ نوى
محتاجہ پہ ايجاد کنبں ايرادہ نوى
یہ لہ خدايہ ٲول عالم نابود گنہرہ
عکس د ايراد د دوى وجود گنہرہ
ٲول عالم پيدا دے ايرادے سرہ
شرط د کن مشيت دے ايرادے سرہ
عکس د ايرادے دے امکانى وجود
مظھر وحدت دے د کثرت وجود
بيا پہ توحيد سرہ کيخو قلم حُما
مضمون د امالى بہ شى برہم پہ ما
ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ دا حہ وائے
حہ وائے توحيد تہ کثرت حہ وائے
ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ بيدار شہ
حہ وائے دا حہ وائے ہوشيار شہ

دا وایم چہ دوه طرف امکان دے
 یو طرف امری دے بل خلقان دے
 دا طرف اثر دے موثر لره
 امر موثر دے د اثر لره
 یو طرف خلقی دیگر امری گنره
 تن سر وجود ئے مظهری لره
 یو دے معلق له ایرادے سره
 بل طرف مظهر دے ایرادے سره

و غیران المکون لا کشیی
 مع التکوین خذہ لا کتمالی

کړه د خدائے کړه شوی نه جدا لره
 واجب او ممکن سره جدا لره
 فعل د باری یعنی تکوین دے
 اثر ئے کون دے چہ تلوین دے
 رنگ خو د رنگداره نه جدا وی تل
 اثر د فعل له فعل نه سوی وی تل
 اثر نه معلومیگی تل فعل هنر
 له فعله معلومیگی د فاعل گذر

وحدت شهود کیں یو دے دریوارہ
 وحدت وجود کیں جدا دریوارہ
 دا اثر مظهر دے د فعلی صورت
 لازم فاعل دے ہر فعلی صفت
 فعل د فاعل سرہ یکتا گنہ
 اثر د فعل لہ فعلہ نہ جدا گنہ
 دا طرف فعلی طرف امری گنہ
 طرف د اثر خود طرف خلقی گنہ
 وحدت شہادت د سنی کار دے
 وحدت وجود نہ دے بیزار دے

وفی الاذہان حق کون جزء

بلا وصف التجزی بین خالی

کون د جز ثابت وی پہ یاداش کیں
 یے لہ تقسیمی صفت یاداش کیں
 خدائے زرے پیدا کرے پہ امکان کیں
 جوسے ترینہ ترکیب شوے پہ عنوان کیں
 جوہرے شوے جوسے لہ دے ارکانو نہ
 اے لہ نو پیدا عنصر امکانو نہ

وفى الاجداث عن توحيد ربى
سيبلى كل شخص بالسوالى

سوال به د توحيد شى په قبرونو کښ
ډير به آزمائش وى په سوالونو کښ
رب د څوک دے وايه پيغمبر د څوک
دين د کوم دے وايه چه باور د څوک
واللکفار والفساق بعضا

عذاب القبر من سوءالفعالى

عذاب به وى د قبر کافرانو له
بعض فاسقانو بدخواهانو له
ورځ کښ د جمعې په دوه اختر و کښ
پورته به عذاب شى په اختر و کښ
تير چه دا اوقات شى بيا به شى دوبار
يعنى تر قيامه پورے بار بار
بعض مومنان به تر جمعې پورے
آخه به په عذاب وى دے مودے پورے
راچه شى جمعې عذاب به پورته شى
کار د ايعادے به لدوئ پورته شى

هم به په رمضان عذاب موقوف شی
 درد وغم الم به ئے موقوف شی
 خي زاری ارواح د مومنانو تل
 دیرش کاله په کور کښ د خویشانو تل
 لس کاله بیگاه صبا راتل کوی
 لس کاله جمعہ جمعہ راتل کوی
 لس کاله راخي بیا په اخترو کښ
 پس لدینه بند شی په راتلو کښ

و ان السحت رزق مثل حل

و ان يذكر مقالی کل قالی

رزق د حلال لکه حرام غوندے
 یر دینان منکر دی د دجال غوندے
 تیر چه له مرئ شی اندرون و ته
 رزق ئے نامه شی هر میمون و ته
 حساب کتاب کیدے شی له حرام سره
 ثواب به موندے کیگی له حلال سره

حساب الناس بعد البعث حق

فكونوا بالتحرز عن وبالی

حساب د مخلوق حق دے پس له ژونده نه
 ځان ساتونکې وسه له بد ژونده نه
 يعنى له گناه نه اجتناب کوه
 شامدام کارونه د ثواب کوه
 حلال که څوک حرام گنړی کافر بشی
 حرام که څوک حلال گنړی کافر بشی
 گناه ته چه گناه وائی خو خیر دے
 په قدر بئې عذاب وی بیا خو خیر دے
 زړه زړه حساب به د حرامو وی
 دا رنگه حساب به د حلالو وی
 زړه خو څلویځتم حصه خاشخاش دے
 يعنى تخم سپین چه د خاشخاش دے
 څلور حساب به گران دی له بنده سره
 روغ چه دشمن نه لری بنده سره
 گرمه پوږی یخه اوبه تل چه خورے
 سوړو کښ خوبونه د غفلت کوے

وتعطى الكتب بعضا نحو يمنى

و بعضا نحو ظهر والشمالى

ځي لاس کښي نامه به چاته شي عطا
 بعض ته گس لاس کښي يا له شا ادا
 څوک به شي خوشحاله څوک به شي خفه
 څوک به ندامت سره وي ډير خفه
 وحق وزن اعمال و اجري
 علي متن الصراط بلاقبالي
 حق دے په ميزان سره عمل تلل
 په شا به د حرام وي د هر چا گذر
 و مو جو شفاعت اهو خير
 لاصحاب الکبائر کالجبالي
 اميد د شفاعت له اهل خير دے
 صاحب د کبائر له پکښي خير دي
 غر غوندے گناه که د چا وي کبير
 کار د شفاعت بشي د ده جبير
 و للدعوات تاثير بليغ
 و قد ينفيه اصحاب الضلالي
 ډير تاثير دعا لري دلبار کښي
 يعنی د واجب غني دلبار کښي

انکار به له دعا نه گمراهان کوی
 یا خو بد بختان یا فاسقان لوی
 دنیا نا حدیث والهیو
 عديم الكون فاسمع باختدالی
 نشتر هیو لا له حقیقت چرے
 نشتر د کثرت له ماریت چرے
 خه د هیولایو ټکره خټه ده
 قدیم د کافر په نذر دا خټه ده
 وائی مسلمان چه نوپیدا دے ټول
 مطلق ایراد سره پیدا دے ټول
 دا زری د عنصره پیدا دے نو
 تکوین د ایراد سره پیدا دے نو
 فکر د مشرک مقام ته نه رسی
 یعنی د توحید نظام ته نه رسی
 و للموتات اسباب کثیر
 وما للعد فیہ من الرجالی
 ډیر اسباب د مرگ دی چه بیشمار دي
 خلق د دوی له شماره نه نا چار دی

یو ممکن که مر د بل د لاسه شی
 دغه ئے نیټه ده چه به خلاصه شی
 یو قدم چه اخلی میځے دا قدر
 کم به نشی زیات لده د چا عمر
 گمراهان مقتول له عمر کم گنږی
 خلویخت ورځے له عمر نه ئے کم گنږی
 وما المقتول مقطوع لاجل
 سوی من عند اصحاب الضلالي

یو ممکن که مر د بل د لاسه شی
 دغه ئے نیټه ده چه به خلاصه شی
 یو قدم چه اخلی میځے دا قدر
 کم به نشی زیات لده د چا عمر
 گمراهان مقتول له عمر کم گنږی
 خلویخت ورځے له عمر نه ئے کم گنږی
 وللجنات والنيران کون
 علیها مر احوال خوالی
 ډیر عمر څه تیر چه ده پیدا جنت
 هم دوزخ پیدا چه پیدا شه جنت

نشتر اندازه د پیدائش د دوی
 چا ته همرازه ده پیدائش د دوی
 وای مشرکان چه لا پیدا ندی
 دواړه په دنیا کښ هویدا ندی
 وای مسلمان چه پیدا دواړه دی
 ظاهر بشی آخر قدرت کښ دواړه دی
 ولا یغن الجحیم ولا لجنان
 وما اهلوهما اهل انتقالی
 جنت به وی باقی له جنتی سره
 دوزخ به وی باقی له دوزخی سره
 دوی نه دی فانی د مسلمان په نیز
 گر چه دی فانی د نافرمان په نیز
 و ذوالایمان لا یقیه مقیما
 بشوم الذنب فی داراشتغالی
 ټول عمر دوزخ کښ به مومن نه وی
 دایما عذاب کښ به مومن نه وی
 عذاب به په انداز وی د گناه د ده
 خلاص به شی چه خلاصه شی سزا د ده

لقد البست للتوحيد نظاما
بدیع الثکل کالسحر الحلالی

راغے د توحید نظم حُما پہ خیال
جوہر مے کہ رنگین لکہ سحر حلال
علم د توحید نظم کبیں گران دے
کار د شاعر کار د ساحر گران دے
بند چہ شی مضمون د راز پہ شعر سرہ
دا لکہ بندیش غوندے پہ سحر سرہ

یسلی القلب کالبشری بروح
ویحیی الروح کالماء الزلالی

روح بہ د توحید پہ زیری شی بشیر
روح بہ کبری ژوندے لکہ شربت عسیل
روح بہ ژوندے کیگی پہ توحید سرہ
رسی بہ منزل تہ پہ توحید سرہ

منحوضوا فیہ حفظا واعتقادا

تنالوا جنس اصناف المنالی

پورہ پورہ یاداش د دے کتاب کوہ
نور دے توحید تام لہ دے کتاب کوہ

اے د اسلام جنس فائدہ مند شہ
 ر بستونے عقیدہ کپہ ارجمند شہ
 یے عقیدے ٲول عمل برباد دے
 یے توحیدہ ٲول عمل کساد دے
 وکونوا عون هذا العبد دھرا
 بذکرالخير فی حال ابتھالی
 کپے مدت مدام پہ خیر خواھے سرہ
 غواړم لہ خدایہ پہ زارے سرہ
 امداد پہ اشاعت کبں د توحید کوئ
 شور پہ خاص و عام کبں د توحید کوئ
 لعل الله یعفوه بفضل
 ویعطیہ السعادة فی المالئ
 امید دے چہ بہ خدائ کپی مغفرت حُما
 راہہ کپی آخر کبں سعادت حُما
 سوال سرہ سالم بہ ایمان پاتے شی
 عمل کوہ کامل بہ ایمان پاتے شی
 و ان الدھر ادعوا کنہ وسع
 لمن بالخير یوم قد دعالی

خہ بہ کرم مدام دعا ہفہ وتہ
 خوک چہ کری یو ورخ دعا نن ماوتہ
 وایقن ان کل الخلق فان
 ویبقے وجہ ربك ذوالجلالی

یقین کہ چہ تمام خلق فانی بہ شی
 ذات د پاک مولا دے چہ باقی بہ وی
 نشتے دے باقی لرہ فنا چرے
 نہ بہ وی فانی لرہ بقا چرے
 لباس د افغانی پہ امالی عروس
 غلام ربانی کہ پہ خوارئ لبوس
 مخ بہ ئے جلوہ شی نظارہ کوہ
 رنگ بہ ئے توحید وی نزارہ کوہ
 سکر د دیدار کہ شی غالب پہ تا
 فکر د اغیار بشی سالب لہ تا
 دا مقصود د دین او د اسلام دے
 دا د توحیدی نظام انجام دے
 عفوہ کہ غلطی د غلام یا عفی
 عفوہ کہ شوخی د کلام یا عفی

از بدر عرفان

سہام گوگل کب نہ خائگی ہفہ روح مسیحا چرتہ دے
روح م پہ تن کب نہ پائیگی ہفہ شمس مجلا چرتہ دے
روح م لہ تنہ کپی پرواز نیشہ انداز د صنم
خہ شو دلبر نورالبصر ہم راہ نما چرتہ دے
زہل م طوطی غوندے قفس کب بندیان د نفس
راشہ ساقی نہ یم باقی خایہ وطن ددلربا چرتہ دے
ما کپہ آزاد شومہ برباد پہ عنصری ژوندون کب
زہ د مسکن ہوا لرم ہفہ چمن گل رعنا چرتہ دے
وطن د یار تہ رسیدل م پیر آسان خکاریگی
دا کہ عیان شوم پریشان رمز اسرا چرتہ دے

دا حُما فکر برین لره اشتہات
د اسماء برقیات لره ئے کہ شات
د مقصود منزل ئے تام کہ پہ یو گام
شہادت ئے آرام گاہ کہ پہ یو تہرات
د حضور معانیت ئے عطایا کپہ
پہ انوار ئے د دیدار کہ بدن چات

اندرون منزله او محربه ئے صداقت کرے
 رفت آمد ئے مقامی لره په گات
 برقیده ئے سوئ گیس کره له ناسوته
 تابنده ئے که هم واپ

انقلاب د زمانه هر خه برهم کره
 د یر ذات نشی له ذات امتیاز
 نن د هم په غاره کوټ پتلون انگلش
 شازادگی غوندے ئے هم کره بدن ساز
 رزیلان د اصیلانو په منجلس کښ
 په آنارو بد لوی غو ته د پیاز
 د مولا او د غلام فرق غلامه
 هغه خوک کړی چه لری فکر دراز

چه له شماره نه بی شمار له کار یرکار شی
 کله شمار وی په یاری کښ د توحید
 په یو رنگ کښ د یو یار یارانہ خوند که
 سرداری دی په یاری کښ د توحید

غلامی د هر چا سر ته نه رسیږي
 غلامی خو غلامی ده د توحید
 په توحیده به حرمت په مکان نشته
 که عزت دے خو عزت دے د توحید
 مشکلات د زمانه به په آسان وی
 په هغو چه تل نظر کړی په توحید
 له ثوابه له عذاب حساب تیر وی
 مشرف چه په شرف شی د توحید

د توحید به بام نشینه راشه راشه
 د سنت په کام آمینه راشه راشه
 گرفتار چرے په کار د اغیار نشه
 په یو رنگ سره رنگینه راشه راشه
 دروغ باز او حیلہ باز چل باز نه نئے
 یگانہ ئے ماه جبینہ راشه راشه
 په له تانه حما بل مقاصد نشته
 د توحید په کار غمگینه راشه راشه
 په لقا نه دبل چا هوس دار نه یم
 د غلام د زړه تسکینه راشه راشه

دا حیات امکانی یو انقلاب دے
 چه گردش د زمانے ته ارتقاب دے
 کله گل سره له برگه نازیده وی
 کله خاخ پرے له یه ډوله پانړو ثياب دے
 له میوو نه سرنګون شاخ د بیمار وی
 په حریف کښ تش بازو تن په عذاب دے
 شنه خالونه شنه لاسونه د خوبانو
 گدیډونکے له هوا ساز د رباب دے
 آوازونه د بلبلو چغ د جونو
 زړه غوڅونکے دماغی گیر له شتاب دے
 حقیقت امکانی گردش د حال هم
 کبوتر غوندے پنجه کښ د عقاب دے
 یه توحیده بل قرار بل فرار نشته
 احدیت خو د کثرت عملی کتاب دے
 بندگی د پاک مولا شرط ئے توحید شه
 له دے شرطه نه هر یو بنده کامیاب دے
 تار د فکر د غلام چه تر مولا شی
 له حیرته بریده د زړه تناب دے

د رباب په تار کښ جوړه ترانه يم
 د مضراب په خوله کښ روغه افسانه يم
 ږ دماغه شوریده لکه رباب شوم
 د عاشق غمگین له سوزه گویانه يم
 تنیده شه هر یو تار حُمار فکر
 د توحید په حُائے هوک کښ یگانه يم
 تاؤ تاب م د تناب له تاوه تیز شه
 په تیزگام د لامکان په سفرانه يم
 که منزل م د امکان له خیره تام شی
 په سفر د غلامی کښ مردانه يم
 سید پوری چراغ په مخ کښ تابنده که
 توره شپه ده مسافر په ویرانه يم
 دا حُما ویل کول په حساب مکړه
 خوشه تشه غنګیدونکې دیوانه يم
 دا حُما عمر آخر آخره خیر کړه
 د توحید نغمه گویا سر پیرانه يم
 دا حُما د مرگ غوغا نعره تکبیر کړه
 حه غلام د اسم ذات ذاکرانه يم

د علي حيدر حمله هنرنه وو هيگر وو
 حجت نوي چل هنر ته د شيرانو
 د توحيد پلنگ په چاره د مندرئ کښ
 سر په پانجو کوي ښکار د مشرکانو
 د غلام د زړه آرام د گړنگ پريوت
 چه جدا عبدالرازق شه له يارانو
 دغه رکن د توحيد په پنج ميران کښ
 نیک وجود په اسلام کښ د نيکانو

***** کمال دل زنده *****

زړه يو فرش دے که چا فرش ليدلے نوي
 حضور عرش دے که عرش ليدلے نوي
 د هغو په نزد به دا سفر وي گران
 چه اله کښ چا کشش ليدلے نوي
 مشکلات د عاشقئ به ورته هيڅ وي
 چه په عشق کښ چا تپش ليدلے نوي
 د هغو د حضورئ به څه سرور وي
 چه باطن کښ چا ورزش ليدلے نوي

زندگی به د هغه ولی گنډیر شی
 چه په روح کښ چا کاوش لیدلے نوی
 تصور د حرف اله سره له ذاته
 برقی سیر که چا برقش لیدلے نوی
 حبشی یم د مولا په غلامی کښ
 زه غلام که چا حبش لیدلے نوی

زندگی

یو بوداش د نکائبو دے حیات
 زندگی یا آسانی یا مشکلات
 کله غم کله بنادی کله خندا وی
 کله روغ کله ناروغ کله ممات
 طبیعت کښ تغیر وی یا نقصان
 یا فساد وی یا هلاک وی یا نجات

کلام عارف

له کلام نه معلومیگی معرفت
 له سلام نه شی پیدا د زړه الفت
 له الفت نه پیدا کیگی محبت
 محبت نه پیدا کیگی احدیت

مظهره د احدیت انسانیت دے
 له انسانه پیدا کیگی عبادت
 خلاصه د حیات کار د عبادت دے
 عبدیت نه پیدا کیگی وصال
 وصال د غلامانو لوی دولت دے
 له دولت نه پیدا کیگی وجاهت
 په جهاد کښ له خپل نفسه نه فنا ده
 له فنا پیدا کیگی بقایت

راغی راغی ناساپی هجران په ما
 تیر شه تیر شه د وصال دروان په ما
 نه پوهیځم چه په څه به رضا کیگی
 مانړی گر شه سید پوری جانان ځما
 تخت و تاج د عاشقی شو خالی پاتړ
 لار شه لار شه سید پوری سلطان ځما
 نه به بیا د سلطنت په مسند کینی
 نه به شی جشن شاهي تبیان ځما
 تجلی چه ستا د غم راباندے وشوه
 کل غمونه کړه فنا نسیان ځما

کہ د ستا پہ غم ہے غم نہ غمہ نشم
 دروغجن بی سراسر بیان حُما
 پیرہ ستا د مرشدیٰ نہ برکتہ
 خدائے درنگ کُری پہ خپل رنگ نہان حُما
 یارہ ستا د یارانیٰ نہ شرافتہ
 خدائے د کُری منزل د عشق آسان حُما
 پہ خاطر د مجدد سید پوری پیر
 دل پزیر کُری خدایہ دا دیوان حُما
 پہ جمال محمدی حُما کریمہ
 غلام وائی کُری ایمان آمان حُما

نقش د دلبر کہ نقاش نقش کُری نازیگمہ
 ناز او کرشمہ بہ ئے نہ کومہ کُری یریگمہ
 وصف د دلبر کہ دلبران د جہان ٲول کوی
 خیال بہ ئے جلال جمال دائم نشی پوهیگمہ
 کاردے زهرپوختہ ہم پوختہ کیگی تصور سرہ
 ہے تصور یار اغیار جدا نشی گروھیگمہ
 حال د شہادت معایت وی یکتا خیال سرہ
 رنگ د بد رنگیٰ پہ دورنگیٰ نشی پوهیگمہ

خدمت د غلامی به د غلام نه پوره نشی
 خو چه حول قوت د مولا مل نشی لرزیگم
 عبدحق سبق دحق توحید له حق نه لوستی دے
 دا تعلیم تدریس د خدائے نصیب کړی خوشحالیگم
 جان داستازجی به په جی جی سره راضی نشی
 بس دے جیو جان د عبدالحق په حق صبریگم

***** بحر طویل *****

شکر گویا په اعطا د مولا یم
 چه دلربا ئی کړه جدا زه رضا یم
 د برخوردار نیکوکار په کردار شکر
 شاکر صابر د قادر په رضا یم
 ژبه قلم د زړه غم سترگے نم لرم
 په زیرویم د خپل غم مبتلا یم
 نه دے په کار د اغیار سره پار حُما
 امن آمان هرزمان له جفا یم
 که م مطلب شی مشرب د یعقوب نبی
 اشک روان په گریوان د بوډا یم

اے عبد حق خدا سپارم د پہ خدا
 اے ساکن فنا سپارم د پہ بقا
 این منزل غریب ز غربت تمام شد
 این نک وطن رسید نصیبت رفیق علی
 مکانات کر وفر مقامات شور و شر
 شے بہ ختم از قضا سپارم د پہ قضا
 این مادر و پدر چه خواهر چه برادر
 کا لہو واللعب یعنی آخر فنا
 اے نا تمام کار غلامی برائے کار
 جز فضل کرد یگانہ یتیم ترا سوا

***** دعا در حق عبدالحق *****

خلاص د شہ سفر اے مسافرہ پہ کلفت سرہ
 گور د شہ خپل کور بوہا غریبہ پہ غربت سرہ
 لاپرے رخصتی کے لاس پہ سر دخیل بدن نہ تہ
 سفر د باظفر شہ پہ پیر شوق او محبت سرہ
 قضا بہ د مولا وی خہ رضا پہ دے قضا یم
 دے حمد و ثنا دہ د شاکر پہ شکریت سرہ

تیر شه غم د سر تمام سر چه به وو ستا پسر
غم حُما په سرده چه م سرده دسکرت سره

تامه مزدوری ده د مزدور چه مزدوری کوی
دو چنده نوکری کړه د غلام غلامیت سره

قلب المومن عرش الرحمن

دے وړوکی زړه ته حیرانیگم په واپره صورت
لوئ لوئ صورتونه ئے نقش کړه په واپره صورت
دا صورت ناسوت چه دفرسوت غونده صفت لری
دے وړوکی زړه دے نقش کړے په واپره صورت
ملک دملکوت چه دے صورة دهر معنی حقت
دا صورت مثلی دے نقش کړے په واپره صورت
عالم د جبروت سره د دے جلال جمال نه
دے نازک زیږگی دے نقش کړے په واپره صورت
ملک لاهوتی چه وهویت غیریت نه لری
دے ناسوتی زړه دے شهو کړے په واپره صورت
دا کتاب بیان به په دراز فکر عیان شی
وحدت شهود دے حاصل کړے په واپره صورت
دا حکمت قوت مولا ورکړے زړه عارف لره
حمد ئے ادا نشی له غلامه په واپره صورت

دا حُما فرض په تا دی که په ما
 تقصیرات صفات حُما دی که لقا
 ما په خپلو فرضو مه نيسه معزور یم
 ته دا خپل فرض په حان لره ادا
 د مقصوره نه تقصیر تل صادريگی
 له کماله نه کمال وی صادرا
 د تقصیر علاج په عفوہ شی کیدے
 چه د عفوہ په قوت وی څوک قوا
 د عاجزو عاجزی یو لوی هنر دے
 چه په خیال ئے سیاست وی د اعلی
 د محق تل په مبطل سره عزت وی
 یے ابطاله محق نه وی لذیذا
 پس له جرمه نوی فرجه د مجروح
 لدے کاره خبر نوی صحیحا
 علیلان او پریشان به په پوهیگی
 غلامان له غلامی وی سرورا

خدايا راو له نڼ بيا
 په څه رنگ به پخلا کيځي
 هسې کړه تدبير روئ باره
 بيا به کله به لاس راشي
 منت بار يم د روئ بار
 يا خوزخم د ناسور د
 چه ناسور زخم د زړه شي
 در مانده شي له علاج
 چه له صدقه څوک غلام شي
 سيد پوري نگار ځما
 مانړي گر تلې لما
 چه دوبار نشي جدا
 گم شده گوهر يکتا
 رحم کړه په حال ځما
 يا د زخم د سودا
 کړي چشمان د موعا
 د امکان ټول حکما
 پرې کرم شي د مولا

***** فنا فی الپير *****

بل به پيره ستا غوندې پيدا ځما غمخور نشي
 سپين به م د سترگو د د يدار په رنجو تورر نشي
 تا به د پټنگ غوندې ځما امتحان کړې وو
 بل مشال د مخ به د سرگند په شب دعجور نشي
 تا چه د ابرو په کمان تير د مژگان گرز که
 بويه چه د دواړو سترگو تور ځما نسکور نشي
 بال و پر چه سوزي د پټنگ په نادانئ سره
 ښه ادبه يون به د دلبر په داب دستور نشي
 څوک چه دلبري د دلبرانو په دلبار کوي

حال به ئے آخر لکه بلعم ابن باعور نشی
 خوک چه په خودی د ادب ترک لکه بیخود کوی
 نا چشیده جام ئے د لاس گنری نسکور نشی
 خوک چه مخفی راز د لبر فاش کړی داغیار سره
 په دار به گرفتار په ډیر آزار لکه منصور نشی
 قم باذنی شمس تبریزی چل وی په وقت د حال
 آخر به په فتوی د قال مسلوخ د حال معذور نشی
 غلام دشمس الدین مولا راغل دے له سید پورته
 کړه تے شکایت هله چه ستا درمزه دور نشی

***** سلسله نقشبندی *****

محمد صلی الله ابابکر صدیق و سلمان
 قاسم او جعفر بایزید ابوالحسن د حرقان
 بوعلی فارمدی یوسف همدانی عبدالخالق
 عارف ریوگر محمود فغنوی علی رامیتان
 سماس امیر بهاؤالدین علاؤالدین و یعقوب
 عبیدالله محمد درویش امکنگی باقی سبحان
 احمد آدم سعدی یحیی عبدالشکور عبدالرزاق
 محمد صفا فقیر محمد هم شمس الدین پهلوان
 استاد راضی له تا دے رب دے شی راضی لتا
 سره د عشق دا غلام کړه آخر په ختمان

خدایہ زر گل کړه حُما د زړه گلاب
 په سیلاب ئے د رحمت خپل کړه سیراب
 د فیضان په خوشبوئ سره خوشبو کړه
 معطر کړه په دماغ د شیخ شاب
 هم رضا د خپل کرم ورسره ضم کړه
 بیا منظور کړه په حضور د خپل جناب
 د غفران فضل باران کړه په نازل بیا
 تل جاری لره حُما د حال میزاب
 سیدپوری عرق گلاب د خدائے بسیارکړی
 چه پرے جام شی د غلام د زړه لب لوب

***** قال او حال *****

اقوالی دے شریعت	احوالی دے طریقت
خبردار شه په اسرار	فنائ دے حقیقت
بیگانہ له آشنا مه شه	عرفانی دے معرفت
غائب مه شه له غالبه	علمانی دے ذوالقوت
ادبناک شه په حضورکشی	حضرانی دے ذوالحضرت
له ډیر خوفه عاجزی کړه	غلبانی دے ذوالقوت
د غلام قوت غلامی ده	چه فانی دے هر لذت

الامانم ياره من شرالنفاق
الامانم الامانم من فراق دوستي
څه به كړم شيخي دروغ آميزه له نفاق سره
الامانم الامانم از نفاق دوستي
البغض عندالله له مباحاتو د فسخ عقود
الامانم الامانم از طلاق دوستي
دارمدار لازم وي د دوستي په صداقت سره
الامانم الامانم از فساق دوستي
شرط خوددوستي په په مروت ملاححت تام سره
الامانم الامانم من خراق دوستي
دوست چه وي جاهل تل به كاهل وي دوستي په كار
قطع كړه غلا مه پس له دے مزاق دوستي
خوگ مے په رودو كښ د خواگه بوږا دوران كوي
الامانم الامانم از زلاق دوستي
يار چه شه ميلمه لكه د مرغ بيگانه وطن
الامانم الامانم از قفاق دوستي

اے دل مستان ماثیوہ مستان بھل
 اے صورت ناتوان حُما کار جوانان بھل
 اے دل رنگین مارنگ دبوٹی رنگ نشی
 خیال لکہ بینا کوہ کارنابینان بھل
 اے ہوس دوبین حُما یو طرف تہ کپہ نظر
 خود فنا فی اللہ بشے کار د دوبیان بھل
 اے روح یکتا ئے مالہ حرم نہ دوتا نشے
 گوہر یکتا ئے تو کار دو تانان بھل
 اے پرے رویان فلک بود شان بود بار
 بود یک معبود بار بارصد بوتان بھل
 اے غلام شرمسار کار د غلامے کوہ
 مولا بہ شی لقا رضا کار باکان بھل
 اے دل شیدا ما عشق د غیراللہ مکہ
 غیر بہ پہ تغیر شی غیر کارمشرکان بھل
 اے نظر چشم ما دیدار یک دلدار کن
 تیز کپہ نظر در شہود کار شب کوران بھل

رحمت للعالمين

هغه صدر د امکان رحم عيان
 محمد خيرالبشر ختم نبيان
 راهنما د احديت استاذ د دين
 مظهره د هدايت نور د ايمان
 د جلال او د جمال نور د کمال
 عنا يت ازلي فضل منان

ورتل القرآن ترتيل

رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 د را ادا کښن چه څوک وائ وائ افسوس په دا
 د وائ ادا سره پیدا شی پیڅ
 په ځائ د زور باندے گویا شی پیڅ
 په عربیت کښن عجمیت شی پیڅ
 دغه تهزیب کښن تکذیب شی پیڅ
 روحیم روجیم ته چه ترتیل وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

ڏٺلور مقامه فاتحه ڪٽڻ غلط
 د صادر ادا ڪٽڻ واو ويٺل د غلط
 د زير ۾ ڄاڻي ضم ويٺل د غلط
 صراط صوراط تغير ڪول د غلط
 حرف زائد ته فصاحت وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا
 د طه الذين ۾ ڄاڻي طول ويٺل
 ضم ۾ ڄاڻي باند د زور جوڙه ول
 د ڄڻائي طاعت ۾ طبيعت بدلڻ
 بلا استاذه د قرآن زده ڪڍڻ
 لحن جلي ته ڇه خفي وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا
 ضوالين له واوه سره ڀير د غلط
 ظوالين له واو له پيڇ ڀير د غلط
 مدخاص ۾ ضاڌڪڻ واومزيد د غلط
 غور ۾ قرآن ڪه سٿا قرآن د غلط
 د قوم ضامن غلط امام وائي افسوس ۾ دا
 رواجي حرف ته ڇه قرآن وائي افسوس ۾ دا

د را لہ صا لہ طا نہ روستو مدام
 د ضا د ظا ادا کبن روستو مدام
 چہ واو ضمہ شی را پیدا یے مقام
 دے تہ خوک وائی د قرآن احترام
 کہ خپل رواج خوک قرآن وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 ذرے ذرے د لم یلد پہ زیر یم
 پہ لم یولد د میم ساکن پہ زیر یم
 پہ لم یکن د میم جازم پہ زیر یم
 د ولیدین پہ نغمہ ډیر زھیر یم
 لفظی غلط خو معنوی وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 مد قصیر لکہ طویل چہ لولی
 ہم منفصل لکہ وصیل چہ لولی
 بلا اندازہ هر علیل چہ لولی
 عزیز پہ طور د ذلیل چہ لولی
 خود پہ قاری لعنت قرآن وائی افسوس پہ دا
 رواجی حرف تہ چہ قرآن وائی افسوس پہ دا
 (بقیہ صفحہ نمبر 456 ٹائٹل (حصہ نعت) کے بعد)

﴿ حصہ نعت ﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

﴿ حصہ نعت ﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

حرف په مخرج له خپل صفت سره خود
 په اندازه له فصاحت سره خود
 چه شی ادا له بلاغت سره خو
 هم د استاذ د هدایت سره خود
 په تا نثار نور د قرآن وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 حُما سودا شوه راپیدا په قرآن
 غور م چه وکړو د ترتیل په فرمان
 له خپل قرئت نه شوم ډیر پریشان
 ته وکړه غورانصاف په حق کښ د حان
 دا رنگه مونه ته ته صیصح وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 که بلا عذره څوک کوشیش نه کوی
 دحرف ادا کښ څوک تفتیش نکوی
 حکم د خدائے سره رویش نه کوی
 علم تجوید باندے تشویش نه کوی
 غلام به ده ته نافرمان وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

***** نعت شریف *****

يا حبيب كبريا انوار د والضحى لره
 اسرار د معرفت لره واليل اذا سجي لره
 دائم قريب لم يزل ما و د عك شان تو
 كمال د وصال لره حجت د ماقلی لره
 ما وائي اوصاف جميل منشائي فيضان جليل
 نعمت د آخرت لره خير من الاولى لره
 له قضا به شي يكدم عطا هغه خيال چه ذالعلی لره
 رضا د رب عزت لره خطبات فترضی لره
 در یتیم یه بها قیمت لري نزد خدا
 حرمت د سلطنت لره مسکن د فاوئ لره
 از عالمان این جهان حرفي نخواند برزبان
 تعلم د علمیت لره معلم د فهدا لره
 یه نیازله هرذي نازئ ما سویله هرانبازه ئي
 قوت د لوئ دولت لره خزینہ د فا غنی لره
 اے مهرورزان یتیم بر سا ئلان باشي کریم
 کا مل بیان صفت لره یسین او طا ها لره
 د مطلب په لارروان یم په منزل کښ حرامان یم
 رفتار د طریقت لره من سنت الهدا لره

سر حلقه وليان توئي ختم پيمبران توئي

قانون د کرامت لره ولايت کبری لره

جهاز د سيدپوري لرم بندر د سر هندي لرم

درياب د صديقت لره بنياد مصطفى لره

د غلام اټيم غم خواره لاس راځړه رب د پاره

شرمنده د ټول امت لره غريب گړنگ ملا لره

***** نعت شريف *****

ستا له وصفي زيبه نه زيب زينت غب غب لري

ستا له مهيب هيب نه جام ده جم لب لب لري

يا حبيب کبريا يا شفيع خير الوری

ستا له عداوته نه تبت ابي لهب لری

يا وهاب يا کریم يا تواب يا رحيم

ستا له کرامت نه سليمان نبي دبدب لري

ستا له شان لولاکه نه ستا سير افلاک نه

ستا له حجرت پاکه نه مدينه لقب يثرب لري

ستا د عشق له تاب نه ستا له قوس و قاب نه

ستا له ميو ناب نه منقار سري کب کب لري

ستا له شان شوکت نه ستا لاحول قوت نه

ستا له مرحمت نه انسان حسب نسب لري

لا تقنطو تکیا لرم اغفر لنا وینا لرم
 غلامی کبش له غلامه نه هرڅوک تعب عقب لري

***** نعت شریف *****

اے شاه ذالجلاله آمان راکړه له اغیارو
 درون مې مجلا په تجلو کړه د انوارو
 روزی مې کړه احوال د ذالاحوال رب تعالی
 روان مې کړه منهاج وهاج کړه دابدارو
 جذبې سکر وحدت چې علامه دکرامت ده
 بخشش په هدایت کړه چې خبر شم په اسرارو
 هغه معشوقه چې په حجاب د افعالو دی
 جمال ئې رانما کړه طلب دار یم ددلدارو
 هغه تجلی چې په حریم کبش د صفاتو دی
 محرم مې دهغو کړه په حرمت دحرام دارو
 هغه ماه نذیر چې په خیموکبش د اسماءو دی
 ما تر قربانی کړه یم قربان له خپوه دارو
 بحر د فنا کبش د بقا گوهر عطا کړه
 قادر په انکشاف ئې در جمله و پرده دارو

شرط دطریقٔ بیعت اخلاص او محبت دے
 طلب کنش وصالٔ ده راکړه شغل د اذکارو

څوک چه اراده کړی د کرامت طاعت د پیرکوۍ

پرهیز د گنا هو نو مبشر دے د ابشارو

ثناگل سحرکه بوراگان سخری خیز

کله گونگهان کاندی پرواز په لاله زارو

لاس او خپه گونگت چه گندگۍ سره لقت کړی

ځکه نه بلوسیگي په گلاب لاس د مردارو

هغه علاقے چه ددنیادی کل مردارے دی

زړه نه صفا کیگی یه له ترک د مردارو

علاج که د زړه غواړے سید پوری حکیم حاذق له څه

پر هیز شریعت لری تریاق د زهردارو

لارپه کونگلۍ کنډو ده بهراسۍ له ځی

له گړۍ نه گلوټۍ سیرۍ سیدپورپک دانوارو

يا حبيب كبريا صل عليك يا نبی المصطفی صل عليك
 يا نبی نور الهدای صل عليك اے شہی بدر الدجی صل عليك
 اے دل و جان عرب صل عليك اے شہنشاہ عجم صل عليك
 یا شہی صدر العلی صل عليك اے سرکھف الوراصل صل عليك
 رحمت للعالمین صل عليك واسطاللسالکین صلے عليك
 صلته للواصلین صل عليك راحتہ للعاشقین صل عليك
 اے نبی غمخوار حُماصل صل عليك اے شہر دلدار حُما صل عليك
 وکړه سفارش پخپل زیبا جمال فی جناب لا یزال و یے زوال
 اهدنا یا هارنا بالکرم اشفنا یا شافی قلب السقم
 اے غلاما شمس الدین طالع شدہ
 قاف تا قاف نور او لا مع شدہ
 انکہ بد مارا برو قانع شدم
 بر مزید رحم حق تالع شدہ

***** نعت شریف پہ خلورو ژبو کنبی *****

عربی اردو فارسی پښتو

کیف کان کس طرح باشد چه سان څه رنگ به وی
 رویت ضیاء چهره سفید تیرا جمال خوش رنگ به وی
 شاه عجم سلطان ملک فخر عرب ځمونگ نبی
 قربان هون مین فدا ز تو لیک ما هر درنگ به وی
 افسوز هے هم الغیاث افتیم دور از در گه ات
 صاحب دخوش اقبال بلند دربار کنبی څنگ په څنگ به وی
 یالیت کنت بوده می باشنده دارالسلام
 گر اوس وقت یہ آرزو حاصل شی عجب رنگ به وی
 کل من از برد چشمان خود به جمال تو
 مرحوم بشی در آخرت په جهان مثل اورنگ به وی
 یا عاشق نورالاله اذهب الی سید پوریا
 که اخلاص عشق کامل لرے پک له نوره یے درنگ به وی
 یہ تو هے غلام که التجا دا ځما د زړه ارمان دے
 که رسم مدینه یا خدائے یا ځما مدفن گرنګ به وی

کن نظر کر تو نگاہ انظر حُما روح البدن
 شو شفیع بھر خدا مجھکو شما روز حزن
 بس شرافت بہت عدالت ڀیرہ نیکی ہم کرم
 تہ لرے ہے آپ مین داری وفیک الجمعین
 دست دہ گرتا ہون فی واد عزاب محترق
 می شود تیرا نظر الی الغریقان فی المجن
 سوچتا ہون مین خیال اندر جمالت یا ہدا
 اشمالنا آپ کی فراق من شربت قندولین
 صاحب المعراج خاوند تاج خیر البشرئہم
 کر رحم مجھ پر گناہ گاریم علی وجہ الحسن
 مرشدا سید پوریا درگاہ داری یرے ریا
 انبار دے ستا لہ فیض نہ پہ زہر حُما مشک ختن
 شو شفیع کن تو نگاہ پر ما غلام اندر حشر
 یا ایہا السلطان اے بادشاہ شہنشاہ وطن

***** نعت شریف *****

خیل د نبیانو کبئ سلطانہ
 شاہ زمانہ قصد دے معراج دے
 جبریل پہ لاس کبئ رکاب نیسل دے
 بل د اسرا ئے خطاب وئیل دے
 پہ پیر آدب جوش خیرامانہ
 شاہ زمانہ قصد دے معراج دے
 رب الخلاق ہم پرے اشتیاق ہم
 جبریل بوراک ہم کہ ستا رفاق ہم
 مسجد حرم تہ شوے روانہ
 شاہ زمانہ قصد دے معراج دے
 عجب خروج دے عجب ولوج دے
 احسن عروج دے سیر د بروج دے
 ملائک واپہ شو حیرانہ
 شاہ زمانہ قصد دے معراج دے
 پہ یو لحظہ کبئ پہ یو طرف کبئ
 پہ یو دمقہ کبئ پہ یو لمحہ کبئ
 مسجد اقصی تہ شوے رسا نہ
 شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

کہ دی املاکو کہ دی افلاکو

تیر لہ ملاکو ہم لہ سماکو

قابہ قوسین شوے لہ سبحانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

میمون دعوت دے میمون شفقت دے

بیچون وصلت دے بیگون قربت دے

چہ ترے مغفور شو مومنا نہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

غواہم دیدار ہم خہ د روئے بارہم

خیر الابرار ہم شی دے غمخوارہم

زرے زرے کرم ستا ہجرانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

اخلی غلام نن لہ عشقہ گام نن

د زلفو دام نن دے پہ قیام نن

یم بند پہ بند کنیں بندیوانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

قصد دے معراج دے قصد دے معراج دے

خیل د نبیانو کنیں سلطانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

دریاب کرم پہ ہر دم ستا جو شیگی
 امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی
 دریاب د کرم دے روان پہ جوش
 خروش ئے عالم کہ لہ ہوشہ بے ہوش
 نصیب مقرر ہر بشر تہ رسیگی
 امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی
 مدام تگے ناست پہ ساحل د دریائے
 یو جام د عرفان کپہ مولا راعطائے
 سیلاب د خوناب پہ رخسار مے بھیگی
 امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی
 گوہر د بقائے لہ دریاب دہ فنا
 عطا ئے کپہ پہ روئ د حبیب کبریا
 سوال پہ حبیب رب مجیب تہ قبلیگی
 امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی
 خبر مے حال د احوالو صفا کپے
 درون مے روشن پہ زیبا تجلی کپے
 حجاب نفسانی شیطانی نہ کمیگی
 امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

صلہ کاملہ سیدپوری مے پہ لاس
امداد استمداد مشروعہ التماس

وطن د وحدت تہ غلام رخصتیگی
امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

***** نعت شریف *****

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
ماء وائے د انوارو د ابن آدم دے
نبوت ویلایت لہ اصلی تہ ئے
شرافت عدالت لہ نسلی تل ئے
پیدا ہویدا زیر بالا ستا کرم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
صاحب د نعیم او د ملکا کبیرا
زمین او زمان کبش سراج المنیرا
معشوق د عربو مولا د عجم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
کریم السجایا دلدار ئے حُما
نبی الوریایا غم خوار ئے حُما
خاکسار د امت یم ستا روک مے غم دے
حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

مادہ د نبوت نبیانو لره
 وصل د ویلايت وليانو لره
 قانون د کرامت شفيع الامم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 صلوات سلام عليك رسوله
 په درگاه د حق آل اولاد ستا قبوله
 شاباز کښ د فکر سرور زيرويم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 قسم چه غلام د کلبانو يم ستا
 باور چه خادم د سگانو يم ستا
 بادشاه هغه سي دے چه ستا په قدم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے
 زانو په ادب درته ناست توجه کړه
 پير و پيران حقيقي توجه کړه
 پير د کشمير سيد پوري مے ياديگی
 تاؤ د هجران په زړگی مے تيريگی
 راهبر د اکبر موصل مهتمم دے
 حبيب خدا چه رحمت د عالم دے

نرگس غوندے یت سرگريوان تہ نظر
 نقش د ا لله کړہ پہ زړہ برابر
 مدام لرہ خیال دغہ ذکر اہم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 بہ تاردا لطف سور رباب د سینے کا
 بیرتہ د زړہ نہ جملہ اندیخنے کا
 شاباز کنس دفکر سرور زیرویم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 غلام وائی ما کړہ خبر پہ دے راز
 حقت مے قربت تہ کړہ پورتہ براز
 عرفان د سبحان مے مطلوب پہ ہر دم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

***** نعت شریف *****

شافع محشر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 منزل تنزیل خہ شو محبت جبرائیل خہ شو
 ہادی رہبر دہ پاک اکبر بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی

فاطمه زهره څه شوه خديجته الكبرى څه شوه
 رحمت دختر له نيك مادر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 حامل قرآن څه شو عامل قرآن څه شو
 ناشر خبر د بحروير به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو د توحيد ياران څه شو د تمجيد ياران
 شاه صديق اکبر فاروق عمر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 حيدر کرار څه شو شيردرب غفار څه شو
 قا تل کفار په ذوالفقار به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 جامع القرآن څه شو لامع بيان څه شو
 دولت گوهر د سيم و زربه بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 جمله اصحاب کرام جمله ارباب نظام
 ذاکر اکبر شام و سحر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبی سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو تبليغي کلام څه شو توحیدی نظام

ناظم احقر غلام کمتر به بیا پیدا نشی
 شافع محشرنبی سرور به بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور به بیا پیدا نشی

***** نعت شریف *****

حضرت به شفاعت د گناه گار امت کوی
 محشر کنی به آرزو د گناه گار امت کوی
 حضرت به شفاعت له کمر بند وی په میدان
 دوزخ نه به اخراج د گناه گار امت کوی
 جمله پیغمبران به د نفسی کړی آوازونه
 خیرالامم به خواست د گناه گار امت کوی
 طاقت به د چا نوی چه یو گفت کړی په لسان
 کان الحیا به بحث د گناه گار امت کوی
 رها به له نهران نه مجرمان کړی د اسلام
 تدخیل به په گلزار د گناه گار امت کوی
 جرمونه د ملکونو په گردن لرم انبار
 گذران په صراط د خپل غلام حضرت کوی
 داخل ده په ارم کړه استاد حُما دویم
 سبق کنی د غلام سره کامل شفقت کوی

فکر بلند د مدینے خخہ دے
 د زہرہ دلہند مے د پنجرے خخہ دے
 لاس پہ نامہ اوبسکے پہ مخ روانے
 روح ارجمند مے لہ پردے خخہ دے
 رحم عالم دے صورتاً پہ پنجرہ
 فیض ئے معنا ہر یو ذرے خخہ دے
 حاجی ثواب غوارے کہ وصل د یار
 تہ ئے ثواب وصل پنجرے خخہ دے
 عاشق ثواب حق دار دے معشوقان
 سوز د حضور صفا بشرے خخہ دے
 وقت د رخصت بیا نہ ویٹلے نشی
 حاجی حیرت زدہ پنجرے خخہ دے
 داغ دار پہ داغ د غلامی غلامہ
 خدمت د فکر لہ پنجرے خخہ دے

مزار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 بیا بہ لہ یارہ رخصتیکے خہ رنگ
 پہ ریگستان بہ د حجازوے روان
 د یار دیار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 گرم قدم گرم ہم دے روان
 خیرالابرار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 لہ پیرہ عمرہ آرزو مند د وصل
 خمار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 پہ راہ برے د دلبری دے روان
 بہار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 نظر د رحم پہ غلام رحیم
 سنت د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ

السلام اے شاہ سردار عالم

السلام اے شاہ غمخوار عالم

غمخوار د زہہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

د ثقلینو محمد نبی سردار حُما

د فریقینو محمد نبی دلدار حُما

پہ امید د شفاعت طالب راغلے یمہ

لہ خپل عملہ شرمندہ یمہ راغلے یمہ

تیمار د زہہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

آ رزو د مدینے دیدار د مدینے

پہ خُنگ کبش د پنجرے نظر ئے پہ روضے

دیدار د زہہ داغ دار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

شرف کپہ پہ دیدار حُما زہہ ناقرار

د عمر انتظار آخر نشی بیکار

روئ بار د زہہ نادار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہہ خون خوار چہ محمد عربی دے

گنبدۂ حضرا ئے حُما د زړه سودا ئے

آخر شوه په غوغا د وصل تمنا

نگار د زړه رنگدار چه محمد عربی دے

دلدار د زړه خون خوار چه محمد عربی دے

نظر د شفاعت د غلام په ندامت

میدان کښ د قیامت آرزو د مغفرت

کار دار د زړه بیکار چه محمد عربی دے

دلدار د زړه خون خوار چه محمد عربی دے

***** نعت شریف *****

خلق ایمان غواړی حُ یار غواړم

رکن ثاني مظهر د یار غواړم

ستا په لفظی ایمان خنديگم شیخه

معنوی نور د خپل نگار غواړم

په ایمان اخلی ئے قصور د جنت

حُما توبه چه خپل دلدار غواړم

په تقلیدی ایمان مغروره ملا

ته جنت غواړے حُ روئے بار غواړم

له چا اول له چا آخر دے آخر

وايه ملا جواب تیار غواړم

فرض تقدیس دے کہ تعریف مقدم
 حہ مستقل عرفان د یار غواہ
 اصل د پریخو پہ تقلید د راوی
 حہ الہامی دلیل آب دار غواہ
 امتثالا لا یمہ نوکر د امر
 قبول امداد د غلامی غواہ

***** نعت شریف *****

لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفا
 موقوف ہر یو کار پہ رضا دقضادے قضا
 شروط دسلوک دی خلور تل پرے یون کا
 پہ شرع روان مدام ذکر بیچون کا
 خلافت نفسی سرلہ پیرہ فدادے فدادے فدا
 ہفہ اندیخنہ چہ پیدا شی پہ قلب کبش
 پہ ضرب زکری ورلرہ ورکرہ ضرب
 معاد مرض لہ مرض نہ ازارے ازارے اذا
 انسان سر د حق دے حق سر د انسان
 مدام خیال طرف تہ د ذات کہ روان
 بے کیف ئے ذات دے لہ کیفہ سوادے سوادے سوا

کرشمہ د قدرت پہ ممکن کنیں گورہ
 تصور د حکمت کپہ اسماء تہ ئے گورہ
 لہ فکرت نہ وحدت نما دے نما دے نما
 لہ رسم و رواج بیرون شہ یکدم
 سوا لہ رضا ئے مکہ دم ہم قدم
 مذهب د سالک لہ رواج جدادے جدادے جدا
 ذکر دائم کم خوراک کم کلام دے
 پیر کم منام اعتزال ترک حرام دے
 وصول کپہ فنا چہ حاصل ترے بقادے بقادے بقا
 افسوز چہ ظاہر او باطن مے یکسان وے
 پہ حکم خدائے درسول سم روان وے
 دام د تذویر مے دا نوم د ملادے ملادے ملا
 شیخی ملای لوی افت دے خبر شہ
 اسلام سادہ کار دے لہ رنگہ بھر شہ
 ولی متقی لہ روزگار پنج بینادے بینادے بینا
 د پیر سیدپوری دامن گیر دا غلام دے
 ویلایت دوصلت دے مرشد رام دے
 حوالہ پہ خدائے دا خراب حال خُمارے خُمارے خُما
 لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفادے صفا

د یار دیار تہ بہ رفتن کلہ وی
 جمال د یار تہ بہ دیدن کلہ وی
 سفر د یار بہ تیاریگی کلہ
 پہ دغہ لار بہ ریویدن کلہ وی
 غنودہ بخت بہ بیداریگی کلہ
 کاروان د عشق بہ پہ رفتن کلہ وی
 آس د ہوس چہ قبضہ شوے نہ دے
 د خیال قدم کنیں نازیدن کلہ وی
 چہ د گل مخ طواف ئے کړے نوی
 طوطی د باغ کنیں چغیدن کلہ وی
 کہ سر حمادے ما بایئلو پہ تا
 د بل پہ مال بہ خریدن کلہ وی
 پہ فضل ستا حہ خریدار یم لتا
 پہ بلہ لار بہ رسیدن کلہ وی
 پریشانی د عاشق زندگی وی
 پریشانے کنیں بہ مردن کلہ وی
 زہرہ چہ زخمی شی پہ خنجر د بنرو
 خود شی ناسور آرامیدن کلہ وی

پرواز د خیال کنیں خپل اختیار نہ لرم
 د پل پہ پر بہ پریدن کله وی
 مخ د دلبر دے دین ایمان د غلام
 بے لہ ایمان نہ بہ دیدن کله وی

***** نعت شریف *****

خو چه محبت د محمد سرہ زیاتیگی
 دومرہ بہ قوت پہ نیک عمل کنیں پیداکیگی
 دین کہ ورتہ وائی محمد مظهر دین دے
 غیر د محمد نہ دیانت نہ پیدا کیگی
 داخلہ ہفہ خہ چه محمد راوڑے تا لره
 منع لہ منہی شہ مسلم پس مسلمانگی
 رضا و کبریا د مصطفی پورے موقوفہ
 غیر لہ محمد نہ پاک مولا نہ رضا کیگی
 بدعت د بدعتیانو خسارت د آخرت دے
 زنگ دے آہن خوا چه پہ آہن کنیں پیداکیگی
 ایمان وائی توحید او رسالت تہ احمد نبی
 بیا د بدعتیانو پہ بدعت ولے زیا نیگی
 خدایا د بدعت نہ د غلام غلامی خلاصہ کہ
 توفیق د سنت ورکہ بے توفیقہ نہ خلاصیگی

دیدار د هغه یار خیرالابرار حُما یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

پس له موسی پس له عیسی

شوربه وی بریا تل به وی غوغا

جسم محمد نه محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

منشائے مولا مظهرے اسماء

برزخ کبری ولایت کبری

حقیقت احمدی دے محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

روئے محمد کوئے محمد

خوئے محمد بوئے محمد

محمود اسم احمد دے محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

شرافت احمد هدایت احمد

کرامت احمد شفاعت احمد

مطیع به په محشر کښ محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

ایمان د محمد
 رجحان د محمد
 نور سبحانی د محمد سره یادیگی
 خوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی
 ناسوت د محمد
 جبروت د محمد
 غلام د محمد به محمد سره یادیگی
 خوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی
 لا د نشی لا سره
 ستا د لیاقت نشان
 سودا د وی له ماسره
 ستا د فصاحت بیان
 آزار د پاک مولا به محمد سره یادیگی
 خوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

حقیقت د محمد چه روح اعظم دے
 د وحدت د مظهره برزخ کبری
 پہ احمد سره نامدار روح اعظم دے
 محمد نوم دے د جسم مصطفی
 ملکوت کنیں پہ احمد سره یادیگی
 پہ ناسوت کنیں محمد خیرالوری
 پہ ادا کنیں محمد هسے اثر کری
 لکه سکر چه پیدا کاندی صہبا
 پیر درود او پیر سلام وایم پہ تا
 پہ عربو کنیں پیدا شاه سلما
 د دیدار شوق ئے خنجرخان م زخمی کہ
 د وصال مرهم بہ چرتہ شی پیدا
 پہ جواب کنیں د الست تہ اول وے
 پہ اعلان د ربوبیت کنیں چه بلی
 جلوہ گر شولے اول پہ عبدیت کنیں
 د هر چا نہ پہ وئیلو د بلی
 پہ غلام باندے د رحم نظر بویہ
 تہ ئے جان د انبیاء برزخ زیبا

***** نعت شریف *****

مظهره ده د اسماء د الله

همگی واره اسماء د مجتبی

د تمام امکان وصول صفات د خدای دی

امکان څه یعنی اظلال دے د حسنی

که احمد دے که محمود او که حامد

یو مظهر د اسم ذات دے په معنی

د توحید یو مظهره ده نور څه نه دی

هر هغه چه دی له خدایه ماسوی

د توحید معنی چه نفی د مادون ده

یعنی خدای په هر صفت کښ دے یکتا

هر هغه صفت چه خدای لره لازم دے

شرکت نیشته په هغه کښ د هیچا

په واحد قدرت غالب دے په کثرت کښ

د کونین اثر کثرت کښ د فینا

***** وما اتکم الرسول فخذواہ *****

د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پسر د وی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

د مصطفیٰ پہ قدم کیدہ قدم پہ ہر دم

پہ ہر عمل د حضرت سنت رہبر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

غارت تاراج دایمان رسم و رواج د جہان

د مسلمان خدایہ سنت باندے گذر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

صالح عمل پہ سنت ویئل کول د حضرت

یہ د سنت نہ ہر عمل کنس لوی خطر دوی

ستاخیر البشر دوی

خير البشر خير البشر خير البشر د وى

ستاخير البشر دوى

رسم رواج و بدعت د آخرت دے حسرت

خدايه مسلم د دے طوفان نه په گذر دوى

ستاخير البشر دوى

خير البشر خير البشر خير البشر د وى

ستاخير البشر دوى

ايمان لرے په حضرت ولے کوے ته بدعت

په عقيدت کښې د سنى سنت اکثر دوى

ستاخير البشر دوى

خير البشر خير البشر خير البشر د وى

ستاخير البشر دوى

د پاک الله اطاعت د مصطفى اطاعت

په غلامۍ کښې د غلام درد جگر د وى

ستاخير البشر دوى

خير البشر خير البشر خير البشر د وى

ستاخير البشر دوى

د مصطفى قدم هر دم حُما پسر د وى

ستاخير البشر دوى

هغه يار چه ٻي وفا نوي خائيگي د يارئ سره

هغه كار چه ٻي نوا نوي تاميگي په خوارئ سره

اے ساکن دارالهجر اے والی دارالهنر

مخالف چه څوک لقانوي خائيگي دیندارئ سره

چه قبول که څوک دخدائے فرمان په قدم دمصطفی روان

هر څوک ميئن په تا چه وي خائيگي بيدارئ سره

اے شهي خيرالوري اے شهي بدرالدجي

نظر که ستا په چا نوي زيانیگي خسارئ سره

اے حامی يوم الحشر اے جامع يوم النشیر

که په خلقو ستا لوی شان نوي غرقیگي بيزارئ سره

ختم الرسول احمدنبی هادی السبل محمدنبی

شفقت که ستا په چا نوي خلاصیگي کردارئ سره

بسم الله الرحمن الرحيم

د توحید دولت پہ لاس د مصطفیٰ
 رسیدلے دے ہر چاہ پہ دنیا
 چا قبول کہ مشرف شو پہ توحید
 خوک مردود شو عاقبت بشی رسوا
 د توحید مظهر رسول دے مجتبیٰ
 د کثرت مادہ نبی خیرالوری
 د حضرت پہ سنت بویہ ہر عمل ہم
 مخالف بہ لہ سنت نہ وی اغوا
 اسوہ د محمد رسول اللہ ہم
 عبادت دے عنایت دے لہ مولیٰ
 د غلام آرزو توحید دے شب و روز
 پہ ہر کار کنبی اطاعت د مصطفیٰ

بسم الله الرحمن الرحيم

کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
 یو اللہ لہ دے لازمہ پہ ہر چا
 چہ مالک ددواپو کونو یو اللہ دے
 ہم رازق دے ہم خالق دے دھرچا
 شریک نہ لری پہ ذات کنیں پہ صفت کنیں
 پہ واحد صفت کافی دے ذات یکتا
 دہ لہ پیر کرم نہ پیر عالم پیدا کہ
 لہ عدم نہ شتہ کوؤنکے د ہر چا
 را حُما حُمائی نہ وہ ذات موجود وو
 عاقبت حُمونگ فنا د دہ بقا
 فنائی حُمونگ خائستہ کہ پہ توحید
 د غلام زاری منظورہ کہ مولا

غمجن پہ غم د خپل آشنا یم زه
 لکه مجنون سر پہ صحرا یم زه
 بے یارہ یار سرہ یاری ده حُما
 کمال د وصل کنش جدا یم زه
 لہ ماورا و تل فنا غواہم
 باقی باللہ غوندے بقا یم زه
 زہرے حُما خیال مے لتا سرہ دے
 لہ خپلہ خیالہ بے نوا یم زه
 عجب دستور د زمانے دے مستور
 لہ حُمائے نہ بے حُما یم زه
 پہ عرش او فرش مشرق مغرب کنش نشہ
 پہ زہرہ غمجن کنش دلربا یم زه
 پہ اور د عشق داغلے زہرہ دے د چا
 سوے سستی پہ غم لتا یم زه
 علی گوہر لیونے نہ وو خلقہ
 لیونے کړے خپل آشنا یم زه
 پہ رنگ د فیض رنگین زہرہ دے د چا
 پیرہ قربان گرنک ملا یم زه

د اور سکروٽہ دی حُما نظمونہ
 لاس پہ لگ تود کہ خوش نوا یمہ زہ
 پہ داغ د فیض داغلے زہرہ دے د چا
 وایہ ربنیتیا گرنک ملا یمہ زہ
 پہ تیغ د لا الہ مے حُان کہ حلال
 سپارلے روح پہ الا اللہ یمہ زہ
 شگفتہ وائی چہ بیا وایہ غزل
 پہ دے سبب غزل سرا یمہ زہ

***** نعت شریف *****

لہ پیرہ عمرہ پہ سودا یمہ زہ
 ستا د دیدار پہ تمنا یمہ زہ
 د کشمیری سید پوری پیر پہ دعا
 باریک بینے سرہ بیبا یمہ زہ
 د بالا کوٲ نہ د سری پہ لارے
 پیادہ پا سفر پہ پا یمہ زہ
 ہم د گڑھی د گلوٲی پہ لارے
 شبہ پہ سری کنس پہ صحرا یمہ زہ

پہ انتظار کبھی د سید پور یم روان
 د شمس الدین فقیر گدا یم زہ
 یو حُلہ بیا پہ جلوہ راشہ راشہ
 د زہہ آرام پہ سرہ وا یم زہ
 یارہ تیار شہ تہ سیدپور لہ پارہ
 سفر کونکے بہ صبا یم زہ
 د زہہ پیوند حُما پیوند دے لہ تا
 گر چہ ظاہر لہ تا جدا یم زہ
 مظفرآباد کوتہری پہ لارے روان
 سفر ناسوزہ پہ غوغا یم زہ
 د فیضان دے کہ باران وریگی
 حیرت زدہ پہ دے عطا یم زہ
 پرواز د روح دے کہ مرغان انوری
 دہ غالب حال پہ تماشہ یم زہ
 جشن تقدیس دے د توحید پہ نغمہ
 د سیدپوری محل نوا یم زہ
 پہ علالت سرہ علیل غلامہ
 پہ ابتلاۂ کبھی مبتلا یم زہ

***** آخری الوداع *****

وقت د رخصت دے روانیگہ حاجی
 غیگہ لہ پنجرے نہ قربانیگہ حاجی
 روحی بوسہ کرہ پہ قدم د حبیب
 د زہرہ پہ وینو گریانیکہ حاجی
 کلہ بہ بیا شی پہ لاس دا وقتونہ
 لوی غنیمت دے میلانیگہ حاجی
 مدنی فیض داخلہ لہ خانہ سرہ
 پہ احترام راروانیگہ حاجی
 ذرہ فتور پہ خپل حضور مہ لہ
 د پاک اللہ پہ آمانیگہ حاجی
 مغرورہ نہ شے پہ سفر د حجاز
 لہ صمدیت نہ لرزانیگہ حاجی
 مدنی فیض روح د غلام وپریدے
 لہ جذبیاتو ئے زاریگہ حاجی

پہ جدائی چہ جدا کیگی یاران د دنیا
 روز محشر بہ ملاویگی دوستان د دنیا
 د جدائی خبرے راغلے تدبیر بہ خہ ویئ
 خود پہ تقدیر بہ رضاکیگی خویشان د دنیا
 کار د ژوندون دے چہ زبون دے طاقت نہ لری
 پہ ناچاری بہ رخصتیگی یاران د دنیا
 نن عربی سلمان روان دے ریاض تہ درومی
 سفر د ناز دے روانیگی یاران د دنیا
 غلام دے خپلہ غلامی کړی صابر پہ قسمت
 زځ د دریاب دے روستو کیگی طوفان د دنیا
 سید پوری پیر روشن ضمیر یادیگی حُما
 بیمار بہ څرنګ ملاویگی ارمان د دنیا

***** د ژوند آخری بعثونه *****

طبعی دیدار د شوق بیدار سره وی
 ذوقی دیدار د ذوق بیدار سره وی
 د اطمینان معنی حضور دے دوام
 دوام حضور د زړه بیدار سره وی
 آرام قرار و سکون له ذاته سره
 فکر کثیر ذکر ازکار سره وی
 زړه چه گلگون شی په گلشن د ذکر
 انس الفت شغل د یار سره وی
 چه منور شی قلب په نور د ذکر
 تعلق د غیر په انحصار سره وی
 په انبساط کښی آزادی وی عطا
 ناز د مطلوب نیاز طلبدار سره وی
 چه ایراده بند شی په بند د ذکر
 مشغله کله بل روزگار سره وی
 د سید پوری عارف شاگرد دے غلام
 د بیماری عذر بیمار سره وی
 د تبیل په زنجیر زړه که بندی
 صبر لازم دے کاروبار سره وی

***** متفرقات *****

***** لا *****

دا نافی حرف د لا	یو عصا ده د موسی
په ادا کښی څه بدل	ترینه جوړ شی اژدها
حوادث د نفس شیطان	له ضمیره شی فنا
خطر د نفس شیطان	ساحران دی د موسی
علاقه امکانی واپه	دی له سحره مهیا
له دے لا نه بشی لا	کائنات یعنی فنا
د توحید نور بشی پاتړ	حقیقت سره بقا

***** الہ *****

مجازی الہ هیات	لکه لات شه یا منات
منقدم شی پس د لا نه	امکانی او ثا نیات
معبود نشی په مخلوق کښی	یو لا ئق د عبادات
یو معبود لره کیدے شی	له هر قسمه اطاعات

یار چه حُما یار شی د اغیار به کوروکر نشی
 خیر که څه خفه یمه خفه چرے دلبر نشی
 اهادیا هدایت عشق تمامه تام کن
 سور چه په باطن کښی د توحید گرم شرر نشی

دوه بيتونه

نشته چريدونكى د هجر رسول
شوه په چغو سر لکه اهل عقول
ستا ومه تکیا لما نه لاپړه ته
ولې د ممبر په سرو لاپړه ته

دوه بيتونه

گل شو دصحرا گلونه رنگ په رنگ
شاخ اوگل بلبل دره واپره څنگ په څنگ
شاخ مقام د عشق د گل لکه معشوق د
عاشق او بلبل آواز ئې شوق د

يو بيت

يار حُما سنگار حُما بازار حُما روئې بار حُما
بت حُما صورت حُما تار حُما زینار حُما

دا ذکر مخفی کمال د روح د
دا ذکر جلال جمال د روح د
روح چه شی مفروحه ملاحیت سره
د له عشق سیر کړی معراجت سره

نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی بیا بہ گران وی لدے
 چہ لس پہ یو باندے موندے شی بیا بہ گران وی لدے

یو بیت

خدایہ خہ شوہ سادگی د سادہ گانو
 چرتہ لارہ بھادری د بھادرانو

اختر

پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی
 چہ نظر ئے پہ توحیددرب اکثر وی
 لہ توحیدہ بل عشرت پہ جہان نشتر
 موحد لہ توحید شہد و شکر وی

دا بمبار خبر د چا دے نہ پوہیگم
 غم پہ ما دے کہ پہ تا دے نہ پوہیگم
 تعلق اسلامی بہ تل تر تل وی
 کہ دنیا دے کہ عقبا دے نہ پوہیگم
 د عرفان یاران پہ گور شو احمد جانہ
 اس خندیگی کہ ژریگی نہ پوہیگم

مدام لتا سره حُما د زړه سودا به نشی

عشق لیلی به نه شی

مدام له تا سره وی

ستا له رضا سره وی

رضا قضا سره وی

فنا بقا سره وی

دغم ما بنام دے خوشحالی سره صبا به نشی

عشق لیلی به نه شی

***** تمت بالخیر *****

***** ختم شد *****
